

بیشه‌کی

خوینده‌واری ئازیز: ئیمه لیڤه‌دا مه‌به‌ستمان ئه‌وه نییه باسی کتیبی شه‌ره‌فنامه بکه‌ین و بلیین: بایه‌خدارترین به‌ره‌می میژوویی‌یه سه‌بارت به سه‌ده‌ی شازده‌یه‌م و قوناغی پیشتری میژووی کورد و تائیس‌تا بۆ چه‌ندین زمانی وه‌ک تورکی و عه‌ره‌بی و پووسی و ئه‌له‌مانی و کوردی وه‌رگیڤ‌دراوه، به‌لکوو ده‌مانه‌وی له‌و تابلۆ هونه‌ریانه‌ بدوین که له‌ نیو دانه‌یه‌کی ده‌ستنووسی (شه‌ره‌فنامه‌ی ده‌ستخه‌تی شه‌ره‌فخانی بدلیسی دانهر خویدان. ئامانجی سه‌ره‌کیمان له‌ ده‌ستخستنی ئه‌م دانه‌یه‌دا، به‌ تابلۆ هونه‌ریه‌کانیه‌وه که دانه‌ی بنه‌په‌تی به‌ نمره‌ی (۳/۲) له‌ نامه‌خانه‌ی (بودلیان)ی زانکووی ئوکسفۆرده، ئه‌وه‌یه که له‌ لایه‌نی هونه‌ریی ئه‌و تابلۆیانه‌ بکوئینه‌وه، به‌لکه سه‌ره‌نجام هیندی پوخسارو تایبه‌تمه‌ندی هونه‌ریکی کوردی په‌سه‌نیان تیدا بدوینه‌وه و بیکه‌ینه به‌ردیکی بناغه‌ی نووسینه‌وه‌ی میژووی هونه‌ری شیوه‌کاری کوردی.

بابه‌تی وینه‌کانی سه‌ده ناوه‌نجیه‌کان و پاش ئه‌و سه‌رده‌مه‌یش که له کوردستاندا له‌ نیو کتیبه‌ ده‌ستنووسه‌کاندا به‌ ده‌ستی هونه‌رمه‌ندی خه‌لکی کوردستان کیشتارون، مه‌سه‌له‌یه‌که له‌ سه‌ره‌تاکانی سالانی حه‌فتاوه‌ بیرم لی‌کردووه‌ته‌وه. ته‌نانه‌ت وینه‌ی هه‌لکو‌ل‌دراوی سه‌ر به‌ردو دارو گه‌چ و کانزایش -به‌لای منه‌وه- بابه‌تیکن پیوستیی به‌ لی‌تویرینه‌وه هه‌یه. ئه‌م کارانه سه‌ره‌جم شیایوی ئه‌وه‌ن بکرین به‌ بناغه‌ی هونه‌ری شیوه‌کاری کوردی.

ئەم وینانەى شەرەفنامە، بېرىك داب و نەرىتى كۆنى كوردەوارىيان تىدا بەرجەستە كراوہ كە ئىستا لە كوردستان نەماون، ئەوانەم بە رابردوویەكى لە زەمانى شەرەفخان دوورتەرەوہ گىرى داوہو، هیندەى پىم كرابى زۆر بەوردى لە لایەنى ھونەرى و كۆمەلایەتى و سیاسى و مېژوویىيانم كۆلیوہتەوہ. جا بۆ زیاتر پوونکردنەوہى ئەو بردنەوہیە بۆ رابردووی كوردستان و كورد، چەندەھا جار زانىارىی شوینەوارناسانەو مېژوویم هیناوەتەوہ تا لىكۆلینەوہكە قوولترو فراوانترو بەسوودتر بى. ھەرەھا گەلىك جار ئەوانەم بە كەلەپوورى شارستانىتى كوردى پاش سەردەمى شەرەفخان خویەوہ بەستوہتەوہ كە دەتوانم بەبى شانازى و زیادەپۆیى بلیم ئەوہ بەرى رەنجى شارەزایى پەیداكردن و گەرانمە بە پارچەكانى كوردستاندا كە توانیومە تا ئىستا (۱۲۰۰) دوازدە ھەزار وینەى فۆتوگرافىی شوینەوارو كەلەپوورى كوردى لە پارچەكانى باشوورو باكوروو پۆژھەلاتى كوردستان بگرم. دیارە ئەو زانىارىە فراوانە كە سەرەنجام دەستگىرم بوو، كەسانىكى دىكە بە ئاسانى و بىماندوویى پەیدای ناكەن. ئەگەر لىكۆلەرەوہ تەنیا ھونەر مەند بى، ناتوانى لەم جۆرە وینانەى نىوكتىبە دەستنووسەكان بکۆلینتەوہ، بەلكو دەبى شارەزایىەكى ھەمەلایەنەى لە بوارەكانى شوینەوارناسى و مېژووو كەلەپووردا ھەبى بۆ لىكدانەوہیان.

بىگومان بۆ راقەکردنى ئەو تابلویانە كە سەبارەت بە رووداوى مېژوویین، پوختەىەكى مېژوویى پىویستم هیناوەتەوہ، وەك بۆ تابلوى شەپرى چالدىران و نابلووقەدانى قەلاى بدلیس لەلایەن ئاق قوینلوہكانەوہو ھاتنى شا تەھماسب بۆ یارىدەدانى "شەرەفخان"ى باپىرى "شەرەفخان"ى مېژوونووس كردوومە. ھەرەھا لە زۆر شویندا بۆ لىكدانەوہى وینەكان زانىارىی ھونەرى و مېژوویى و كۆمەلایەتىی و لات و نەتەوہكانى دەورو بەرى

كوردستان يا ھى ئەوانەم ھىناو تەو ھە كە پىۋەندىيان بە كوردستانەو ھەبوە،
و ھە عەرەب (كاتى عەباسى و پاشترىش) و فارس و تورك و سەلجوقى و
مەغۇلەكانىش. جگە لەو ھە ئامازم بۇ (قوتابخانە ھونەرىيە جۇراو جۆرەكان)
كردو ھ.

جا لەبەرئەو ھى كە ئەمە ھەم يەكەمىن لىكۆلئىنەو ھى وئىنە دەستكردەكانى
ھونەرمەندىكى خەلكى كوردستانەو ھەم يەكەمىن لىكۆلئىنەو ھى لە مەيدانى
مىژو ھى ھونەرى شىۋەكارى (تەشكىلى) ھى كوردىي سەدەكانى رابردودا،
بۇيە بە پىۋىستىم زانى بە فراوانى و قوولى لەو وئىنانە بگۆلمەو ھە. من خۇم
ئەم جۆرە فراوانى و قوولئىيەم لەو چەندەھا لىكۆلئىنەوانەدا كە پىسپۆرانى
ھونەرى ئىسلامى و كەسانى ناپسىپۆر لەسەر وئىنەكانى (واسطى)
كردو ھى، نەدىو ھە. رەنگە ئەو ھىيان بۇ كەلەپوورى عەرەبى كە بە فراوانى
لىيىكۆلدراو تەو ھە، بە پىۋىست نەزانىيى.

سەختىرىن خالى ئەم لىكۆلئىنەو ھى سەخكردنەو ھە دۇزىنەو ھى ناوى ئەو
كەسە ھونەرمەندە بوو كە وئىنە ھى ئەم تابلۇيانە ھى كىشاو ھە. سەرەنجام بۇم
دەر كەوت شەرەفخانى بدلىسى خۇيەتى و لە لىكۆلئىنەو ھى دوو ھەم جارى
تابلۇكاندا ئەو قەناعتەم لەلا پەيدا بوو. پىشترو تا ئەم لىكۆلئىنەو ھىيەش لە
(سوئد) چاپكرا ھونەرمەندە وئىنەكىشەكەم بۇ ساخ نەبوو بوو ھە. ئىستا
دەتوانم بلئىم ناوى شەرەفخانى مىژوونوس چو ھە پىزى ناوى ھونەرمەندە
گەورەكان، لە كاتىكدا پىشان ھىچى لەم بارەو نەزانرا بوو. ديارە شەرەفخان
و ھەكوو يەككە لە كورە مېرەكانى شا تەھماسبى شای سەفەو ھى، بوارى بۇ
رەخساو ھە بچىتە قوتابخانە ھى تايبەتى شاو لەلا ھى گەورە مامۇستايانى
ھونەرى دەولەتى سەفەو ھى دەرسى ھونەرى شىۋەكارى (نەقاشى) بخوئىنى و
پاشتر بەردەوام بى تا چاك فىئىرى وئىنەكىشى بىيى. بەلام لەبەرئەو ھى كە
شەرەفخان بۇ كارى ھونەرى و پۇشنىرىيى ئەو سەردەمە

الأستاذ المناضل السيد محمود عواد المحترم

نندعي اليك تيمناً بالخاصة بتفانيكم رداً للصحة والسعادة .

استاذي المفضل - في اسراركم وكله لى اهلها ووجهه لصالته
لينا استشارته فهو الوجيه فيها وهو :

1 - ورد في زاوية العارضة الموسومة "مادة القابل للسير" انه توجد
في مجموعة بوداي (Fillet رقم ٢٢٤) نسيب من شرفنا
عقل المؤلف . ايه نفع مجموعة بوداي وما هو عنوانها ؟
بوداي ٩

٢ - قل وجهه لى انما يكن به (مناقبه الرضا) لولا سيد عبد الله جبرئيل
جبرئيل الذي اجتمع له ما نكزه القدر واسم الى ابيه
الكتاب حين صير بالحق على واليه .

٣ - هل اوجدت في منطوقه طبرستان نسخة الرضوي واسم ترجمته ؟
٤ - اسم اثر ضارفي الدونيك لثمة مطرا فوليجين بت كراماي
وكيف يحكم المصنف على نسبة منها ؟

٥ - هل وجدتم محفوظات تاريخ كرف سلوخ من طبع اول
الجمهورية بالشرق وينتداهم باللغة السريانية وفيه النسخ العراقي
الرسعي لسنة ١٩٢٦ اسم بكنية كركويه لشيخ - ت
هل طبع كتاب القبايل لشعبه استقلويته وما القبايل ٩٠
ماذا تعلم عن كتاب (حياة - سيرة - شعوب الشعوب) ايه توجه
لشيخ ٤٠

اريد استعارة باسمه وجود من اوصوله الخيرية : في الجزيرة المطول لابن تومار
ماذا استعارة اوله فرد .

اسم كتابها : حضارة الدولة العثمانية ارسى الى عمل صناعة التورود في
البحر حيث تجده . ومنقول الى دور ابيهم ولا يقع في (١٩٩٤) ص ١٠٠
بودايه من مجموعة بوداي (٢٥٠) مصدرها منوعة عن شيخ الفات
العربية والكردية الفارسية التركية والكرانية ، الفراء
والترابانية . وكانه اوجدت منطوقه تيمناً حصلت عليها بصورة
مكتبة فرانسوا تاليفه وبريطانيا ودمشق .

الخاله
عبد الرقيب يوسف
مؤرخة اوكية الى امه
١٩٧٧ / ٥ / ٩
دمشق - الخدمه

الأستاذ الفاضل السيد شاكر حسن المحترم

يهدي اليك هاتين تجمعاتنا متمنين لكم الرضى والسعادة

الخالصة
هذه مجموعة من الرسوم ترفيهاً للنسبة التي يتوزع المؤلفان
تتميزان بالبراعة الفنية كما يتضح في ١٧ كتاب ١٥٩٧
وهي تشرح بوضوح آراءهم ببيان رأيكم لهذه الأعمال
بقية الرسوم من المؤلفين الآخرين والمدونة التي تفتقر إليها أو
أما رقم ٣٠ وما في ذلك من القضاة العربيات والرسومات التي
فيها دراسة التي أعدها لهذا الرسم

لقد بذلت مجهودات المصنفين في كتابة وصورة منه
لهذه المخطوطات وكما هو المراد بعد أن قاموا بها
السيد الأستاذ الذي هو أستاذنا هذا وقد كرم السيد الأستاذ عارف
وتمت هذه المخطوطات في سنة ١٩٨٧
أخي أعلم أن الرسم الذي أرسلنا لكم فيه منقوش على ما ينبغي
لأنه متناسخ

المفوض

دعتم سالمين

عبد الرقيب يوسف

سليمانية ١٩٨٧/١٢/٢٤

سليمانية ص. ب. ٢٠٢

المدونات المرفقة بالرسالة لكم في خصوص اعادة التكاليف
واعادة كتابات في ميدان ما ونظير الشيخ محمد دار في لائحة الأمانة الأوقاف
والمركزين الذين في موهبة في المجلات والرسومات والرسومات
القضائية مع الأمانة الواسعة

لیپراو نه‌بو، ئیشی عه‌سکه‌ری و ئیداری کاری سه‌ره‌کیی بووه و به‌وه ناسراوه، ئیتر به هونه‌رمه‌ند نه‌ناسراوه، یا بلین و ناوبانگی دهرنه‌کردووه. ساخکردنه‌وهی ئەم خاله، واته دۆزینه‌وهی شه‌ره‌فخانیکی هونه‌رمه‌ند و هونه‌رمه‌ندیکی کوردی سه‌ده‌ی شازده‌یه‌م گرنه‌ترین خالی نیو ئەم لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌یه.

شه‌ره‌فخان، وه‌ک خوینده‌وار له‌م لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌دا به‌دی ده‌کات، گه‌لی روخسارو شتی تایبه‌ت به‌ کوردی تو‌مار کردووه. پی‌ویسته‌ بلیم: خوالی‌خۆشبوو دارای کاکه‌حه‌مه‌ی ئەمین عه‌تار، به‌ داوای خۆم، جارێک چووه کتیبخانه‌ی بودلیان و وینه‌یه‌کی تابلوی شه‌ری ئەدرنه‌ی له‌ویوه‌ بو گرتمه‌وه و بۆی ناردم. خاله "عه‌لی که‌مال" ی هیژای به‌ ده‌وله‌مهن‌دی و ده‌ست و دل فراوانی ناوده‌رکردووش، دانه‌یه‌کی وینه‌گیراوی هه‌موو شه‌ره‌فنامه‌ی (بودلیان) ی بۆ په‌وانه‌ کردم، خوا لی‌ی خۆش بی و گیانی پاکی به‌ به‌هه‌شتی به‌رین شاد کات (*). وینه‌کان به‌ ره‌ش و سپی بوون و زۆر

(*) به‌پی‌ویستی ده‌زانم لی‌ره‌دا پوونی بکه‌مه‌وه که‌ له ژماره‌ی رۆژی ۱۹۸۸/۹/۲۲ ی رۆژنامه‌ی "هاوکاری" دا یه‌کیه‌که‌ به‌ناوی "طالب شیخ علی" یه‌وه گوتاریکی درژی من بلاوکرده‌وه و تییدا نووسیویه که‌ ئەو هه‌ولێ داوه له‌گه‌ل خزمیکی خۆیدا تا داوا له‌ عه‌لی که‌مال بکات شه‌ره‌فنامه‌م بۆ بنی‌ری و بۆشی ناردم. به‌ راستی ئەم قسه‌یه‌ی درۆیه، نه‌ ئەو و نه‌ خزمیکی ئەو ده‌ستیان له‌م کاره‌دا نه‌بو، به‌‌ئکوو خۆم پیش ئەوه‌ی ئەم کابرایه‌ بناسم به‌ نامه‌ داوام له‌ عه‌لی که‌مال کردووه وینه‌ی دانه‌ی شه‌ره‌فنامه‌ی (بودلیان) م بۆ بگرێته‌وه و بینیری. ئەو که‌سه‌ی که‌ یه‌که‌مجار ئەم پیشنیا‌ره‌ی بۆ کردم به‌ریز کاک کامیل محمه‌د عه‌زیز قه‌فتانی خاوه‌نی چاپخانه‌ی (سه‌رکه‌وتن) بوو له‌ سلیمانی، پاش ئەوه‌ی وه‌لامی نامه‌خانه‌که‌م له‌ وه‌لامی داواکاریه‌که‌مدا که‌ به‌ ئینگلیزی بوو دایه‌ ئەو و په‌حمه‌تی دکتۆر فازل قه‌فتانی برای که‌ دلسۆزیکی کورد بوو.

پاشان برای به‌ریزو هونه‌رمه‌ند کاک جه‌مال شادان باسی منی له‌لای عه‌لی که‌مالی خزمی کردبوو، بی ئەوه‌ی له‌پیشدا به‌ منیش بلێ، سوپاسی ده‌که‌م. هه‌روه‌ها ئەم کابرایه‌ چهنده‌

پوون و ئاشکرا نه بوون، له بهرئه وه ليكولينه وه كه يان، وهك ئيستا بوم
دهر كه وتووه، كه م و كورتیی تیدا بوو. قوناغی یه كه می كاره كه م بریتی بوو
له و ليكولينه وه یه كه زربیه ی له ژماره (۱۱۵) ی سالی ۱۹۸۷ و ژماره
(۱۱۷) ی سالی ۱۹۸۸ ی گوڤاری "رۆشنگیری نوی" دا بلا بووه وه. پاشان
برای هیژا كاك عه لی شیړی خه لکی ناوچه ی (وان) كه خه باتی سیاسی
خوی گواستوو ته وه بو سوید، هه موو ليكولينه وه كه ی لی داوا كردم و بوم

درۆیه کی دیکه شی نووسیوه، له وانه نووسیویه منی له گه ل خۆیدا بردوو ته لای عه لی
كه مال كه هاتوو ته سلیمانی و داوای لی كردوو كامیرایه کی پیشكه وتووم بو بكری و
کریویشیه. به پراستی ته نیا یه كه جار به پرین "عه لی كه مال" م له ژیا نمدا دیوه، ئه ویش له
(۱۹۸۴/۹/۵) دا بوو له به غدا كه له له ندهن هاتبووه. به منی گوت چون شه ره فنامه ت
به ده ست نه گه یشتوو، ئه وه یه كه سائه به هۆی كاك عومهر شیخ مووسه وه بوم ناردوی.
ئهم كابرایه شم هه ره له م سائه دا ناسیوه و عه لی كه مال پاش ئه و میژوو هه ره نه هاتوو ته
سلیمانی و ئهم كابرایه ش هه ره نانا سی. ئه و گوتاره به قه له م و به ئینشای ئه ویش
نه نووسراوه، به لكوو دوو سی جاسووس له نووسه ران، به لی جاسووس، نووسیویانه
دژی من و، قه ناعه تیان پی كردوو به ناوی ئه وه وه بی "هیندیكیشی قسه كانی خۆیه تی،
چونكه ساویلکه بوو، نه كه هه ره دهستی نووسینی نییه، به لكوو هه ندی له خزمه كانی به
منیان گوت: ((نازانی عه ریزه یه كیش بنووسی))، وهك له یاداشته كه مدا به درێژی
نووسیومه. كابرش له وه تووره ببوو كه له نووسینیکی خۆمدا نووسیبووم یه كیك له
نه وه كانی ئه حمهد فائیز به رزنجی به لگه نامه ی بنه ماله كه یانی له نیو بردوو. چه ند
نامه یه كه له نیوان من و خاله "عه لی كه مال" دا هه یه. داوام لی ده كرد هه ندی له خانه
نه خشنداره كه له پووریه كانی كوردستان بكری و بیبه خشی به دائیره ی شوینه واری
سلیمانی و هه ولیر تا له ناونه چن و، به شداری بكات له پاراستنی ئهم سامانه
شارستانیه دا. به لآم به داخه وه هیچ خانویه کی نه كری. یارمه تی خاله عه لی بو من
ته نیا دانه ی شه ره فنامه بووه كه یارمه تیه کی زور گه وره و خزمه تیکی مه زن بوو، چونكه
به وینه كانی شه ره فنامه دا ده ركه وت كه شه ره فخان هونه رمه ندیکی گه وره بووه و،
سه لماندم ئه و وینانه ده ستردی ئه ون.

برای بهر رتبه لازم دارا ذمه میونی عصا را

مسافر اولی که در پیشک نشاند دو که هم جمع دارم شهر رگز بد شهر

بجای به رتبه در وسیله اعتبار ده که هم کسب کند که در آن کسب کند

پیش از آن به جویند به هم که در آن و از آن به که در آن به که در آن به

و در آن به که در آن به که در آن به که در آن به که در آن به

است و در آن به که در آن به که در آن به که در آن به که در آن به

و در آن به که در آن به که در آن به که در آن به که در آن به

و در آن به که در آن به که در آن به که در آن به که در آن به

و در آن به که در آن به که در آن به که در آن به که در آن به

و در آن به که در آن به که در آن به که در آن به که در آن به

و در آن به که در آن به که در آن به که در آن به که در آن به

و در آن به که در آن به که در آن به که در آن به که در آن به

و در آن به که در آن به که در آن به که در آن به که در آن به

و در آن به که در آن به که در آن به که در آن به که در آن به

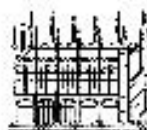
و در آن به که در آن به که در آن به که در آن به که در آن به

و در آن به که در آن به که در آن به که در آن به که در آن به

و در آن به که در آن به که در آن به که در آن به که در آن به

و در آن به که در آن به که در آن به که در آن به که در آن به

و در آن به که در آن به که در آن به که در آن به که در آن به

Bodleian Library

Place des
Moyens, Oxford OX1 2JG

11th April 1946

Dear Mr. [redacted]

Your letter regarding the foliated manuscript of the *Shurrahman* (MS. B.10.6) [redacted] has been passed to me and I must apologise for the delay in replying, but I have been absent from the Library for several weeks.

On the question of the origin of the manuscript, as you probably saw the note there it was copied by the author himself. One scholar suggested the text should be in doubt as a result of [redacted] by [redacted] (Oxford, *Journal of Islamic Studies*, vol. 24, 1977, pp. 21-211). The basis of his argument seems to be that the correct date for the completion of the text is the end of Ramadan 1057, which information is provided by the MS. Though I am not sure of the date of the *Shurrahman* or the [redacted] manuscript, [redacted] of the al-*Shurrahman* (1057), cannot be correct when this was the date of completion of the first part of the work (i.e. this date does indeed appear at the end of the [redacted] pp. 1-10). [redacted] according to [redacted] note [redacted] maintains the claim that the manuscript is really the author's autograph copy, as does [redacted] (note that even though it is not the [redacted] 1057, it was very possibly written during the [redacted] 1057 and the [redacted] is [redacted] [redacted] by [redacted]. The [redacted] was [redacted] to [redacted] the [redacted] [redacted].

Bodleian Library
Place des Moyens, Oxford OX1 2JG
Telephone 01865 275000
11th April 1946

Signatures of Bodleian staff are provided for
reference only and are not valid for any other
purpose. For more information, please contact
Bodleian Library Reference.

نارد. ئەو بوو لە سۆزانییەو کردیە کرمانجیی باکوورو دەزگای (ژینا نوێ) سالی ۱۹۹۱ بە پیتی لاتینی لە سوید چاپی کرد، بەلام بە وینە ی رەنگاوپرەنگی پوون و ئاشکراوە کە لە نامەخانە ی (بودلیان) ی وەرگرتیبوون. ئەمجا لە قوئاغی دووهدا سەرلەنوێ لەم تابلۆیانەم کۆلییەووە گەلی شتی تازەم تیدا دۆزییەووە راست کردەووە زانیارییەکی زۆرترم بو زیادکرد کە ئەمە ی بەرەدەست بەرەم و ئاکامی کارەکەمە.

شایانی باسە میژوونوسە عەرەبەکانی هونەری ئیسلامی بەوجۆرە وینانە ی نیو کتیبە دەستنووسەکان دەلین (منمات)، واتە وینە بچوو کەکان. میژوونوسە پۆژاوا ییەکانیش (مینیاتۆر) یان پی دەلین. میژوونوسە عەرەبەکانی هونەر وشە ی (شکل) و (لوحة- لوح) بو هەر کۆمەلە وینە یەکی تایبەت بە کاردینن. منیش لەم لی کۆلییەووە یەدا وشە ی (تابلۆ) م لەبری ئەو جووتە وشە عەرەبیە بەکارهیناوە، لە کاتی کدا هەر تابلۆیە ک کۆمەلی وینە ی تیدا یە. هەرەها کە میژوونوسانی هونەری ئیسلامی وشە ی (راست) و (چەپ) بو ئاماژە بو کردن و ناساندنی ئەم یا ئەو وینە و ئەم یا ئەو خالی تابلۆکە لە لی کۆلییەووە کانیاندا بە کاردینن، ئەو بە پی ئی دۆخی راستە قینە ی وینە و خالە کە یە، نە ک سە یرکردنی خویندە وارو تە ماشاکەر، چونکە کە کۆمە لیک وینە دە گرن و وینە کە یان چاپ دە کریت، دۆخی بنەرەتی پراوە ستانیان دە گۆری، یانی ئەو ی کە لە دەستە راستدا بوو وینە کە ی دە کە ویتە دەستە چەپ و بە پی چە وانە یشە وە. لە بەر ئە مە منیش پی بە پی ئی میژوونوسانی هونەر لەم دوو قوئاغی لی کۆلییەووە کە مدا وشە ی راست و چە پم بە پی ئی دۆخە ئە سلییە کە بە کارهیناوە. ئە گەر وشە یان رستە یە ک لەم کتیبە مدا کە وتە بەرچاوی خویندە واری بە پریزو بە گومانە وە باسی وینە کی شتی تابلۆکانم تیدا کرد بی، ئەو هە ی کاتی ک بوو کە وینە کی شتی راستە قینە م بو ساخ نە بوو بوو وە داوای لی بوردن دە کە م.

قەوارەى تابلۆكان بە قەدەر قەوارەى لاپەرەكانى شەرەفنامەن كە
(۲۹×۱۶,۵سم) ۵، وەك نووسەرى بەرپىز مامۇستا ئەنوەرى سولتانى
پىئوۋىيەتى و پاش تەواۋىۋونى ئەم لىكۆلئىنەۋەيەم لە نامەى پۇژى
(۱۵/۱۰/۱۹۹۶) یدا بۆى نووسىوم، زۆر سوپاسى دەكەم كە چوۋە بۆ بىننى
شەرەفنامە و ماندوو بوۋە.

لە كۆتايىدا سوپاس و رېزى زۆرم بۆ براى بەرپىز كاك سىدىق سالىح كە ئەم
لىكۆلئىنەۋەيەمى، لە پال سى كىتب و دەيان تۆيژىنەۋەو گوتارى دىكەمدا،
ۋەك جارى پىشوو پاكىنوس كردهۋەو رەنجى لەگەندا كىشا، بەختەۋەرى و
تەمەن درىژى بۆ دەخوالم.

عبدالرقيب يوسف

چەردەيەك

لە مېژووی ھونەری شیوہکاری لە کوردستان

ببست و چوار سالیك لە مەوبەر بیرم لە پبویستی کۆکردنەو و لیکۆلینەو و ئەو وینە دەستکردانە کە ھونەرمەندانى خەلکى کوردستان لە نىو کتیبە دەستنوسەکاندا کیشاویانن، کردەو، بۆ دۆزینەو و خەسلەتەکانى ھونەرى شیوہکاریى ناوچەیی، تا لە ئەجامدا ھونەرى سەدەکانى ناوەرپاست و پاشتریش دەستنیشان بکەین و کارەکانى ئەو ھونەرمەندانە بکەینە بناغەى ھونەرى شیوہکاریى کوردی. ئەمە زیاتر بە یەکیك دەکریت کە خاوەنى پسپۆرى بى، لە ھونەرە ئیسلامیەکان و، یا بلین لە ھونەرەکانى خۆرەلاتى ناوەرپاستدا زاناو شارەزا بى وەك بەرپزان دکتۆر زكى محمد حسن و دکتۆر حسن الباشای جووتە زانای میسرى. کورد ئیستا کە سانى وای تیدا نییە. من ئەگەرچى نە ھونەرمەندم نە خاوەنى پروانامە یەکی ئەکادیمی ئەم مەیدانەم، بەلام زۆر ھەولم داوہ دانەى ئەو وینەو قەلەمکیشانە بە دەست بخەم وەك ئەم دانە وینەکراوہى شەرەفنامە. بۆ ئەو دەستم بە پیددچوونەو و ئەو سەرچاوانە کرد کە سەبارەت بە ھونەرى ئیسلامى و دەولەتانى خۆرەلاتى ناوەرپاست بوون ھەر لە کاتى ئیسلامەتىیەو تا سەردەمى سەفەوى و عوسمانیش، تا لەم بارەو شارەزاییەكى باش پەیدا بکەم.

من بۆ یەكەمجار لە مېژووی ھونەرى کوردیدا ئەم بیرم لە کتیبەکەمدا (حضارة الدولة الدوستکية في کردستان الوسطى - بەرگی دووہم) تۆمارکرد

که سالی ۱۹۷۵ سی هزار دانهم ئی چاپ کرد، به لام حکومتی به عس نه یهیشته بلاوبیته وه و هر له نیو چاپخانه دا دهستی به سردا گرت و ناردیه کارگهی کاغز دروستکردن له (به سره) و هه مووی کرده وه به هه ویرو به کاغز. پاشان له کتیبه که مدا (بانگه وازیک بو پروناکیرانی کورد- له پیناوی کوکردنه وه و زیندووکردنه وه ی که له پووری کوریدا) به شیوه یه کی فراوانتر له باسیکی تایبه تدا به ناو نیشانی (هونه ری وینه کیشی و داتاشینی کوردی، ۱۰۲-۱۲۲) یه وه له م بابه ته شارستانییه ی که له پووری نه ته وایه تیمان دووام. له و کتیبه ی یه که میاندا ئامازه بو ئه م هونه رمه ندانه کراوه:

وینه کانی هونه رمه ند (میهران کوپی مه نصورری کوپی مه ران) و هونه رمه ندو زانی فیزیایی و ئه ندازیاری میکانیکی (بدیع الزمان کوپی ئیسماعیلی جزیری) که به (ابن الرزاز الجزیری) ناسراوه^۱. ئه و دوانه له سه ده ی شه شه می کوچیدا (سه ده ی دوازده ی زاین) له ناوچه ی دیاربه کر هونه ری خوئیانیان خستووه ته پروو. (ابن الرزاز نزیکه ی دوو سالی که له سه ده ی حه وته میشدا ژیاوه). وینه کانی نیو کتیبی ستیرناسیی (صورة الكواكب الثمانية والاربعین) ی (ابو الحسن عبدالرحمن بن عمر الصوفی السرازی) که له شاری (ماردین) کیشراون و هاوینی سالی ۱۹۷۷ له نامه خانه ی (سلیمانیه) ی ئه سته مبول دیمن. وینه کانی (انجیل طفولة یسوع) که له (فلوره نسه) یه و له سه ده ی سیازده یه مدا پزیشکیکی خه لکی ماردین کیشاونی. له م کتیبه مدا به هه له میری بدلیس (شمس الدین بن

^۱ ناوی (ابن الرزاز) له دانه ی (توپ قاپی، نمره ۴۷۲) ی له ئیسته مبول که ده ستنوسی (مه مه دی کوپی عوسمانی حه سه نکیفی) یه و سالی ۶۰۲ ی کوچی (۱۲۰۵-۱۲۰۶ ی زاین) واته سالی کوچی دوایی کردنی (ابن الرزاز) نووسیویه ناوا هاتووه: "بدیع الزمان ابو العز بن اسماعیل بن الرزاز الجزری". به لام ناوه که ی له دانه ی (ئه یا سوفا، نمره ی ۳۶۰۲ دا که سالی ۷۵۵ ی کوچی نووسراوه وایه: (بدیع الزمان ابو العزیز اسماعیل بن الرزاز الجزری). دانه یه کی وینه گراوی (ئه یا سوفا) مان له لایه. ئه وه ی حه سه نکیفی پتر پشتی پی ده بستری.

ضیاء الدین الروشکی) م به هونهرمه‌ند داناو. له راستیدا وینه‌کانی کتیبی ده‌ستنوسی (منافع الحيوان) (عبیدالله ابن بختیشوع) ی پزیشکی ده‌وله‌تی کوردیی دۆستکی دانه‌ی نامه‌خانه‌ی (مۆرگان) له نیویۆرک (نمره ۵۰۰ M) هی ئه و نین، به‌لکوو له‌سه‌ر کتیبه‌که نووسراوه (برسم شمس الدین ضیاء الروشکی) چونکه له‌سه‌ده‌ی یازده‌یه‌مدا که‌وتوته نیو نامه‌خانه‌که‌ی و چه‌ند هونهرمه‌ندی‌ک ئه‌و وینه‌یان بۆ سولتان مه‌حموود غازانی نه‌وه‌ی هۆلاکو کیشاوه له‌شاری مه‌راغه‌ی ئیران.

له (۱۰۲-۱۰۳) ی کتیبی (بانگه‌وازی‌ک...) دا باسی میهران و ابن‌الرزازمان کردوو و ئاماژه‌مان بۆ مه‌مه‌دی کوپری یوسفی کوپری عوسمانی حه‌سه‌نکیفی (حصکفی) کردوو که وینه‌کانی دانه‌ی ده‌ستنوسی (طوپ قاپی) ی نمره (۲۴۷۲) ی کتیبی (الجامع بین العلم والعمل فی صناعة الحیل) ی (ابن‌الرزاز الجزری) ی کیشاون. ئەمه‌یش وینه‌یه‌کی ئه‌وه که میژوونوسانی هونهری ئیسلامی هه‌مان کات به‌هونهری (ابن‌الرزازی) له‌قه‌لهم ده‌ده‌ن، چونکه مه‌مه‌دی کوپری یوسف لاسایی وینه‌کانی ئه‌وی کردوو ته‌وه و قوتایی ئه‌ویشه، وه‌ک له‌م وینه‌یه‌دا که هی سی مروقی ئامیرکرد (الانسان الالسی) یه‌و هه‌ندی‌ک ئامیری میکانیکی دیارن و یه‌کی‌که له‌سنعه‌ته میکانیکیه‌کانی (ابن‌الرزازی) داهینی میکانیکی^۲. هه‌روه‌ها ئاماژه‌مان بۆ (مظفر) ی کوپری حسیڤ حه‌سه‌نکیفی کردوو که مؤسیقاژهن و هونهرمه‌ند بووه و تانیستاش نازانری وینه‌ده‌ستکرده‌کانی له‌کوین.

^۲ کتیبی (مقدمة لعلم المیکانیک فی الحضارة العربیة) ی (ماجد عبدالله الشمس) بریتی‌یه له‌به‌شیکی کتیبی ده‌ستنوسی (ابن‌الرزاز) و لیکۆلینه‌وه‌یشی و سالی ۱۹۷۷ له‌به‌غدا چاپ‌کراوه. جیی باسه‌کاتی خۆی چه‌ند وینه‌یه‌کی کتیبی (ابن‌الرزازی) دانه‌ی نامه‌خانه‌ی (ئهبیا سوفا) که به‌نمره‌ی (۳۶۰۶) ه به‌هۆی (معهد المخطوطات) ی قاهره‌وه‌ده‌ستم که‌وتن، له‌گه‌ل چه‌ند نووسینیکی خۆمدا دامن به‌کاک ئاراس عه‌بدولقادی قوتایی ئامۆزگاری هونهره‌ جوانه‌کان له‌به‌غدا بۆ ئه‌وه‌ی بیاندات به‌شاکر حه‌سه‌ن مامۆستای هونهر. که‌چی ئەم قوتایی‌یه له‌ژماره‌ی پۆژی ۱۲/۱۱/۱۹۷۴ ی پۆژنامه‌ی (التاخی) دا به‌ناوی خۆیه‌وه‌ بلای کردنه‌وه.

میژوونووسانی هونهری ئیسلامی ده‌ئین: له باکووری مووسل-واته کوردستان- له سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا قوتابخانه‌یه‌کی هونهری هه‌بوه. وینه‌کانی میهران و ابن‌الرزاز و هونهرمه‌ندان دیکه‌ی ئه‌و ناوچه‌یه‌ی کوردستان روخسار و بنه‌مای هونهری‌کی تایبه‌تیا تیدا ده‌دۆزینه‌وه و هه‌مان کات کارێ هونهری هه‌لنستی بیژه‌نتی‌یان پیوه‌ دیاره. دکتۆر حسن‌الباشا به‌ شیوازی دیاربه‌کر (اسلوب دیاریکر) ناودی‌ری کردووه^۲. له (بانگه‌وازیك...، ل ۱۱۵) دا په‌نجه‌مان بو ئه‌وه‌ پراکیشاوه‌ که زۆر په‌گه‌زی هونهری قوتابخانه‌ی وینه‌کی‌شیی دیاربه‌کر (مدرسه‌ دیاریکر للتصویر) له‌لایه‌ن قوتابخانه‌ی وینه‌کی‌شیی به‌غدا (مدرسه‌ بغداد للتصویر) هوه‌ وهرگیراون. بگره‌ کاره‌ هونهریه‌کانی میهران و (ابن‌الرزاز) یش کراونه‌ بناغه‌ی ئه‌م قوتابخانه‌یه‌ی دوایی‌یان، له‌ کاتی‌کدا سه‌رله‌به‌ر مۆرکی قوتابخانه‌یه‌کی هونهری سه‌ربه‌خۆ و تایبه‌ت به‌ کوردیان هه‌یه‌ و په‌وا نییه‌ چیدی له‌ نیو قوتابخانه‌ی وینه‌کی‌شیی به‌غدادا بتوینریته‌وه‌ و شوینه‌ون بکری. نابئ ئه‌وه‌ش له‌بیر بکه‌ین که ناوچه‌ی دیاربه‌کری ئه‌وسا جزیر و حه‌سه‌نکیف و ماردین و سی‌رت (سعد) و چه‌ند شوینیکی دیکه‌شی ده‌گرته‌وه‌. جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ که قوتابخانه‌ی وینه‌کی‌شیی به‌غدا له‌سه‌ر بنچینه‌ی هونهری هه‌ریمی (الجزیره) دامه‌زراوه‌ که له‌ دیاربه‌کروه‌ تا مووسل ده‌گریته‌وه‌ و به‌ پله‌ی یه‌که‌م هونهری میهران و ابن‌الرزازی کردووه‌ ته‌ بنه‌مای خۆی، هه‌ندی‌ک که‌س به‌م قوتابخانه‌یه‌یان گوتوووه‌ قوتابخانه‌ی وینه‌کی‌شیی جزیره (مدرسه‌ الجزیره للتصویر) و به‌ ناوی به‌غداوه‌ ناویان نه‌ناوه‌، وه‌ک دکتۆر زه‌کی محه‌مه‌د حه‌سه‌ن له‌ گوڤاری (سۆمه‌ر، به‌رگی ۱۱ به‌شی ۱) دا گوتووویه‌. هه‌ر بو ئه‌م مه‌به‌سته‌ نامه‌م بو خوالی‌خۆشبوو (دکتۆر خالد‌الجادر) و به‌رپێز (شاكر حسن) ی مامۆستایانی هونهر نارد تا پای

^۲ بڕوانه ئه‌م سه‌رچاواوه‌: گوڤاری سۆمه‌ر، به‌رگی یازده‌یه‌م، به‌شی یه‌که‌م، ل ۲۸، و، گوٲاری د.زکی محمد حسن و دیمان، الفنون الاسلامیه، ل ۴۴، و، الدکتۆر حسن‌الباشا، التصویر الاسلامی فی العصور الوسطی، ۱۲۹، ۱۴۱-۱۴۵.

خۇيانم لەم باريەوہ بۇ ساغ بکەنەوہ. تەنيا وەلامى دکتور خاليدم لە
(۱۹۷۶/۱۰/۲۵) دا پى گەيشت کہ گوتوويە کاتيکى دیکە وەلامت دەدەمەوہ.

هەر وەها وینەکانى دانەى دەستنوسى (مەرقتنامە) ى ئىبراھیم حەقى
ئەرزپۇمى پىويستىي بە ليکۆلینەوہ هەيە و يەکیکە لە کتیبە دەستنوسە
وینەکراوەکانى کوردستان. دانەى جامیعی یەکر ئەفەندى لە مووسل بریتیيە لە
کۆمەلە وینەيەکی وەک وینەى جیھانى لاهووت و عەرش و کورسى و جیھانى
ئەرواح و بەهەشت و دۆزەخ و خۆرگىران و مانگ گىران و هى دیکە.^۴

ئیمە ئەگەر بەرھەمی هونەریی عەبدال خانى کورپى ضیا ئو دىنى کورپى
شەرەفخانى مېژوونوسمان دەست بکەوتبايە، ئەوا گەنجینەيەکی دیکەى

^۴ باسى ئەم دەستنوسەى (مەریفەتنامە) لە کتیبى (داود الجلبى، مخطوطات الموصل، ۷۴) دا هاتووە،
وا بزانم ئەم دەستنوسە ئیستا لە نامەخانەى مۆزەخانەى عراقدايە لە بەغدا، چونکە جارێکیان بەرپز
(اسامە النقشبندى) ى بەرپرسی بەشى دەستنوسى نامەخانەکە پى گوتم مەریفەتنامەمان بە
وینەکراوى لە لایە و، داواى زانیاریى ئى کردم لەسەر (ئىبراھیم حەقى) و گوندى (تلووه). گەرچى چەند
زانارییەکم پى دا، کەچى هەر بە هەلەدا چووہ کە (تلووه) ى سەر بە کوردستانی باشوور زانیوہ.
پاستیەکەى ئىبراھیم حەقى کورپى عوسمانە کە شىخىکى گوندى تلووهى نزیک شارى سىرتى (سەرد) یە لە
کوردستانی باکوور.

تلووه وا بەسەر بەرزایيەکی راسەرى (ئاقا بوتان). ناوراوساى ۱۱۹۵ ى کۆچى (۱۷۸۰ ى زاین) کۆچى
دوايى کردووه و سالى ۱۱۷۰ یش لە دانانى کتیبى مەریفەتنامە بووہتەوہ کە بە تورکى لەسەر چەند
زانستیک نووسیویە. لە کتیبە دەستنوسەکەماندا "اعلام الكرد وکردستان، دەفتەرى یەکەم، تەرجەمى
ژمارە (۴۵)" ناوى (۳۵) کتیبى (ابراھیم حەقى) مان نووسیوہ.

لە بارەى ئەوہوہ بڕوانە: اسماعیل پاشا بابان، هدیە العارفين، ل ۴۰ و، اسماعیل پاشا بابان، ایضاح
المکنون فی الذیل علی کشف الظنون، ل ۵۱۱-۱۵۲. پۆزى ۱۴ ى ئابى ۱۹۹۷ چوومە شارى سىرتى کە
مەلئەندى ویلايەتیکی کوردستانی باکوورە. دیم بە بۆنەى سالتپۆزى کۆچکردنى ئىبراھیم حەقى یەوہ
ئاگانامەیان بە دیوارەکاندا هەلواسیوہ. کە چویشم بۇ دیتنى (مەلا بەدرى تلووهى) لە مژگەوتیکی
سىرتى، فەقیکانى پىیان گوتم چووہتە تلووه بۇ سازکردنى ئەو ئاھەنگە کە هەموو سالیکی لەوئ دەکریت.
هەر وەها گوتیان: دانەيەکی مەریفەتنامە بە دەستخەتى ئىبراھیم حەقى لە تلووه هەيە و، (مەلا بەدرى) ش
لە شىخانى تلووه و بنەمالئەى (فقیراللہ) یە کە بە (سولتان) ه مەلا بەدرى بەناوبانگە و مەلایەکی باش و
ناسراوہ. ئەوسا مېژووى کۆچى دوايى ئىبراھیم حەقى لە ئاگانامەکاندا تۆمار کرابوو، باسى ئەو ئاھەنگەم
لە کتیبە دەستنوسەکەمدا (گەشتەکی ئارکيۆلۆجى د کوردستانا باکووریدا، ل ۵۸۳) کردووه.

هونه‌ری وینه‌کیشیی کوردییمان زیندوو ده‌کردوه. عه‌بدال خانی میری کورد به وینه‌کیشیکی کورد ده‌ژمیردریئت، چونکه ده‌ستیکی بالای لهو هونه‌ردا هه‌بوه. ئەولیا چه‌له‌بی که ١٤ پۆژ به میوانی لای عه‌بدال خان ماوه‌ته‌وه و له نزیکه‌وه به‌هره و به‌ره‌می دیون، ده‌لیت: عه‌بدال خان وینه‌کیش و خو‌شنووس (خطاط) و نه‌خشکار (نقاش)یشه. بیگومان (ئه‌ولیا چه‌له‌بی)ی دۆستی کورد وینه و تابلۆ ده‌ستکرده‌کانیی بینوون. به‌داخه‌وه ئەو کارانه و (٧٦) کتییی دانراوی عه‌بدال خان خو‌ی له‌گه‌ل (١٠٥) نامه‌ی گرنگیدا ئیستا هه‌موو بزرن و، دوور نییه له‌نیویش چووین. ئەویش پاش ئەوه‌ی که مه‌لیک ئەحمه‌د پاشای دپنده‌ی والیی (وان) سامان و گه‌جینه و نامه‌خانه‌ی عه‌بدال خانی له‌سالی ١٠٦٥ی کۆچی (=١٦٥٤-١٦٥٥ی زاین)دا تالان کرد که هه‌زاران کتییی بایه‌خدا‌ری له‌نیودا بووه. شایانی باسه شه‌ره‌فخانی میژوونووس بناغه‌ی ئەم نامه‌خانه مه‌زنه‌ی داناوه یا فراوانی کردوه، (ئه‌ولیا چه‌له‌بی)یش به‌دهستی خو‌ی له‌شاری بدلیس لیستی بو‌ئو کتیبانه کردوه و زۆری له‌باره‌ی پیشکه‌وتنی شارستانیه‌تیی ئەم شاره و عه‌بدال خانی بلیمه‌ته‌وه نووسیوه که ئەوسا ته‌مه‌نی چه‌فتا سال بووه. هه‌روه‌ها ده‌لیت: خان له‌حه‌وتسه‌د زانست و هونه‌ردا وه‌ستایه و له‌فهلسه‌فه و زانستی سه‌یر و عه‌نتیکه‌دا تا‌قانه‌ی زه‌مانه‌و له‌کیمیا و سیمیا و زانستی دیکه‌دا شاره‌زایه و پزیشکیکی وایه که گالینۆس و بو‌قرات به‌هیچ نازانی و نه‌شته‌رکاری (عه‌مه‌لیات)ی چاوی تاریک ده‌کات و به‌میل ئاوی ره‌شی لی دهرده‌کیشی و پروناکی ده‌کاته‌وه و به‌چاوی خو‌م دیومه نه‌شته‌رکاری چاوی ته‌م له‌سه‌ری کردوه و ته‌مه‌که‌ی له‌سه‌ر لابرده‌وه. عه‌بدال خان ئەندازیاره و شمشیر و تیر و که‌وان دروست ده‌کات. سه‌عاتچی‌یه‌کی بلیمه‌تیسه، سه‌عاتی پۆژانه و مانگانه و سالانه و هی سه‌ر بورج و زه‌نگدار بو‌ئاگادارکردنه‌وه دروست کردوه و ته‌نانه‌ت سه‌عاتیکی بچووکی له‌نیو ئەنگوستیله‌ی خویدا دروست کردوه. له‌گۆرانی و موسیقادا ئەوه هه‌ر باسی نا‌کری، به‌را‌ده‌یه‌ک له‌نیوان چوار

ته پلدا داده نیشی و پیکه وه له هه رچواریان ده دات. که سولتان مورا هاته بدلیس و ئەم ته پل لیدانه ی عه بدال خانی بینی، خه رجیی ناوچه ی (مووش) ی پی به خشی. جو لاییش ده زانی، به رمالیکی ده ستکردی خو ی پیشکەش به مه لیک ئەحمەد پاشا کرد که مه گەر هه ر له میسر و ئەسفه هان شتی وا کرابن. پاش زینی ئەسپیش زور سه یر و نه خشدار دروست ده کات و لئی به دیاری بو سولتان نار دووه .^۵ له (تاریخ نعیم، ب ۳، ل ۲۷) شدا هاتووه که عه بدال خان له جو ره ها زانست و هونه ردا پیریکی به هره داره.

که م بلیمه تی وه ک عه بدال خان له میژوودا هه ن. هیچ جیگایه ک شک نابه ین به ره مه ی زانستی و هونه ریی عه بدال خانی لی بن. ره نگه له شه پری نیوان ئەو و مه لیک ئەحمەد پاشادا فه وتابن. من که هاوینی ۱۹۷۷ چووم بو بدلیس، له م پرووه وه له عادل به گی شه ره فخانم پرسی که مروقیکی پروناکیر و کورد په روه ره و ئەوسا کتییکی له سه ر بدلیس داده نا، گو تی: هیچ به ره مه میکی دیار نییه و بیستوو مانه دیوانه شیعریکی له دیار به کر هه بوه. هه روه ها گو تی: ناسناوی (عادل) بووه و (که ژخان) یشی پی ده لئین، چونکه چوو ته چیا و له حکومه تی عوسمانی یاخی بووه. داوام کرد گو په که یم پیشان بدات، که چی گو تی: گو په که ی له بدلیس نییه، له به ر ئەوه ی عه بدال خان له ئەسته موول له سیداره دراوه. پاش گه رانه وه م عادل به گ نامه ی له م باره یه وه بو نووسیم که تییدا ده لئیت: ناوبراو له سالی (۱۰۶۸) خنکینراوه. ئەمجا من ده لئیم: دوور نییه عه بدال خان له به ر ده سستی شه ره فخاندا فیری وینه کیشی بووی، چونکه که شه ره فخان کوچی دوایی کرد عه بدال خان حه قده سالان بوو و ئەوسایش مندال له چوار سالیدا فیری خویندن ده کرا، به تایبه ت مندالیکی زیره کی وه ک عه بدال خان. واته

^۵ سیاحه تنامه ی ئەولیا چه له بی، وه رگێرانی سه عید ناکام، ل ۱۲۱، ۱۲۴، ۲۸۴.

دهكړیت بلین: له دواوایي ژياني شهرفخاندا ۱۴ سال خویندوويه و
دهشبي شهرفخان دهرسي پي گوتبي، شاياني باسه نامه م بو چه ندين
نامه خانه و کتیبخانه ی به ناوبانگ له نهروپا و نهريکا و میسریش
ناردووه بو دوزینه وهی کتیب و نامه و وینه دستکرده کانی عبدال خان،
به لام هیچم دست نه که وتووه.

كورتەيەك لە ژيانى شەرەفخان

شەرەفخانى كورپى شەمسەدىن خانى كورپى شەرەفخانى بدلىسى لە بىستى (ذي القعدة) ۹۴۹ك= ۲۵ى شوباتى ۱۵۴۳ز دا لە (گەرەروودى) ناوچەى (قوم)ى ئىران لەدايك بوو. لە تەمەنى نۆ سالىدا چووتە نيو قوتابخانەى شا تەھماسىبى كورپى شا ئىسماعىلى سەفەوى كە تايبەت بوو بە كورپى گەرەپياوان و، سى سال لەوى خويندوويە. بەلام لەبەرئەوى باوكى دەستى لە وەزىفە كىشاوتەو، ئىدى شەرەفخان لە تەمەنى دوازە سالىدا لەباتى باوكى كراوتە سەرۆكى تاقمى پوژكى كە لەگەل باوكيدا پەنایان بردبوو بەر دەولەتى سەفەوى و بوو بە حوكمدارى بەشيك لە ناوچەى (شىروان) لە قەفقاسيا، بۆيە نەيتوانيوە خويندن لە قوتابخانەى شادا تەواو بكات. كاتيك حوكمدارى ئەو بەشەى (شىروان)يش بوو. لەسەر خويندن بەردەوام بوو و ھەر خويندوويە و مامۇستای بۇ خوى پاكرتووە تا خويندن تەواو كردووە يا نزيك بە تەواوبوون گەياندووە. شەرەفخان لە باسى ژيانى خويدا (ل ۵۷۴ چاپى قاھيرە و، ل ۱۵۲ى دانەى دەستنووس) نووسيوە زانستەكانى نەحو و صرف و فقه و اصول الفقه و حەديت و زانستى حەديت (اثر وسيرة)، يانى ميژرووى غەزەوكانى پيغەمبەر و خولەفاى راشيدينى سەرجم خويندووە و زانيونى و گوتوويە خويندندم تەواو كردووە.

بەمەدا دەزانين وەختيك چووتە قوتابخانەى شا، دەتوانين بليين لانى كەم سى سال پيش ئەو خويندوويەتى، چونكە منداال زور جار لە پينج

سالیدا نراوته بهر خویندن و زانستی (اصول الفقه) که وتوووته دوادواییه کانی قوناعی خویندن له بهرئه وهی زانستیکی قورس بووه. شهرفخان له ماوهی شهش سالدا- واته سئی سالی قوتابخانه و سئی سالی له وه وپیش- نهگه یشتوووته (اصول الفقه)، بهلکه پاش ئه و شهش ساله دریزه‌ی به خویندن داوه تا ته‌واوی کردوووه، ئه‌وه لانی کهم ده سال خویندن گهره که بووه. قوتابی (فهقی) له کوردستانی باکوور (جمع الجوامع) ی له (اصول الفقه) (تاج الدین السبکی) ته‌واو ده‌کرد، ئه‌وجا کو‌تایی به خویندن ده‌هینا و ئیجازه‌نامه (شهادة) ی مه‌لایه‌تیی وه‌رده‌گرت. به‌لام له کوردستانی باشوور و کوردستانی ژیر ده‌ستی ئیراندا هی وا هه‌بوه یه که دوو سال پاش (جمع الجوامع) یش ده‌یخویند و، ئه‌م پهبازه زور نزیکی ئه‌وهی سه‌رده‌می شهرفخان بووه.

شهرفخان نووسیویه ئه‌و ده‌مه‌ی له قوتابخانه‌ی شا بووه، شا ته‌مه‌اسب کاتی سه‌ردانیان گوتوویه‌تی جاروبار ناگاتان له سنعاتی (نه‌قاشی) واته هونه‌ری وینه‌کیشی بی. ئه‌مه نامازه‌یه بو ئه‌وهی که لهو سئی ساله‌دا درسی وینه‌کیشی خویندوووه. شا ته‌مه‌اسب خویشی نه‌قاش بووه و باوکی ناردوویه بو قوتابخانه‌ی نه‌قاشی له شاری هه‌رات تا له‌لای گه‌وره نه‌قاشانی قوتابخانه‌ی نه‌قاشی ته‌یمووری فی‌ری نه‌قاشی بی و ده‌یویست له ژیانیدا بی‌ته نه‌قاش نه‌ک شا و حوکمدار، وه‌ک شهرفخان له‌بارهی ته‌مه‌اسبه‌وه نووسیویه. له کو‌تایی یه‌که‌م به‌رگی شهرفنامه‌دا (ل ۵۸۶ له چاپی قاهره) نامازه‌یه‌کی زور به‌هیزی هیناوه‌ته‌وه بو ئه‌وهی که له هونه‌ری وینه‌کیشیدا گه‌یشتوووته پله‌ی هونه‌رمه‌ندی گه‌وره (الواسطی) به‌وهی قه‌له‌مه‌که‌ی خو‌ی چواندوووه به قه‌له‌می تیژ و به له‌نجه‌ولاری (الواسطی).

جیی گومان نییه به‌لامه‌وه که شهرفخان له قوتابخانه‌ی شادا فی‌ری ری و شوینی وینه‌کیشی بووه، له‌وه به‌دوایش به‌رده‌وام خو‌ی فی‌ر کردوووه و،

رەنگە مامۇستايەكى ھونەرمەندىشى بۇ خۇي پراگرتىبى كاتىك ھوكمدار بووۋە تا پلەيەكى بەرزى شارەزايى لەم ھونەرەدا بەدەست ھىناوۋە. شايانى باسە ئەو مامۇستايانەي ھونەرى شىۋەكارى كە لە باشتىن ھونەرمەندانى كاتى دەۋلەتى سەفەوى بوون، لە قوتابخانەي شادا بوون پاشتر ناويان دەھىنن.

شەرەفخان ۳ى شەھوالى سالى۹۸۶ك (۳ى تەمووزى ۱۵۷۸ن) كە لە ئىران بوو، چوۋە پال لەشكرى عوسمانى تا بۇ مىرنشىنى پۇژكى لە بدلىس بگەرپتەوۋە. پىش گەرانەوۋە دەستى بە ئامادەكردنى كەرەستەي مېژوۋىي بۇ دانانى شەرەفنامە كىردبوو و، پۇژى چوارشەممەي كۆتايى پۇژانى (دى الحجە) ۱۰۰۵ك (۱۵ى ئابى ۱۵۹۷ن)، بەپىي لىستى (تسى پۇلىسكى) بۇ بەرامبەر پراگرتنى مېژوۋى كۆچى و زايىنى ئەگەر مانگى تەمووزى ئەو سالە سى پۇژ بى) دوايى بە شەرەفنامە ھىناوۋە، لە ۱۰۱۲ك (۱۶۰۳-۱۶۰۴ن)دا- وەك برووسەلى محەمەد طاھىر لە (عثمانلى مۇلفلىرى، ب۳، ل۷۲)دا نووسىۋىيە- كۆچى دوايى كىردوۋە. بەداخەوۋە پۇژ و مانگى كۆچى دوايى زانراو نىن. ئەگەر كىلى گۆرەكەي بىمايە دەھاتە زاننن. بەلام گۆرەكەي-وەك رەھمەتى عادل شەرەفخان بۇي باس كىردم- لەنىۋ مەزگەوتى (گۆك مەيدان)دا بوو و، پرووس لە كاتى يەكەم جەنگى جىھانىدا مەزگەوتەكەي سووتاندو، گۆرى شەرەفخاننىش بىزبوو.

ئەم دەستخەتەى شەرەفنامە

ئەم دانەيەى شەرەفنامە كە ئەم وینانەى بابەتى لیکۆلینەوہەكەمانى تیدان، بە دەستخەتەى شەرەفخانەى بدلیسیى دانەر نووسراوہ، چونكە ئەم نووسینە لە كۆتایبەكەیدا هاتووہ:

"وقع تحريره وتصحيحه على يد مؤلفه الفقير ومصنفه الحقير المحتاج الى رحمة الله الملك الباري شرف بن شمس الدين الأکاسري حفظه الله تعالى عن زلات القلم وهفوات الرقم في سلخ ذي حجة سنة خمس والف من الهجرة النبوية صلى الله عليه وعلى اله التحية تمت."

ئەم دانەيە ریکوپیک و ساغە و هیچ لە سەرەتا و كۆتاییى بنەرەتى كتیبەكە نەكەوتووہ، جگە لەوہ كە لە پەرەى دووہمەوہ دەست پێ دەكات. واتە دەبێ پەرەى یەكەمیشى ھەبووبێ و ناوی كتیب و دانەر یا ھەندیک نووسینی دیکەى لەم بابەتەى لەسەر نووسرابێ. بەلام پاشتر كەوتووہ، وەك چۆن بەرگەكەى یەكەمجارى نەماوہ و بەرگی ئیستاكەیشى ئەوروپاییە. لە بەشى سەرەوہى پەرەى دووہمدا لە نیو نەخشیکدا "شرف نامە تاریخ کردستان" نووسراوہ. ئەم نووسینە لەگەڵ ئەویشدا كە تیك چووہ، بە شیوہى دەستخەتەكەیدا دەرەكەوئ كە نوئییە و لە كاتى نووسینەوہى ئەم دانەيەى شەرەفنامەدا نەنووسراوہ. دووریش نیبە ھەمان نووسین، واتە ناوی كتیبەكە، لەسەر پەرەى یەكەمین نووسرابێ و ھەر لەبەر ئەوہ لیژەدا دوویات بوویتەوہ.

ئەم دانەيە بریتىیە لە (٢٤٧) پەرە و لە ھەر دوو بەشى شەرەفنامە پیکھاتووہ كە بە زمانى فارسى نووسراوہ: بەشى یەكەمى (١٥٥) پەرەيە و

فصل در بیان شرف انوار سپاسنامه اولی و حسن بن محمد که در جزیره
اخری که در جزیره کبری است که در زبان از قریح کجاست که کما کتب و هر قوشی بر زبان دوستان
و بیعی و هم که در کتب است که در زبان از قریح کجاست که کما کتب و هر قوشی بر زبان دوستان
فصل در بیان شرف انوار سپاسنامه اولی و حسن بن محمد که در جزیره
اخری که در جزیره کبری است که در زبان از قریح کجاست که کما کتب و هر قوشی بر زبان دوستان
و بیعی و هم که در کتب است که در زبان از قریح کجاست که کما کتب و هر قوشی بر زبان دوستان
فصل در بیان شرف انوار سپاسنامه اولی و حسن بن محمد که در جزیره
اخری که در جزیره کبری است که در زبان از قریح کجاست که کما کتب و هر قوشی بر زبان دوستان
و بیعی و هم که در کتب است که در زبان از قریح کجاست که کما کتب و هر قوشی بر زبان دوستان
فصل در بیان شرف انوار سپاسنامه اولی و حسن بن محمد که در جزیره
اخری که در جزیره کبری است که در زبان از قریح کجاست که کما کتب و هر قوشی بر زبان دوستان
و بیعی و هم که در کتب است که در زبان از قریح کجاست که کما کتب و هر قوشی بر زبان دوستان
فصل در بیان شرف انوار سپاسنامه اولی و حسن بن محمد که در جزیره
اخری که در جزیره کبری است که در زبان از قریح کجاست که کما کتب و هر قوشی بر زبان دوستان
و بیعی و هم که در کتب است که در زبان از قریح کجاست که کما کتب و هر قوشی بر زبان دوستان

لهبارهی میژووی کوردهوهیه. پهحمهتی ماموستا ههژاری موکریانی کردوویه به کوردی و سالی ۱۹۷۳ کۆری زانیاری کورد چاپی کردووه. بهشی دووهمی له پهپهزی (۱۵۵) هوه دهست پیدهکات، له کاتیکیدا هه ره لهو پهپهزیه دا بهرگی یه کهم دوایی دیت. شهرفخان ئەم بهشهی به (خاتمه) ناوناوه و لهبارهی میژووی سولتانهکانی دهولهتی عوسمانی و پاشاکانی ئەو سهردهمی ئیران و توورانهوهیه که هاوزه مانیان بوون. شهرفخان ماوهیه که له لای سولتان محمه د خانی کۆری سولتان مورادی سییهمی (۱۵۹۵-۱۶۰۳) ان) ماوه ته وه و ئەم بهشهی له سهه خواستی ئەو داناوه، وه که له پهپهزی (۱۵۵-۱۵۶) دا گوتوویه. بهرگی دووهم (خاتمه) له پروداوهکانی سالی ۱۶۸۹ ی کۆچی (۱۲۹۰) ان) هوه دهست پیدهکات تا پروداویک به میژووی سییهمی مانگی (ربیع الاول) ی ۱۰۰۵ ی کۆچی (۲۵) ی تشرینی یه کهمی (۱۵۹۶) ان) که میژووی شهپکی سولتان محمه ده له گه ل ئەوروپاییهکاندا، واته سویسرییهکان (پهپهزی ۲۴۶). ئەم بهشه تیکرا (۳۱۶) سال له میژووی دهولهتی عوسمانی دهگریته وه، وه که شهرفخان خۆیشی له پهپهزی (۱۵۶) و (۲۴۶) دا ئەوهی گوتووه. بۆیه ئەوهی که له لاپهپهزی (۱۱۰) ی کتیبی (میژوو) ی بهریز دکتۆر که مال مهزههه ئەحمه ددا هاتووه که دهلیت بهرگی دووهمی شهرفنامه پروداوهکانی نیوان سالی (۱۲۸۷-۱۵۸۷) ی زاین (که دهکاته ۶۸۶-۹۹۶/۹۹۵ ی کۆچی) دهگریته وه، راست نییه.

شایانی باسه، ئەم دانه دهستخهتهی شهرفنامه سهدهی نۆزدههههه کهوتوته دهستی پۆژهه لاتناس سیر گور ئوسلی و پاشان کتیبخانهی بودلیان.

میزووی کۆتایی پی هیئانی شهره فنامه

ئەو میژووی که له کۆتایی ئەم دانەیه دا هاتوو پوژی چوارشەممە کۆتایی مانگی (ذی الحجە)ی سالی (۱۰۰۵)ی کۆچی یە (۱۵ یان ۱۴ی ئابی ۱۵۹۷ن)، ئەو دەخاتە زەینەووە که میژووی کۆتایی پی هیئانی هەردوو بەشی شەرەفنامەیش بی. بەلام له راستیدا وانییە، ئەو میژووی تەواکردنی بەشی یەکهەمە ئەک دووهم، چونکە له لاپەرە (۱۵۶) دا هەر ئەم میژووی کردوو تە میژووی دەست پیکردنی بەرگی دووهم، ئەمەش بەلگە ی ئەو یە که بەشی یەکهەمی لەو میژوودا تەوا کردوو، لەبەرئەو ی دێرەکانی کۆتایی بەشی یەکهەم و هی سەرەتایی بەشی دووهمی لەیەک لاپەرە دا نووسیووە. واتە هەردووکیانی دوا بەدوای یەکدی نووسیووە. بگرە ناوێشانی بەرگی دووهمیشی لە کۆتایی بەشی یەکهەم و لە هەمان لاپەرە دا و لە یەک پوژدا که چوارشەممە کۆتایی مانگی (ذی الحجە) بوو، نووسیووە.

۱- بەشی یەکهەمی شەرەفنامە که له بارە کوردستانەو یە کردوویە بە بنەرەت و بەشی دووهمیشی که سەبارەت بە دەولەتی عوسمانییە کردوویە بە بەشی کۆتایی پی هیئانی کتیبەکه ی، واتە بە (خاتمە)ی داناو. جا لەبەر ئەو میژووی تەواکردنی بەشە بنچینه ییە که ی لە کۆتایی هەردوو بەشدا تۆمار کردوو.

۲- بۆ ئەو ی ئەم میژوووە لەگەڵ هەمان میژوودا- واتە میژووی سالی (۱۰۰۵)ی کۆچی پێک بەهوی که چەندین جار لە بەشی یەکهەمدا دووپاتی کردوو تەووە و کردوویە بە میژووی دوا دوا ییەکانی دەسەلاتی هەندی که لە میرنشینه کوردیەکان، وەک فەرمانرەوایی فنک و حەسەنکیف و ئاگیل و ئێردەلان. بەلام خۆزگە شەرەفخان وای نەکردبایە و بۆ هەر بەشێک میژووی تـایبەتی خۆی بنووسیبایە،

تاكوو بمانزانيابيه له چ ميژوويه كدا كۆتايى به بهشى دووهم هيئاوه، چونكه بئ ميژوو هيشتوويه تيه وه^٦.

مه بهست له ميژووى (١٠٠٥)ى كۆچى سالى بؤ دواچار نووسينه وه و پاك نووسكر دنى زانياريه كانى شه ره فنا ميه، چونكه گومان له وه دا نيه كه شه ره فخان سالانىكى زور خهريكى كۆكردنه وهى زانيارى بووه بؤ دانانى بهرگى يه كه مى كتيبه كه. ده توانم بليم (٧٠٪)ى نهو زانيارى نهى له ده مى خه لك و ميرانى كورده وه و هرگرتوون، چ نهو كاتهى كه له بدليس بووه و چ نهو كاتهش كه له ئيران بووه - به تاييهت نهو ده مى كه له كوشكى شائيسماعيلى دووهمدا له ئيران بهرپرسي كاروبارى فه زمانه واييه كورديه كان بووه. له پيشه كى شه ره فنا ميه و زور جى ديكهيدا باسى نهو دهكات كه هه نديك زانيارى له زارى هم و نه وه وه هرگرتووه و به هوى نهو هه ل و مه رج وه كه بوى هه لكه و تيوو توانيويه نهو زانيارى نه كۆيكاته وه و له فه وتان پزگاريان بكات، له كاتيكا نهو زانيارى نهى له سه رچا وهى ميژووييدا نه ديوه. حالى حازر ئيمهش ده توانين به شىكى باشى ميژوومان به هوى باس و خواس و گيپرا نه وهى زاره كى (الروايه الشفهيه)ى خه لكه وه - كه زوربهى زورى ميژووى جيهانى نهو وه ل جار پى نووسرا وه ته وه - بنووسينه وه، به مه رچي ك ورد و ده ستياك بين له وه رگرتن يا ندا. به لاي منه وه وه ختيك شه ره فخان له ئيران بووه كه ره ستهى به شى يه كه مى شه ره فنا ميه كۆده كرده وه و هه ر زانيارى يه كه له سه ر ميرن شينه دووره كانى كوردستانى ئيران له سه رچا وه دا نه بوويى هم له ده مى ميرانى كورد و خه لكى نه ويى و هرگرتووه، چونكه كه بؤ بدليس گه پرا وه ته وه له بهر دووريسى كوردانى نهو ديو له مه وه نه نجا مدانى كاريكى واى بؤ ئاسان بووه.

^٦ بهرپز دكتور كه مال مه زه ر نه حمه د له كتيبى (ميژوو، ل ١١٠) دا هه ر نه وهى نووسيوه كه شه ره فخان ده وري بهرى كۆتايى مانگى ئاب يا سه ره تاى نه ليوولى ١٥٩٨ بهرگى دووه مى كتيبه كه يى ته و او كوردو وه، هم زانيارى به شى له پيشه كى يه كه مين چاپى بهرگى دووه مى شه ره فنا ميه و هرگرتووه. جا دوور نيه له دا نه يه كى ديكهى شه ره فنا ميه دا سه رنجي كى وا هه بوويى، به لام هم دا نه ده ستنووسه ي ئيمه شتى واى تي دا نيه.

ووسفی دستخه ته که

لهم دانه دستخه تهی شهره فنا مه دا که گه لیک به پاکی و پیکوپیک نووسراوه، دوو دستخه ته هن هه ردوو شیوه خه تی (تعلیق) ی جوانن: یه که میان له لاپه پره یه که مه وه تا نیوه یه که می په پره یه شته می پی نووسراوه ته وه. واته ئەم دانه یه بهم دستخه ته دست پیده کات و خاوه نه که ی (۳۶) لاپه پره ی به بلاوی و پچرپچری نووسیوه ته وه، وه که له په پره ی (۱۰-۱۶، ۳۲، ۱۱۳-۱۱۷، ۲۱۵-۲۱۹) دا درده که ون.

ئه وه ی دیکه له کتیبه که به دستخه تیکی دیکه نووسراوه ته وه. له چه ند په پره یه کیشدا هه ردوو دستخه ته که کۆبوونه ته وه، وه که په پره ی (۷ و ۱۰ و ۳۲)، واته هه لاپه پره یه که به یه کی که له دوو دستخه ته نووسراوه نه وه و یه که میان له دوو میان جوانتره، ئەگه رچی دوو میشیان هه ر جوانه. خه تی دوو میان هی شهره فخانه که هه موو کتیبه که ی پی نووسراوه ته وه، ئەو (۳۶) لاپه پره یه نه بی، ئەگه ر وانه بووایه نه ده نووسرا (وقع تحریره علی ید مؤلفه). واته به دست ی دانه ره که ی کۆتایی به نووسینه وه ی هینراوه و بو نووسینی (۳۶) لاپه پره قسه ی و له کۆتایی پیدا ناووسری. نازانین خاوه نی دستخه ته جوانه که ی یه که م کی یه، له به ره وه ی ناوی که سی دیکه له دانه که دا نه ها تووه. نیره جیی ئەوه یه بلین ناوی کتیبه که له نیو نه خشیکی سه ره تای په پره ی دوو مه دا بهم چه شنه نووسراوه: "شرف نامه تاریخ کردستان" که به لای منه وه نه دستخه تی شهره فخان و نه هی ئەو که سه یه که (۳۶) لاپه پره که ی نووسیوه ته وه. په نگه کاتی خو ی ئەم ناوه له سه ر به رگی کتیبه که یان په پره ی یه که مه دا نووسرابی، ئەو جا پاش شهره فخان یه کیکی

دیکه هه مان ناوی له و جیگایه دا نووسیږی. وا پیده چي شهرفخان ئه و شوینه ی به سپیته هیشتیته وه، وه کو هندیك له ناو نیشانه کانی دیکه که له مه و دوا باسیان ده که یں. له کو تاییدا دیسان ده لیم دستخه ته زوره که هی شهرفخانه چونکه نمونه شی له گه ل تابلوی (۱۳) دا جووت هاتوونه ته وه و تابلو کانیس کاری دهستی ئه ون به لگه کان له دوا ییدا ده یینه وه.

یه که مین دستخه تی شهرفنامه

ئهم دستنوو سهی شهرفنامه که باسی دهکین یه که مین دانه نووسراویه تی، به لگه شمان ئهم سهرنجانهی خواره وهن:

۱- شهرفخان میژووی دهستکردنی به دانانی بهشی دووه می بهرهمه که ی کردووه به میژووی کۆتایی هینان به نووسینی بهشی یه که م و- وهک پیشتر گوتمان- ههر دوو به شه که ی به سهریه که وه نووسیوه. ئه وهش مانای وایه ئهمه یه که مین دانه ی نووسراوه و پیش ئه و هیچ دانه یه کی دیکه نه نووسراوه.

۲- له پیشه کی ئهم دانه یه دا نووسراوه له فیرقه ی دووه مدا فه سلّی حه وته له سهر میره کانی زهرزا (زرزا یان زرازی) یه و فه سلّی هه شته م له سهر میرانی (استونی) یه و فه سلّی نویم له سهر میرانی داسنی (طاسنی) یه- واته ئیزدیه کان. به لّام ئهم سئ فه سلّله له نیو دانه که دا نین، یانی نه نووسراون. دانه که ی چاپی قاهره ییش ئهم سئ فه سلّله ی تیدا نییه. ئیدی نازانین داخۆ پاشتر له هه ندیک دانه ی دیکه دا نووسراون یان نا.

۳- دوور نییه شهرفخان پاشتر زانیاری نوئی دهستکه وتبی و لپی زیاد کردبی و دانه ی دیکه ی له م کتیبه نووسییه وه یا دا بیته نووسین^۷، چونکه

^۷ ف. فلیامینوف زیرنوف له پیشه که یه که یدا بۆ چاپی پروسپی سالی ۱۸۶۰ ی شهرفنامه گوتوویه: دانه که ی (خانیکوف) م محمود رهزای کوپی سایر عه لیبی که ره لانی سالی ۱۲۵۲ ی کۆچی (۱۸۲۸ ی زاین) له بهر دانه یه کی دهستخه تی شهرفخان خۆیدا پرونووسی کردووه و له دواداییه کانی موچه ره می سالی ۱۰۰۷ ی کۆچیدا کۆتایی به نووسینی هیناوه. هه ره له و باره یه وه گوتوویه: دانه ی دهستنوو سی نامه خانه ی (قهیسه ری) له سان پوترسبۆرگ که سالی ۱۰۰۷ ی کۆچی نووسراوه شهرفخان دیویه و به مه بهستی راستکردنه وه دهستکاری کردووه. به لّام ئه و دانه یه له سهره تا و بنه تا وه که م و کورتیی هه ن (بروانه):

ئەگەر لەگەڵ ئەو دانەییەى شەرەفنامەدا بەراوردی بکەین کە (فرج الله زکى الكردى) لە قاهیرە چاپى کردووە، دەبینین چەند دىپر و گوزارەیک لەودا هاتوون و لەم دانەییەدا نین. بە نموونە، نزیکەى چوار دە دىپر لە لاپەرە (٣٥١)ى چاپى قاهیرەدا لە بارەى میرەکانى فارقین (مەبیا فارقین)ووە هەن و لە لاپەرەى (٩٦)ى دەستنوسەکەدا نین. لە پەرەى (١١٩)ى دەستنوسەکەدا شەرەفخان باسى قوتابخانە و مامۆستاکانى شارى بدلیس دەکات و باسى (مەلا عەبدوللای رەش)ى تیدا نەکراوە. کەچى لاپەرە (٤٥٦)ى چاپى قاهیرە باسى ناوبراوى تیدا کراوە. هەر وەها ناسناوى بەبى (ببى) و ناوى (مولانا خضر) لە دەستنوسەکەدا نەنووسراوون. لە باسى مامۆستایەکى شارى (بدلیس)دا دەلیت: (مولانا نورالدین محمد سرانشى) و وشەى (سرانشى)ى بەسین دەستپى کردووە. بەلام لە چاپى قاهیرەدا نووسراوە (شمس الدین مولانا محمد سرانشى). واتە لەباتى نورالدین (شمس الدین)ى نووسیووە و پيش (مولانا)ى خستوووە و (سرانشى)ى بە (سرانشى) نووسیووە و سرانشیش لە زاخویە لە باسى مامۆستای قوتابخانەى (حاجى بەگیە)دا دەلیت: (مولانا محمد صوفى) و ناوى قوتابخانەکەشى بە (حاجیة) لەقەڵەم داو. بەلام لە چاپى قاهیرەدا بەم شیوێهە هاتوووە: (مدرسة حاجی بکیة بمولانا محمد زرقى صوفى مفوض است).

ئەم جیاوازیانە ئەگەرچى هەندیک جار لەلایەن نووسەرانیووە پەیدا دەبن، بەلام پتر بەو بارەدا دەشکێتەووە کە دانەر -واتە شەرەفخان- خۆى کردیبتى، بە تاییەت ئەو ١٤ دىپرەى کە ئاماژەمان بۆ کردن هەر لەو کاتەدا بوووە کەوا

پیشەکى زىرنوف لە (١٤٧-١٦)ى چاپى قاهیرەدا کە هەموو سەرەتاکەبى لەگەڵدا چاپ کراوە. شایانى گوتنە برۆسەلى محەمەد طامیر لە کتیبەکەیدا (عثمانلى مؤلفلى، بەرگى سىبەم، ٧٢) گوتویە: دانەى بنەرەتى شەرەفنامە وا لە گوندى (تلووه). وەك گوتمان ئەم گوندە لە نزیک شارى سىرتى (سعد)ە لە کوردستانى باکور. من لەلای خۆمەووە هەولنى دەست خستنىم داووە بە فۆتوکۆپى بەلام تا ئیستا بە دەستم نەکەوتوووە.

دانه‌کەى دیکەى لە ساڵى (۱۰۰۷)ى کۆچیدا نووسیوه و دانه‌کەى (پوترسبۆرگ)ى لە بەردا نووسراو ته‌وه. شەره‌فخان هەمان ساڵ (۱۰۰۷)ى کۆچى) و لە مانگی شە‌ه‌ووالدا دانه‌یه‌کى دیکەى لە شە‌ره‌فنامە نووسیوه ته‌وه (بەروانە: ل ۱۴-۱۶ى پێشە‌کیى شە‌ره‌فنامەى فارسى چاپى قاهیرە). شیوه‌ى کۆتایى پێ‌هینانى هەریه‌که‌یان لە هى دانه‌ى (بودلیان) جیاوازه، واتە جیاوازییان لە‌نیواندا هەیه. دوویات نە‌بوونه‌وه‌ى هەمان شیوه لە سێ دانه دەستخە‌تى شە‌ره‌فنامە‌دا بە‌لگەى ئە‌وه‌یه که دانه‌کەى بودلیان لە (۱۰۰۵)ى کۆچیدا نووسراوه و دانه‌ى یه‌که‌مى شە‌ره‌فنامە‌یه.

ئە‌م پڕى و پە‌سمە‌ى زیادکردنى زانیارى لە دانه‌کانى کتیبدا زۆر دانه‌ر پێ‌په‌ریان کردووه و ده‌یکەن، بە‌لام ئاشکرایه هە‌ندیک لەم جیاوازیانە بە دەستى نووسه‌ره‌وه‌ى دانه‌کان پە‌یدا دەبن و هە‌له‌یان تێ‌ده‌که‌وێ. ئە‌م زیاد کردنانە‌ى چاپى قاهیرە لە سێ دانه‌ى دەست‌نووس یا هیندیکی ئە‌و سێ دانه‌یه‌دا دۆزراونه‌وه و خراونه‌ نیو کتیبه‌که. شایانى باسه لە چاپى قاهیره‌دا پشت بە سێ دانه‌ى شە‌ره‌فنامە بە‌ستراوه: دانه‌ى چاپکراوى (پوترسبۆرگ) و دوو دانه‌ى دەست‌نووس. دانه‌ چاپکراوه‌که کراوه بە بنه‌په‌ت و هەر زیاده‌یه‌کى بە‌که‌ک له‌ دوو دەست‌نووسه‌که‌ى دیکه‌دا هە‌بووبێ خراوته‌ نیو ناوه‌پۆکی بنچینه‌یى و ئە‌وه‌ى دیکە‌ى لە پە‌راویزدا تۆمار کراوه، وه‌کو خوالیخۆش‌بوو محە‌مە‌د عە‌لى عە‌ونى لە لاپه‌ره (۵)ى پێشە‌کیى چاپى قاهیره‌دا گوتوویه. نابێ ئە‌وه‌ش لە‌بیر بکه‌ین که ناوبراو و فرج الله زکى و ثریا بدرخان شە‌ره‌فنامە‌یان لە قاهیره‌ بە‌چاپ گه‌یان‌د و ئە‌و خزمه‌ته‌ گه‌وره‌یه‌یان کرد.

دانه‌ى چاپکراوى قاهیره — وه‌ک ده‌رکه‌وتووه — بە شیوه‌ى لیکدانى باس و خواس و گێ‌په‌رانه‌وه (دمج الروایات) ساغ کراوته‌وه و چاپ کراوه. ئە‌م ریبازه‌ له‌ دەست‌ووری لیک‌وێنه‌وه و بلا‌کردنه‌وه‌ى دەست‌نووسدا بە‌ه‌له‌

دهژمیږدری، چونکه پیویسته باشتیرین و بړواپیکراو ترین دانه بکریته دانه‌ی بنه‌پرت و، ئەمجا هەر جیاوازی و زیادییه‌که له دانه‌کانی دیکه‌دا هه‌بن، ده‌بی له په‌راویژدا بنووسرین و نابی بخرینه نیو ناوه‌پړوکی دانه‌ی بنه‌پرته‌وه. هەر له‌بەر ئەم هۆیه‌یه ناتوانین بلین کام دانه له سێ دانه‌ی پشت پئی به‌ستراوی چاپی قاهیره له‌م دانه ده‌ستخه‌ته‌ی شه‌ره‌فخان باشت‌ر و ریکوپیکت‌ر بووه. ئەم دانه‌یه گوزاره و شتی زیادی تیدایه که له چاپی قاهیره‌دا نین، واته له یه‌که‌م دیږدا جیاوازی‌یان له‌نیواندا هه‌یه.

به بۆچوونی من ده‌بی سه‌ره‌نوئ له شه‌ره‌فنامه بکۆلدریته‌وه و، پاش به‌راورد کردنی له‌گه‌ل دانه ده‌ستنووسه‌کانی دیکه‌دا له‌سه‌ر بناغه‌ی ئەم دانه‌یه‌ی دانه‌ر خۆیدا چاپ و بلاو بکریته‌وه. ده‌بوو کاتی خۆی کۆری زانیاری کورد نرخ‌ی ئەم دانه ده‌ستنووسه‌ی دانه‌ری بزانیایه و ده‌ستی بختبایه و داوای له مامۆستا هه‌ژاری موکریانی بکردبایه ده‌قی ئەم دانه‌یه بۆ زمانی کوردی وه‌ربگیږی و—هەر هیچ نه‌بی— له‌گه‌ل چاپی قاهیره‌دا به‌راوردی بکات و دیږ و بږگه و گوزاره زیاده‌کانی له په‌راویژدا بنووسیته‌وه، بۆ ئەوه‌ی کاره‌که هه‌م زانستانه‌ترو هه‌م باشت‌ر و ته‌واوتر به ئەنجام بگات. کۆر نه‌ک هه‌ر ئەوه‌ی نه‌کرد، بگه‌ر تا‌که لاپه‌په‌یه‌کی ده‌ستنووسه‌که‌ی په‌یدا نه‌کرد تا وه‌کو نمونه‌یه‌کی ده‌ستخه‌تی شه‌ره‌فخان له کتیبه‌که‌یدا چاپی بکه‌ن، به‌لکه هه‌ندی‌ک سێ که‌س له ئەندامانی: به‌رپز مه‌سه‌ود مه‌مه‌د و دکتۆر که‌مال مه‌زه‌ه‌ر ئەحمه‌دی سکرتری کۆر که ئیستاش له پربازی تویرینه‌وه‌وی زانستی‌دا کۆله و کاره‌کانی ساده و سه‌رپینین، له‌بری ئەوه له‌سه‌ر حسیبی شه‌ره‌فخان و له‌پیناوی ناوبانگ ده‌رکردندا ویته‌ی خۆیان و ده‌ستخه‌تیان و به‌سه‌ره‌اتی ژبانی خۆیانیان له شه‌ره‌فنامه‌ی چاپی کۆردا بلاو کرده‌وه. به زۆر پیداگرته‌وه مامۆستای ره‌حمه‌تی (عه‌لادین سه‌جادی)شیان تووشی ئەم هه‌له‌یه کرد— وه‌ک

جاریکیان خوئی پئی گوتم، ههزار پهحمهت له گوپی و یادی بهخیر. دیاره
نهم کارهی کوپ له ریپازی تووژینهوهی زانستییهوه دوره.

۴- بهشیک له ناویشانهکان -ئهگهچسی زوریش نین- لهم دانه
دهستنوسهدا نهنوسراون و جی یان به سیپتی ماوهتهوه، وهک ناوی
ههندیك لهو میره کوردانهی که باسی ژیان و فهزمانپهوایهتی یان نووسراوه،
له کاتییدا له باسهکاندا ناویان نهبراهه. به وینه، شهرهفخان له پهپه
(۹۶) داهوت ناویشانی سهبارهت به میرانی (ترجیل) بهجی هیشتوه،
وهک ناوی (عمر بیک بن حسین بیک) و (بوداق بیک بن عمر بیک). لهوه دهچی
دانهر چاوهروانی پهیداگردنی یا مههکهبی سوور که نهوسا لیی براوه یان
قهلهمیکی باریکی کردبی، چونکه ناویشانهکانی کتیبهکهی سهرجهه به
قهلهمیکی باریکتر و زوریهی به مههکهبی سوور نووسیوه.

بهلام پاشتر نهگهپراوهتهوه سهریان، جا یا لهبیری چوهتهوه یان خهریکی
نووسینهوهی دانهی دیکه بووه و یان لهوانیه نهم دانهیهی به پهله بو
یهکیکی وهک سولتان محهمه د خان ناردبی و لهلای نهماپیتتهوه. دورنییه
دانهر نهم دانه نووسراوه به نرخهی پیشکشی سولتانی ناوبراو کردبی،
چونکه له پیشهکی بهشی یهکهمدنا ناوی هیناوه و بهشی دووهمی
کتیبهکهشی لهسهه خواستی نهو داناوه. بهلام نیستا نهم نهگهه بهلاواز
دهزانم، چونکه پهراویزی یهکیک له خهتی بدلیس یان بلین کوردستان
لهسهه پههکانیهتی و لهباتی زهریاچهی نازک (گولی نازک) ی به کوردی
نووسیوه.

۵- نهم دانهیهی شهرهفنامه به بریک تابلوی هونهریی جوان پهنگینراوه و
بایهخ پیدانی لهم چهشنه بیری مروقه بو نهوه رادهکیشتی که نهمه یهکهمین
دانهی دهستنوسی شهرهفنامه بی. شایانی باسه (ئهولیا چهلهبی) ی
گهپوکی تورک دانهیهکی شهرهفنامهی دیوه له کاتی تالانگردنی ههزاران

کتیبیی نامه خانہی (عبدال خان)ی بدلیسیدا لەلایەن مەلیک ئەحمەد پاشای تورکەو، ئەولیا چەلەبی بە دەستی خۆی لیستەیی بو کردوون و دەلیت: کۆمەڵە کتیبییکیان بو هەراچ هیئا کە بریتی بوو لە یازدە سنووقی کتیب و هی زۆر جوانیان تییدا بوو، لەوانە شاھنامە و گوڵستان و شەرەفنامە. بەلام کە چاوی ضیا ئوددینی کوپی عبدال خان پر فرمیسک بوو، ئەحمەد پاشا پیی گوت بوچی دلتهنگ بووی. ئەویش گوتی ئەم کۆمەڵە کتیبە هی منە و زۆربەیان بە مۆری خۆمە. ئەولیا چەلەبی دەلیت هەندیک لەو کتیبیانە بە دەستخەتی ئەو بوون. ئیدی ئەو کۆمەڵە کتیبە درانە ضیا ئوددین^۸. جا نازانین ئاخو ئەم دانە بە نرخەیی شەرەفنامە ئەم دانەییە ئیمەییە یان نا؟ ئەولیا چەلەبی، شەرەفخانەیی بە یەکیک لە خوێشوووسە هەرە گەورەکانی خەتی (تعلیق)ی فارسی داناو و ناوی خستوووتە پال خوێشوووسی گەورەیی وەک ئەمیر عەلی تەبریزی و (عمادالدین الحسینی) و محەمەد رەزای تەبریزی و حەسەن شاملوو^۹. وا پێدەچێ ئەولیا چەلەبی شتی نووسراوی بە دەستخەتی شەرەفان دیبی، جا چ شەرەفنامە بووبی یان شتی دیکە.

زۆر هەولم دا نمونەیی
 دەستخەتی شەرەفخان لەسەر
 دانەکەیی (پوترسبۆرگ) پەیدا
 بکەم و بیبینم تا لەگەڵ هی
 (بودلیان)دا بەراوردی بکەم،

^۸ ئەولیا چەلەبی، سیاحەتنامە، بەرگی چوارەم، ل ۲۴۲ی دەقی تورکیی چاپی ۱۳۱۴ی ئیستەمبول و، ل ۲۷۸ی دەقی کوردیی وەرگێڕانی سەعید ناکام. وەرگێڕی کوردی لێرەدا هەر خۆی گوتەیی "و چەند دیوانی شیعری"ی زیاد کردوووە کە لە دەقی تورکیدانەیی. ئەمە جگە لە هەندیک شتی دیکە کە تییبینیم کردوون. دەبوو وەرگێڕانەکە وردتر بووایە. وێرایی ئەوە مامۆستا سەعید ناکام بە وەرگێڕانی ئەم کتیبە گرنگە خزمەتیکی گەورەیی کردوو.

^۹ ئەولیا چەلەبی، سیاحەتنامە، بەرگی چوارەم، ل ۲۵۱ی دەقی تورکی و ل ۲۸۱ی دەقی کوردی..

4060
См. рун. Дору 206.
1 15, 109, 230.

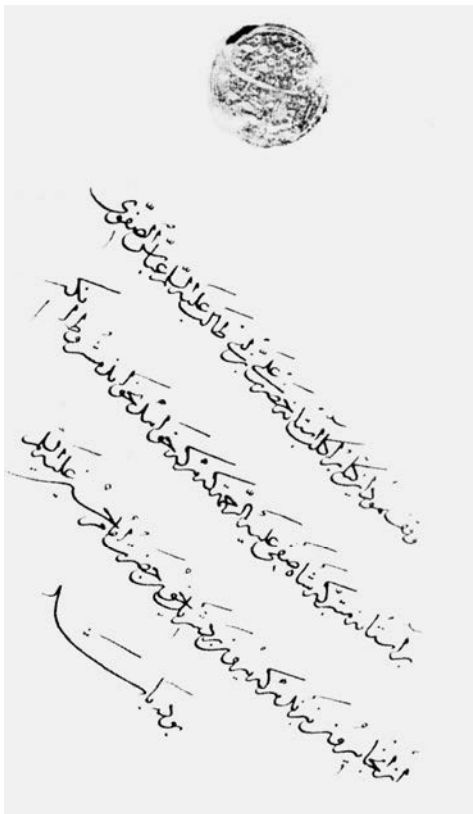
ОТДЕЛ ВНЕШНЕГО ОБЩЕСТВЕННОГО
Гос. арх. Тува. Кр. арх. Тува. Тува. 1
Библиотека им. М. В. Фрунзе. Тува.
1 15, 109, 230.

2340
25/11/16
Арно
1.1. 1. 10.
24, 27, 28.
30, 42, 73.
95, 96.
См. рун.
ориг.

چونکه وهك له (14) ی
شهره فنا مه ی چاپی قاهره دا
هاتووه، شهره فخان ئه و دانیه ی
دهستکاری و راست
کردووه ته وه. له بهر ئه وه چه ند
نامه هکم بو برای هیژا کاک
(رهشاد میران) نارد تا هندی ک له
لا په ره کانیم بو فوتوکوی بکات،
ئه ویش له 1987 دا چوارده
لا په ره ی بو ناردم هیچ
ئیشاره تیکیان تیدا نییه که ئه و
چه ند ته علیقه ی سهریان هی
شهره فخان بی و سی شیوه
دهستخه تی جیاوازیان تیدایه و
به دهستخه تی دانه که ی بودلیان
ناچن.

نهری دهستنوسی شهر فنامه‌ی کتیبخانه‌ی لینینگراد

دورنییه دستخه‌تی شهره‌فخان له‌سهر هه‌ندیك په‌ره‌ی دیکه‌ی ئه‌و دانه‌یه هه‌بئ که له نامه‌خانه‌ی گشتیی (لینینگراد) دایه و له (۱۰۰۷ی کوچی) دا نووسراوه و شاعه‌باس کردوویه به وه‌قی نامه‌خانه‌ی (سه‌فه‌وی) له (ئه‌رده‌بیل) و مؤری شایشی پیویه.

جئ‌ی وتنه، برای نووسهر مامؤستا ئه‌نهری سولتانی کتیبییکی به ناونیشانی (۳۵ دهستنوسی شهره‌فنامه له کتیبخانه‌کانی جیهان) وه داناوه و ۱۹۹۷ له سوید له چاپی داوه. ئه‌مه‌ش وینه‌ی هه‌م لاپه‌ره‌یه‌کی ئه‌و دانه دستخه‌ته‌و، هه‌م ئه‌و لاپه‌ره‌یه که شیوه‌ی وه‌فکردنه‌که‌ی شا عه‌باسی، به مؤری کتیبخانه‌ی (سه‌فه‌وییه) وه، له‌سه‌ره. سوپاس بؤ‌هاوکاریی دکتور ره‌شاد.

به پسر ششغنیل آمد و از بودای بیکه مروان خان نام پسرش بود و در سفر کرجستان
 بهما الدین دیو اقی نام دو پسر مانع است و علی بیگ نام پسرش در زمان جغتای
 بود وفات یافت و از فرزندان کاظم سلیمان بیگ بی محمد بیگ بن علی بیگ
 بعد از فوت پدر در تاریخ سنه ۸۰۰ و ۸۰۱ بنام شیخ بوجیب نشان طالب نشان
 سلطان سلیمان خان امارت صاقلت بد و مفوض گشت و ناجیه از دین بطریق
 زعامت برادرش بهما الدین بیگ طالب سلیمان بیگ در ایام سلطنتش در کرج
 پیشین بخت و وفای پرستید و جمعی است و شیخ است بر کس در کرج که سلطان سلیمان خان ^{فی خدی}
 و پسرش در زندگانی و پسر کرده مرافقت ملک همای و کربس کرد و در آن است
 از دین زده از نهایت او زده بر زمین و زبان و لوله و غوغا کردی و بهستان یافتند
 سلیمان بیگ چون کنی آهین پای ثبات و وفای افشرد و در صاصون نشسته و پسر
 و زوجه بیکه بار شاه سلیمان شان اسکن در مکان فرستاده بغیر غنچه بود و شایه
 و بیکه شش از دین بیگ از دین از طبعه فر مانع آمد و او مردی بود که صحیح نوشتام بلکه
 علی از او امیران ریگانی و شرب از غوانی با خدی اظه جوانان سر و قدر و محبوبان
 نازده مسکن زان و لحظه از نوشیدن شراب و نفعه بیگ باب فارغ نمود
 در این جهان گذران او فاست بعین کلامی که رسانیده عاقبت بر ضرب آینه توکلی
 زمانه او در یک نمود و عاقبت رفت مطمئن کج رفت آیا هم و جام او بیستند
 حانی آغاز و انجام او نزدیک کسی نماند ز کجی خدای جهان تراست پانصدک و از اولاد
 آن کور نماند بهما الدین بیگ بی محمد بیگ بن علی بیگ بعد از فوت برادرش
 بوجیب نشان حکومت نشان و فرمان و اجنه و اعان سلطان سلیمان خان کجای
 سلیمان بیگ بر حکومت ماصون نشست و اعطای فی سیم حکومت او تعاب و احکام
 و فرمان در زمان او شده ایشان را حاکم خود نمودند و بهما الدین بیگ مرد بدل

تابلوکانی شهره‌فنامه

چهند تابلویه‌کی وینه‌ی دستکرد له نیو ئهم دانه دستنوسه‌ی شهره‌فنامه‌دا هه‌ن، به‌پیی نامه‌ی نامه‌خانه‌ی بودلیان که بۆم نیردراوه به (۲۵) تابلو دانراوه. به‌لام راستیه‌که‌ی (۲۰) تابلویه، چونکه ئهو تابلویه‌ی که له‌سه‌ر شه‌ری (چالدیران) هه‌ وئه‌وانه‌ی وا سه‌بارته به سولتان عوسمان و سولتان (محمد الفاتح) و شه‌ری عوسمانیه‌کانه له‌گه‌ل ئه‌وروپاییه‌کاندا — واته بیژهن‌تیه‌کان — هه‌ر یه‌که‌یان تابلویه‌کن و هه‌ر چواریشیان له به‌شی دووه‌می شهره‌فنامه‌دان. یانی گه‌رچی هه‌ریه‌که‌یان دوو لاپه‌ره‌ی گرتوووه وه‌ک دوو تابلو دیته به‌رچاو، به‌لام بابه‌ته‌که‌ی یه‌ک شته. تابلوکانی دیکه دوو دوو به‌رامبه‌ر یه‌کترن و هه‌ریه‌که‌یان له‌سه‌ر په‌ره‌یه‌کی تایبته کیشراون و له‌پرووی بابه‌ته‌وه له تابلوکانی دیکه جیاوازن، ته‌نیا ئه‌وه نه‌بی که ئهو تابلویه‌ی وا له‌سه‌ر فه‌رمان‌په‌روایی (ترجیل) — واته له‌سه‌ر کچه نه‌خۆشه‌که‌ی پاشای ئه‌رتوقی — و ئه‌وه‌ش که له‌سه‌ر ئابلووقه‌دانی قه‌لای بدلیسه له‌لایه‌ن ئاق قوینلووه‌کانه‌وه هه‌ر دوو به‌شه‌که تابلویه‌کن نه‌ک دووان. شازده تابلو له به‌رگی یه‌که‌می شهره‌فنامه‌داو چواریش له به‌رگی دووه‌میدان. پاش ئه‌وه‌ی دستنوسه‌که‌م پئ‌گه‌یشته، نامه‌یه‌کم بۆ نامه‌خانه‌که ناردو چهند پرسیاریکم تیدا ئی کردن له‌باره‌ی دستنوس و تابلوکانه‌وه. به‌لام نه پیناسین و نه پیاوانه‌ی ته‌واوی دستنوس و تابلوکانیان بۆ پروون نه‌کردمه‌وه. له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌ر تابلویه‌ک له‌گه‌ل ئهو بابه‌ته‌دا هاتوووه که پیاوه‌ندی پیاوه‌یه و خراوته نیو زنجیره‌ی ژماره‌ی په‌ره‌ی کتیبه‌که، بویه

بە ئاسانى دەناسرىتتەۋە. لەم باسەدا زۆرچار ئامازە بۇ تابلۇكان دەكەين،
پيىمان باشتە ئەم لىستەيان بۇ سازىكەين:

بابەت	ژمارەى پەرە	تابلۇ
فەرمانپەرۋايى ھەكارى	۳۳	۲-۱
فەرمانپەرۋايى بەھدىنان	۳۹	۴-۳
فەرمانپەرۋايى بۆتان	۴۳	۶-۵
فەرمانپەرۋايى ھەسەنكىف.	۵۶	۸-۷
فەرمانپەرۋايى ئاگىل	۶۶	۱۰-۹
فەرمانپەرۋايى ھىزان	۷	۱۲-۱۱
فەرمانپەرۋايى ترجىل	۸۹	۱۳
ئابلۇوقەدانى بدلىس لەلايەن ئاق قۆيىنلۈكەنەۋە	۱۳۲	۱۴
كۆپى مىرشەرەفى مىرى بدلىس	۱۴۵	۱۵
شا تەھماسب (تەھماسب) لە شارى خەلات	۱۴۵	۱۶
سولتەن عوسمانى دامەزىنى دەۋلەتى عوسانى	۱۵۸	۱۷
شەپرى ئەدرنە	۱۷۳	۱۸
سولتەن (محمد الفاتح)	۱۹۱	۱۹
شەپرى چالدىران	۲۰۸	۲۰

بايه خى تابلوكان له چهند پروويه كه وه

تابلوكان سه رجه م به شيويه كه هونهرى بهرز و به دهستى هونهرمه نديكى به دهسه لاتی خه لکی كوردستان وینه كي شراون كه شه ره فخانه له پرووى هونهرى و چهند پروويه كه ديكه وه سووديان لی وهرده گيری، چونكه - وهك له م باسه دا دهیخینه بهرچا و - به لگه نامه یه كه به نرخن بو به شيك له ژيانى كومه لایه تیبی چوارسه د سال له مه وه برى كوردستان. له م تابلویانه دا ئه م ئامیره مؤسیقیایانه ده بینین: ده هول، زورنا، شمشال، بووق، تهنبور، دهف. له ئامیر و ئامرازی شه پيش ئه مانه: خه نجر، شمشیر، رم و ته بهرزین (ته ورزین)، تیروكه وان، قه لغان، تاسكلاو (خوذة)، تفهنگ، توپ و كوله كه ی بارووت، كيسه ی گولله. له كه ل و په لی نیو مالیش ئه مانه: راخه رى لباد، كورسى، تاس، قاپ و قاچاخ، گولا وریژ. ئه م تابلویانه ده شبنه به لگه نامه ی هونهرى بیناسازى و ته رزی خانووبه ره ی ئه و ده مه. له م باره یه وه ئه مانه ده بینرین: خانوو، قه لات، مزگه وت، مناره، قوتابخانه (مدرسه)، دوكان و بازار، جوری ده رگا (ده رى)، كه وان، گومهن، گويسوانه ی سه ربان، په نجره، بنمیچ، سه كو (دكة)، ده رگا و ته قولباب، هه روا نه خشى بیناسازى (الریازة المعماریة) ی وهك نه خشى ئه ندازه یی و گیایی سه ر ده رگا و قه راغ و پرووكارى خانوو له گه ل نه خشىكى (فوسه یفسا) له تابلوی (۱۹) دا.

تابلوكانى شه ره فنا مه بايه خيكي پتريان به جلوبه رگی كوردیى ئه وسا داوه و جلی تورکیى عوسمانی و ئه وروپایی و فارسیشیان پيشان داوه.

وینەکیشی تابلۆکان (شەرفخان) جلو بەرگی کوردیی بە شیۆهیه کی جیاواز لە هی تورک و فارس و ئەوروپاییەکان وینە کیشاوه. بۆ کلاو و میزەری سەر، بۆ ئەوروپاییەکان دوو جوۆرە شەپقەیان تێدا دیارە، هی تورکە سەلجوقیەکانیش تەرزە کلاویکە قەرەگەکانی بە پانی و پووبەسەرەوه هەلگەپاوانەتەوه و گولنکەیهک و بە نیوقەدی سەرەکەیهوه (بەروانە: وینەیی باسی ترجیل). و بزانی ئەم کلاو ئیستاش لەلای تورکمانانی یەکییتی سووقییتی جاران باوه. بۆ عوسمانیەکانیش فیس و جوۆرە کلاویکی وینە کردووه که لە دەزوو دروست کراوه و چمکەکانی بەرهو سەرەوه هەلگەپاوانەتەوه، بەلام وهک هی پیشوو پان نین و جیاوازن و ئیستاش لە تورکیا بە تایبەتی لای جووتیاران لەسەرکردنی باوه. هەرچی میزەری سەرشیانە بە خەری و شیۆهیه کی لولەکی یا نیمچە لولەکی کردوویه (بەروانە: هەرسێ تابلۆی پیشوو لە بەرگی دووهەدا لە باسی سوولتان-محمد الفاتح- و شەپری ئەدرنەداو، تابلۆی ژمارە ۱۷ و ۱۸-یش). هی واشی وینەکیشاوه لە میزەری کوردییەوه نزیکە.

جگە لە سەرۆکلاو، جلو بەرگی میرانی کورد بریتییه لە کهوای بێ قۆل. که لەسەر کراسی (دشداشە)ی درێژ لە قوماشی پەنگاوپەنگی گولداری بەنرخ دروستکراو لەبەرکراوه و قۆچەدارە و قۆلەکەشی لای سەر قۆلەوه تەسک بووهتەوه. کهوای بێ قۆل جاروبار بۆ پیاوانی دیکەش بەکارهاتووه، بەلام نرخی بەرگ بەپێی قوماش یا دروونی گۆراوه. دیارە بۆ میران بەهادرتین و باشترین قوماش بووه.

شەست ساڵ پاش تەواو بوونی شەرفنامە، ئەولیا چەلەبی ئاماژەیی بۆ ئەوه کردووه که کهوا و سەلتە بەرگی پیاوی گەوره یا پاشایان بووه. هەروا باسی ئەوهی کردووه که کاتیکی مەلیک ئەحمەد پاشای تورک سامان و گەنجینەکانی عەبدال خانی بدلیسیی تالان کرد و بە کۆمەڵ هینانی بۆ

مهزاتخانه و ئه ویش له وئى ئاماده بوو، کوومه لیکیانی هیئاوه که دووسه د سنووقی گه وره ی حوشتربار بووه و به شیکی مۆری عه بدال خان و به شیکی دیکه شی هی (خانم سولتان) ی ژنی پیوه بووه. که سنووقی یه که میان کردووه ته وه پڕ بووه له که واو سه لته ی ئاوریشم و زیردرووی نایاب و بهرگی پاشایانه. ئه و خه لکه (مه لیک ئه حمهد و گه و ره پیوانی دیکه له وئى بوون) که دیوانه ده میان داچه قاندووه و چه په ساون^{۱۰}. جلوبه رگی میرانی بابانیش هه ر به م شیوه یه دریز بووه، وه ک هی عوسمان پاشای کورپی عه بدولره حمان پاشای بابان که لا و بووه و نایابترین بهرگی پۆشیوه. میسته ر پیچ سالی (۱۸۲۰ز) له سلیمانی دیویه و له لاپه ره (۵۵) ی گه شتنامه که یدا نووسیویه: که واو کراسی دریز (دشداشته) ی له به ردا بووه و که وا که ی له قوماشی ئیتالیایی و دوگمه زیر و کراسه که ی له قوماشی سیمداری هیندی و سه ریچی سه ریشی له شالی بهرداری کشمیر بووه که ریشوه کانی تی کرا له سیمی زهردی وه ک زیر بوون. ههروه ها ریچ له باره ی میرانی به هدینانه وه ده لییت: جلوبه رگیان جوانه و له شیوه ی جلی (مووسل) وه نه نزیکه و شالی کشمیری له دهوری کلاوی فیس ده به ستن و که ده چنه راو جلی خه لکی چیانشین له به رده که ن. هه روا ده لییت: جلی ئه فسهر و به رده سته کانی میر دشداشه ی ره شی قوچه زیره که له قوماشی عه با له مووسل دروست ده کریت و شهروالیان خه تداره به خه تی رهنگاو رهنگ. ئه م جلوبه رگه له ئامیدی و جو له میرگ باوه^{۱۱}. واته بهرگی ئه فسهر و خولامانی میری (هه کاری) یش هه ر له و با به ته یه و له شاری جو له میرگیش باوه. دیاره جلی شوپ له نیو ئامیدی و جو له میرگ - واته له شاره کاندانا - هه بوه و له دهروه ی شاردا نه بووه، به لکو بهرگی کوردیی کورت وه ک شال و شه پک و

^{۱۰} هه مان سه رچاوه، ل ۲۴۴ ی دهقی تورکی و ل ۲۸۱ ی دهقی کوردی.

^{۱۱} کلودیوس جیمس ریچ، رحله ریچ، ل ۱۰۷-۱۰۸.

شەنوار و مرادخانە لەبەرەودا بوو کە بۆ ژێانی پەنجەری و ناوچەى شاخاوى دەگونجی، ئەک جلی شوپۆر. ئەمەش لە قەسەى (پێچ) دا دەردەکەوی کە دەلیت: میری بەهەدینان کاتی چوونە پراووشکار جلی خۆی دەگوێری و بەرگی خەلکی ناوچەى شاخاوى لەبەرەدەکات. شەپروالی میرە کوردەکان و غەیری میرانیش پەنگا و پەنگ و دەلب بوو. شایانی باسە جلۆبەرگی سولتانه عوسمانیەکان سەر و کلۆیان نەبێ ئەوسا وەک هی میرانی کورد بوو، وەک هی سولتان سەلیم (تابلوی ژمارە ۲۰) و هی سولتان محمد الفاتح (تابلوی ژمارە ۱۹). بۆ ئەو پیاوانەى کە میر نین شەپروال و مرادخانە لە وێنەکاندا بەکارهاتوون (پروانە: تابلوی ژمارە ۲، ۱). (ستارخانە)ش لەگەڵ شەپروالدا بۆ پیاو وێنەکراو. سەیری ئەو سوارە کلۆقووجە بکە کەوا لە بەری خواروی لای راستی تابلوی ژمارە (۱) هەوێه. ستارخانە هەر لە مرادخانە دەچێ، ئەو نەبێ کە وەک بەرۆک یەخەى هەیه وەک (مرادخانە)ش پەشتینی لەسەر دەبەستری. خەلکی سلیمانی دەلێن: مرادخانە و ستارخانە هەردوو جلۆبەرگی کوردی ئێران و دەورووبەری سالی ۱۹۲۸ لە سەقز و بانەو هینراوونەتە کوردستانی عێراق. جاران مرادخانە دوگمەدار و دوو ریز دوگمەش بەسەر سنگی یەو بوو^{۱۲}. هەرەها دەلێن: (دیموکرات) کە یەخەکەى وەک هی کراسە، سەردەمی کۆماری مەهاباد و دەسەلاتی حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئێران لەودیووە هاتوووتە نیو ناوچەى سۆران.

^{۱۲} بۆ زانیاری لەسەر جلۆبەرگی کوردی سوودم لەم بەرێزانەى سلیمانی وەرگرتوو: شێخ محەمەدی شێخ کەریمی بەرنجەهیی بەرگدروو، وەستا محەمەد عەلى دەولەتى بەرگدروو، وەستا عەبدوللا محەمەدی بانەهیی و خوالیخۆش بوو حامی بەگی جاف، مەلا عەبدولکەریمی شێخ حسینی قەرەداغی، ماموستا ئەحمەد خواجە، محەمەد سەعید محەمەد جوامیر، خوالیخۆش بوو عەلى دەدە، مەلا عەزیزی مەلا عەلیی سەحاف، عەلیی دەرویش محەمەد، محەمەدی حاجی مەرف، شوکری خانە کچی لالە کەریم و ژنی مەلا مومسا حامیدی مەکسی. لە خەلکی (کۆیە)یش ئەم بەرێزانە: ناچیه محەمەد مستەفا حاجی عەلى و کاک توفیقی مەلا سیدی حاجی عەلى کە خەسوو و خەزورمن.

هونهرمه‌ند یا بابلیین شهره‌فخان که‌وای بی‌قوّل و کراسی (دشداشته‌ی دریژیشی بوّ پیاوان کردووه. نه‌ویش ویرای کراس، واته کراسی فره دوگمه که له‌گه‌ل شه‌روالدا له‌بهر ده‌کرین. نه‌مه‌ی دوایی‌یان له کراسی میلییی لوبنانیه‌کان ده‌چیّ که له هه‌ندیک گۆرانی و ئاهه‌نگی ته‌له‌فریۆندا ده‌بینری.

جلوبه‌رگی زۆربه‌ی پیاوان له په‌شه‌خه‌که‌که (شه‌عبی) کراسی کورت (گومله‌ک) یا ستارخانی و شه‌روالی ده‌لب بووه و هه‌ندیک جاریش ئیله‌کی دریژ تا که‌ماخ هه‌مووی به‌پیی تابلۆکان که نه‌مه به جلوبه‌رگی راسته‌قینه‌ی میلییی کوردی حساب ده‌کرئ. بوّ نمونه ته‌ماشای تابلۆی (۱ و ۵) بکه. به‌پیی نه‌وکاته جلی شوپ به بایه‌ختر و به‌قیمه‌تتر بووه، له‌بهرئه‌مه بووه‌ته جلوبه‌رگی میرانی کورد و زۆربه‌ی پیاوانی تایبته به دیوانخانه‌کانیان، وه‌ک له تابلۆی (۶)ی جقاتا میر شه‌ره‌فی میری (بوّتان) دا دیاره و هه‌روه‌ها تابلۆی (۱۵)ی جقاتا شه‌ره‌فخانی میری بدلیس ته‌نانه‌ت له‌م زوانه‌شدا پیاوماقوولانی سلیمانی جلی شوپریان له‌بهرده‌کرد. رانک و چۆغه و کورته‌کیش زۆر به که‌می بوّ پیاوان وینه‌کی‌شراون.

له نیوئه و ئاسووریانه‌دا که وینه‌یان له تابلۆی ژماره (۲) دا دیاره، یه‌کیان له‌بهرده‌م قه‌لای (دزی)ی ناوچه‌ی (هه‌کاری) دا سه‌ری که‌ره‌که‌ی راکیشاوه و شه‌روال و جلیکی دریژی له‌بهردایه و پشتینی له‌سه‌ر به‌ستووه، که به‌شیوه‌ی دروونه‌که‌یدا (کورته‌ک) هه. کراسیکی دریژی سپیی له‌ژیره‌وه له‌بهرکردووه یا نه‌وه نیوپۆشه سپیه‌که‌یه‌تی و سه‌ری داوینه‌که‌یی بوّ سه‌روه هه‌لکردووه و ژیر پشتینه‌که‌یی ناوه.

جاران کورته‌کی دریژ له قوماش دروست ده‌کرا و به‌ریشی هه‌بوو، به‌وه‌دا که لۆکه‌ی تییده‌خرا و نه‌ستوور ده‌بوو و دروومانه‌که‌ی لیک دوور و ته‌قه‌له‌کانی درشت بوون. کورته‌ک به‌رگیکی زستانه بوو تا که‌میک خوار نه‌ژنۆ ده‌هات و پی‌شه‌که‌ی کراوه و بی دوگمه بوو، له‌باتی قاپووت

بەکار دەھێنراو، کە پەنەك (فەرەنجی) نەبێ لەسەر ھەموو جلیکی دیکە لە بەردە کرا. کورتەك بەرگیکی کۆنی کوردەوارییەو، نەك لە نیو ئاسووریاندا بەلکو لە ھەموو کوردستاندا ھەبوە شەرەفخان کورتەکی بۆ ئاسووریان کردووە. ئەمە مانای وایە کە ئەوان بەزۆری بە کاریان ھیناوە و ئەوەش ناگەییەن کە بەرگی تایبەتی ئاسووری بووبێ و کوردانی موسلمان نەیانپۆشیی. ئیستاکە کورتەکی درێژ تەرك کراوە و روو لە نەمانە، گەرچی تاکە تاکە لای ھەندیک پیرەمێردی زۆر بەسالدان چوو دیومە. کورتەکی کاک ئەحمەدی شیخی باپیرە گەرەوی شیخ مەحمودی نەمر نمونەییەکی نایابی ناسینی کورتەکی کوردی یە بۆ جووری بپین و دروومانی، چونکە ئەم کورتەکە لانی کەم تەمەنی (۱۰۲) سالی ک دەبێ بەو دادا کە کاک ئەحمەدی شیخ لە ۱۳۰۵ی کۆچیدا کۆچی دوایی کردووە. ئەم کورتەکە ئیستا ماوە و لە پەراویژدا باسی ئەندازە و بپین و دروونەکی دەکەین^{۱۳}.

^{۱۳} ئەم کورتەکە کە لەبەر پیرۆزیی وەك موفەرک ماوەتەو لە قوماشیکی بەنرخ (شالی تورمە) ناو کراوە و پەنگەکی (شیرداخی)یە، واتە نیلی یا لە نیوان شین و نیلیدا. ھەروا خەتدارە و خەتەکانی لە دەزۆوی سوور و زەرد و کەمیک شین پیکھاتوون. درێژی لە پشتمەو (۱۲۰سم) و ناوشانی (۳۶سم) پان و قۆلەکی (۱۹سم) بەرینە و ئەستووری بەو دادا کە لۆکە تێ خراوە (۸ملم)ە. بەشی خوارەوی تەنکتر دیارە، چونکە کاک ئەحمەدی شیخ بە کاریھیناوە و بە دانیشتن پەستراوەتەو. پانیی ملیوانی -واتە یەخەیی دەوری ملی- (۲سم)ەو، درێژی شاقەل (چاقل) -یانی قلیشی ئەملا و ئەولای داوین-ی (۲۹سم)ە. کورتەك وەك کەوا (لاقووق)ی ھەبە، واتە لای داوادی سەر قۆلی کراوەیە و ھەردوو تەنیشتی داوینیشی کراوەن. بەلام لە جێبەدا کراوە نین. ئەم کورتەکە پشتمەوی (۹سم)ی لە پێشەوای درێژترە. گێرفان (گێرفانی بەرباخەل) لە قەرەغی کورتەکە و لای چەپی دەمەکیەتی و دەکەوتە سەر سنگ و (۲۵سم) قوولە. قەبتانیکی زەردی باریک و بە دەوری گێرفانەکەو. سەرەتای لاقووق تا کۆتایی سەر قۆلەکی قەبتانیان پێویە و بەلاری بەرەو پێشەوای ھاتووە. کورتەکە وەستادروو بە دەزۆوی سپی کراوە و خەتەکانی دروونەکیەش راستەو راست لە سەرەو تا خوارەو ھاتوون و نزیکە (۲سم) ئیک لیک دوورن و تەقەلەکانیش بە گشتی (۲سم) درشتن. دروومانی لای سەر دەستەکی وردترە و ھی یەخەکی لەویش وردترە، چونکە پینچ ریز دروومانی پێویە کە -وەك گوتمان- پانیی یەخەکی (۲سم)ە. ئەوێ و لەم کورتەکەدا بەدی دەکرێت ئەوێ کە بەستیک لە سنگی کورتەك بەولاوە رووی پێشەوای لای چەپی دەوری (۲سم) ئیک یا پانتر دەبێ، بۆ ئەوێ لای چەپی بەسەر لای راستدا بدیتەو. لە کورتەکی

سەرۆكلاو:

سەبارەت بە سەرۆكلاو، واتە (كلاو دەسروك) ی پیاوانی كورد، چەند سەرۆكلاویك لە وینەکانی شەرەفنامەدا دەبینرین. دیارە سەرۆكلاوی پیاو چەندین جۆری هەن. میژوونوسان گوتویانە: سەرۆكلاو باشتەین نیشانە بۆ جوێکردنەوی نەتەو وە و بنچینە كۆمەلایەتیەكان و ناسینەوہیان، جا چ لە شیوہی بەستن و چ چەشن و پەنگی قوماش یا كلاوہكەدا، وەك سەرۆكلاوی گەورە پیاوی وەك میر و هی هەژار و پەنجەران و زانایانی ئاینی. ھونەرماندان لە تابلۆ كۆنەكاندا تییینی ئەم جیاوازیانەیان كردووہ كە ئەمڕۆ بەوہ كارى میژوونوسانی ھونەر یا ئەوانەى وا لە تابلۆكانیان دەكۆلنەوہ ئاساتر بووہو، ھەم وینەكان دەناسرینەوہ ھەم كەسانی وینە بۆ كیشراویش سەرۆكلاوی میران (گەرچی: ھەموو یەك شیوہ نین) و زانایان و پەنجەران لەیەكدی ناچن و جیاوازن. بەلام ھی گشت تاقم و دەستەكانی دیکە لێك جوێ نەكاراونەتەوہ. بۆ

دیکەدا ئەوہ نابینریت. دەتوانین بلین: ئەم كورتەكەى كاك ئەحمەدى شیخ نموونەییەكى بەرزى كورتەكە. دیارە لە پووی دروونەوہ لەویش بەرزتر هەن. بۆ وینە، كورتەكی حاجی سەید حەسەنى مامى شیخ مەحمود واتە نەوہى كاك ئەحمەدى شیخ كە لە شەرى دەریەندى بازیاندا سالى ۱۹۱۹ بە تۆپى ئینگلیز شەھید بوو، نەك لە درووندا بەلكە لە برین و پێكەوہنانیشدا ھەم بەرزتر و ھەم گریگترە و دروونە وردەكانى چەندین نەخشیان دروست كردووہ. ئەم كورتەكەى (كاك ئەحمەدى شیخ)م كردە نموونە، چونكە سادەترە و لە كورتەكی چینی نیوہندى و دەستكورتى خەلكى كوردستانەوہ نزیکترە.

دەتوانین كەلگەتییى كاك ئەحمەد لەسەر ئەم كورتەكە دیاری بكەین كە خۆ لە دەوری (۱۶۰سم)ك دەدات. واتە كورتەبالا بووہ. ئەم كورتەكە ئیستا لە مالى كاك بابە رەسوولى شیخ نورى بابە رەسوولە لە شىخانى بەرزنجە لە سلیمانى و قۆلیكى نەماوہ، چونكە كاتى خۆى ژنەكەى (خەلیل كەننە)ى و زەربىكى عیراق كە لە بنەمالەییەكى عەرەبى پایەبەرزى بەغدا بووہ ئەم كورتەكەى بۆ مووفەرك و پیرۆزى بۆ ماوہیەك لە (حەپسەخانى ئەقیب) وەرگرتووہ و نیوہى قۆلى چەپى بریوہ و لاى خۆى لە بەغدا بۆ مووفەرك گلى داوہتەوہ. ھەر لەم سالانەى داواییشدا یەكێك لە سلیمانى بۆ نەخۆشیکى بردووہ تا چاك ببیتەوہ و دەردەكەیی لە كۆل ببیتەوہ كەچی ئەویش نیوہكەى دیى ئەو قۆلەى بریوہ و لاى خۆى ھەلیگرتووہ. كورتەكی حاجى سەید حەسەنى مامى شیخ مەحمودیش كە نامازەم بۆ كرد، لە قوماشیکى زەردى گرانبەھایە و ئیستا لە مالى كاك فاروقى سەید محەمەدى نەوہیتى و وینەیم گرتووہ.

نمونه سەروکلاوی موسیقاژەنان بە شیۆهیهکی تایبەت نەکراون، جار ھەبە لە ھی میریک و جاریک دیکەش لە ھی کەسیکی دیکە دەچێ. دیارە جلۆبەرگی تایبەتیان نەبۆ. سەرباری ئەوە جلیان جوان بوو و ئەوەش بەلگەیی ریزلیگیریان و بەرزیی پەلی گوزەرانیا.

جۆرە سەروکلاویک لە تابلۆکاندا ھەبە گەورەییە و لایەکی لەو کەسێ دیکەیی گەورەترەو ریشوو یا گۆلنکە بە ھەر دوولایدا شوپۆبوو تەو یا ھەر دوو سەری میژەرە کە بەرزبوونەتەو و اتە ھەلگەراونەتەو و ھەر یەکەیی بە لایە کدا وەکو میژەری میری بۆتان ھاتوونە خوار (پروانە: تابلۆی ژمارە ٦). ئەم میژەریان بۆ موسیقاژەنیکی بەکارھێنراو کە بوو تە ھاوبەشی میر لەم جۆرە میژەرەدا. شیۆه میژەریکی دیکەش بەدی دەکریت کە زۆرتریانە و بگرە جۆری گشتیی میژەری کوردیی ئەوسایە، ھەردوو سەری بە پارچەییەکی جیاوازیەکی یا دووجار بۆ جوانی قایم بوون لە تەنیشتەو توند کراون بۆ ئەوھی نەکریتەو. ھەردوولای پارچەکەیش لە نیۆقەدی میژەرە کە گریدراون و لە گۆلنکە دەچن (پروانە: تابلۆی ژمارە ٦ و ٣). زۆرم لەبارەیی ئەم پارچەییەو پرسییو، ھیچی وام دەستگیر نەبوو. دوورنییە لەمیژەری کورد وازی لێ ھینابێ. ئەولیا چەلەبی ناوی ریشووی میژەر - واتە سەروکلاوی ھیناوە کە ھەندیکی لە نیۆ تالانی عەبدال خانی بدلیسیدا بوو^{١٤}. تۆ بلییی ھەر ئەم ریشوانە بووبن؟ ھونەرەند بەم شیۆهییە میژەری کوردیی لە ھی فارسەکان جوئی کردووەتەو، چونکە ھی فارس بەم شیۆهییە نییە وەک لە تابلۆی ژمارە (١٦) دا دیارە کە وینەیی شا تەھماسب و دەست و پیۆھندەکانیی تیداہ. ھەر وھا لە ھی تورکە عوسمانیەکانیشی جوئی کردووەتەو کە جۆری بەستنەکەیی جیاہ و سەروکلاویکی لە لباد یا قوماش کراو کەمیکی قیت بوو تەو و قوماشی میژەرەکەیی لەدەر پیچراو، وەک لە

^{١٤} ئەولیا چەلەبی، سیاحتنامە، بەرگی چوارەم، ١٢٥١ی دەقی تورکی و، ٢٩١ی دەقی کوردی.

تابلوئی ژماره (۱۷)ی سولتانی عوسمانیدا دیاره. واته هونرمه‌ند میزهری کورد و تورک و فارسی لیك جوئی کردووه‌ته‌وه. تورکمان و بیژه‌نتیه‌کانیش شه‌په‌قیان به‌سه‌ره‌وه‌یه و هه‌رچوار جوئی غه‌یره کوردیی میزهر له‌ تابلوئی ژماره (۱۷)دا باش دیارن. ئەگه‌رچی له‌ وینه‌ی سولتان عوسمان و تورکیکی دیکه و فارسیکدا په‌رۆی توندکردن شیوه‌ی به‌ستنی له‌ هی کورد جیاوازه. له‌ وینه‌کانی (ابن‌الرزان)ی جزیریدا میزهر له‌ راستی نیوجاواندا توندکراوه، به‌لام پیده‌چی هه‌ر قوماشی میزهره‌که بی نه‌ک قوماشیکی جیاوان.

گولنکه‌ی گه‌وره له‌ میزهردا نیشانه‌ی گه‌وره‌یی خاوه‌نی بووه وه‌ک پاشا و میر و فه‌رمانده‌ران. شه‌ره‌فخان ئەم گولنکه‌یه‌ی بو زه‌که‌ریا به‌گی میری هه‌کاری و شه‌ره‌فخانی باپیری خوئی و میری هیزان هیناوه‌ته‌وه، به‌لام ئەمه‌ی بو میرانی دیکه نه‌کردووه. ئەگه‌رچی گولنکه‌یه‌کی بچووکي بو زۆربه‌یان و بو هه‌ندیك كه‌سی غه‌یره میریش داناوه. له‌ تابلوئی ژماره (۱۳)دا پیاویك له‌ پشت شیخ حه‌سه‌نی زه‌رقی(زروکی)یه‌وه راوه‌ستاوه، کلاوی لبادی له‌سه‌ردایه و قوماشی له‌ ده‌ور پیچراوه. ئەمه و شیوه‌ی به‌ستنی جوهره کوردی‌یه‌کی ره‌سه‌نه تا که‌میک پاش یه‌که‌م جه‌نگی جیهانی کورده‌کانی کوردستانی باکوور پی‌ره‌ویان ده‌کرد. ئەوه بوو مسته‌فا که‌مال قه‌ده‌غه‌ی کرد و هه‌ر که‌سیک به‌و سه‌روکلاوه‌وه ببینرابایه جه‌ندرمه‌ی تورک یا زیندانی‌یان ده‌کرد یان ده‌بوو سوپاسی خوا بکات دارکاری‌یه‌کی باشی بکه‌ن و (کوم کولاڤه‌که‌ی به‌ قه‌مه له‌ت و په‌ت بکه‌ن.

کلاوقووچ:

له‌ داوینیی لای راستی تابلوئی ژماره (۱)دا وینه‌ی سواریک کراوه شه‌روال و مرادخانیی پۆشیون و کلاویکی دریژ و قووچی به‌سه‌ره‌وه‌یه و میزهریکی له‌ده‌ور پیچاوه. ئەم دیمه‌نه له‌ تابلوئی ژماره (۹)یشدا هه‌یه. له‌ ناوچه‌ی

(سۆران)دا بەم جۆره كلاًوه دەگوترا (كلاًوقوچ)، له قوماش دروست دەكرا و تا ئەم سالانەى پيشوويش له ناوچهى پشدر و مەنگوپرپهتەى باو بوو و مشكى له سەر دەبەسترا^{۱۰}، ئەم چەشنە كلاًوه له سەر دەمی دەولەتى عەباسیدا له عىراق بآو بوو، جاروبارىش هەندىك له خەليفەكانى ئەم دەولەتە- وەك (المتوكلى) كورپى (هارون الرشيد) (۸۴۷-۸۶۱ز) و (ابو القاسم عبدالله المستكفي) (۹۴۴-۹۴۶ز) بەكاريان هیناوه و پىيانگوتوو (طويلة)^{۱۱} كه نزيكهى دوو بستیك دريژ بووه. ئىستاش كوردانى ئىزیدیى شنگار (سنجار) لەم كلاًوه دريژانە لەسەر دەكەن و لەبرى قوماش لە لىاد دروستى دەكەن و كەمىك شيشى تەلششى تىدەكەن تا توند و قىت بوەستى و گوللەى تەنگىش حوكمى له هەندىكيان نەكردوو. جاران لە (بۆتان)يش كلاًوى وەك هى ئىزىديان هەبوو. بەلام وەك ئەو گەوره و قايم نەبوو. دوورنیه سەروكلاًوى مىرى بۆتان لە تابلوى ژمارە (۶)دا و هى مۆسقاژەنىكىش لە هەمان تابلودا هەر كلاًوقوچ بووبن. زۆرجار پششتىنى پياوانيش لە ئاوريشمه وەك له وینهكان دياره و ئاوريشمىكى خەتداره.

^{۱۰} خوالخوشبوو خەليفە عىسای بەرزنجى كه پيشمه‌رگه‌يهكى نازای شىخ مەحمودى نەمر بوو، مرقىكى بىرتيز و پېر زانىارى و گالتهجى بوو. پوژى ۱۹۸۹/۱۱/۲۶ كۇچى داويى كرد. بىرەمەريەكانىم بە نەنگى خوى تۆمار كردوو. لەبارەى (كلاًوقوچ)هوه لىم پىرسى، گوتى: ئەمە زياتر له كوردستانى خۆرەلات (فيران) هەبوو. جاركيان يەكەم بە ديارى بۆ هات. ئەومبوو كەپەنتىك له تەكپه‌ى شىخ عەبدولكەرىمى كرىچنە بە جماعت نويزمان دەكرد. له كاتى چوونه سوچەدا، كلاًوه دريژكەم چوو بە نيو گەل و گونى زەلامەكەى پيش مندا. كه نويز تەهاو بوو، كابرالاي شىخ عەبدولكەرىم شكاتى ئى كردم و شىخ بانگى كردم و گوتى ئەم كلاًوه دريژت لەكوئى هیناوه؟ گوتم: قوربان له كوردستانى ئەودىو بۆم هاتوو و بە ئەنقەست ئەوم نەكردوو، كلاًومكەم خوى دريژ و چوو بە نيو گەل و گونى پياوێكەدا و داواى لىبورنى ئى دەكەم. بەلام شىخ لىم نەبوورا و لەسەرمى داگرت و دايه دەست دەرويشىك و گوتى بەشىكى كلاًومكەى بېرە تا وەك كلاًوى ناسابى ئى بى. ئەوميش بىرى و دايمەوه و گوتى ئىستا تەهاوه. حالى حازر كلاًوىكى خەليفە عىسام بۆ يادگار لەلايه، بەلام كلاًوقوچ نوبه. لەبارەى كلاًوى كوردى كاتى (صلاح الدين)هوه تەماشای وتارىكى بەريژ ئىبراھىم باجلان بکه له پوژنامەى (الاتحاد) ۱۹۹۷/۵/۳۱.دا.

^{۱۱} صلاح حسن العبيدي، الملابس العربية الاسلامية في العصر العباسي من المصادر التاريخية والاثريه، ل ۱۰۸.

کلاوی دريژ که دريژ که يان (کلاوقوچه) له لای لؤلۆ و گوئی و کاشی و میدیه کان نه میدیوه و کلاویان دريژ نه بوه. کلاوی کاسیه کان وهك سداره (فییس) بووه که ئه سلّی فیسه. ته نیا سکاییه کان (ماسگت) کلاویان دريژ و قووچ بووه وهك له ویئهی (سکونخا) ی گه وهی سکاییه کاندا ده بیندریّت که له شاخی بیستوون هه لکه نهراوه و دژی داریوشی یه که می ئه خمینی شوپشی به پراکردوه له نیوان سه دهی شه شه م و پینجه می پیش زایندا سکاییه کانیش له تیره کانی ئارین و له نازه ربايجانی سه روو و پوژه ه لاته وه هاتوونه ته ناوچهی موکریان و کوردستانی باشووریش. جا رهنگه کلاوی لبادی دريژ له وانوه بلاو بوویته وه، به تایبه تی که کلاوقووچ له وه به شهی کوردستانی پوژه ه لات زورتر بووه.

سه دهی دوازدهه م له کاتی صلاح الدینی ئه یوویدا کلاوی ئه یووویه کان و سه ربازه کورده کانیا ن (به پریقاندک) ی هه بوه، یانی له هه ردوو ته نه یشته که یدا قه ی تانیک هه بوه و هه ر دوو سه ره که ی له ژیر چه نه گه یدا پی گریده درا تا له سه ر سه ریا ن نه که وی به تایبه تی له کاتی شه ردا. (به پریقاندک) له کلاوی ژندا نهک هی پیاو تا ئه م دوا یی یه له کوردستانی باکوور هه بوه.

سه بارت به سه ریچی ژنانیش که له تابلوی ژماره ی (۱۲) و (۱۳) دا هه ن، سه ریپوشیکی سپی یه له گه ل ده سه ته سه ری کدا که له سه ر سه ریپوشه که ی گریداوه. ئه مه هی ئافره تی ره شوکی و ساده بوو. ئیستا له زۆریه ی ناوچه کانی کوردستانی باکووردا ئه و جوړه سه ریچه به کار ده یئیریت.

رهنگه ئه وسا ئه مه هی ئافره تی کاره کهر و هه ژار بووی، چونکه له تابلوی ژماره (۹) دا ژنی میری (ناگیل) و دوو ژنی دیکه ش سه ر کلاوی گه وریان له سه ر ناوه. به شیک له سه رو سه کو تی ژنی ک له لای ده سه ته پراستی داویتی تابلوی ژماره (۱۲) دا - که له باره ی (هیزان) ه- دیاره و سه رو کلاوی گه وریه ژنانی به سه ره وه یه. له تابلوی ژماره (۱۵) یشدا (شاه به گی خاتوون) ی

نهنكى شهرفخان سهروكلآويكى گهورهى لهسهر ناوه و كهواى بئى قول و كراسى ديژيشى لهبهردان. جاران له زوربهى ناوچهكانى كوردستاندا تا ناوچه پييدهشته گهرمهسييرهكانى پيش چياكانى زاگروس و توروس له دهشتهكانى عهينتاب و كليس و (سروج)هوه بگره تا شنكار و كهركوك و كفرى و خانهقين و ناوچهى لوپستانيش ژنانى شووكردوى كورد ئهم سهروكلآوهيان دهبهست. ههتا بوشم دهركهوتووو ژنانى خيلى گهورهى (بهرازى) كه بهشيكي زوريان له كوردستانى سووريادان تا ماوهيهك لهمهوبهريش لهم جوړه سهروكلآوهيان ههبوو، گهرچى ناوچهكهيان گهرمه و لهنزىك پروبارى فوراتهوهيه.

سهروكلآوى ژن (ژنى بهميږد چونكه كچ سهروكلآوى نيهه) بريدييه له تاسه (تاسهى كلآو-تاسكلآو) كه له زيږ يا زيو يا كانزايهكى ديكه دروست دهكران. كلآوهكه يا له چوڤه (فييس)ى رهش يا قوماشيكي ديكهيه. جا دهرسوك (مشكى)ى به گولنكه يا چهفته يا (پوشين) يا قوماشيكي دىي وهك خامهكى موريان له كلآوهكهيان دهبهست. پاشان ههنيهپييان لهسهر دهبهست كه له گهرميان (ههورى)ى پئى دهلئين و خووى له راستيدا دهرسوكييكه و له سليمانيش (سرکهيى)ى پئى دهلئين يا (قهنهون) كه له چوار قوماشى سهوز و شين و زهره و پهमेيى پييكهاتووو و پييكهوه دادووراوه و له ههنيه بهستراوه و لهدواوه وهك ههورى گري دراوه. ئهمه له ناوچهكانى باكوورى زيى بچووكدا - وهك خوشناوهتى - ههيه. ژنانى ناوچهى خوشناوهتى كهفى (سرکهيى)شى لهسهر زياد دهكهن و يهكسهر لهسهر كلآو دهيهستن، واته لهژيږ مشكىيهوه. ههروهها قهنهوزيش دهبهستن. ژن چاروكهيش دهخهنه سهر سهروكلآويان و به قولاپ يا سنجهق لى قايم دهكهن، وهك (چاروكهى نهخشه) له قهههندوورى رهش بو ژنان كه به ئاوريشمى شين و به وينهى مانگ و گول دهياننهخشاند. چاروكهى نهخشه

له چەند شارىكى وەك كۆيە (كۆيسنجهق) دا زۆر برەوى ھەبوو و سى مەتر دەبوو، بەلام له لادى گەورەتر بوو. ھەيشبوو خىشلى زىر يا زيو يا كانزاي دىكەيان له سەر و كلاًو دەبەست كه له زنجيرىك يا دوو سى زنجيرى پىكەو ھەروست دەكرا و چەند گۆلىكى كانزاييش بە زنجيرەكەو دەكرا. ئەوجا ليرەى زىر يا پارەى دىكەى زيو يا كانزاي دىكەيان پوولەكە بەو زنجيرەو شوڤدەكرانەو ھەو له سەر و كلاًو قايم دەكران. له ناوچەى سلیمانى بە زنجيرى روو لە پاشەو دەلین: "پشتەسەر" و بە ھى تەنیشتى سەرىش دەلین "لاگيرە" و بە ھى ناوچاوان – واتە پىشەسەر – یش دەلین "بەرچاوكە". كرمۆكە (كرمەك) یش زىر يان زيو يان موورووى پىوھە و لەسەر و كلاًو توند دەكرى و دەكەوئتە ژىر چەناگە. (پەروانە) وەك كرمۆكە وایە، بەلام له زىر ھەروست دەكرى. (سەرپەرچەم) له ھەموویان جواترە له زىر دەكرىت و دوو ريزيان دەكەوئتە سەر سەر و كلاًو ھەو و پىزى سىيەميان بۆ ژىر چەناگە شوڤ دەبیتەو. (كۆچك) كلاًو پىكە وەك كىسە لە خامە و ژنان دەینە خىشین و (سەرکەيى) لەسەر دەبەستت كە جوڤرە دەسەرە (كەفى) یەكى ئىرانىيە. (عەلقە) یش لە زىر يان زيو ھەو و لە لاجانگى توند دەكەن.

وەك ديو ھە ژنانى برووكى (خىلى گەورەى برووكى) له ناوچەى وان كە پىش یەكەم شەپرى جیھانى له قەفقاسیا بوو – و ابزانم كلاًویان له چۆغەيە – و چەند دەسەرە (كەفى) یەكى رەنگا و رەنگى پىرشنگدارى له دەور دەبەستن و دووسى تەختە دەخەنە بەر كلاًویان و دەسەرەكان لەویش دەبەستن بۆ ئەو ھى سەر و كلاًویان قییت و قنچ بوەستى. پەپرى كورتى بالندەیش دەپەنگین و دەینینە بەر سەر و كلاًویان و سى چوار تەختەدارى تەنكیش دەخەنە بەر كلاًویان بۆ قايمکردنى و شەش ھەوت كراسى رەنگا و رەنگیش بەسەر یەكەو ھەو لە بەردەكەن. ئەوى راستى بى تا ئىستا لە ھىچ ناوچە یەكى كوردستاندا لەم جوڤرە سەر و كلاًو و جلو بەرگەى ژنە برووكیانم نەدیون.

ئەوليا چەلەبىي گەپرۆك كە شەست سال پاش نووسران و تەواو بوونى شەرەفنامە ھاتوو تە ناوچەى دياربەكر و بدليس و وان و ھى ديكە دەلييت: ((تاسكلوى ژنانى دياربەكر زنجيريان زيپر و زيوہ و جزمە لەپي دەكەن و خشلان ھەر زيپر و زيوہ))^{۱۷}.

لە تابلوى ژمارە (۴) دا ژنيك كلويكى پروتى لەسەرناوہ وەك ئەو كلوہى كە ئيستا ش لە كوردستانى ئيراندا باوہ. ناوہكەى مقەبايە و بە قوماشيكي جوان پيچراوہ و بە قەيتان و پوولەكە پازينراوہ تەوہ و كلويكى زور جوانە و ژن بەبي دەسرۆك لەسەرى دەنيىن و دەورەكەى (۱۰سم) بەرزە و سەرەكەى تەختە. ئەمە كلويكى كۆنى كوردىيە، سى ھەزار و پينجسەد ساليك لەمەوبەر لەلاى (كاشى) يەكان ھەبوہ كە لە كوردستانى خورەلاتەوہ بۇ عيراقى ئيستا چوون و دەولەتى خويانيان تييدا دامەزراند. پياوى كاشى كلويكى ھەبوہ كە ئەسلى (فييس) ە و فييس لەوہوہ ھاتووہ^{۱۸}. ئەم كلوہ ئيستايش لە بەھدينان و كوردستان ھەيە و لە پەرۆ دروست دەكريت. بەلام مقەباى تييدا نيبە و رەق نيبە و بە دەزووى رەنگاوپرەنگ گول و نەخشى لەسەر دروست دەكريت. كلويكى دەستكردى دايمك - خوا ليى خۆش بى - لەلامە. من لەبەرئەوہ بە دوور و دريژى لەسەر ئەم جلوبەرگانە دەنووسم و لە بنچينەى ميژوويىيان دەكۆلمەوہ چونكە دەزانم لە داھاتوودا نامينن و ناويان كوير دەبيتەوہ.

دەبى ئەوہ بليين سەرۆكلوى ژن لە ويئەكانى شەرەفنامەدا سادەن، يانى خشلان پيوہ نيبە. ھەرەھا خشل بۇ مىلى ژنانيش نەكراوہ. ويئەكيشانى ژن بەبى خشل ريبازى بەشى ھەرەزورى ھونەرماندان و قوتابخانە ھونەريەكانى پييش شەرەفخان بووہ. ويئەكيش سەرۆكلوى ژنى وەك ھى

^{۱۷} سياحەتنامەى ئەوليا چەلەبى، ل ۵۰ى وەرگيڤرى كوردى.

^{۱۸} لەبارەى ئەم شيوہ كلوہى ژن و كلوى پياوى (كاشى) يەوہ بىروانە: ويئەى (ل ۲۹ و ۳۱) ى كتيبى (الازياء البابلية) ى بلاوكراوہى (مديرية الآثار العامة، بغداد، ۱۹۶۸).

پیاو دروست کردووه. به لām له هه نډیک وینهدا سه روکلاوی ژنی له هنداوای نیوچاوان راست و بهرتر کیشاوه تا نیوچاوانیش جواتر دهر بکهوئ، وهک له تابلوی ژماره (۸) دا یان وینهی ئەو سه روکلاوهی ژن که هی سی ههزار و پینجسه د سالیک له مه و بهر وه له گرد (باسمۆسیان) ی دهشتی رانیه دوزراوه ته وه. زور له وینهی ئەم سه روکلاوی ژنانه وه نزیکه و به ته اوای وهک هی ژنانی خوشناوه تیی خوژاوای ئەم دهشته وایه. سه ره پای ئەوه، ئەم وینانه سامانیکی گرنگی که له پووری شارستانییه تیی کوردن و شیوهی پیش چوارسه د سالی سه روکلاوی ژنی کورد پیشان ددهن و به لگه نامه ن بو هه نډیک نه ریت و دابی ژبانی کوومه لایه تیی خه لکی کوردستان. جگه له وه وینهی جوړه ها خشلی ژن له سه ر کیله کانی نیو گوپرستانی وهک گوپرستانی جزیرا بو تان و گوپرستانی شیخه لالا له هه ولیر هه ن و ئەم کیلانه که له پووریکی پر بایه خی کوردن.

له وینه کانی نیو شه ره فنا مه دا په ری بالنده ده بیبری که نراوه ته بهر میزه ری گه وه ره پیاوان وهک تابلوی ژماره (۱۱ و ۱۲) و وینهی موسیقا ژنه کانی تابلوی ژماره (۲ و ۳ و ۶ و ۹) و نیچیرقانی تابلوی ژماره (۵) و که نیزه ک یا خو لامانی دهر باره ی پاشا له تابلوی ژماره (۱۷) دا و هه تا بهر شه پقه ی بیزه نتینه کانی له تابلوی ژماره (۱۸) دا. ئەم وینانه ئەوه دهر ده خه ن که په ری بالنده خستنه بهر سه روکلاو له نیو کوردا - جا ئیدی که م بووبی یا زور-ری و په سم بووه. ئەولیا چه له بی له لاپه ره (۲۰۸) ی کتیبی (سیاچه تنامه، ب ۶) دا ده لیت: کوردی هه کاری دوو په ری بالنده له سه روکلاوی په نگا وره نگ ده چه قینی و په ری بالنده ی شه هی ن یا که له شی ری تیده که ن. ئەم نه ریته هیشتا له نیو ناسووریاندا ماوه، به تاییه تی له ئاهه نگا کانیاندا په ری بالنده ده خه نه بهر کلاویان. ریچ له گه شتنامه که یدا (ل ۱۳۲) نووسیویه: جاف په ری بالنده ده خاته بهر کلاوه کانیان. هه ره وه

ژنانی خیی (بروکی) له ناوچهی (وان) په‌پری کورتی مریشک په‌نگاوپه‌نگ ده‌کهن و به‌رکلاویانی ده‌نن. ته‌نا‌هت له ناوچهی (سلیمانی) شدا ئەم پی‌پروهه تاک و ته‌را له نیو ژناندا نه‌ک پیاوان ماوهو ئیستاش پوره (قومی عه‌زیز ژان‌هیی) په‌پری که‌له‌شیری ههن و ده‌لیت: جاران له زه‌مانی دایک‌مدا ئەم نه‌ریته به‌ تایبته له‌نیو ژنانی خانه‌دانی وه‌ک عادیله‌خانی ژنی وه‌سمان پاشای جافدا با‌بوو. ئەو ژنانه‌ په‌پری مریشک یا بالنده‌یان وه‌ک گو‌لنکه به‌ لاجانگی لای راستیاندا به‌رده‌دایه‌وه بو‌ئوه‌ی له‌نیو کو‌پ و دانیشتنه‌کاندا بنا‌سری‌نه‌وه که‌ خانه‌دانن. شتی وا له‌لای چه‌ند میلیله‌تیکی دیکه‌ش هه‌بوه و سه‌رکرده‌کان نه‌ریتی وایان پی‌پروهه کردووه. جاری وایش هه‌بوه که‌ پاشایه‌ک خه‌لاتی یه‌کیکی کردووه، په‌پری بالنده‌ی له‌ سه‌روکلاوی چه‌قاندووه، وه‌ک چو‌ن مه‌لیک ئە‌حمده‌ پاشا په‌ریکی کردووه‌ته به‌ر سه‌روکلاوی ره‌مه‌زان نا‌غای پیاوی مسته‌فا پاشای الویی دیاربه‌کر که‌ بو‌ پی‌روزیایی لی‌کردنی نی‌ردرابوو به‌بو‌نه‌ی سه‌رکه‌وتنیه‌وه به‌سه‌ر (عه‌بدال خانی بدلیسی) دا، وه‌ک ئە‌ولیا چه‌له‌بی له‌ لاپه‌ره‌ی (٢٧٢)ی به‌رگی چواره‌می سی‌احه‌تنامه‌که‌یدا با‌سی ئە‌وه‌ی کردووه. له‌ نامه‌ی به‌ریز کاک عه‌بدو‌ل‌په‌رحمان مزووری ئە‌و که‌سانه‌ی که‌ پرسیا‌ری لی‌ کردوون (ناویان له‌ با‌سی ئە‌لقه‌ی گو‌ی‌چه‌دا براوه) ده‌لین: نه‌مانی‌ستوه کورده‌کانی به‌ه‌دینان یا ناوچه‌کانی کورده‌ستانی با‌کوور په‌پری بالنده‌یان خستییته به‌ر سه‌روکلاوی خو‌یان و ئە‌وه نه‌ریت بو‌وبی له‌ لایان. به‌لام گو‌ل و به‌ییوون و ته‌ق‌ری و نی‌رگ‌ز و گیای بو‌نخو‌ش خستنه به‌ر سه‌روکلاوی یا پشتین عاده‌ت بو‌وهو ئیستایش له‌ گوندی (بامه‌رنی) ئە‌وه با‌وه. به‌لام چه‌ند براده‌ریکیان گو‌توویانه شو‌انه‌کانی ناوچه‌ی هه‌کاری و نی‌چیرقانا‌نیش په‌پری بالنده‌یان ده‌خسته به‌ر سه‌روکلاویان بو‌بلو‌یر (شم‌شال) پاک‌ژکرده‌وه. به‌لام که‌ ده‌گه‌رانه‌وه، په‌پری بالنده‌یان فری ده‌دا. له‌ تابلو‌ی ژماره (٥) دا په‌پری بالنده‌ له‌به‌ر سه‌روکلاوی راوچی‌یاند ده‌بینری.

وادياره ئەمە پاشماوہی ئەو نەريته بووہ كه له كاتي شەرەفخاندا لە كوردستان ھەبووہ و ئەم نەريتهی بەكارھيئانی پەری بالندەى لە وینەکانی شەرەفنامەدا بۆ پاراستووين. بەلام كەى ئەم نەريته لە كوردستان پەيدا بووہ و دەچئتە سەر چ دەورانيك؟ لە ميژووی كوئی كوردستاندا نامازەيەكەم بۆ ئەو نەديوہ كه ئەم نەريته ھەبووي، واتە كاتي گۆتى-لولۆ و حووری و ناشووری و میدی و ئەخمينی و گريك (سلووقی) و ئەشكانی. ئەو نامازەيەم بۆ كوردستان و بۆ خۆرەلاتی ناوہراستيش نەديوہ. خەلكی زاوی چەمی چنگی بالندەى باز و مريشكە كيوي گەورەيان بەكارھيئاوہ بۆ خوجوانکردن يا رپورەسميكي وەك ئاھەنگ، چونكە كۆمەلە چنگی لە ژيەر ئەرزى خانويكدا دۆزراوہتەوہ كه ھەلگيراوہ و بۆ خواردن نەبوہ. دواى تەواو بوونی بۆنەكە ھەلگيراوہتەوہ^{۱۹}.

بەلام تەنيا دووبالی بالندە بە تاجيكي ساسانييەوہ ھەبوہ، وەك لە وینە ھەلكۆلداروہكەى تاقستانی كرماشاندا ديارە. ئەوہ لە وینەکانی (ابن الرزان)ى جزيرى و وینەکانی (الواسطى)ى ھونەرمەنددا لە سەدەى سيارزەھەمدا نين. بەلام پەرى دريژى بالندە بە سەروكلایى دوو ژنەوہ لە تابلووى پيش دوا تابلووى دەستنووسى (منافع الحيوان)ى (عبيدالله بن بختيشوع)دا، واتە دانەى نامەخانەى (مۆرگان) لە ئەمەريكا كە وینەکانی بە فرمانى سولتان (مەحمودى غازان)ى نەوہى ھۆلاكۆ كراون، دەبينرئت. ئەمە بەلگەيە كە ئەم نەريته لەلای مەغۆلەكان -واتە لە كاتي مەغۆلەکانى ئيراندا- ھەبوہ. ئىدى ئەمە لە قوتابخانە ھونەريەکانى تەيموورى و سەفەوى و عوسمانيدا دووپات بووہتەوہ.

بەلام ئەم نەريته بەزورى لە وینەکانى سەدەى شارزەھەمداو لە سەردەمى عوسمانى و سەفەويدا دەبينرئت. جگە لە شەرەفنامە، سەرچاوەيەكى ديكەى

^{۱۹} د. پۆز. ل. سۆليكى، ليكۆلینەوہيەك لەسەر پاشماوہى بالندە چنگدارەكان لە شويئەوارى چەمى شانەدەر، وەرگيرانى زەردەشت، "ھەزارميرد" (گۆفان)، سلیمانى، ژ، حوزەيرانى ۱۹۹۹، ۱۰۱-۱۱۱.

كوردی ههیه ئامازیهکی بۆ ئەم نەریته تێدایه، ئەویش دیوانی (مه‌لای جزیری)یه
(نیوان سه‌ده‌ی شانزده‌هه‌م و هه‌قه‌ده‌هه‌م). جزیری له‌م دێره شیعره‌دا ده‌لیت:

"هن زه‌رینه پور سورن سه‌ر به‌پرن دێم دوورن
من گو ده‌رخێ وه‌دی سه‌بر و قه‌رارم نه‌ما"

سه‌رچاوه‌یه‌کی دیکه له‌ کوردستان هه‌یه‌و خۆم دۆزیومه‌ته‌وه‌و بۆ ئەم
مه‌سه‌له‌یه‌ به‌لگه‌یه، ئەویش وێنه‌ی زه‌لامیکی سه‌ر به‌ردیکه له‌ گه‌لی میوکی
(گه‌لمیوکی)ی زنجیره‌ی (چیاپی سپی)ی سنووری دیی (بی‌تاسنی)ی
باشووری زاخۆ له‌ ژێر (که‌له‌ها حجیر) به‌لای پۆژه‌لآت‌ه‌وه‌. ئەو شوینه
پینگاوبانی له‌سه‌ر نییه‌و چۆل و هۆله. پۆژی ۱۹۹۴/۹/۲۰ ئەم وێنه‌یه‌م
دۆزی‌یه‌وه، به‌قس‌ل کراوه‌ و درێژی (۵۷سم)ه‌و وێنه‌ی په‌ری بالنده
به‌سه‌ریه‌وه‌یه‌ که (۹سم)درێژه. ئەمه‌ وێنه‌ی زه‌لامیکه. بنکه‌ی گشتیی
شوینه‌وار نه‌یدۆزیوه‌ته‌وه‌. دوور نییه‌ ئەم وێنه‌یه‌ هی کاتی ساسانی بی و
ناوچه‌یی (محلّی) بی هه‌ر ئەم نەریته له‌و کاته‌دا هه‌بوه. له‌ تابلوی ژماره
(۱۲)یشدا باخه‌وانیکی خه‌لکی هیزان خه‌ریکی کیلانی باخه‌و کلاویکی
بچوکی له‌ قوماش دروستکراو یان میژه‌ریکی زۆر بچووک و سووکی له‌سه‌ر
ناوه. وا دیاره سه‌روکلاوی ئیش کردن و هی ئەو پێره په‌نجبه‌رانه بووی.

نابی ئەوه‌مان له‌بیر بچێ که جلوه‌رگ به‌ درێژی پۆژگار گۆرانی
به‌سه‌ردا هاتوه‌وه. بۆ نمونه‌ جلوه‌رگی ئاسووریان به‌پێی قه‌له‌مکی‌شیی
(پێچ) که به‌رامبه‌ر به‌ لاپه‌ره‌ی (۱۹۶)ی کتیبه‌که‌ی (رحله‌ ریچ) بلا‌بووه‌ته‌وه
—سالی ۱۸۲۰ز گه‌شته‌که‌ی کردوه— له‌و جلوه‌رگانه‌ جیاوازه‌ که له‌ تابلوی
ژماره (۲)ی شه‌ره‌فنامه‌دا خراونه‌ته‌ پوو. هه‌ردوو شیوه‌ جله‌که‌ شوپن له‌و
جلوه‌رگانه‌ ناچن که (ویگرام) له‌ ئاخروئۆخری سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مدا به
وێنه‌ی فۆتوگراف پێشانی داون و له‌ کتیبه‌که‌یدا (مهد البشریة) چاپی
کردوون، که هه‌ر شال و شه‌پک (پانک و چۆغه)و کلاوی لبا‌ده‌ و له‌ به‌رگی

كوردانى بههدينان دهچن. دور نيبه له زه مانى (پيچ و ويگرام) دا ههردو و شيوه جل وهك جلويه رگى دهوله مهند و پهنجبهه هه بووبن. جاران له ناوچه و نيوشارى (سليمانى) دا و به تايبه تى نيو جافان جلويه رگى شوپ زور باو بووه و، بگره هى خه لكى ناوچه ي گه رميان تا (مهنده لى) ش هه ر شوپ بوون. كه چى له سالى (۱۹۶۰-۱۹۶۱) به دواوه خه لكى گه رميان له بهر په ره سه دننى هه ستى كوردايه تى روويان له پو شينى شهروال و مرادخانى كردووه و، ئيستا پتر له نيوه يان ئه م جلويه رگه نوي يه له بهر دهكهن، ئه گه رچى جلى شوپ هاوينان بو ناوچه ي گه رميان باشتره. له ناوچه ي جوانرؤش به گزاده كان جلى شوپيان ده پو شى، چونكه به هى پياوى ماقووليان داده نا. بيگومان وي نه كانى نيو شهرفنامه جلويه رگى ئه و سهروه خته پيشان ده دن.

ئه لقه ي گوپچكه و گواره :

له تابلوكاندا هه نديك جار ئه لقه و هه نديك جاريش گواره يه كى پانى بچوك و زورتريش گواره ههردوويش له زيپر له گوپچكه ي زوربه ي زورى پياوانى كوردايه و، تورك و فارس و ئه وروپاييه كان نى يانه. ئه م ديمه نه زور سه رنجى پاكيشام و گه ليك بيرم لى كردووه و له گه ليكيشم پرسى، چونكه نه مبيستوو پياوى كورد گواره ي له گوئى كردبى. خهريك بوو بليم شهرفخانى هونه رمه ندى تابلوكان ئه م كارهى له خووه كردووه و به راستى نيبه، تا له (سياحه تنامه ي ئه ووليا چه له بى، ل ۲۰۹) دا بهرچاوم كه وت كه دانر له باسى ميرنشيني (هه كارى) دا ده لئيت: ((زوربه ي كوردانى هه كارى ئه لقه يان له گويدايه. دياره ئه ووليا چه له بى هه زاران كوردى هه كارى ديون و، ئيدى له هيچ جيگه يه كى ديكه ي به ره مه كهيدا باسى ئه لقه ي نه كردووه. له وانه يه ئه لقه له ناوچه كانى ديكه يشدا هه بوويى، به لام به راده يه كى وهك له وهى هه كارى كه متر. يا رهنگه له زه مانى هونه رمه نده كه دا ئه لقه و گواره ي

بچووک له گشت ناوچهکاندا باو بووبی که ههکاری یهکیک بووه لهوانه، یان هونهرمندی شهرفنما زانیویه له پیشدا ئەلقه لهنیو پیاوانی کورددا باوبوو، بویه ئەمیش له تابلوکانیدا وینە ی کیشاون. یا لهوانهشه لهو کاتهوه تا زمانی ئەولیا چهلهبی -که شهست سال له نیوانیان ههیه- هندیک له کورد وازی له ئەلقهیه هینابی یا زور کهم بووبیتهوه. ئیستا که له (ههکاری)ش باوی ئەلقه نهماوه. سهههرا ی ئەوه هونهرمند به شیویهکی واقیع بینانه و راستهقینه ئەم وینانه ی کیشاون و بهلگهیهکی دروستی ههبوونی نه ریتی کۆمه لایه تیی لهم چهشنه ن. نهک ئەوه، بگره ئەم نه ریته که ئیستا بووته خهوش، تا ئەم سالانه ی پیشووش له ناوچه ی سلیمانی و ههولیر ئەو کورپی تاقانه بووایه له بهر زور خویشوستان ئەلقه ی لهگۆی دهخراو تا پیر دهبوو هه له گۆیدا دهمایهوه. دوور نییه ئیستاش هندیک پیره میرد مابن ئەو ئەلقه یه یان له گۆیدا بی. کاک سههروت ئەنوهی هونهرمندی وینه کیشی خه لکی سلیمانی که ته مه نی ۲۳ ساله ئەلقه له گۆیدا بووه ده لیت ئیستاش ئەلقه زیه کهم ماوه. وا زانراوه که هندیک نه ته وه ی خوره لاتی ناوه راست ئەلقه یان دهخسته گۆی کۆیله کانیا ن. ئەم نه ریتی ئەلقه به کارهینانه تا ئەم نزیکانه وه تا ئیستاش له لای هیندی یه کان باوه. پهحمه تی حاجی هه سه نی کرژهی پی گۆتم ئیمه دهوله مند بووین و گواهی زیه له گۆچکه ی من و برامدا بوو، یانی پیش سالی ۱۹۰۰. دوایی داوام له برای نقیسه قان کاک عه بدورپه حمان مزووری کرد له م باره یه وه له پیره میره کانی به هیدینان پیرسی. ئەوه بوو خو ی ماندوو کرد و پرسیاری له چه ند که سیکی شاره زای ناوچه که و هه کاری کرد، لهوانه: مه لا قاسمی سماهیلی جانگیری که ته مه نی (۸۶) ساله و عه مه ری عه لیی سألج که ته مه نی (۸۷) ساله و ئەم جووته له تیره ی (مه همدیان) ی خیلی مه زنی (ئه رتووشی) ی (هه کاری) ن و، حاجی ئیبراهیمی عه بیزیدی ئه رتووشی که

ته‌مه‌نی (٨١)س‌الّه و، مه‌جیدی سه‌عیدی عیسانی سترانیبیز که ته‌مه‌نی (٨١)س‌الّه و له تیره‌ی (هه‌یده‌ران)ی نه‌رتووشی‌یه به‌یتی وه‌ک خانی دمدم و خه‌سپی ره‌ش و سستی و فه‌پووخ‌ی له‌به‌رن و، شیخ قاسمی شیخ عه‌بدوپرّه‌حمانی محمه‌ده‌ئهمین بیسکی که ته‌مه‌نی (١٠١) س‌الّه و مه‌لا عوسمانی گرافی. به‌پیی قسه‌ی ئەم به‌پیزانه جاران کورد خه‌له‌ک (ئه‌لقه‌)ی زیو و ناسن و جاروباریش زی‌پری له‌گویی ده‌کردو هه‌ندیکیان موورویان پیوه بووه. شیخ قاسم که له‌هه‌موویان گه‌وره‌ترو زۆرتیش به‌ناوچه‌کانی کوردستاندا گه‌پراوه، ده‌لیت: بیرمه زۆریه‌ی ئەلقه‌ی پیاوان موورویان پیوه بووه. ئەوانه ده‌لین: ((به‌تایبه‌تی مالی ده‌وله‌مندان و پیاو ماقوولاون و ئەو مالانه‌ی که کورپیان هه‌بووه و کچیان نه‌بووه خه‌له‌ک یا گواره‌یان ده‌کرده‌گویی کورپه‌کانیان و تا ژنیان ده‌هینا له‌گوییاندا ده‌مایه‌وه. به‌لام پاش ژنه‌ینان ئەوه‌ی چه‌زی بک‌ردبایه ئیدی له‌گویی نه‌ده‌کرد. ئیستایش له‌به‌هدینان هه‌ندیک پیره‌میرد هه‌ن گویچه‌کیان کونه. برای به‌پیز مه‌لا عوسمانی گرافی له‌سه‌ر باوه‌ری کۆنی کورد ئەلقه‌ی له‌گویی کردووه و ده‌لیت: کورد له‌و باوه‌ردا بووه که ئەگه‌ر ئەلقه‌ له‌گویی کورپه‌کانیان بکه‌ن، ئیدی ژنه‌ جنه‌کان ناتوانن کورپه‌کانیان بکوژن چونکه (جن) له‌ناسن ده‌ترسن.

گواره‌و ئەلقه‌ی گویچه‌ له‌لای گه‌لیک میلیه‌ت باوبوووه ئیستایش له‌هیندستان و ئەفریقا به‌کاردیت. ئەگه‌ر به‌ره‌و میژروی کۆتیش بچین، ده‌بینین (توکولتی نورتای یه‌که‌م)ی پاشای ناشووری له‌سه‌ده‌ی سیازده‌هه‌می پیش زایندا گواره‌ی له‌گویی کردووه. ناشوور ناسر بالی دووه‌م له‌سه‌ده‌ی نویه‌می پیش زاینداو چه‌ندین پاشای دیکه‌ی (ناشووری)ش ئەوه‌یان به‌کاره‌یناوه^{٢٠}. هه‌روه‌ها شاپووری یه‌که‌می پاشای ده‌وله‌تی

^{٢٠} پ‌روانه: وینه‌ی (توکولتی) له‌کتیپی: ارندیه بارو (بلاد آشور)، وینه‌ی ژماره (٨) و وینه‌ی ژماره (٤١)ی هه‌مان سه‌رچاوه.

ساسانی ئەلقە لە گویدا بوو^{۲۱}. (نرسی)ی کۆری شاپووری یەكەم گوارە و ملوانکەیشی هەبۆه وەك لە پەیکەرەکانیدا (پەیکەرەکانی بتخانە) لە پەیکۆلی دەبیندرین^{۲۲}.

پاشا ئاشووریەکان بازنیشیان لە دەست کردوو وەك لە هەندیک پەیکەریاندا لە گوندی (شاخی)ی چیاى جودی دییدیتن کە لە (۱۴) و ۱۵/۷/۱۹۷۷)دا وینەیانم گرتوو. بەلام ئەلقە و گوارەم لە گوچکەى پاشا سۆمەری و ئەکەدی و بابلی و کاشیەکاندا بەرچاو نەکەوتوو. پەنگە کورد ئەم عەدەتەى لە میللەتانی دیکە وەرگرتی، چونکە پاشاکانی دەولەتی کوردی (لۆلۆ) ئەلقەیان لە گویدا نەبۆه وەك (ئانوبانینی) لە هەزارى سیپهەمی

^{۲۱} بېروانە وینەى شاپوور لە دیمەنى سەرکەوتنیدا بەسەر ئیمپراتۆری (رۆمان قابیری)دا لە (نقش روستە)دا لە: کریستنسن، ایران فی العهد الساسانی، ل ۴۱۱دا.

^{۲۲} (بتخانە) لەلایەن (نرسی)ی کۆری شاپووری یەكەمی ساسانییەو ئەواکراوە لەسەر گردۆلەیهکی دامینی شاخی زەردی زنجیرە شاخی (سەگرمە)ی قەرەداغ یان دامینی باشووری کە ئیستا سەر بە قەزای دەربەندیخانە لە پارێزگای سلیمانی. بتخانە لە لای دۆلی (پەیکەر)ە کە بە شوینەواری (پەیکۆلی) ناسراوە لە لایەن شوینەوارناسانەو. ئاوبرا لە سالی (۲۹۳زاین)دا ئاواى کردوو و لەم شوینەدا مژگینی پاشایەتیی پێ دراوە. ئیتر بەو بۆنەو لەوئێستا بۆرچ ناوتوندی ئەواکردوو و لەسەر بەردەکانی دیواری باکوور و باشووری بە پەهلەویی ساسانی و پەهلەویی ئەشکانی زانیاری لە بارەى خۆی و حاکمە ناوچەییەکانی دەولەتەو... نووسیو. (هەرتسفیلد)ی شوینەوارناسی گەورەى ئەلمانی لە سالی ۱۹۲۵دا نووسینەکانی بتخانەى لە کتیبیکدا بە ئینگلیزی بلاکردووە پاش سێ سەردان بۆ بتخانە. نووسینەکانی نەقل کردوو و شیکردوونەو. نووسینەکانی (۱۳۰) سەد و سی بەردی کەوتوو دەست.

لە مانگی تشرینی یەكەم و تشرینی دووهمى ۱۹۹۷دا لە ماوەى دە پۆژدانى من و كاك كەمال نوورى كە ئیستا بەرپۆهەرى دائیرەى ئاسارى سلیمانییە و كاك هاشم حەمە عەبدوڵا كە فەرمانبەرەتیی (۹۰) بەردی نووسراومان لەگەڵ هەر پێنج پەیکەرەکانی بتخانەدا گواستەو بۆ مۆزەخانەى سلیمانی لە ترسی دز و جەردەکانی شوینەوار چونکە پاش پاپەڕینی (۱۹۹۱) شوینەوارەکانی کوردستانی باشوور کەوتوونە بەر شالۆی تالانکردن و زۆریان تالان کران و تالانکردن بەردەوامیشە.

شایانی باسە (بەركەل) شارێكى كۆن بوو و دوو شوورایش وان بە ملی پەیکۆلی (زینۆی پەیکۆلی)یەو، یەکیان دەتوانم بلێم لە کاتی (نرسی)دا هەبۆه و بەلکۆو بە پەنێى من هی کاتی ئەشکانییە و هەندیک لە بناغەکانی بەركەلێش. توێژینەو یەكەم نووسیو لەم بارەیهو و ئەو شوینەوارانەم بە کامیراز قیدیۆش گرتوو. جا نازانم هەرتسفیلد چیی لەم بارەیهو نووسیو.

پیش زایندا که پهیکه‌ری له دهربه‌ندی (زه‌هاو) ه و (لی شیر پیر ئین) که پهیکه‌ری له دهربه‌ندی بیلوله‌یه و (تاردونی) که پهیکه‌ری له دهربه‌ندی (سه‌رتکه) ه له شاخی (به‌مۆی باشووری پروباری سیروان و ناوچه‌ی خانه‌قین و پهیکه‌ری (ئیدی سین) که له (۱۹۶۳) دا له ژیر (به‌ردی سنجیان) ی گوندی (بیتواته) ی قه‌زای پانیه‌دا دۆزرایه‌وه. به‌لام ملوانکه له ملی (لی شیر پیر ئین) دا ه‌یه. لیکۆله‌ره‌وه‌کانیش ده‌لین گواره‌و ملوانکه نیشانه‌ی پاشایه‌تی بوون.

ته‌مه‌ری:

چهند وینه‌یه‌کی شه‌ره‌فنامه چه‌پکیک (قه‌قده‌ک) قرژه سه‌ریان تیدایه له پشت گوچکه‌ی پیاوانه‌وه‌ن و وه‌ک هی ئیزدیان دریز نین و ناگه‌نه سه‌ر شان و پئیان ده‌گوتییت (ته‌مه‌ری). تابلوی ژماره‌ی (۱۱) که له سه‌ر (هیزان) ه، دووکانداریکی گه‌نجی تیدایه ته‌مه‌ری ه‌یه. دوور نییه ئه‌و پیاوه ته‌مه‌نداره‌ی که ئه‌سپ سواره‌و له‌وانه‌یه میری هیزان بی، ته‌مه‌ری ه‌به‌ی. له تابلوی ژماره (۷ و ۸) دا دوو لاو له سه‌ر قه‌لای سه‌سکیف و پشت مزگه‌وته‌که‌ی ه‌ن، ته‌مه‌ری بیان ه‌یه. په‌نگه میری (نامیدی) ش له تابلوی ژماره (۲) دا ته‌مه‌ری ه‌به‌ی. ئه‌و قرژه‌ی که له ه‌ر دوو ته‌نیشتی سه‌ردا ده‌مینیته‌وه و ناتاشرییت له کوردستانی باکوور پئی ده‌لین (ته‌مه‌ری) و به قرژی لاجانگ (جینک) یش ده‌لین (زولف) و ه‌ردووکیان ه‌میشه پیکه‌وه ناو ده‌برین به (زولف و ته‌مه‌ری) و بو دهرخستنی جوانیی لاوو مندال ه‌مان دهربرین به شیوه‌ی په‌ند به‌کارده‌هینرییت. به‌لام ئه‌و قرژه‌ی که به نیوچاواندا به‌رده‌دریته‌وه (وگولی) -واته کاکۆل- ی پئی ده‌لین. تا ئه‌م نزیکانه‌ش له چه‌ند ناوچه‌یه‌کی کوردستاندا -وه‌ک بو‌تان- کوپان تا ده‌وری یازده سالی و تاکه تاکه‌ش لاوان زولف و ته‌مه‌ری بیان ه‌ه‌بوو. ئه‌وسا سه‌ریان به گوپزان یا

مهکینه دہتاشی و دوراندہورہکھیان -واتہ گولی و زولف و تہمہری-
 دہہیشتہوہ و لہ ژیر کلاو لبادہوہ دہردہکہوتن و دریز نہبوون. بہلام گولی لہ
 دووانہکھی دیکہ دریزتر بوو. زولف و تہمہری بو جوانی دہہیلرانہوہ.
 تاکوتہرایش ہہبوون ہہر چواردہوری کہللہسہری خویان دہتاشی و وک تہوقیک
 پرچ دہمایہوہ. و ابرانم ٹیستایش زور بہ کہمی لہنیو ئیزدیاندا ماوہ.

وینہکانی شہرفنامہ بہلگہی ئہوہن کہ گہنجہکان و پیوانی
 بہسالداچویش لہ سہدہی شازدہہمدا تہمہرییان ہیشتوہتہوہ.
 دہرپرینی پہند نامیزی وک (فلان خورتک -لاو- بہ زولف و تہمہرییہ!)
 ئہوہ دہگہیہنی کہ سہد سالیک لہمہوبہر یا کہمیک پیشتر ئہم نہریتہ لہ نیو
 لاوانی بیست سالی و گہورہتریشدا باوبووہ و پاشتر پرووی لہ کزی کردووہ،
 تا ہاتووہتہ سہر مندالی ۱۰-۱۲ سالی و ئہمجا بہرہو نہمان چووہ. ئہولیا
 چہلہبی لہ لاپہرہ (۲۷۱)ی کتیبہکیدا دہلئت: بہگہ کوردہکانی شیروان و
 سیرد (سعد) و ہیزان و کارنی و رزیقی و کہسان پشتگیری مہلیک ئہحمہد
 پاشای والیی (وان)یان نہکرد بو لہنیوبردنی عہبدال خانی بدلیسی. بہلام
 کہ شہر تہواو بوو، ہاتنہ لای پاشا و ئہویش توورہ بوو و ہہموویانی گرت.
 یہکہم کہسیان کہ ہینایانہ لای، بہگی شیروای کوری تاتار بوو. پاشا
 گوتی: ((ئہمہ چہلہبییہکی ردین و زولف دارہ و ژنانیبہ و خان (عبدال
 خان) ردینی پی ہیشتوہتہوہ لہبہر خاتری خان نہہات یاریدہمان
 بدات)). ئہم قسہیہی ئہولیا چہلہبی بہلگہی ئہوہیہ کہ زولف و بگرہ (زولف
 و تہمہری)ش لہ نیو کورددا یا لہ ہہندیک ناوچہی کوردستاندا وک
 ناوچہی شیروا (شیروان) -کہ خہلکہکھی بہ نازایہتی ناویان دہرکردووہ و
 دہکہویتہ نیوان سیرت و ہیزان لہ لایہکہوہ و نیوان بوٹان و پوشکی (واتہ
 ناوچہی بدلیس) لہ لایہکی دیکہوہ- باو بووہ. ئہم بہگہی شیروا و
 ہہقالہکانی کہ لایہنگری پاشای عوسمانییان نہکرد و پیوا بوون. بہلام

ئەوانەى دى ۋەك مىرى ھەكارى و مەحمودى پىاو نەبوون كە يارمەتتى ئەو پاشا زۆردارەيان دا بۆ لەنىۋېردنى ئەو شارستانەتتەى بدلىس كە ئەوليا چەلەبى زۆرباش دىمەن و پروكارەكانى دەرخستون. ديارە مىرى (ھىزان) ىش ھەر دەبى ۋەك مىرى شىروا تەمەرىى ھەبووبى.

شايانى باسە پىش ئىسلام زولف و تەمەرى لە نىۋ كورانى دىان (مەسىحى) ەكانى كوردستاندا باو بوو و كوردانى ناۋچەكانى خۆرەلاتى پروبارى دىجلەش زۆريان لى بوون بە دىان. جا ئىدى نازانم ئەم نەرىتە لە ۋە ۋە پەيدا بوو، يان پىشتىش لە نىۋ كورددا ھەبوو. (قوچى تاش) لە ناۋچەى (سۆران) ەو تا (سنە) ھەيە و لە نىۋ دەرويش و ئەھلى تەسەوفدا بلاۋو بەپىچەوانەى (زولف و تەمەرى) يەۋەيە، واتە قەرەكانى سەر بە گويزان دەتاشرىت و ئەۋەى دىكە كە دەمىنئەۋە دەھىلرئەۋە بستىك يا زياتر لە قز درىژ دەكرىت. بەم جۆرە تاشىنە دەلئىن (قوچى تاش).

ئىمە لە لىكۆلىنەۋەى يەك بەيەكى تابلۇكاندا باسى زور بابەتى گىرنگ دەكەين لە بوارەكانى مىژوۋىى و كۆمەلەتەى و سىياسى و پۇشنىرى و ئابوۋرىى ئەو كاتەى كوردستان كە لەم تابلۇيانەۋە پىيان دەزانىن و ھەلىان دەھىنجىن بە رادەيەك ئەم لىكۆلىنەۋە پىر ۋەدەكارىيە دەبىتە كتیبىكى مىژوۋىى تايبەت بە سەدەى شارزەھەم لە كوردستان.

شايانى باسىشە تابلۇكان زياتر سىما و پوخسارى چىنى دەسەلاتدار و ناۋەندى پىشان دەدات بەپىى رىبازى ئەو كاتانە. بەلام چىنى زەحمەتكىشىش فەرامۇش نەكراۋە ۋەك لە تابلۇى (۵ و ۱۰ و ۱۲) دا ديارە.

هه وئدان بۇ دۆزىنە وەى خاوەنى ئەم تابلۇيانە

لەم دانەيەى شەرەفنامەدا هېچ ناماژە (ئىشارەت) يەك بۇ ناوى ئەو هونەر مەندە نەكراوہ كە ئەم تابلۇيانەى وئنە كئيشاۋن. لەم بارەيەوہ لە نامەخانەى بۇدليانم پرسیوہ، دەلئت: ((بۇ ئەمە هېچ زانىارىيەك نىيە و نازانين هى كئين. زۆر هەولم دا ئەم خالە گرنگە ساغ بكەمەوہ، بەلام لە قۇناعى يەكەمدا نەگەيشتمە ئەنجام، يەكئەك لەو هەولانەم ئەوہ بوو چەند تابلۇيەك و نمونەى هەردوو دەستخەتەكەم بە هوى براى بەرپز كاك (ئىبراھىم مىرانى) يەوہ كە خەلكى خانەقىنە بۇ (مىدرىيە التحريات الجنائىة) لە بەغدا نارد تا مامۇستا (عزىز بطرس) ى پسپۇرى هەرە پئيشكەوتوو بەهوى ئاميرى تيشكداروہ وئنەو هەردوو دەستخەتەكە بەراورد بكات و كئيشەكە يەكلايى بكاتەوہ. ناوبراو لە وەلامدا گوتى: كارى وا لەسەر ئەم نمونانە هېچى لى هەلناكرپئندريت، چونكە دەبئ ئەم لئكۆلئنەوہيە لەسەر دانەى بنەرەت بكرئت نەك وئنەگىراو. پاشان چەند هەولئكم دا نامەخانەى بۇدليان ئەم كارە بكات، هېچ سوودى نەبوو.

بئگومان تابلۇكان لە كاتى نووسىنى شەرەفنامەدا كراون، چونكە دوو چارەكە دېرى شەرەفنامە كە پئوہندىيان بە دېرەكانى پەرەى (۸۹ و ۹۰) ەوہ هەيە لە سووچى دەستەچەپى تابلوى ژمارە (۱۳) دا بە هەمان دەستخەت نووسراونەوہ كە زۆر بەى شەرەفنامەى پئى نووسراوہتەوہ. واتە پاش ئەوہى لاپەرەى پئيشوو نووسراوہ، يەكسەر تابلوكە لەسەر لاپەرەى بەرامبەرى وئنەكراوہ و گوشەى دەستەچەپى سەر ووى تابلوكەيش كە پئوانەكەى (۲۲×۹ملم) ە بە سپئىتى ماوہتەوہ، ئەمجا شەرەفخان بە نووسين پېرى

کردووه تەهەو دوو دیپری بچوک -یان بلیین دوو چاره که دیپری گرتووه تەهە. نووسینی که میکی دەستنوو سه که له تابلۆکه نهریتیکی کۆنه له سه دهی چوارده هه مه وه هه یه. شه ره فخان له قوتابخانه ی شا ته هه ماسی یه که م (۱۵۲-۱۵۷۶ی زاین) دا ده رسی وینه کی شیی خویندووه. ئەه و تا له په ره ی (۱۵۲) دا ده لیت: نه ریتی ته هه ماسب وابوو کو په سه ردارو پیاو ما قوولانی خو ی هه ره له مندالی یه وه بباته ده ربار و بو په ره رده کردن و فی ری خویندن بوون ماموستایان بو پابگری. ئەه مجا ده لیت: که ته مه نم بوو به ۹ سال، منیشی برده ئەو ی و سی سال له و ی خویندم. شا پی ده گو تین: جاروبار خه ریکی فی ربوونی (نقاشی) ببن، چونکه نه قاشی بیرکردنه وه ی مروقی پی راست و دروست ده بنه وه.

ناشکرایه وشه ی (نقاشی) له و کاته دا وه ک (اصطلاح) یک به مانای هونه ری وینه کی شیی (فن التصویر) بووه شه ره فخان له باسی ژیا نی خویدا له شه ره فنا مه دا ده لیت: زانستی (نحو و صرف و فقه و اصول الفقه و حدیث و اثر) یانی زانسته کانی (حدیث و سیره) م ته واو کرد. له جیگایه کی دیکه ی شدا ده لیت: (("تحصیل" م ته واو کرد.)) جا شه ره فخان فی ری وینه کی شیی بووه به تایبته ئەو له گه رمه ی بره ی هونه ری سه فه ویدا له ئیران ژیا وه و هاوچه رخی هونه رمه ندی گه وه ی وه ک (محمدي) و (مظفر علي) و (صادقي) و (زين العابدين) بووه. کاتیک شه ره فخان له ده رباره ی شا ته هه ماسبدا ده ی خویند، هونه رمه ندی گه وره (آقا میرک) سه رگه وه ی هونه رمه ندانی قوتابخانه ی هونه ری وینه کی شیی ته ی مووری و قوتابخانه ی سه فه وی و قوتایی (به زادی) وینه کی شیی ده رباری شا بوو و سو لتان محه مه دیش به پیره به ری ئەه کادیمی هونه ر بوو. بویه په نگه ده رسی وینه کی شیی له لای ئەو دووانه خویندی. له وانه ی شه دروستکردنی وینه ی به ردی شاخ به شیوه یه کی لار (مائل) (وه که تابلوی ژماره ۵، ۱۹ دياره) یه که سه ره له سو لتان محه مه دی ماموستای خو یه وه فی ربووین، چونکه ئەو ئەه گو پرا نکاری یه ی

(لاری) داهینا. ههروهه که شهرفخان بوو به میری میرانی کوردستان له دهربارهی شا نیسماعیلی دووه‌مدا، (زین العابدین)ی هونه‌رمه‌ند له نامه‌خانه‌ی شادا ئیشی ده‌کرد^{۲۳}. زانراویشه دروستکهری تابلوکانی شهرفنامه سه‌ر به قوتابخانه‌ی هونه‌ری سه‌فه‌وی بووه. پیده‌چی شهرفخان که چه‌زی له زانست و هونه‌ر کردووه، پاش ئه‌و سئ ساڵ خویندنه له‌سه‌ر فی‌ربوونی وینه‌کی‌شی به‌رده‌وام بووی تا بوویته ئه‌و هونه‌رمه‌نده گه‌وره‌یه و، ئه‌وسا به‌رهمی چه‌ند هونه‌رمه‌ندیکی ئه‌و ده‌مه‌ی کۆکردیته‌وه و له‌گه‌ڵ خۆیدا بو بدلیسی هینابن. به‌لای منه‌وه زۆربه‌ی زۆری کتیبه‌کانی نامه‌خانه‌ی گه‌وره‌ی بدلیسی له‌کاتی عه‌بدال خاندا -به‌تایبته کتیبه وینه‌کراوه‌کان- که هیندیکیان قه‌له‌مکی‌شی (به‌هزاد)ی گه‌وره‌ترین هونه‌رمه‌ندی سه‌فه‌وی بوون، شهرفخان خۆی کۆیکردوونه‌وه، بگره نامه‌خانه‌که‌یش هی ئه‌و بووه و کوره‌کانی (شمس الدین) و (ضیاء الدین) و عه‌بدال خانی کورپی (ضیاء الدین) یش کتیبه‌ی زیاتریان له‌سه‌ر داناهه.

له‌م دوایی‌یه‌دا ئیشاره‌تیکی گرنگ و به‌هیزم دیت له شهرفنامه‌دا که قه‌ناعه‌تی ته‌واو له‌لای مروّقه‌ په‌یدا ده‌کات که شهرفخان وینه‌کیش و هونه‌رمه‌ند بووه و ئه‌م تابلویانه کاری ده‌ستی ئه‌ون. له کۆتایی شهرفنامه‌دا یانی ئه‌م به‌رگه‌ی یه‌که‌می که له‌باره‌ی میژووی کورده‌وه‌یه نووسیویه: (به‌پیی ئه‌و به‌لینه‌ی پیشه‌کیی کتیبه‌ نیستا هه‌وساری قه‌له‌می دم تیزو به له‌نجه‌و لاری واسطی و هه‌وساری ره‌وانبیزی گوتن (یانی نووسین) له‌باره‌ی لیکدانه‌وه‌و پرونکردنه‌وه‌ی پروداوه‌کانی پۆژانی سوڵتانه‌کانی عوسمانی و پاشاکانی ئییران و توران باده‌دم). یانی ئیتر ده‌ست به نووسینی به‌رگی دووه‌می شهرفنامه ده‌کات و ده‌قی نووسینه‌که‌ی ئه‌مه‌یه:

^{۲۳} له‌باره‌ی ئه‌و وینه‌کیشانه‌ی سه‌فه‌وی‌یه‌وه بپوانه: نعمت اسماعیل، فنون الشرق الاوسط فی العصور الاسلامیه، ل ۲۱۵، ۲۲۰.

((...)) که بموجب اشارتی که در دیباجهء کتاب شده عنان تیز کامی خامهء واسطی و خوش خرام و زمام بیان خوش کلام بشرح و بیان وقایع ایام دولت ابدی الاتصال سلاطین ال عثمان پادشاهان ایران و توران معطوف دارد)).

ئهم گوزارهیه هه مووی له کوّتایی شهرفننامهی فارسی چاپی قاهره (ل ۵۸۶) دا هاتووه، به لام له دانهی بودلیاندا گوزارهی (تیز کام خامهء واسطی و خوش خرام) نه هاتووه. جا ده بی شهرفخان ئهم پرسته یه له یه کیک یان زیاتر له دانه کانی دیکه ی شهرفننامه دا زیاد کرد بی، چونکه چند دانه یه کی به خه تی دهستی خو ی له شهرفننامه نووسیوه وه ک پیشتر باسمان کرد.

مه به سستی شهرفخان له (واسطی) ی وینه کیش (نقاش) ی هونه رهنده (یحیی الواسطی) یه که چندین جار ناوی ئه ومان له م لیکوئینه وه یه ماندا هیناوه (مقامات الحریری) ی (وینه) کردووه.

مه علومیشه (واسطی) ی سه دهی سیژده هم ئه دیب نه بوه و له ئه ده بی عه ره بیدا نه ناسراوه و ناوی له نیو ئه دبیاندا نییه به لکو به ره سام ناویانگی ده ر کردووه. مه خسه دی شهرفخان به قه له می دم تیژ و به ناز لی ره دا، قه له می هونه ری وینه کیشانه نه ک قه له می ئه دیبایه تی و به لاغته. دهنه ده یوت: قه له می دم تیژی حریری (تیز کام خامهء حریری) چونکه القاسم بن علی الحریری (۱۰۵۴-۱۱۴۴ز) له گه وره ئه دبیان بووه له ئه ده بی عه ره بیدا زور ته عبیری وه ک فلان کهس (حریری زمانه) یان (کالحریری) هاتووه، به تایبه تی که حریری گه وره ی ئه دبیانی هونه ری (مقامات) بووه، ئه گه رچی (بدیع الزمان الهمدانی) له پیش ئه و بووه و یه که مین کهس بووه هونه ری ئه ده بیی (مقامات) ی هیناوته کایه وه و (ابن الصقیل الجزری) ی خه لکی (جزیرا بوتان) و خواونه ی (المقامات الزینیة) که پاش حریری

عەرب ھا توو، نەگە یشتوو تە ناستی حەریری. مەلومیشە شەرەفخان لە شەرەفنامەدا زۆر خۆی داووتە ئەدەب: ئەدەبی پەخشان و شیعر. جا مەخسەدی شەرەفخان لێردا کە قەلەمی خۆی بە (قەلەمی واسطی) تەعیر کردوو خۆی بە (واسطی) کاتی خۆی زانیووە لە ھونەری وینەدا و ئەم پێچواندن (تەشبیە) لەم رەستەییە شەرەفخاندا لە جۆری (تەشبیە) بە پێی قەواعتی عیلمی (بیان) یانی ئەو عیلمە یاسا (تەشبیە و مجاز و تعریض) دەکات چونکە شەرەفخان لەم رەستەییەدا ئامرازی پێچواندن (أداة التشبيه) و سیفەتی ھاوبەش (وجه التشبيه) لای بردوو یانی (حذف) کردوو. لە عەرەبیدا ئامیری شوپھاندن (الكاف و كأن و مثل) و ھی دیکە و لە کوردیدا (هك-وهكوو) و لە فارسیدا (مانند)ە. سیفەتی ھاوبەشی (وجه التشبيه) ئەو مانا و سیفەتە کە لە تەشبیە پێ کراو (مشبە بە) دا ھەیە و چواندن پێ کراو بەو ناسراوە وەك ناسراوی (شیر) بە نەترسی و لە ھەمان کاتدا لە (تەشبیە) کراو (مشبە) داش ھەیە لەبەر ئەمە شتیک (تەشبیە) دەکرێت بە شتیکەو. لایردنی ئامرازی پێچواندن و سیفەتی ھاوبەش بۆ زیادەڕووییەو ھینانیان جۆری زەعیفی (تەشبیە) بۆ نمونە (زید أسد) بەھیز ترە لە تەعیری (زید کالأسد فی الجراة) جا شەرەفخان کە ووتویەتی (قەلەمی دەم تیزێ واسطی) بەھیزترە لەوێ ووتبایە (قەلەمی دەم تیزێ من وەك قەلەمی دەم تیزێ واسطی) بە ھونەردا. یانی لێردا شەرەفخان یەكسەر قەلەمی خۆی کردوو بە قەلەمی واسطی یانی یەكسەر خۆی کردوو تە واسطی لەبەر بەھیزی ئەو سیفەتە ھاوبەشە نیوانیان کە ھونەری وینە و بالادەستی یە لە وینە کاریدا.

لە بارە (تەشبیە) و جۆرەکانی (تەشبیە) تەماشای کتیبی (الوردہ النضارة فی المجاز و الاستعارة) ی زانای کورد مەلا ابوبکر میر پۆستەمی (٤١) بکە لە (مجموعۃ تشمل علی خمس رسائل) بڵاو کەرەوێ محمد نوری ئیستلی سالی ١٩٦٧.

ئەگەر قوولتەر لەم عیبارەتەى شەرەفخان وردبیینەو، دەبیین لە دوو بەش پیک هاتوو:

۱- بادانەوئى هەوسارى قەلەمى واسطى.

۲- بادانەوئى هەوسارى بەلاغەتى وتەکانى (کلام) و هەردووشیان بۆ (شرح) و پوونکردنەوئى میژووى دەولەتى عوسمانى و ئیران و توران. شەرەفخان پووداوەکان بە قەلەمى واسطى (قەلەمى هونەر) و بە وینەکردنیا بە رهوانبیزى که لامیش پوون دەکاتەو.

مەلومیشە وینە لە ریگا گرنگەکانى پوونکردنەوئى شتە ئەگەر گرنگترینیان نەبى شەرەفخانیش چوار وینە بە قەلەمى خوئى دروست کردوو که تابلوى (۱۷ و ۱۸ و ۱۹ و ۲۰) لەبارەى چوار پووداوى گەورە لە تاریخی دەولەتى عوسمانى که ئەمانەن: دامەزراندنەوئى دەولەت و شەپرى ئەدپرنە و داگیرکردنەوئى ئیستەمبول (قسطنطنینىة) و شەپرى چالديران.

ئەگەر مەبەستى شەرەفخان ئەمە نەبایە، یانى پوونکردنەوئى میژووى عوسمانى و ئیران و توران بەو دوو ریگایەو (هەفسار) دووجار لەنزیكى یەك که (عنان) و (زام) دووپات (تکرار) نەدەکرد چونکە پیچەوانەى رهوانبیزى (بلاغە) ئەگەرچى هەولیشى داوہ ئەم (تکرار) لەسەر خویندەوار سوک بکات بە هیئانەوئى دوو ووشەى (مترادف)ى بە یەك مانا که (عنان) و (زام) نەك تەنیا یەك لە هەردووان. مەلومیشە (تکرار) لە رهوانبیزى ترین نووسراودا که (قورئان)ە بۆ مەبەستىك بوو. جا مەخسەدى شەرەفخانیش بە دووپات کردنەوئى (هەفسارى) ئەو دوو جوړەبى (تنویع)ەیه.

ئەوئى شایانى باسە رەحمەتى هەژار موکریانى که شەرەفنامەى تەرجمە کردوو بۆ کوردی ووشەى (واسطى) لابردوو یانى (حذف) کردوو رەنگە لەبەرئەو بووبى که نەیزانبیئى مانای (واسطى) چىیە

چونکه ناوی واسطی له ئهدهبی عه‌ره‌بی و هه‌روه‌ها فارسی و تورکی و کوردیشدا نه‌ناسراوه به‌لام له‌و عبارته‌ی شه‌ره‌فخان دا ده‌زانری که ناوی و پله و گه‌وره‌بی له مه‌یدانی هونه‌ردا له‌نیو هونه‌رمه‌ندان‌ی ئی‌ران دا بلاو بووه تا بووته جیگای (تشبیه پی‌کردن). هه‌روه‌ها هه‌ژار که می‌ک پی‌شتر له‌م شوینه ئه‌وه‌شی لابردووه له‌ ته‌رجه‌مه‌که‌یدا که شه‌ره‌فخان له‌باره‌ی ژبانی خۆیه‌وه به (شیعر) وتویه‌تی عولومی (صرف و نحو فقه و اصول الفقه...)

هه‌موویانی خۆیندووه‌و چاک زانیویه‌تی. ته‌ماشای (ل ۵۷۴) بکه له شه‌ره‌فنامه‌ی چاپی قاهره. دیاره شه‌ره‌فخان له‌ پاش ئه‌و چه‌ند سا‌له خۆیندنه‌وه‌ی له قوتابخانه‌ی شا ته‌هما‌سب دا هه‌ر به‌رده‌وام بووه له‌سه‌ر خۆیندن و فی‌ربوونی وینه‌کی‌شی (نقاشی) تا خۆیندن و (تحصیل)ی ته‌واو کردووه. هه‌ژاریش شه‌ره‌فنامه‌ی چاپی قاهره‌ی ته‌رجه‌مه کردووه. لابردنی ئه‌م خاله‌ گرنگانه به‌لگه‌یه که ته‌رجه‌مه‌ی هه‌ژار زه‌عیفه‌و ئه‌مه‌م به‌دی کردووه له هه‌ندی جیگه‌ی دیکه‌ش و کو‌پی زانیاری کورد که ته‌رجه‌مه‌ی به‌ شتیکی زۆر چاک و سه‌رکه‌وتووی هه‌له‌سه‌نگاندووه به هه‌له‌ چووه.

ئێستا په‌ئیم و قه‌ناعه‌تم له‌سه‌ر ئه‌وه چه‌سپاوه که وینه‌کان کاری شه‌ره‌فخان خۆیه‌تی له‌به‌ر ئه‌م به‌لگانه‌ی خواره‌وه:

۱- شه‌ره‌فخان له شه‌ره‌فنامه‌دا خۆی به (واسطی)ی هونه‌رمه‌ند له‌قه‌له‌مداوه وه‌ک به‌دریژی نووسیومانه.

۲- شاره‌زایی وینه‌کی‌ش له‌ داب و نه‌ریتی کو‌مه‌لایه‌تی کوردداو ئه‌و ورده‌کاریه واقیعیانه‌ی له هه‌ندی له‌و تابلویانه‌دا ده‌بیندری‌ت وه‌ک له تابلوی (شه‌ری چالدیران)دا هه‌یه وه‌ک دوا‌یی به‌ دریژی باسی ده‌که‌ین له‌ پرووی چۆنیه‌تی شه‌ره‌که‌وه: له مه‌یمه‌نه و مه‌یسه‌ره‌ی له‌شکری عوسمانی و سه‌فه‌وی و زۆریی تو‌پی عوسمانی و کردنه‌وه‌ی زنجیره‌ی تو‌په‌کان و

كوشتنى (محمد خان استاجلو) له مهيسرهى سهفهوى شا ئيسماعيلدا، بهلگهى نهويه كه وينهكيشهكهى زانيارىيهكى زور ووردى له بارهى شهپهكهوه ههبووه به پراستى وينهى كردوووه لهگهه زانيارى نيو ههنديك سهچاوهى ميژوووييدا كه شهرفننامه باسى نهكردون يهكدهگرپتهوه. دهبي هونهرهندي خاوهنى ئەم زانيارىه ميژوووييانه ميژوونووسىكى وهك شهرفخان بي و كاتى خوئى زور زانيارى لهسهر ئەم جهنگه له دهى خهلكى ئيران و كوردستان وهگرتهبي ئەمه له غهير زانيارى نيو كتيبهكان.

۳- شارهزايى له جلوبهركى خودى شا تههماسبدا. تابلوى شازدههم كه وينهى كوچ (مجلس) تههماسبه له شارى خهلات (خلاط) سهر (زهريچهى وان)، بهلگهى نهويه كه وينهكيشهكهى جلوبهركى شا تههماسب و دهست و پيوهندهكانى بهچاوى خوئى ديون و به شيويهكى واقيعى كردوونى. ئەو بهرگه گولداره فراوان و نيوقولهى شا كه لهسهر جلهكانيهوه پوشيويهوه سهروكلآوى خوئى و خولامهكاني كه خپن و بهرهو ژور تهسك و باريك دهبنهوه و دارىكى پروت يا له قوماش پياو له ناوهپراستى سهروكلآوهكهدا قيت بووتهوه و ميژهرى تى پيچراوه، (آقا ميرك) وينهكيشى سهردهمى ئەم پاشايه له كتيبى (منظومات خمسة نظامي) دا ئەم بهرگ و سهروكلآوهى له تابلويهكى خويدا بو (كيسرا نهنووشيروان) وينه كيشاون. (پروانه: وينهى - ۲۷۹- ۵مى كتيبى "فنون الشرق الاوسط في العصور الاسلاميه"). (نعمت اسماعيل) دانهرى ئەم كتيبه له لاپهه (۲۱۶) دا دهلييت: ئەم چهشنه سهروكلآوه له زهمانى شا تههماسبدا له وينهكاني سهر به هونهرى وينهكيشى سهفهويدا دردهكهوتن. پاش كوچكردنى ئەو پرووى له كهى كرد. دارىكى بچووكى سوور له ناوهپراستى كلآوهكه قايم دهكراو جارى وا ههيوو پهنگهكهى دهگوپا. ئەم سهروكلآوه يهكههجار دروشمى بنهمالهى سهفهوى و دهروبهرى بوو.

هونهرمه‌ندیکی دیکه‌ی زه‌مانی شاته‌هماسب له تابلویه‌کی خویدا بو (خوسره و په‌روی) هه‌مان جلوبه‌رگی شا ته‌هماسبی وینه کی‌شاوه که وه که شه‌ره‌فنامه‌دا هه‌یه. (پروانه: وینه‌ی ژماره -۲۷۴-ی سه‌رچاوه‌ی پیشوو). هه‌مان جلوبه‌رگی سه‌فه‌ویان له تابلویه‌کی هونهرمه‌ندی گه‌وره (سولتان محمه‌د) دا هاتوو که وه که ئارنست ده‌لیت: له کاتی شا ته‌هماسب (۱۵۲۴-۱۵۷۶) دا به‌ریوه‌به‌ری ئه‌کادیمی هونه‌ر و پیشانگا بو^{۲۴}. تابلۆکه بریتییه له پیشوازیکردنی ئه‌سکه‌نده‌ر له‌لایه‌ن خاقانی چینه‌وه. (پروانه: تابلوی -۲۷۵-ی هه‌مان کتیب). دیاره ئه‌م جلوبه‌رگه‌ هی ده‌ورانی شا ته‌هماسب بووه و، هونهرمه‌ندانی ئه‌وسایش جلوبه‌رگی شایان له تابلۆکانیاندا بو پاشا‌کانیان وینه کردوو. بۆیه دووپات بوونه‌وه‌ی ئه‌م جلوبه‌رگه له تابلۆیه‌کی شه‌ره‌فنامه‌دا بو‌خودی شا ته‌هماسب ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که هونهرمه‌نده‌که جلوبه‌رگی راسته‌قینه‌ی پاشایی وینه کی‌شاوه و شاره‌زایی له چۆنایه‌تیه‌که‌یدا هه‌بووه و ده‌کریت بلیین شا و جلوبه‌رگی شا و که‌سانی ده‌وروبه‌ری دیون و شه‌ره‌فخان خوی له قوتابخانه‌ی شا ته‌هماسبدا خویندوووه وه که باس‌مان کردو له‌لای ماوه.

۴- سوودوه‌رگرتن له یه‌که‌مین تابلوی ده‌ست‌نوسی (منافع‌ال‌حیوان)ی "عبدالله بن بختیشوع" به‌لگه‌یه‌کی بنه‌پر (قطعی) ه که وینه‌کی‌شی شه‌ره‌فنامه شه‌ره‌فخان خویه‌تی، چونکه ئه‌م نوسخه ده‌ست‌نوسه که ئیستا له نامه‌خانه‌ی (مورگان) له له نیویۆرک ئی نامه‌خانه‌ی میره‌کانی بدلیس بووه که مۆری (شمس‌الدین ضیاء‌الدین‌ال‌روشکی) و ناوه‌که‌ی له‌سه‌ریه‌تی و وینه‌کی‌شه‌که ئه‌م نوسخه‌یه‌ی دیوه و وینه‌ی ته‌خت (عرش)ی سولتان عوسمانی له تابلوی حه‌قه‌ده‌مه‌دا له‌سه‌ر شیوه‌ی ته‌ختی سولتان (محمود غازان) دروست کردوووه، هه‌روه‌ها ده‌توانین بلیین کلاوی میری سه‌لجوقی

^{۲۴} ارنست، الفن‌ال‌اسلامی، ل ۱۴۶.

ئورتوقىشى لەم تابلۇيە وەرگرتووه- وەك لە شوپىنى خۇيدا دريژتر باسى ئەمە دەكەين.

۵- لە تابلۇيى سىز دەھەمدا دوو چارىكە دىپر لە دەستخەتى نووسەرى زۆربەي شەرەفنامە لە گۆشەي سەرەوہى دەستە چەپى تابلۇكەدا نووسراوہو ئەمەش پىيازىك بووہ لە نىو ھونەر مەندانى كاتى ئىسلام دا كە كەمىك لە نووسىنەكانيان خستونەتە نىو تابلۇكانيانەوہ. جا ئەمەش دەبىتتە بەلگەيەك كە ئەم تابلۇيانە كارى ئەو نووسەرەن.

۶- لە تابلۇيى دووہمدا ويئەكيش لە نىو ويئەي دەرگاي قەلاي (دزى) لە ھەكارى نووسىويەتى: "اسد حظ اكبر فرو كرد" كە ئەم نووسىنە ھەر لە ويئەكە دەژمىردىت و نووسىنى ويئەكيش خۇيەتى نووسىنەكە نزىكتەر لەگەل دەستخەتى زۆربەي شەرەفنامەو ماناكەشى و ھايە: (اسد بەشى گەورەي بە دەست خست) وەك لە ليكۇلئىنەوہى ئەو تابلۇيەدا بە دريژتر باسى دەكەين.

۷- لە تابلۇيى ھەشت دا لە نىو ويئەي مزگەوتى شارى (حەسەنكىف)دا ھونەر مەند لەسەر گومەزەكە بە خەتتىكى ورد (۴×۲ملم) نووسىويەتى: "اللہ جل جلالہ" كە ئەمەش بەشىكە لە ويئەكەو دەستخەتى ئەوہ و نزىكتەر لە دەستخەتى نووسەرى زۆربەي شەرەفنامە (كە شەرەفخانە) نەك دەستخەتى نووسەرى ئەو (۳۶)لاپەرەيە.

۸- لە تابلۇيى ھەژدەدا كە لە بارەي شەرى (ئەدرنەيە، بە بەرزى گۆشەي دەستە راستەوہ، كە بەپئىي چاوى تەماشاكەر دەبىتتە دەستە چەپ، وشەيەكى زۆر ورد ھەيە پىوانەكەي لە (۱×۲ملم) زياترە بەگويەرى چاپى سويد، ئەوہ وشەي "شرف خان" ە.

مۆره بچكۆله و تورپره "طغرا" كهى شهرفخان:

ئەو كاتەى لە تابلۆكان كۆلیمەو، بەتەواوى بۆم ساغ نەبوو، كە ئەو تابلویانە كارى دەستى شهرفخان خۆین. سالانى نەو، دەى سەدەى رابوردو، دیسان كەوتمەو، لیکۆلینەو، ئەمجارە تەواو بۆم یەكلاى بوو، كە تابلۆكان قەلەمكىشى، شهرفخان، دەرکەوت شهرفخان، هونەر مەندىكى وینەكیش "پرسام" ی گەرە بوو. بەپىی بەلگەیش، سەلمانم تابلۆكان ھى خۆین.

لەو بەلگانە، چەند نووسینیكى زۆر ورد بوون، لەوانە توووغرا (طغرا) یەكى ورد بە پەنگى سوور، لە بەشى دەستە راستى تابلوی ھەژدەھەم ھەیە لەسەر تەختىكى زەردە و پىوانەى (۵×۲،۵، ۵ملم) ھە" بە سى وشەى تىھەكیش لە شىوھى شووشەى مەرەكەبدا و تىكەل لە شىوھ نووسینی (دیوانى جەلى) و (كوفى) نووسراو. جاران خاوەن سنعەتەكان ئەم جۆرە ئیمزا یا مۆرە بچووكانەیان لەسەر كارەكانیان دەدا تا بزائرى كارى دەستیانە، ھەك وەستای هونەر مەند وەستا (مولود) ی كۆپە كە مۆرە بچووكەكەى لە (سەبیل) ھەكانى داوھ و سبیلەكانى بە نەخش و وینەى جوانى شمشىر و دەمانچە و ھى دىكە پازاندو، تەو. پەشایى یەكیش لە تەنیشت دەستە چەپ و نزیكى مۆرەكە بە پىوانەى (۵،۱ × ۲،۱ تا ۵،۱ ملم) ھەبوو، بە نووسینم زانى.

زۆر وەختم بەسەر بردو، بو خۆیندەو، ئەو (طوغرا) وردەى سەر ئەو تابلویە، تا ھەندى جار چاوم سوور دەبوو. ھەك ئەو نووسینە وردانەى دىكە بەم شىوھە دەخوینمەو:

"الحقير بنده شرف"

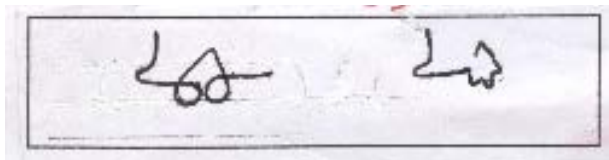
پاشان وینهیه کم له توغراو مؤره بچووکه که نارد بو ماموستا (یوسف ذالنون) له موصل که له عیراقدایه که مین شاره زایه له خه تی عه ره بی و خویندنه وهی خه ته سه خته کاندایه له (۱۶/۱۰/۱۹۹۶) دا نامه ی بو نووسیم و تییدا ده لئی: تو له م بابه ته دا له من باشتری، چونکه ماوه یه که خه ریکی لی کو لینه وهی ئەم تابلو یانه ی و خویندنه وهی ئەم ئیمزا و شته وردانه زه حمه ته و وینه یان پروون نییه و باش نابینری. ههروه ها ده لئی: ئەو وشه یه ی به "شرف" خویندووته وه، دوور نییه "رسمه" بی. جا ئە گه ر "رسمه" بی له گه ل وشه ی دیکه دا وای ده خوینمه وه که "رسمه الحقیر" بی. یانی حه قیر وینه ی کیشاوه که هه ر مه خسه د شه ره فخانه، چونکه نووسه ری کتیب یا نامه که ده نووسی (الضعیف) یا (الحقیر) یا وشه یه کی دیکه، مه به ستی پی خۆیه تی که بو له خویندنه (تواضع) ئەم وشه و ته عیرانه ده نووسران و باو بوون. به رای من ئەوه ی ماموستا یوسف ذالنون به (هی) زانیوه، (هی) نییه، چونکه نه به ستراوه به میمی (رسم) وه، به لکو کلکه که ی له راسته وه تیپه ریوه و تا گه یشتوته (پی) ی "الحقیر" و لای من (ف) ی "شرف" ه.

بو ره شاییه چکۆله که ییش، نووسی بووی: ره نگه پرکردنه وه ی بو شاییه کی تابلو که بی، نه ک نووسین. ئەو کاته بو شاییه که م به وشه ی (صح) خویندبو وه و گومانیشم لیی هه بوو، وه که له (ل ۶۲) ی یه که م چاپدا نووسیومه. به لام ئیستا دلنیام که ئەوه وشه ی (یا ولی) یه. وه لی، یه کی که له ناوه کانی خواو له (أسماء الحسنی) یه. ههروه ها وه لی مانای خواهن (صاحب) یشی هه یه که وشه یه کی عه ره بیی بلاوه. (یا ولی) واته (ئه ی خوایه). جا شه ره فخان وشه ی "یا ولی" ی کردووه به مؤرو نیشانه یه کی پیوه ندیدار (علامه) به خۆیه وه و به م شیوه یه نووسیویه.

نوسینه که له شیوهی چراو بلیسهی ئاگری چرا نزیکه، پیتی "یا" دهکه ویتته دهسته چه پی پیتی "و" له ناوه پاست و له بهشی خواروودان پیتی "ل" ی ئه ووه لی (أولی) یه له دهسته پاسته و، پیتی "ی" ی پیوه به ستر او (مربوطه) ه، له خوارووی (و) ه و له نا و (و) دا له گه ل (ل) دا به ستونیه ته وه. پیتی "ی" شی به شیوهی هه لگه پاره بۆ دواوه (الیاء الراجعة) نووسیوه. واته (ل) و (و) و (ی) ی، هه رسی پیکه وه نووسیوه. به و جو ره که له شیوهی چراو بلیسهی چرادایه، یا نزیکه له شیوهی چراوه. ئه مه ش نووسینه که یه پاش گه و ره کردن به کو مپیوتەر:

دوور نییه ئه مه له بنه ره تدا مۆری نا و ئه نگوستیله ی شه ره فخان، بۆ مۆرکردنی نووسراو "یان په نگه هه ر مۆر (ختم) یکی سه ره به خو بووبی. جی ی باسه، شا ئیسماعیلی سه فه وی (۱۰۵۲ک- ۱۵۲۴ن) رسته ی (یا ولی ۹ی کردووه به نیشان، یانی مۆر، بۆ خو ی و، به چه ند شیوهیه ک نووسراوه که زۆر له نووسینی ئه م مۆره ی شه ره فخان جیا وازه، وه ک ئه م دوو شیوهیه ی لای خواره وه ی:

چەندىن جار ھەولم داوھ لە نامەخانەى بودليان ئەم گىروگرافتانەى ئەم دانەىيەى شەرهفنامە چارەسەر بکرىت، بەلام سوودى نەبوو. لەم ھەولانەم ئەوھبوو نووسەرى بەرپرۆ مامۆستا (ئەنوەرى سولتانی) کە بە داواى من چووھتە نامەخانەکە بو ئەم مەبەستە زياتر لە جارێک، لە نامەى (۱۵/۱۰/۱۹۹۶) یدا بوى نووسیوم: ھىچ شارەزايەک لە نامەخانەکەدا نىيە بتوانى ئەم نووسىنە وردانە بخوینى. ئەمەش وینەى مۆرە بچووکەکەى پاش چەندىن جار گەرەکردن زیاد لە خووى بە کۆمپيووتەر (لە مانگی نىسانى ۱۹۹۸دا).

خویندەنەوھى چەند نووسىنێكى زۆر وردى ناو وینەکانى شەرهفنامە و لەوانە ئەم مۆر و توپرەى، کارىكى ئەوپەرى قورس بوو و شانازى بە شىکردنەوھيان دەکەم. ھاوکات شانازى بە لىکۆلینەوھى ورد و قوول و فراوانى ھەر بىست تابلۆکەوھ دەکەم و لە باشتىن کارى خۆمى دادەنم.

ئەم توپرىھى شەرەفخان جىايە لەگەل (مۆر) ە^{۲۰} (اعتىيادى) يەكەى كە لەسەر عەرزىھىكى خۇى ھىھى كە ئاراستى سولتانى عوسمانى كراوھ

^{۲۰} پىۋىستە بزانىن مۆر-موھر (مەر) بە ماناى (ختم)ى عەربىيە و مەرچ نىيە ناوى ئاشكرائى خاوەن مۆرەكە لە نىۋ نووسىنى مۆرەكەدا ھەبىن. جارى وا ھىھى ناوھەكە ھىھى و جارى واش ھىھى نىيە. ھەندى جارىش ئامازىھەكە لە نووسىنى مۆرەكەدا بۇ ناوھەكە ھىھى. بۇ نمونە، لەسەر مۆرى سلىمان پاشاى بابان نووسراوھ: "انە من سلىمان وانە بسم الله الرحمن الرحيم" كە ئايەتلىكى قورئانە لە بارەى سلىمان پىغەمبەرە، ەك لە بەلگەنامەھىكى شىخانى چوئىسەدا لە پىنجوئىن ھاتوھە كە خوالىخوشبو شىخ عەبدولقادرى چوئىسە دابوويە كاك تەھا بابان و ئەويش دايى بە من. ئەمە سلىمان پاشاى كورى خالىد پاشايە كە بە "سلىمان پاشا الكبىر" ناسراوھ سالى (۱۱۷۸ك-۱۷۶۶ن) بە دەستى فەقى ئىبراھىمى تاوانبار لە قەلاچوالان كوژرا، بەلام نووسىنى ئىمزاكەى وەھايە: "سلىمان متصرف بابان".

يانى مۆر و ئىمزاكە لە يەكتەر جىاوازن و مۆرى سلىمان پاشاى ئەوپرەحمان پاشاى بابانىش جىايە لە ھى ئەم سلىمان پاشايەى پىشوو ئەمە وئەھى مۆرەكەى:

مۆرى ئەحمەد پاشاى بابانىش ئەمە بووھ: "احمد الله على ما انعم" كە رستەھىكى عەربىيە، وشەى (احمد) "افعل مضارع" ە بۇ "متكلم"، بەلام لە ھەمان كاتدا ئامازىھەكە ناوى خاوەن مۆرەكە (احمد) بووھ. مۆرىكىش ئەگەر "يا على" ى لەسەر بىن، ئامازى ئەوھىھى كە خاوەن مۆر ناوى (على) بووھ. مۆرى "المتوكل" ى خەلىفەى عەباسى "على الله توكلت" بووھ و ھى خەلىفە "المعتمد" اعتمادي على الله و ھو حسبى" و، ھى "القادر بالله" نعم القادر القادر" بووھ. جار ھەبوھ پاشا تەنيا رەمزىكى كردوھتە نىشان بۇ خۇى.

ئەم نووسىنانەى سەرەوھ لەسەر ئەنگوستىلە (خاتم) يان ھەلگەنرايوون و دەخرانە سەر نامەو فەرمانەكانيان تا ببنە جىئى پروا پىكردن. مۆر بە ماناى "توقيع" ى عەربى نىيە، چونكە (توقيع) و (ختم) لە سەردەمى ئىسلامدا لە يەكتەر جىاوازن بوون، (توقيع) برىتى بوو لەر رستە و نووسىنە كورت و پر مانا و كارىگەرانە كە لە سەر پارچە كاغەز دەنووسران، واتە ئەو ئەرزو خانلە كە پىشكەش بە خەلىفە و سولتانەكان دەرگان و كاتبەكانى ئەوانىش بە فەرمانى خۇيان بە چەند نووسىنىك وەلاميان ئەدانەوھ كە دەزانرا وەلامەكە چىيە. وشەى "توقيع" بە ناوى (ئىمزا)ى ئىستا ئەبوھ.

پاشان (توشىح) پەيدا بوو كە ئەو نىشانە (علامة) يان نووسىن يان ناوھ ئاشكرائى بوو كە پاشاكان خۇيان بە دەستخەتى خۇيان لەسەر وو يان لە كۆتايى نامە و فەرمانەكانياندا دەياننووسى و عوسمانىيەكان پىيان دەگوت "خەتى ھومايۇن". لە بارەى (خاتم-ختم) ەوھ پروانە: "مقدمة ابن خلدون، ۲۴۶-۲۶۶" و، "ابن الأزرقي" لە "بدايع السلك في طبائع الملك، چاپى بەغدا، ۱۹۷۷، ۲۷۰" و "تاريخ التمدن الاسلامي، ۱، ل ۱۲۶" ى "جرجى زىدان". لە بارەى (توقيع) ىشەوھ، پروانە ھەمان كىتئىى ابن خلدون (۲۴۷) و ھى "جرجى زىدان" (۱، ۲۵۴).

مىرائى كوردىش بە گىشتى مۆر ئىمزا يان لە يەكتەر جىاوازن بوون.

یانی (مورادی سیّهم) و به میژووی (۱۰۰۱ک)یه (=۱۵۹۳ن) که نوسخه
 ئەسلییه‌که‌ی له ئەرشفی عوسمانی‌دایه له نیسته‌مبول له ژیر نمره‌ی
 (A.NST/۱۱۳۸) و دانه‌یه‌کم به فۆتۆکوژی له‌لایه که داوا‌ی پله‌ی عه‌سکه‌ری
 کردووه بۆ کوره‌کانی ضیاء الدین و (سه‌یدی) و علیخان و مصطفی کورانی
 خلف به‌گی برای و هه‌روه‌ها پله و ته‌عین کردن بۆ بریک له پیاوه‌کانی.
 مۆره‌که‌ی هیلکه‌یی‌یه درێژییه‌که‌ی (۲×۳سم)ه له سه‌ری نووسراوه
 "راجی لطف الهی شرف" نووسینه‌که‌ی شیوه‌ی خه‌تی (تعلیق)ی فارسی‌یه
 ئەمه‌ش وینه‌یه‌تی.

مۆری شه‌ره‌فخان

ئهم به‌لگه‌نامه (عه‌ریزه)یه‌ی شه‌ره‌فخان به تورکی‌یه و له شیوه‌ خه‌تی
 فارسی (تعلیق)ی شه‌ره‌فنامه نییه به‌لکو خه‌ته‌که‌ی (دیوانی) و (رقعه‌ی)
 به‌سپته یانی به (قواعدی) و (خطاطی) نه‌نووسراوه له‌بهر ئەمه ناتوانم بلیم
 خه‌تی شه‌ره‌فخانه یان یه‌کیکی دیکه نووسیویه‌تی و ئەویش مۆرو ئیمزای
 کردووه خه‌ته‌که‌ی جوان یان مه‌یله‌و جوانه‌و (تلخیص)ه‌که‌ی به خه‌تیکی
 دیکه‌یه که صیغه‌ی پیشکەش کردنه‌وه‌ی بۆ سولتان تیدایه به‌لام په‌نگه
 عبارته‌ی "سنه احدی و الف" که له ژیر تلخیصه‌که نووسراوه‌ی شه‌ره‌فخان
 بئ چونکه به خه‌تی یه‌کیکی ماهر له خه‌تی (شکسته)ی فارسی - ده‌چئ.
 هه‌روه‌ها ئیمزای "بند شرف"یش له ژیر عه‌ریزه‌که پئ ده‌چئ خه‌تی ئەو بئ.
 جا به‌پئ‌ی ئەم به‌لگانه گومان له‌لام ئەما که ئەم تابلویانه کاری ده‌ستی
 شه‌ره‌فخان خویه‌تی و پاش په‌نجیکی زۆر توانیم شه‌ره‌فخانیکی هونه‌رمه‌ند
 (رسام) بدۆزمه‌وه. هه‌روه‌ها شه‌ره‌فخانیکی نه‌قاشیش که بالاده‌سته‌ی

نهقاشیش له تابلۆکاندا دیارهو بخمه پال هونهرمه‌نده کۆنه‌کانی کوردستان: مهرانی فارقینی و زانایی فیزیایی و ئەندازیاری میکانیکی ابن الرزازی جزیری و محمدی حهسه‌نکیفی و مظفری حهسه‌نکیفی. گومان نییه شه‌ره‌فخان هه‌ر ته‌نیا ئەم بیست تابلۆیانە‌ی دروست نه‌کردوو به‌لکو زۆر تابلۆ و وینه‌ی دیکه‌ی به‌ره‌م هیناوه به‌لام له‌نیوچوون به‌تایبه‌تی به‌هۆی تالان کردنی نامه‌خانی گه‌وره‌ی میرانی بدلیس له‌سه‌ر ده‌ستی تاوانبار مه‌لیک ئەحه‌مد پاشای تورک وه‌ک له ئەوه‌لی ئەم باسه‌دا باس کردوو که حه‌زاره‌تیکی کوردی که سه‌ری هه‌ل‌دابوو له بدلیس تاروماری کرد.

ده‌توانم بلییم عه‌بدال خانی نه‌وه‌ی شه‌ره‌فخان که ئەولیا چه‌له‌بی دیویه‌تی و وه‌سفی داوه که هونه‌رمه‌ندیکی گه‌وره بووه له وینه‌و هونه‌ری نه‌خش دا له به‌رده‌ستی فی‌ری ئەم دوو هونه‌ره بووه په‌نگه که سانیکی دیکه‌ش پێ گه‌یشتن له‌به‌ر ده‌ستی شه‌ره‌فخان.

له‌گه‌ل تالانکردنی ئەو نامه‌خانه گ‌رنگ و مه‌زنه که چه‌ندین ده‌ست‌نووسی وینه‌کراو له نیویدا هه‌بووه و زۆر تابلۆی دیکه‌ی هونه‌ری جیا که ئەولیا چه‌له‌بی له کاتی تالانکردنیاندا له‌وئ ئاماده بووه دیویانه و باسیانی کردوووه دیویه‌تی چون که سانی جاهل و دژ به حه‌زارهت ئەو وینانه‌یان ده‌پراند — له‌گه‌ل ئەمه‌ش دوور نییه هه‌ندی کاری دیکه‌ی هونه‌ری شه‌ره‌فخان بدۆزریته‌وه له دواپه‌ژدا له نیو هه‌ندی ده‌ست‌نووسدا و که سانی به‌توانا بتوانن ده‌ست‌نیشان‌یان بکه‌ن به‌پێی ئەم تابلۆیانە‌ی شه‌ره‌فنامه که ده‌بنه هۆی ناسینی کاری ده‌ستی شه‌ره‌فخان. له نامه‌خانه‌کانی زۆر ده‌وله‌ت له هه‌ندی ده‌ست‌نووسدا وینه‌هه‌ن و یان تابلۆی جیا جیا که تانیستا نه‌زانراوه کاری کین.

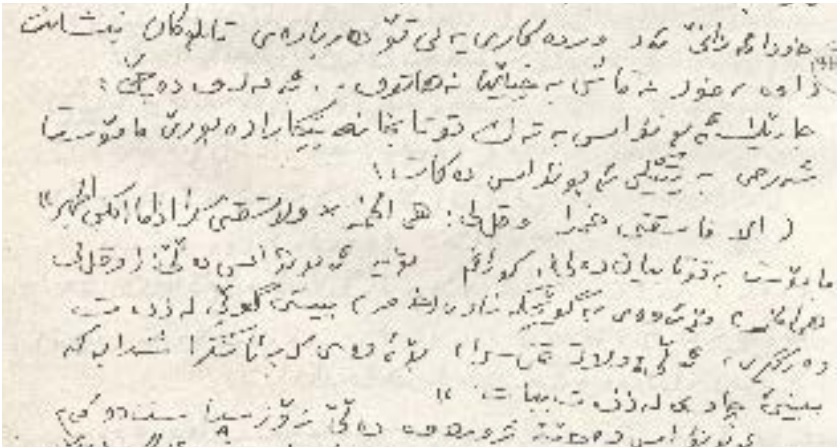
خویندنه‌وه‌ی چه‌ند نووسینیکی زۆر وردی ناو وینه‌کانی شه‌ره‌فنامه و له‌وانه ئەم مۆرو توپه‌ریه، کاریکی ئەوپه‌ری قورس بوو، شانازی به

شیکردنه و یانه وه دهکهم. هاوکات شانازی به لیکوئینه وهی وردو قوولچ و فراوانی هەر بیست تابلۆکه وه دهکهمو، به یهکیک له باشتین کارهکانی خۆمی دادهنیم.

زانای ئەنسکلۆپیدی (موسوعی)ی کورد شههید مامۆستا مهلا جهمیل پوژبه یانی که شهوی ۲۶-۲۷/۳/۲۰۰۱ به دهستی کهسانیکی تاوانبار له بهغدا تیرۆر کرا، له نامه ی پوژی (۱۲/۴/۱۹۹۹)یدا، سهبارت بهم کتیبه، بۆی نووسیوم: ((خودا ئەزانئ ئەو ورده کارییهی تو دهرباره ی تابلۆکان نیشانن داوه خودی نهقاش- یانی شهرفخان- به خه یالیا نه هاتوو. ئەمه له وه ئەچئ: جاریک ابو نؤاس به تهک قوتابخانه یییکا پرائه بووری. مامۆستا شهرحی به ییتیکی ابو نؤاس ئەکات:

ألا فاسقني خمرًا وقل لي هي الخمر
ولا تسقني سرًا اذا أمكن الجهر

مامۆستا به قوتابیان ئەلئ: کورپانم بۆیه ابو نؤاس ئەلئ: (وقل لي هي الخمر) بۆ ئەوهی به گویچکه ناوی (خمر) بیستی گویئ له ززهت وه رگری. ئەلئ (ولا تسقني سرًا) بۆ ئەوهی به ئاشکرا شهرا به که بیینی و چاوی له ززهت بیات. ئەبو نؤاس ئەچیته ژوره وه ئەلئ زۆر سوپاست ئەکهم. خوا ئەزانئ ئەم ههلبهسته م له کاتی سهرخۆشی یا وتومه ناگام له خۆم نه بووه ئەم ورده کاریه م به پیرا نه هاتوو، خۆی پهیدا بووه)).

رېيازى ھونەرىي وىنەكېش (شەرەفخان)

تابلۇكان ھەرىكە و لەسەر لاپەرە يا پەرەيەكى تايبەت و جياواز لە دەقى نووسراوى كتيبەكە كراون، يەككىيان نەبى كە كەمىك نووسىنى لەگەندايە و خراوتە نىو چوارچىوەيش. تابلۇكان خراونەتە نىو چوارچىوە، بەلام جارى وا ھەيە بەشكى وىنەيەك لە چوارچىوەكە دەرچووە. خو بە چوارچىوەوہ نەبەستن خەسلەتتىكى قوتابخانەى تەيمورى بووہ. ھەر تابلۇيەك بەپيى شوين و بابەتەكەى خوى دانراوہ، واتە لەگەل بابەتتىكى نىو شەرەفنامەدا جووت كراوہ. تابلوى و ايان تىدايە بە ناوہرۇك بابەتتىكەو، تابلوش ھەيە

بابهت و مانايهك زياترى تيدا جئ كراوتهوه. واته هه يانه نيوه ي بابه تيک و نيوه كه ي ديكه ي بابه تيکي ديكه يه. هونه رمند تابلو و وي نه كاني نه داوته ناسين، نه مه يش پري باري زور به ي هونه رمنداني سه رده مي ئيسلامي به. ئيدي ناسينه وه ي وي نه كان و مانا ليكدانه وه يان ده كه ونه سه ر نه و كه سه ي كه لي يان ده كو ليته وه و نه وه يش پشت به ناستي تين و توان و شاره زايي تويزه وه وه له هونه ري وي نه كي شيب ي ئيسلام و ميژوي نه و هونه ره و خاسيه تي هونه ري قوتابخانه هونه ري به كاني سه رده مي سه لجو ق ي و قوتابخانه ي به غدا و مه غولي و ته ي مووري و سه فه وي و له ميژوي نه و سه رده مانه ده به ستي.

كه ساني نيو تابلو هه ميشه به رو خسار و سه رو سه كوت و جلو به رگ و ريكو پيكي يان و به باري دهروني و جو ري جو لانه وه ي نه و كاته ياندا ده ناسرينه وه، بو نمونه گه وه پياوي وه ك مير و پاشاكان به وه ده ناسرينه وه و جوئ ده كرينه وه كه شوينيان له نيو وي نه كاندا دياره وه ك شويني دانيشتنيان و جلو به رگيان ناوازه و نايابه و تاجيان له سه ر كردوه و فنجانيان له به رده مدياه و گولنكه و باوه شينيان به بان سه ره وه يه و به خه رمانه ده وري سهريان دراوه و وي نه ي مانگ له پشت يا بان سه ر يانه و پاسه وانيان به ده وره وه يه و هه نديك شتي ديكه يش. بو نمونه، سولتان سه ليم له تابلوي (شهري چالديران) دا به وه ده ناسرينه وه كه نه سه په كه ي زله و گولنكه له مليدايه، چونكه هيج نه سپيكي ديكه ي به ره ي عوسماني له و تابلويه دا و زل و گولنكه له مل نه كراوه. هه روه ها دوو كه سيش له پيشه وه يدان، هه ري كه يان (ته به رزين) يان به ده سته وه يه، ته به رزين له شويني وادا نيشانه يه كي شايانه يه.

هەندىك تابلۆى شەرەفنامە پەر لە وینەن، چونکە بابەتەکە وای پێویست کردووە، وەك تابلۆى شەپرى چالديران و شەپرى ئەدرنە و شەپرى بدلیس. هونەرەمەند یەك دوورایى (بعدى) بۆ وینەکان داناو و پووتەختن، واتە دوورى و نزىكى یانى وەك یەك وینە کردووە و قوولئى (العمق) – دوورایى سببەم (البعد الثالث – المنظور) – ی پێ نەداون و بە دوو دوورایى درێژى و پانیى وینەى کیشاون. بە واتایەكى دیکە، نەیکردووە وینەى نزیك گەورە و هى دووریش بچووک بکیشئى. ئەمە پێبازى زۆر بەى هونەرەمەندانى زەمانى ئىسلامى بوو، وەك (ابن الرزازی جزیری و (الواسطی – یحیی بن محمود بن یحیی بن ابی الحسن بن کوربها الواسطی). قوتابخانەى هونەری کاتى مەغول (ئیلاخانى) کە لە سەرەتاکانى سەدهى چواردههەمدا پەیدا بوو، دوورایى سببەمى تیدا بەکاردهات، بەلام قوتابخانەى هونەری تەیموورى (کەمبکى سەدهى چواردههەم و سەدهى پازدههەم) دوورایى سببەمى تیدا بەکارنەهاتوو^{٣٦}.

وینەکیشى تابلۆکانى شەرەفنامە بایەخى بە سروشت داو، هەر لە دیمەنى سروشتى وەك شاخ و دەشت و پروبارەو تا گیانلەبەر و گیا و گۆر و خانوو بەرە و کەل و پەلێ نیومال. جا بۆ ئەوێ ئەم هەموو شتانه لە تابلۆدا جێ بکاتەو سەرەتای تابلۆى درێژ کردووەتەو و کۆتایەکیەکی تەسك کردووەتەو. ئیدی کەمبکى ئاسمان لە تابلۆکاندا دیارە و هەندىك جارىش هەر نەماو. بۆیە دوورایى سببەمى بەکارنەهیناوە. هونەرەمەند وینەى ئاسمانى بە رەنگى شین کردووە، بەلام لە هەندىك تابلۆدا رەنگەکەى زێرینە، وەك تابلۆى ژمارە (١ و ٥ و ١١). لە تابلۆى ژمارە (١٢) دا ئاسمانى ئالتونینى لە هنداوى شاخى شین و شەوقدارى بەرامبەر بە زەوى و زار و دەشتى سەوز و نەخشی بچووکى لولەبى لە ئاسماندا بەکارهیناوە. ئەم نەخشیە لە قوتابخانەى مەغولیشدا هەبوو، پەلە

^{٣٦} پڕوانە: الدكتور حسن الباشا، التصوير الاسلامي في العصور الوسطى، ص ٢٠٨، ٢٤٥.

هه وره كانيش به شيوه يه كي گشتي كۆمه ليك نيوه بازنه ن و شيوه يان كه وانه يي و نيمچه كه وانه يي و بچووك و سپي يه و پهنگي سپي زور كراوه له دهوري په له هه وره كان دانراوه كه پهنگدانه وه ي هه وره كانه له دهوري به رياندا به ناسمانه وه . هونه رهنه ناسماني له تابلويي سيه مه دا زور به ته سكي كر دووه تا شيوه نه خشيك بدات كه وهك سهره چوارچيوه يه كي لي ها تووه . له تابلوي نۆه مه دا كه هي ناگيل و قه لاي ناگيلي ديار به كره وي نه ي ناسماني له ملاو ئه ولای به شي سهروي تابلوكه دا كي شاوه ، به لام له هه ره به رزترين خاليدا ئه وه ي نه كر دووه تا ئه وه بكاته نيشانه ي به رزي ئه م قه لايه ي كوردستان وهك بليي له به رزي دا كه يشتووه ته كه شكه لاني فه لك . له وانه يه گه ليك خال و ماناي وا ورد و پر له زه وقى هونه ري و شاعيريم له ليكولينه وه ي ئه م تابلويانه دا لي بز بووبن .

وي نه كيشي شه ره فنا مه پانتايي دره خت و گياكاني زور به ته نكي و كالي پهنگان دووه و يه كجار چپرور نين . هه روه ها وي نه كاني به شيوه يه كي واقيعبينا نه كر دوون ، نه گه رچي په نجه ره گه وره كه ي نيو تابلوي پينجه م كه له باره ي شاري جزيره وه يه په رمزي يه و نيشانه ي خانويه كي گه وره يه . هه روا دره ختي نيو تابلوكانيش گولدار بن يان بي گول واقيعي و راست نين ، به لكه له سروشت لايانداوه (محورة عن الطبيعة) . ئه م جو ره دره خته ناسكه له سروشت لادهرانه له وي نه كاني قوتابخانه ي مه غولي و ته يمووري و سه فه ويشدا هه ن و هونه ري عوسماني وه ريگرتووه . هونه رهنه ندان وي نه ي ئه م دره ختانه يان له يه كدي وه ريگرتووه . به لام دره خته كاني نيو تابلوكاني (الواسطي) ش كه سالي ۱۶۳۶ ي كوچي (۱۲۳۷ ز) له ده سنووسي (مقامات الحريري) دا كر دووني له م چه شنه دره خته نين و به شي هه ره زوريان گه وره ن و هه نديكيان نه بي - وهك دارخورما - نه واني ديكه هه موو له سروشت لايان

داوه^{۲۷} . له تابلوی دهه‌مدا دره‌ختیک له شیوهی گولدا کراوه که شیوهی تاجی سئ سووچ دهدات و دره‌ختیکی غریب و له‌سروشت لادهره . هندیك له گیاکانی تابلوکانی شهره‌فنامه که زوربه‌یان گیا سوئسنهن، واقیعی و له تابلوی یازدهه‌مدا به گولکه‌یدا باش دهناسریتنه‌وه . گیاکانی دیکه زوربه‌ی زوریان واقیعی نین و له‌ته‌ختی تابلوکاندا پاخراون و وه‌کی هی قوتابخانه‌کانی دهوری ئیسلامه‌تی له سروشت لایانداوه . شاخه به‌ردینه‌کان زور به جوانی وینه کیشراون و له‌گه‌ل ئه‌وه دره‌خته ناسکانه‌دا که له به‌رده وشکه‌کاندا سه‌وز بوون شیوهی نه‌خش (زه‌خره‌فه) دده‌ن . به‌رده‌کانیش به‌چند په‌نگیکی کراوه‌ی ناسک رازیندراونه‌وه و هه‌ر زور هاوجووتی شاخه به‌ردینه‌کانی کوردستان . بو نمونه پروانه تابلوی نۆه‌م، شهره‌فخان وینه‌ی به‌رده‌کانی شاخی هندیك جار به‌لاری کیشاوه . سولتان محه‌مدی هونه‌رمه‌ندی گه‌وره ئه‌م شیوازه‌ی هی‌نایه گوپئی که به‌رپوه‌به‌ری قوتابخانه یا ئه‌کادیمی هونه‌ر بوو له کاتی (شا ته‌ماسب)‌دا و په‌نگه شهره‌فخان قوتابی‌یه‌کی ئه‌وه بووبئی و ئه‌م خاله‌ی خاسیه‌تیکی هونه‌ری سه‌فه‌وی‌یه^{۲۸} . شاخی هیزان له تابلوی دوازدهه‌مدا به‌ره‌نگی شینی توخی پرشنگدار وینه کیشراره که دیمه‌نی جوان و زه‌وی و زاری سه‌وزی هیزان پیشان دهدات . هونه‌رمه‌ند ئادگاری دهموچاوی مروقی کوردی له تابلوی چال‌دی‌ران و چهند وینه‌یه‌کی شهره‌فنامه‌دا جوان دره‌خستوه، به‌تایبه‌ت هی میرانی کورد و پی‌اوی ده‌وری چل ساله و به‌ره‌وژوور . به‌لام دهموچاوی گه‌نجه‌کانی زور خر و گوپین کیشاوه و باش ئادگاری کورد به‌ده‌سته‌وه ناده‌ن . ئه‌وه‌یش کاریگه‌ری قوتابخانه‌ی مه‌غولی‌یه که به‌ره‌و خوار هاتوه‌ته نیو قوتابخانه‌ی سه‌فه‌وی، چونکه هندیك له‌وه دهموچاوه خرپانه‌هی مه‌غولین .

^{۲۷} پروانه تابلوکانی (واسطی) له کتیبی (مقامات الحریری المصورة)ی ناهده عبدالفتاح النعیمی .

^{۲۸} پروانه: نعمت اسماعیل، فنون الشرق الاوسط فی العصور الاسلامیه .

وینەى چەند ئافره تىكىشى بە كارىگەرى قوتابخانە ھونەرپەكەنى پېشىوو خېر و
گۆشتن كىردوو و دەموچاوى كوردىش كەم گۆشت و مەيلە و درىژە.

لە زۆرپەى ئەو قوتابخانانەدا وینەى دەموچاوى ژن خېر و قەلەو و چاو
بادەمىيە تەسك و لارن. ئەو دەموچاوانە لە پەگەزى تۆرائىن و بەھوى ھونەرى
ئىرائىيەو لە عىراق و مىسر و ولاتى شامدا بلاو بوونەتەو^{٢٩}. ئەو لە زۆر وینەى
(الواسطى) شىدا دەبىنرېت. ھەرچى وینەكىشى شەرەفنامەيە چاوى بادەمىيە
تەسكى لار و دەموچاوى خېرى بۇ ئافره تان بەكار نەھىناو، بەلكو چاوى ئاسايى
كوردىي وینە كىشاو. لەبەرئەو دەموچاوى ئافره تەكان شىوھى مەغۇلى يا بلىين
پەگەزى توركى وەرئەگرتوو. لە گەلەك جىگادا خالى لەسەر پوومەتى ژن داناو
و مليشى بارىك كىردوو. ئەگەر ئەم دوو سىفەتە لە ھەندىك شويندا نەبووبايە ژن
لە پىياو جوئى نەدەكرایەو، چونكە زۆرچار سەروكلأوى ژن لە ھى پىياو جوئى
ناكرىتەو و ەكو يەكن. ھونەر مەند وینەى ئافره تى بەبئى خىشل كىشاو و تەنيا
گوارەى بچوك نەبئى وەك ئەوھى لە گويچكەى پىياوكاندا دەبىندىت و ئەمەش
رېبازى زۆرپەى ھونەر مەندانى سەدە ناوئەنجىەكان بوو و وەك ھى كاتى مەغۇلى
و سەفەوى و عوسمانى تا سەردەمى (شەرەفخان) يش ھەبو. وینەى ژن بە
خىشلەو زۆر كەمە.

ھونەر مەند پەنجەى دەستى مروقى درىژ و بارىك وینە كىشاو بە
زىادەو وینەى زۆرپەى لاوكانى بئى ردىن و بئى سميئ و ھى زۆرپەى
بەسالىدا چووانىشى بە سميئەو كىشاو و بئى ردىن و ردىندارىشىان
تىدایە، وەكوو زۆرپەى مىرانى كورد كە ردىن و سميئيان ھەن. ھەندىكىان
ردىنيان تەنك و ھەندىكىشىان پېرە، وەك ردىنە گەورەكەى ئەسەدەدىنى
ھەكارى. ھەيشيانە ردىنىكى كەمى لەسەر چەناگەى ھىشتوو تەو، وەك
ئەو ئەسپ سوارەى تابلوى ژمارە (١٢) كە لە بارەى مىرنشىنى

^{٢٩} نعمت اسماعيل، فنون الشرق الاوسط في العصور الاسلامية، ص ٢٠٠.

ھەكارییەوھەیه. جۆرە پدینئیکی دیکەى ھەیه وەك ھى پېشوو لەسەر
 چەناگەيەتى، بەلام بە خەتییكى باریك تا لای گویچكەى چوو. ئەولیا
 چەلەبى سالى ۱۰۶۵ى كۆچى (۱۶۵۴-۱۶۵۵ز) لە لاپەرە (۲۰۹)ى بەرگى
 چوارەمى سیاھەتنامەكەیدا گوتووێه: ((كوردانى ناوچەى ھەكاری سمیلیان
 قیتە و پدینیان دەتاشن، ئەو ھەبى كە نەختیک پدین لەسەر چەناگەیان
 دەھیلنەو ە و كاكۆل (گولى)یكى تەنكیش بە نیوچاوانیاندا بەردەدەنەو)). لە
 لاپەرە (۲۱۷)یشدا دەلێت: ((كوردانى مەحمودى لە ناوچەى (وان) پدین
 ناتاشن و بە رەنگى ئال و شین و سوور و زەرد دەپەرەنگین)). ھونەرمەند
 بایەخیكى زۆر بە پەنگردنى جلوبەرگ داو ە و نەخشی جلوبەرگەکانیش
 بەزۆرى وینەى گولە، تا ئەو پيشان بەدات كە قوماشەكە گولدارە. لە گەلیك
 شویندا بەم شیوہیە جلوبەرگى نەخش کردوو. شایانى باسە لە كاتى
 (بەزاد)ى مامۆستای گەورەى ھونەرى سەفەویدا -یانى لە سەردەمى شا
 ئیسماعیلدا- نەخشکردنى جلوبەرگ لە وینەدا باو بوو. بەلام لە سەردەمى
 شا تەھماسبدا ئەو ە باو نەبوو ە ئەگەر نەخشیش بکرا بان بە خال خال بوو
 ئەگەرچى ئیستا بە تەواوى بۆم دەرنەكەوتوو كە ھونەرمەند سەر بە
 قوتابخانەى ھونەرى سەفەویىیە. بەلام ھەندیک کاریگەرى (تأثیر)ى
 قوتابخانە ھونەریەکانى پيشتر لە وینەکانیدا دەدۆزیتەو ئەمەیش شتیكى
 سەیر نییە چونكە ھونەرى گەلان کاریان لە یەكترى کردوو. لەبەرئەو ە درێژ
 باسى ئەم خالە ناکەین ە ھەر ئەو دەلێن: قوتابخانەى ھونەرى بەغدایش
 گەلیك شتى لە ھونەرى سەلجوقى و ئیرانى ە ھونەرى مەسیحی خۆرەلات
 ەرگرتوون ە، بگرە كاری ھونەرى ساسانى ە مانى ە ھەلنستیش بە
 وینەکانەو ە دیارە، وەك دکتۆر زكى محمد حسن ە ھى دیکەیش

گوتوویانه^{۳۰}. (واسطی) که به گه‌وره‌ترین وینه‌کیشی قوتابخانه‌ی به‌غدا
حسیب ده‌کریت نه‌و کاریگه‌ریانه به وینه‌کانیه‌وه ده‌رکه‌وتوون.

له زۆربه‌ی تابلۆکانی شه‌ره‌فنامه‌دا جۆش و خرۆش و گیانی پڕ زه‌وق و
شادی به‌دی ده‌کرین، له دیمه‌ن و جوانیی سروسشت و ده‌شت و شاخ و
پووبار و زه‌ریای مه‌رمه‌په و کوپری گۆرانی و موسیقا و یاریی گۆ و دیمه‌نی
پاو له ناوچه‌ شاخاویه‌کاندا و کوپری میرانی کورد و کوپری شا ته‌هماسیی
شای ئییران و سولتان عوسمانی عوسمانیدا. له تابلۆکانی شه‌پروشه‌پۆدا
گیانی نه‌وپه‌ری زه‌بروزه‌نگ و سه‌ختگیری و سه‌رپه‌رین دیارن. تابلۆی شه‌پری
چالدییران تابلۆیه‌کی یه‌کجار به‌رزه. هه‌ر تابلۆیه‌که به‌ پێی بۆنه‌که‌ی جوان
کیشره‌وه، وه‌که مه‌سه‌له‌ی یاسا و زانست و مه‌عریفه‌ت و دینداری له تابلۆی
ژماره (۱۹)دا که له‌باره‌ی سولتان (محمد الفاتح)ه‌وه‌یه که وا پاشایه‌کی به
سیاسه‌ت و دادپه‌روه‌ر و هاندهری زانست ناسراوه. هونه‌رمه‌ند مه‌سه‌له‌ی
کشتوکاڵ و بازار و کپین و فرۆشتنی له‌ یادنه‌کردوه و له‌ هه‌ردوو تابلۆی
ژماره (۱۱ و ۱۲)دا نه‌مانه‌ی به‌رجه‌سته‌ کردوه. نه‌مه سه‌رجه‌م به‌کاره‌ینانی
په‌نگی جوان و پیکه‌وه گونجاو.

سووده‌رگرتن له هه‌ندیک سه‌رچاوه‌ی هونه‌ری

^{۳۰} دکتور زکی محمد حسن، مدرسة بغداد في العصور الاسلامیة، ل ۳۲-۳۷ و، ناهدة عبدالفتاح النعمی،
مقامات الحریری المصورة، ل ۶۰.

نه‌مه‌ی دواییان کاریگه‌ریی هونه‌ری مه‌سیحیی خۆره‌لاتی و فارسیی کردوون به‌ پێخۆری وینه‌کانی.

ئەگەرچى ويىنەكانى شەرەفنامە دەچنەوہ سەر قوتابخانەى ھونەرىيى
 سەفەويى يەكەم، بەلام ويىنەكيش سوودى لە تابلوى يەكەمى دەستىنوسى
 (منافع الحيوان) ۋەرگرتوۋە كە ويىنەكانى سەر بە قوتابخانەى ھونەرىيى
 ئىلخانى (مەغول)ن، چونكە تەختى سولتان عوسمان لە تابلوى ژمارە
 (۱۷)دا لەسەر شىۋەى تەختى سولتان (مەحمود غازان) (۱۲۹۵-۱۳۰۴ز)ى
 كورپى ئەرغون كورپى ئاباقاى كورپى ھۆلاكۆ و شىۋەى دانىشتنى ھەردوۋ
 سولتانىشى ۋەك يەك ويىنە كيشاۋە. تەختى سولتان عوسمان سى لاي بە
 تەختە گىراون و لە پيشەوہ كەمىك كراۋىيە و يەكسەر لەسەر سەكۆيەك
 دانراۋە. تەنانت ھەردوۋ تەختى تەننىشتەكانى پيشەويان (۱۰۰٪) ۋەكو
 يەكن و، تەنيا جياۋازىي ئىۋانىيان ئەۋىيە ھىنەكەى سولتان عوسمان بى
 قاچە و تەختەيەكى مەيلەۋ بارىك لە دەمەكەيدا دانراۋە كە پەنگە پاش
 دانىشتنى سولتان ئەمجا خرابىتتە بەردەمى. دانىشتنەكەيشى ۋەك ھى
 مەحمود غازانە، بەلام ئەم دەستە چەپى بەلاى سنگىوہ بەرز كردوۋتەوہ و
 مەحمود غازانىش دەستەپراست و دەستەچەپى وان لەسەر پانى. گومانم لەوہ
 نىيە كە شەرەفخان ئەم ويىنەيەى سولتان مەحمودى ديوە كە وا لە
 دەستىنوسى (منافع الحيوان)ى (عبيدالله ابن بختيشوع)ى نۆشدار
 (طبیب)ى دەۋلەتى دۆستىكى كورددايە. دانەكەى نامەخانەى مۆرگان لە
 نيوپۆرك و ئەم دانەيەيش لە نامەخانەى (شەرەفخان)دا بوۋە، چونكە لە
 نيوۋى يەكەمى سەدەى پازدەھەمدا يا كەمىك پيشتر كەتوۋتە نىۋ
 نامەخانەى (شمس الدين بن ضياء الروشكى)ى لە باپىرانى شەرەفخان كە لە
 مېرە ھەرە گەۋرەكانى بدلىس بوۋە و سەكەى لىداۋە. ئەم دەستە وشەيە
 لەنىۋ نەخشىكى جوانى سەر پىشتى دەستىنوسەكە ھەيە و مۆرى (شمس
 الدين)ىشى لەسەرە كە ئىمزا يەكى بادەمىيەۋ ناۋى (شمس الدين) بە
 شىۋەى (طغراء) لە ئىمزا كەدا نوسراۋە. ھەرۋەھا ھەمان ئىمزاى (شمس

جیئی باسه وینه کییشی شهره فنامه له کییشانی وینهی ئەسپیدا لاسایی وینهی ئەسپیی نیو دەستنوووسی (منافع الحيوان) ی نه کردوه ته وه و جیاوازی له نیوان وینهی ههردوو دەستنوووسه که دا ههیه. ته نانهت ئەوانه ی شهره فنامه وینهی ئەسپیان زۆر به جوانی و باریک و شووشی تیدا کییشراوه، وهک بلییی وینه کییش عاشقی ئەسپ بووبی و شهره فخانیش سوارچاک بووه و له چه ندين شهردا به هیزی ژیر فرماندهیی خویه وه به شداری کردوه وهک شهپری (پهوان) و گورجستان له ۹۹۱ ی (۱۵۸۴ ز) دا.

پهنگه کان

شهره فخان له تابلۆکانی شهره فنامه دا جۆره ها پهنگی وهک سپی و سوور و زهرد و کهسک و شین و پهش و په مهیی و پرته قالی و زیپری و زهیتوونی به کارهیناون. ههندیکی له وه پهنگانه توخن و ههندیکیش کال و کراوه. بۆ ئاسمانیش خۆی به یهک پهنگه وه نه به ستووه ته وه، جاری وایه پهنگی شین (پهوانه: تابلۆی ژماره ۳ و ۷ و ۸ و ۱۰ و ۱۶) و جاری وایش ههیه پهنگی زیپری (وهک تابلۆی ژماره ۵ و ۶ و ۱۱ و ۱۲) به کارهیناوه، ئەمهیش لای هونه رهنه دانی کۆن پیپه روی کراوه. له تابلۆی ژماره (۱) دا پهنگیکی له نیو زهردا و له تابلۆی ژماره (۹ و ۱۵) ییشدا پهنگی مۆری به کارهیناوه. نه خشی پیئاوپیچ (لولبی) ییشی له وینهی ئاسماندا بۆ په له هه ور ته رخان کردوه.

هونه رهنه مند له پهنگه کانیدا زۆر سه رکه وتوو بووه و زۆر پهنگ و پلهکانی پهنگ یانی (تۆن) هکان به پییی ئەو کاته به کارهیناوه. بۆ نمونه له تابلۆی شهپری چال دیراندا زیاتر له حهفتا (۷۰) پهنگ و پلهکانی پهنگی به کارهیناوه که به لگه ی توانایی و بالاده ستیی ئەوه. ههروه ها له دابه شکردنی پهنگهکانی دا له سه رپووی

تابلوچ له پهنگه گهرم وچ پهنگه ساردهکانداو له گونجان (انسجام)یاندا
سه‌رکه‌وتوو بووه.

به‌پیی مانای گشتییی تابلو په‌نگه‌کانی به‌کاره‌یاناوه. بو نمونه له تابلوی
سیزده‌هه‌مدا که له‌باره‌ی نه‌خوښی ده‌مارگیری (اعصاب)ه‌وه‌یه، په‌نگی ئه‌رخه‌وانی
(وه‌نه‌وشه‌یی)ی زوری تییدا به‌کاره‌یاناوه که مانای هیمنی ده‌به‌خشی، چونکه
نه‌خوښیی ده‌مارگیری پیوستییی به‌که‌شیکی هیمن (هادی) هه‌یه. هه‌روه‌ها
تابلوی جقات (مجلس)ی شه‌ره‌فخان که زورتر په‌نگه‌کانی تیکه‌لاون له مور
ئه‌رخه‌وانی. له تابلوی شه‌ری چاندیراندا په‌نگه‌کانی گهرم و ساردی تیکه‌لاو
کردووه له‌گه‌ل زورکردنی هیله‌چه‌ماوه‌کان (خطوط منحنیه-مقوسات) تا مانای
جوښ و خروښ به‌خشی که ریکه له‌گه‌ل نه‌و شه‌ره‌گه‌وره‌یه‌دا.

وه‌ک له‌پیشدا گوتمان پاش ئه‌م باسه ده‌که‌وینه لیکولینه‌وه‌ی تابلوکان له پرووی
هونه‌ری‌په‌وه، جا ئه‌گه‌ر له هه‌ندیگ جیگا و بوچووندا به هه‌له‌دا چووین، نه‌وا
داواکارین که‌سانییکی شاره‌زا راستیان بکه‌نه‌وه، چونکه نه‌و بابه‌ته ئالوز و قورسه و
ئه‌م باسه‌ی ئیمه‌یش -ئه‌وه‌نده‌ی پیمان زانیبی- یه‌که‌مین باسی تایبه‌ته که تا
ئیستا له‌سه‌ر ئه‌م لایه‌نه‌ی که‌له‌پوورمان ده‌نوسریت و به‌شیکه له هونه‌ری
وینه‌کیشی (فن التصوير) هونه‌ری شیوه‌کاری (الفن التشکيلي)ی کوردی، وا له
خواره‌وه چه‌ند پیوست بکات له یه‌ک به یه‌کی تابلوکان ده‌کولینه‌وه^{۳۱}.

تابلوی یه‌که‌م

^{۳۱} بو ده‌ست نیشانکردن و ناسینه‌وه‌ی چه‌ند وینه‌یه‌ک که‌لکم له‌م برا هونه‌رمه‌نده
وینه‌کیشانه وه‌رگرت: به‌ریزان کاک کامیل ئه‌حمه‌د، کاک نیسماعیل خه‌یات که نه‌و نه‌بایه
هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌م ده‌کرد، کاک ئه‌حمه‌د، کاک قادر میرخان، کاک نازاد حه‌مدی، کاک
موحسین حسین پیر و کاک علی جولا و کاک فرنسیس داودی موسیقاژهن.

دیمه نیکی راو له ههکاری

تابلوئی یه که می شهرفننامه بو باسی فه رمانپه وایی ههکاری ته رخان کراوه و بریتی یه له دیمه نی راووشکار له ناوچه یه کی شاخوایی به رده لانی سه ختدا. بیگومان هونه رمند مه به سستی پی ههکاری یه که مه لبه نده که ی ئیستا شاری (جوله می رگ) ه و ناوچه یه کی شاخوایی زور سه خته. نه وه ی وا له نیو دره خته کاندایه سهرنج راده کی شنی دره ختیکی له سروشت لادره (محور عن الطبیعة) که وا له دهسته چه پی تابلوکه دا و به به رزی شاخه که وه یه و له شیوه ی سی بارس ت (کتله) ی خردایه و وه کو گولیکی سی په ره. هه مان دره خت له تابلوئی ده یه میشدا هیه. راوکه ره کان به سوار و پیاده و تانجی و باز که بالنده ی راوه هوه به شاخه که دا و هربوون. له به شی دهسته راستدا پی اویکی ریش سپی به چوار مه شقی له بن دره ختیکی و له سهر به ردیکی بلند دانیش تووه بو نه وه ی ته ماشای دیمه نی راوکردنی خوار خوئی بکات. جلو به رگی هی میرانی کورده: میزه ری گه وره و که وا و کراس (دشدا شه) ی دریزی گولدار و گولنکه یه که له پشت میزه ره که یه وه قیت بووه ته وه. هونه رمند شیوه گولنکه ی وای بو چند میریکی کورد به کار هی ناوه. نه م مروقه به دارو باردا هه ر ده بی میریکی هه کاری بی که نه ویش زه که ریا به گی کوری زهینه ل به گه و له کاتی ته واو بوونی شه رفننامه دا و سالی (۱۵۹۷ ی زاین) میری هه کاری بووه که له مه لبه نده ی به لگه نامه ی عوسمانی له ئیسته مبول و به لگه نامه یه که به ناویه وه هیه (مهمه دفتری ۶۴، نمره ۵۷۳) دانیه دراوده ته (۳۵) میری کورد که یه که میان شه رفخانه و دانیه فوتوکوپی له لاهه.

مير دەستى بۇ كورپىك دريژ كر دووه كه سينييهكى پر ميوهى بۇ دىنى و به جلو بهرگ رهنگه له بنه ماله يهكى پايه بهرز بى و كلاوه كه يشى له سنعه تى كوردى ناچى، چونكه وهك فيسى سهر قووپاوه و دهوره كهى به پانى بۇ سهر وه هه لگه پراوه ته وه و ناوه كهى فهرويه و ههر دوولاي كه نار هكانى له لاي نيوچاوانيه وه ليك نزيك بوونه ته وه و بوشاييهكى سيگوشه ييان له نيو خوياندا هيشتووه ته وه، واته پيك نهگه يشتوون. ده بى ئەم جور ه كلاوه له خوره لات ه وه بۇ كوردستان هات بى، چونكه كلاوى توركمانه كاني پشت زه ر يا چهى باكو (خه زه ر) يه يا بلين كلاوى روسى يه و پيد ه چى ئەم كوره خولامى مير بى و رهنگه ئەم جور ه كلاوه يش تاي بهت بووبى به خولامى تاي به تى ديوان خانان بۇ ناسينه وه يان.

دياره زور بهى كه سانى نيو وي نه كه به جلو بهرگ و جيگا و بارى دانىشتن و پراوه ستان يانه وه ده ناسر ي نه وه و هونه ر مند له كاتى وي نه كي شاندا ئەم خالانهى ره چاو كر دووه. ده ستهى مؤس يقا ژه ن دن له تابلوك ه دا له سهر بهر ز ترين جيى ناوچهى پراوه كه پراوه ستاون و نامير ه كان يان بر يتين له ده هؤل و زورنا و بووق. بووق ليدهر وا له لاي راسته وه و زورنا ژه ن له ناوه راستدا. ده هؤل ليدهر كه داره كهى بهر ز كر دووه ته وه له لاي چه پدايه و، ههر سيكيان له ده سته راستى ميردا پراوه ستاون و پرويان له خواره وه كر دووه و مؤس يقا ليده دن، بۇ نه وهى نه گهر گيانله بهر له و ناوه دا هه بن هه ليين و بكه ونه بهر چاوى پراوه كان. ئەم له كوردستاندا نه ر يت بووه. له تابلوك ه دا بووق يك بهر بهر ديك كه وتوو ه و بووه به دوو له ته وه و، زورنا كه يش له و جور ه نيه كه سه لكه كهى لووسه، به لكه ليوارى ده مه كهى نه ستوو ره و باز نه ييه. ده هؤل ه كه يش نيوچه دريژه و له شيوهى نه وه ده هؤل ه دا يه كه له ده ستنووسه كهى (ابن الرزانى جزيريدا هاتوو ه و وا له ده ستهى مؤس يقا ژه نيكي نيو وي نهى سهر سه عاته كهى جزيرى. (بروانه: وي نه كهى لاپه ره ۲۶۵ى كتيبى - اللات الموسيقية في العصور

الاسلامیة— د. صبحی انور رشید) دھوؤل زور له میژووه له کوردستاندا و دووہزار سالیک پییش زاین له عیراقتا ھبوه.

دہستہی مؤسیقاژہندن له تابلوکدا میژریان وک ھی میر سپیہ. مروقیکی دیکه وا له خواریوی میر و لہوہ دەچی دەفی له دەستدا بی. له خوار میری ھەکاریشەوہ تەفەنگچیەک بۆ تەقەکردن دانیشتووہ، بەبئ ئەوہی ھیچ گیانلەبەریک دیاربئی و کوولەکەہی بارووتیش بە قەدیەوہ دیارہ. له خوار مؤسیقاژەنەکانەوہ (بازەوان) دیئت کہ سواری ئەسپیکی رەش بووہ و دەستکیشتی لەدەستدایە و مەتال بە قەدیەوہ شوپر بووہتەوہ و بازەکەیش سەرورژر دەفرئی. وینەہی دوو بالندەیش له حالی فریندا وا له ناوہپراستی تابلوکدا کہ بازە. له دامینی تابلوکدا وینەہی ورچیکی رەنگ زەیتوونی کراوہ، پەلاماری پاوکەریکیانی داوہ و فرئی داوہتە سەر زەوی و ئەویش خەنجەرکەیی لی ئەلکیشاوہ و ھەقالان بە تیر و پمەوہ و تانجی یەکەیش بۆ قوتارکردنی ھاتوون. سواریک له تابلوکدا کلاوی قووچە و شەرپوال و ستارخانیی لەبەردایە، پمەکەہی بەرہو و رچەکە دریزکردووہ و، دوو پیاویش له پشت ئەم سوارەوہن دەستیان بۆ کونە بەردیک پراکیشاوہ کہ رەنگە کونە و رچ بی. ھەندیک له پاوکەرەکان تویشەبەرہی خوینیان له نیوقەدی خو بەستووہ. له خوار مؤسیقاژەنەکانەوہ سواریک ھەیە شالی لەپیدایە، چونکہ چەند خالیکی سەر شەرپوالەکەہی لەو جۆرە گولانەن کہ له بادینان و کوردستانی باکوور لەسەر شال و شەپک (رانک و چۆغە) نەخش دەکرین. ئەم شیوہ رانک و چۆغە یە (تیارئ) کہ ئاسووریەکان لە ھەکاری دەیاندروو کاتی خوئی بابووہ. رانک و چۆغە ی گولدارئ (زاخو و شەپنەخ و مووش و ماردین) یش بەناوبانگن و، (ابن بطوطة) سالی ۷۲۸ی کۆچی (۱۳۲۷-۱۳۲۸)ن چووہتە ماردین و لەم پرووہوہ گوتووہ: ((لە ماردین رانک و چۆغە لە قوماشی مەرەز (مرعن دەکریت))^{۳۲}.

^{۳۲} ابن بطوطة، رحلة ابن بطوطة، ل ۲۳۸.

تانجی له سه‌رده‌می ئەخمینیدا هه‌بوه. وه‌ک هه‌یروودۆت نووسیویه:
خه‌رجیی تانجیه‌کان له ولاتی بابلدا هه‌ینده‌ی داها‌تی چوار گوند بووه
(ص ۵۸۲ من مقدمة طه باقر، طبعه ۱۹۷۳).

ئهم تابلۆیه پر مانا و خرۆشانه چه‌ندین چه‌ک و ئامرازی راووشکاری
تێدایه وه‌ک تفه‌نگ و پرم و شمشیر و خه‌نجه‌ر و تیر و که‌وان و تاژی (تانجی)
و باز و ده‌هۆل و زورنا و بووق و، ئه‌سپی جوان و سوار و پیاده‌یشی تێدا
به‌شدار بوون. هونه‌رمه‌ند بۆ ته‌ختی ئه‌رزه‌که‌ی په‌نگی زه‌رد و شین و په‌میی
و بۆ ئاسمانه هه‌ورداره‌که‌یشی په‌نگی زیڕینی به‌کاره‌یناوه. په‌نگی زیڕی له
هه‌ندیک قوتابخانه‌ی هونه‌ریدا له باتیی شین بۆ ئاسمان به‌کاربراهه‌. لێره‌دا
چوارچیوه‌ی تابلۆکه‌یش گۆلدار و زۆر جوانه، گیای لاولویی گۆلزه‌رد
له‌سه‌ر ئه‌رزیه‌کی مه‌یله و په‌ش و ته‌ختی تابلۆکه‌ش به‌ په‌نگی زه‌رد و
په‌میی کال په‌نگ کراوه که ئه‌مه‌ی دوایی بۆ به‌شی شاخه‌به‌رد به‌کاره‌یناوه
و زیاتر له‌گه‌لیدا ده‌گونجی.

ئوه‌ی شایانی باسه نه له‌م تابلۆیه‌ی راو و نه له تابلۆکانی دیکه‌دا که
وینه‌ی راو و ئه‌سبابی راویان تێدا ها‌توه، وینه‌ی که‌و و راوه‌که‌و نه‌ها‌توه،
له کاتی‌که‌دا ئه‌م راوه‌که‌وه زۆر یا زۆرتر بووه له کوردستاندا. په‌نگه له‌به‌ره‌وه
بئ که وینه‌کی‌ش زیاتر پوخسار و ده‌وری داوه‌ته ژیا‌نی چینی ده‌سه‌لاتداری
کورد که میرانی کورده و راویان به باز و هه‌لۆ و تانجی بووه و له راوکردن
به که‌و و راوه‌که‌و به‌رزتر بووه.

تابلوئی دووهم

داگیر کردنی قه لای دزی له هه کاری

تابلوئی دووهم له په پرهی ژماره (۳۳) دایه و بهرامبهر به تابلوئی یه کهمه و نهویش ههر له باره ی فه رمانپه وایی هه کاری یه وه یه که یه کیك بووه له فه رمانپه واییه کوردی یه ههره به هیژه کان. تابلوکه داگیر کردنی قه لای دزی له لایهن میر ئەسه ده دینی هه کاری و ئاسووریانه وه له سه رده می ده و له تی ئاق قوینلوو (۱۶۰۳-۱۵۰۸ ی زاین) دا پییشان ده دات. شه ره فخان له په پرهی ژماره (۳۴) دا ده لیت: یه کیك له کورپه میره کانی هه کاری که ناوی اسدالدين کورپی گولایی (کورپی عماد الدین)^{۳۲} بووه، چووته میسر بو لای سولتانه چه رکه سیه کان و له شه ره کاندانازیه تیبی نوواندوووه و له شه رپکدا ده ستیکی

^{۳۲} شه ره فخان له په پرهی (۱۰۷-۱۰۹) ی شه ره فنا مه دا باسی فه رمانپه وایی دونبولی کردوووه و گوتوووه: ((قسه و گپرا نه وه ی راست ههر نه وه ن که ئەم خیله به بنه پهرت ئیزدی بووه و له بو تانه وه بو ناوچه ی هه کاری و (خوی) له نازه ربایجانی خوراوا هاتوووه. ئاق قوینلووه کان به شیکیان له هه کاری (حکاری) به شیخ ئەحمده به گی عیسا به خشی. شا ته هماسب له ده ورانی ده و له تی سه فه ویدا ناوچه ی (خوی) ی به دونبولیه کان دا و ئەوانیش فه رمانپه وایی خوینیان ئی دامه زانده))، به م قسه یه ی (شه ره فخان) دا ده رده که وئ که ئەم پرودا وه میژوو ییه له زه مانی شیخ ئەحمده به گدا بووه و فه رمانپه وایی (دونبولی) ش سه دان سال له ناوچه ی (خوی) ماوه ته وه و میژوو هه کیشی زور پروونه و چه ندین میری زانایان ئی هه لکه وتوووه وه ک میر عه بدولپه رزاقی دونبولی. له کۆنه وه هه ندیکی خیلئى دونبولی له به هدینان لای چپای (مه قلوب) و له شه نگار (سنجار) هه ن و له ناوچه ی دیاربه کریش هه ن. ئەوانه ی دیاربه کر به شیوه زاری (زازا) - قسه ده که ن. له بو تان به (زازا) ده لئین (دونبولی).

بپراوه و سولتانیښ دهمستیکی له زېږ بؤ کردووه. له ههکاریښ دهمولته تی ئاق قوینلووی تورکمان له زهمانی (حسن الطویل) (۱۴۵۳-۱۴۷۸ی زاین)دا پهلاماری (عزالدین شیږی) میری ههکاریی داوه و کوشتوویه و میرنشینیی ههکاری داگیرکردووه و داویه به دهمستی خیله (دونبولی)یهکانهوه که دږی میرانی ههکاری بوون. ههنديک له ناسووریانی (دزی) که مهلبهندی شه مزینانه له ههکاری بؤ کاروکاسبی چوونه ته شام و میسر و لهوی (اسد الدین)یان دیوه و داویان لآ کردووه له گهلایاندا بگه پږیته وه تا یارمه تی بیان بدات بؤ پزگارکردنی ناوچه ی ههکاری. ئه ویش گه پراوه ته وه و به نهینیی و خووه شیږی له شه مزینان له نیو ناسووریاندا ماوه ته وه. پږیکی شه ممه که نه ریتی مه سیحیه کانی ئه و ناوچه یه وابووه دهمستی تیدا بؤ ئیش و کاری خویمان نه بهن و ته نیا داری سووته مه نی و کاو پیویستی دیکه بؤ قه لآ بیهن، (اسد الدین) جلوه رگی ناسووریی پویشیوه و هه موویان چه کی شه پریان له نیو باردا شار دووه ته وه و به ره و قه لآ چوون. پاسه وانانی دهرگای قه لآ پږیگان پی داون بؤ نیو قه لآ و که گه یشتوونه ئه وی چه که کانیان دهر هیانوه و دونبولیه کانی نیو قه لآ یان کوشتووه و قه لآ یان داگیر کردووه. ئیدی (اسد الدین) به ره به ره ناوچه ی ههکاری له دوزمنانی (دونبولی و ئاق قوینلووه کان) پاک کردووه ته وه و فه رمانږه وایی ههکاریی ژیان دوه ته وه.

ئهم تابلویه بؤ ئهم پروداوه میژووییه کیښراوه و بریتی یه له دوو دیمه ن (مشهد): یه که میان له به شی خواره وه ی تابلوکه پیکدیت که هه ولی چوونه نیو قه لآی دزی یه. له م به شه دا دیاره ناسووریه کان به کاروباره وه چوونه ته بهر دهرگای قه لآ و دوو خاچیش به گوریسی که ره که وه دروست کراون و به لاته نیشتی ئه و که ره وه ن که باری له سه ر پشته و دهرگاوانه که یشتی - که به پیی وینه که کابراهی کی سست و خاوو نه زان بووه - تاکیکی دهرگاکی بؤ کردوونه ته وه تا بچنه ژوروی. ئیدی ئه وانیش چوونه ته ژوروی و - وه ک

باسمان کرد- قه لاکه یان گرتووه. دیمه نی دووه میان بریتی یه له نیوهی سهره وهی تابلوکه و وینهی (اسد الدین) دیاره قه لاکه ی داگیر کردووه و له سهر بانه که ی به بهخته وهری دانیشتووه و خهریکی شه راب خوار دنده وهیه. هونه رهنه د وینهی (اسد الدین) ی به سمیئیکی زور گه وره و قیت و پش و میزه ریکی سوور و جلو به ریگی میرانه وه کیشاوه، خزمه تکاریک- که دور نییه که نیزه ک بی- جامیکی له سهر سینیه کی به له می به رام بهر راگرتووه و (اسد الدین) به دهستیکی فجانئیکی به رز کردووه ته وه و دهسته که ی دیکه یشی له سهر سوراحی یه کی شووشه یه که بوتلی شه رابه و خهریکی خوار دنده وهیه. وینهی یه کیکی دیکه دیاره ده ف لیده دات و گورانی بو (اسد الدین) ده لیت. دهسته یه کی دیکه له خوار نه وان هون به ره و ده رگا دین، یه که میان دهستی له ده رگا که داوه که به شیکی دیکه ی قه لایه و نه وهی تریشیان مؤسیقا زه نیکه ردینئیکی جیاوازی هیه. پیشت زانیا ریمان له سهر نه م جو ره ردینه ی کوردانی هه کاری له نه ولیا چه له بی وه رگرت و باسمان کرد، له وانیه نه مه ئاسووری بی، وه که نه وهی دیکه که هه مان ردینی هیه. نه م پیاوه دوو جووت په ری بالنده ی خستووه ته بهر میزه ره که ی و شتیکی سه وزی خستووه ته نیوان دوو په ره و (ته نبوور) لیده دات. یه کیکی دیکه ی قه لغان به کو لیش له ولاتریه تی و له گه ل یه کیکی دیکه دا قسه ده کات که وه کابرای ده ست له ده رگادا و قه لغان به کو له. وا پیده چی نه م خه لکه به شادی یه وه بو پیروز بایی لیکردنی میری هه کاری بین.

شایانی باسه کراسی سیمدار له بهری دوو که سی نیو نه م تابلویه دا هه ن. یانی هه ردوولای کراسه که له پیشه وه سیمی پیدا داندرواوه و کراسه که یشی ته سکه و تا نیوقه دی مروقه. نه م چه شنه کراسه له چه ندین تابلو دا به دی ده کریت. له تابلوکه دا لووله ی چه ند توپیک له دیواره کانی قه لآوه بو ده ره وه هاتوون و کون و جبی هیئانه ده ری لووله ی توپه کان به شیوه یه کی دریزی وه ک

قه‌لشېك له ديواره‌كاندا كراون. ښو سهردهمه له زه‌مانى (حسن الطويل) سولتانى ناك قوينلودا توپ هه‌بوو و (محمد الفاتح) سولتانيش سالى ۸۶۴م كوچى (۱۶۶۰م زاین) له داگيركردنى قوسته‌نتينيه (يانى ئيستهمبول) دا توپى زورى به‌كاره‌يناوه.

تېبينى:

۱- پيوسته نامازه بو ښووه بگه‌ين كه ښم تابلويه له رووى جلو به‌رگه‌وه وينه‌ى (كورتك) تيدا هاتووه، چونكه ښو ښاسوريه‌ى كه سهرى كه‌ره‌كه‌ى گرتووه كورتكى له به‌ر دايه و ښو وېش به دروونه‌كه‌يدا دهرده‌كه‌وى. ښوسا كورتك لوكه‌ى تى خراوه و به ښستوورى ددرواو له سهره‌وه تا خواره‌وى دروومانه‌كان ليكده‌دران و به‌سهر هه‌موو جلو به‌رگيكا له به‌ر ده‌كرا، كه‌په‌نه‌ك (فه‌ره‌نجى) لبا د نه‌بى. كورتك جيى قاپووتى ئيستاي گرتبووه و تا خوار ښو ښه‌هات و، ښه‌هه له ښو ښاسوريباندا به‌لكه له هه‌موو كوردستانيشدا بلاو بوو. ښاسوريه‌كه له وينه‌كه‌دا كورتك كه‌كه‌ى له‌گه‌ل ژيركراسه سپيه‌كه‌يدا پيچاوه‌ته‌وه و خستونيه ژير پشټينه‌كه‌ى.

شهره‌فخان گوتويه: (اسد الدين) جلو به‌رگى ښاسوريبانى پوښيوه، ښه‌ميش ښووه دهرده‌خات كه يا جلو به‌رگيان له هى كوردانى موسلمان جياواز بووه، يان له چهند شټيكا ليك جيا بوون. به‌لام له وينانه‌ى ښاسوريباندا كورتك دياره و مي‌زهرى كورتك له به‌ر كه‌يش له هى مه‌لا شيعه‌كان ده‌چى و يه‌خه‌كه‌يشى به پانى هه‌لگه‌پاوه‌ته‌وه و له يه‌خه‌ى كابراى پيش كورتك له به‌ر و تهنبور به ده‌سته‌كه ده‌چى، ښه‌گه‌ر ښووه‌ى دوايى يان ښاسورى بى. هه‌روه‌ها ښووه‌ى وا له پيش كابراى خاوه‌ن كه‌ر جليكى دريژى له به‌ر دايه و پشټينيشى له سهر به‌ستووه. جلو به‌رگى پياوى سببه‌مى دامينى

تابلۆکه که له نزیك دەرگای شوورای قه‌لادایه وه‌کو هی دوهم پیاوه. بیگومان ئەم یه‌خه پانه که له هی (ستارخانی) پانتزه له جلوبه‌رگی کوردیدا نییه و، له‌وانه‌یه ئاسووریه دیانه‌کان له ئەوروپاییه دیانه‌کان یا به‌شیوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ له جووری یه‌خه‌ی پانی قه‌شه‌کانیان وه‌رگرتبێ.

۲- (مراد خانی)ش له‌م تابلۆیه‌دا هه‌یه و له‌به‌ر ئەو زه‌لامه‌دایه که له پشت کابرای خاوه‌ن تهنبووری قه‌لغان به‌کۆله.

ئه‌ندازه‌ی قه‌ل:

قه‌لای دزێ به‌پێی تابلۆکه له‌سه‌ر شاخێکی به‌ردین ئاوا کراوه و شوورا له به‌رده‌میدا هه‌یه و لیواری سه‌ره‌وه‌ی شووراکه‌یش به‌ نه‌خشی ئەندازه‌یی کراوه. چونه‌ نیو ژووره گه‌وره‌که‌ی شوورایش به‌ شیوه‌یه‌کی جوان له‌نزیك (که‌وانی به‌نده‌پۆمی) یه‌وه کراوه و ه‌ورانده‌وره‌که‌ی نه‌خشی ئەندازه‌یی‌یه و دەرگایه‌کی داری دوو‌ده‌ری له‌به‌ردایه. ه‌ۆده‌یه‌کی وه‌ک بو‌رج له‌سه‌ر دەرگای شوورا هه‌یه (قوتک) له‌کانی سه‌ربانی سیگۆشه‌ن و پروکاری بو‌رجه‌که‌یش به‌ کاشیی پرته‌قالیی نه‌خشداری و به‌ نه‌خشیکی ئەندازه‌یی رازیندراوه‌ته‌وه. دوو تاق (ره‌فه‌ی) جوان که سه‌ره‌کانیان بازنه‌ییه له‌ پشت تاکه دەرگا کراوه‌که‌وه دیارن و گه‌وره‌که‌یان له نیوان دوو تاقی بچوو‌کدایه. ئەم بو‌رجه بو‌ پاراستنی دەرگای شوورایه و لووله توپێکی تێدا دهرکه‌وتوه، هه‌روه‌ک چۆن لووله‌ی چه‌ند توپێک له دیواره‌کانی قه‌لای خۆیشیدا دهرکه‌وتوون. کانیایک له نیوان شوورا و قه‌لادا هه‌یه و شوینی به‌ شیوه‌ی لاکیشه‌یی و چوارگۆشه له به‌رد داتا‌شراون بو‌ دانیشتنی سه‌ر کانیه‌که.

به‌شیوه‌ی ئەندازه‌یی قه‌لای دزێدا دیاره که دوو قات بووه و به‌ به‌ردی سپی نه‌قاری بیناکراوه و جیی دانیشتنی وه‌ک (شانشین) له‌به‌رده‌م قاتی دووه‌مدا هه‌یه و دیکووری پروکاری دەرگا که به‌جو‌ریکی لاکیشه‌یی و به‌رز و به‌شی سه‌روویشی

به کاشی زرد دروست کراوه و سهر دهرگاکه‌یش به نه‌خشی گیایی
نه‌خشیندراوه. دهرگاکه‌شی گیراوه به دهرگایه‌کی دوو دهری که دوو حه‌لقه‌پریز
(ته‌قولباب‌ی پیوویه).

له هندای دهرگادا نووسینیکی زهردی ورد له‌سهر ئه‌رنزی‌یه‌کی سوور هه‌یه
به قه‌واره‌ی (۳×۱۴ ملم) به‌گیوره‌ی چاپی سوید که ئه‌وسا به هه‌له
خویندبوومه‌وه. نووسینه‌که وه‌هایه: "اسد حظ اکبر فرو کرد" وشه‌ی چواره‌مه
به "فرا" خویندبووه‌وه له جاری دوومه‌دا. به‌لام که له (۱۷/۱۱/۱۹۹۶) دا پیشانی
به‌ریز دکتور جمیل سنه‌ییم دا و بوم خوینده‌وه - به "فرو" خویندی‌ه‌وه. ناوبراو
زور شاره‌زایه له فارسیدا و مروقیکی زیره‌ک و خاوه‌ن زانیاری‌یه. (فرو) به مانای
(داخل‌ه، یانی (چووته نیوه) واته ئه‌سه‌د چووه نیو به‌شی گه‌وره و له به‌ختی
گه‌وره‌ی چه‌قاند. ئه‌مه‌ش له په‌ندیکی عه‌ره‌بی وه‌رگیراوه که عه‌ره‌ب ده‌لین به‌شی
گه‌وره هی شیر، و یان ده‌لین فلان که‌س (فاز بحصه‌ الأسد) یانی به‌شی شیری
به‌ده‌ست هیئا. مه‌به‌ستی شه‌ره‌فخانی‌ش ئه‌ویه که (اسد الدین) به‌شی گه‌وره‌ی
به‌ده‌ست هیئا یا له به‌ختی گه‌وره‌ی چه‌قاند.

پیویسته بزانی‌ری که ئه‌م (اسد الدین) ه‌ئو (اسد الدین) ه‌نییه که
"القاضي شهاب الدين العمري" له کتیبه‌که‌یدا (التعريف بالمصطلح
الشريف ل ۳۷) دا باس کردووه و به ناوی (الملك اسد الدين "موسی" بن
مجلي بن منکلان) ه‌وه ناوی هیئاوه و له سه‌ده‌ی سی‌زده‌یه‌م دا و ژیاوه و
ره‌نگه گه‌یشتبیتته هه‌ندی‌ک له سه‌ده‌ی چارده‌هه‌میش. ئه‌و (اسد الدین) ه‌
باوکی (عماد الدین) ی باپیری ئه‌م (اسد الدین) ه‌یه که قازی عماد الدین
زانیاری له باره‌ی ئه‌م بنه‌ماله‌یه‌وه نووسیوه و نار دووه بو (مصر) بو
"القاضي شهاب الدين احمد بن فضل الله العمري" له نیوه‌ی یه‌که‌می
سه‌ده‌ی چواره‌هه‌مدا. هه‌روه‌ها ئه‌و (عزالدین شیر) ه‌ش که شه‌ره‌فخان ناوی

هیناوه عزالدین شییری برای اسد الدینی یه کهم نییه که (گومهزی حیلمه خاتوون)ی ئاقار کردووه له سه ر قه راغی گولا وانئ (دهریاچهی وان) له لای شاری (وهستان) له سالی (۷۳۶ک = ۱۳۳۵-۱۳۳۶ز)دا و ناوی له سه ریه تی که له هه ره گومهزه جوانه کانی کوردستانه و له ئابی ۱۹۷۷دا وینه ییم گرتوووه. له باسیکمدای به ناوی (أمراء هکاری و بهدینان لیسوا من العباسیین)ه وه له ژماره ۱۳ی سالی ۲۰۰۱ی گو قاری "دهۆک"دا بلاوم کردووه ته وه.

تابلوئى سىيەم

شارى ئامىدى

تابلوئى سىيەم (پەرەي ژمارە ۳۹) و چوارەمىش سەر بە بابەتى فەرمانرەوايى (بەھدىنان)ن. ئەم تابلوئە برىتتىيە لە دىمەنى بەشيك لە شارى ئامىدى و زۆرىش بۆ ئەو مەبەستە گونجاو، چونكە ئامىدى لەسەر چىيايەك ئاواكراوہ كە چواردەورى - وەك شارانى پىششىن كە شوورايان بۆ كراوہ - بەردەلانە. ئەمەي ئامىدى مەلبەندى مېرنشىنى بەھدىنان شوورايەكى سروشتكردە. ئەو خانووە نەخشدارە كە لەسەر چىگايەكى بەردىنى بەرز و بە بەردى نەقارپى گەورە بىنا كراوہ سەراي مىراني بەھدىنان پىشان دەدات كە كاتى خۆي دەكەوتە سەر قەرەغى خۆرەلاتى ئامىدى. بەداخووە حالى حازر تەنيا دەرگا گەورەكەي ئى ماوہتەوہ كە وىنەي دوو ئەژدىها و بالندەي سىمرغى لەسەر ھەلكۆلدراون. ئەم دەرگا عەنتىكەيە لە دوو بەردى زل و چوار بەردى دىكە پىكھاتووە. كاتى خۆي قايمقامىكى نەزان ئەم سەرايەي رووخاند و، بەوہ تاوانىكى گەورەي دەرھەق بە كەلەپوورى كورد كرد. لە وىنەكەدا زنجىرە نەخشىكى پاقلاوہيى (معينى) لەسەر بلندايى سەرا ھەيە لەگەل نەخشى نيوہ پاقلاوہيى. لە ناوہراستى ھەريەك لەو نەخشەدا نەخشىكى دىكە ھەيە و ئەم جوړە نەخشە سى ھەزار و پىنجسەد سال لەمەوبەر لە كوردستان ھەبوہ وەك لەسەر (فنجان)ە گلپنەكانى شارى (نوزى) ھاتووەتە نەخش كردن لەگەل چەند جوړە نەخشىكى دىكەدا كە لە عىراق نەبوہ. نوزيش كە (يورغان تەپە)ي نزيك شارى كەركوكە ئەو كاتە پايتەختى دەولەتى (خورى - حورى) بوو كە بەشى خۆرھەلاتە لە (ميتانى) و بەگويرەي دەورى شەش

ههزار پارچه نووسینی بزمازی که لهوی دۆزراونه تهوه شارستانه تیهکی بهزریان هه بهوه. ته ماشای وینهی ئه و جوژه نه خشه بکه له (لاپه ره ۲۰۷) ی کتیبی (اشار بلاد الرافدین) ی سیتون لوید.

له وینه که دا ده رگایه کی دوودهری که هه ریه که یان ئه لقه پزیک ی پیوه یه له پیش ده روازه ی سه رادا هه یه و له سه ر (سه رده ری) ه که نه خشیکی گیایی له سه ر ئه رزی یه کی شینی ناسمانی کراوه. سالی ۱۹۹۱ له شاری (سنه) دوو ئه لقه پزیم به هه ندیک ده رگاوه دیت، گه وره که یان بو پیاوان و بچوکه که یان بو ژنان. به وه خاوه نمال ده زانی ئه وه ی وا له ده رگا ده دات پیاوه یا ژنه. ئه لقه پزیه کانی ئه م ده رگایه ییش گه وره و بچوکن و بو هه مان مه به ست.

گه نجیک له تابلو که دا وا له سه ربانی سه راکه و جلو به رگیکی به نرخی میرانه ی پۆشیوه و گواره یه کی زیری له گوچکه دایه و میژهریکی له قوماشی رهنگا و رهنگ دروستکراوی له سه ری پیچاوه و که وایه کی سورمه دار و کراسیکی گولداری له قوماشی گرانبه ها دروستکراویشی له به ردان. له پیشدا باسی جلو به رگی میری به هدینانم له کتیبه که ی (ریچ) ه وه وه رگرت و باسیم کرد. پیاویک له گه ل ئه م لاوه دا قسه ده کات و به دارو باریاندا دیاره که گه نجه که یان گواره ی ئه وی دیکه بی که رهنگه ده رگاوان (سکر تییر) ی بی. به بوچوونی من ئه و لاوه (سهیدی خان) به گی میری به هدینانه که کوپی قوبادخانی کوپی سولتان حوسینه و له کاتی ته و او بوونی دانانی شه ره فنا مه دا میری به هدینان بووه. شه ره فخان له لاپه ره ی (۴۲) دا باسی کردووه و گوتوویه: گه نجیکی توانا و ئازا و دادخوازه و به پشتیوانیی

سليمان بهگى ميرى سورانى خالى له نيوه پراسته كانى مانگى (ذي الحجة) ۹۹۳ى كوچى (۱۵۸۵ى زاین) دا گه يشته نامیدی و بوو به مير^{۳۴}.

پياویک له دسته چه پی سهرادا دیاره، پیره و ردین دریزه و دستیکى خوی خستووته بناگویی و گورانی دهلیت و دسته که ی دیکه ییشی له لاده میدایه و دهروانیته خه لکی خوار قه لا که موسیقا لیده دهن و شایى دهکن. ئەم پیاوه شیوهی دهم و چاوی تیک چووہ. پاسه وانیکى رم به دست وا له بهر قه لادا و، بازه وانه که ییش له لای دسته چه پی دهرگای سهراو یه و دستکیشی له دستدایه و بازیکى به بان دسته وه یه. یه کیک دستى خستووته سهر شانى و په ریکى سپیى بالنده وا به بهر میزه ره که یه وه. له خوار سهر او دهره وهی شارو له سهر قه راغی پروبارى نامیدی کومه لیک خه ریکى شایى و هه لپه رکین، یه کیان له سهر ئە ژنودا دانیشتووہ و شمشال لیده دات و، یه کیکی دیکه له پشت ئە و و به لای

^{۳۴} محفوظ عمر له کتیبی (امارة بهدینان العباسیة، ل ۶۲-۶۳) دا گوتوو یه: ((سهدی خان بهگ سالی ۹۷۰ى كوچى (۱۵۶۲-۱۵۶۳ى زاین)ى له دایکبووه و سالی ۱۰۲۹ى كوچیش (۱۶۲۹-۱۶۳۰ى زاین)ى كوچى دواىی کردووہ. به لام له په راویزی لاپه ره (۶۳) دا گوتوو یه: له کتیبی (الاکراد فی بهدینان)ى (ئهنوهر مائی) دا سالی ۱۰۲۹ى كوچى بو كوچى دواىی کردنى دانراوه. له په راویزیکى سهر په ره ی (۴۲)ى ئەم دانه دستنوو سه ی شه ره فنا میشدا نوو سه ریکى نه ناسراو ئە مه ی لهو باره یه وه نوو سیوه: (حافظ ئە حمهد پاشا سالی ۱۰۳۵ى كوچى (۱۶۲۵-۱۶۲۶ى زاین) سهدی خان بهگى به تاوانى هه لاتن له کاتى گه مارودانى به غذا کوشت)). ئیمه ییش ده لئین: ئەو ساله سولتان موراد (حافظ ئە حمهد پاشا)ى به هیزیکى زوره وه بو داگیر کردنى به غذا نارد که ئەوسا له ژیر رکینی هیزی (شا عه باس) دا بوو. هیزه که ی حافظ شکا، وه چۆن جاریکى پیشتیش شکابوو و شا توانیبوو ی تا مووسل داگیر بکات و بیخاته ژیر دستى خان ئە حمهد خانى ئه رده لانیى میردى (خاتوو کلاوزه ن)ى خوشکى شاعه باس. سهدی خان به پیی شه ره فنا مه و په راویزه که ی پاش ئە وه ی میرایه تیبی له مامی سهند، (۴۲) سال له بهدینان حوکمی کرد.

دهسته چه پی تابلوو له دهف (دهفسنجان) ده دات و، پیاویکیش له
پیشیانوه هه لده په پری و نه ژنوی گه یاندووه ته نهرز.
وهك بیستومه ده لین کورد به تهنی شایی ناکهن و به کومه ل هه لده په پرن،
تهنیا له به هدینان به تهنی شایی ده کهن. جا نازانم ئەم به تهنیا هه لپه رینه واقعی

نییه یا هەر له کۆنەوه له بههدینان باو بووه، یان تازه پهیدا بووه و له بیگانان وهرگیراوه. ئەم پیاوه هەلپه‌په‌ریوه جل‌به‌رگی شوڤر و ئاودامانی له‌به‌ردایه که بریتی‌یه له که‌وایه‌کی درێژ یان کورت‌ه‌ک و پشت‌ئینگی شوڤری له‌سه‌ر به‌ستوووه و سه‌ریکی وه‌ک سه‌ماکه‌ران به‌داوه و شوڤر بووه‌ته‌وه و په‌رۆی شایه له ده‌ستدایه. سه‌روکلاوه‌که‌یشی سه‌پی و گه‌وره و گولنکه‌داره و په‌ری بالنده‌ی به‌رخستوووه. له‌ولاتره‌وه پیاویک دانیشتوووه و په‌رنگه به‌په‌ی دانیشتنه‌که‌ی له ته‌په‌ل بدات. به‌لام وینه‌که له‌و راسته‌دا تی‌ک چوووه. سه‌روکلاوه‌که‌ی له قوماشیکی خه‌تداره که زۆر پیده‌چیی قوماشی (مشکی) بی و، ئەوه‌یش لای کوردانی ئێران و له ناوچه‌ی (سه‌لیمانی)ش به‌ نرخه و ئیستایش هەر هه‌یه. ئەمیش دوو جووت په‌ری بالنده‌ی خستوووه‌ته به‌ر می‌زه‌ره‌که‌ی.

به‌ پێویستی ده‌زانه‌م ئەم خالانه له باره‌ی تابلۆکه‌وه دیاری بکه‌م:

۱- له‌م تابلۆیه‌دا وینه‌ی شمشال کیشراوه که ئامی‌ریکی مؤسیقای زۆر کۆنی کوردستانه و ئەگه‌ر بلێین چه‌ند هه‌زار سالی‌ک له‌مه‌وبه‌ر له کوردستان هه‌بووه زیده‌په‌وییمان نه‌کردوووه، چونکه کۆنتین ئامی‌ری مؤسیقایه که مرو‌ف له قامیش و دار دروستی کردبێ. دکتۆر (صبحی انور رشید) ده‌لیت: شمشال نه‌ک هەر پینچ هه‌زار سال پینچ زاین له عیراق هه‌بووه، به‌لکوو له چه‌رخه به‌ردینه‌کان (العصور الحجریه)یشدا هه‌بووه.^{۳۵} جیی باسه وینه‌ی شمشال له‌نیو وینه‌کانی (ابن الرزاز الجزری)شدا ده‌بینریت. ئەو سه‌عاته گه‌وره‌یه که جزیری کردوووه وینه‌ی سواریک و پینچ مؤسیقاژنه‌ی به‌سه‌ره‌وه‌ن. جزیری ئەندازیاریکی میکانیک و داهینه‌ریکی خه‌لکی جزیرا بو‌تان بوو.^{۳۶}

^{۳۵} دکتۆر صبحی انور رشید الآلات الموسیقیة فی العصور الاسلامیة، ص ۲۸۹.

^{۳۶} به‌روانه وینه‌ی جزیری له لاپه‌ره (۳۸۵)ی سه‌رچاوه‌ی پیشوو‌دا.

۲- ئەو دەفەى وا لەم تابلۆيە و لە تابلۆى ژمارە (۹)دا ويئەكراوه به كوردى (دافنجان)ى پى دەلین، واتە (دەف سەنجان) كه دەفیک دەگریتەوه سەنج (سەنج)ى هەبى. سەنج ئەو پارچە ئاسنە خزانەن كه تەنكن و جوت جوت له قەراغى دەف قايم كراون. دەفى وا هەيه پینچ سەنجى هەن، واتە پینچ جوت سەند. ئەو له كاتى دەست پیداداندا دەزنگیتەوه. له عىراق بهم دەفه دەلین (الدف الزنجارى). له و كتیبانەدا به ناوى (الدف المصرى)شەوه ناوبراوه. دوور نییه عەرەب ئەم ناوهى له (دەف سەنجان)هوه وەرگرتبى. دەفى كوردى كه دەرویش و ئەهلى تەسەوف بهكارى دینن سەنجى تیدا نییه، بەلكه كۆمهلیك تەلى ئەلقە (خەلك)یى به دەوراندهور و دیوى ناوهوهیهوه نراون. (دافنجان) له كوردهواریدا نییه و، دەفى كوردیش له شاییدا بهكارناهیتریت. له شارەكاندا دەفى بچوك (واتە دافنجان) له گەل ئامیرى دیکهى مؤسیقادا بهكار دیت. ئیستا له ناوچهى سۆران و كوردستانى خۆرەلات دەف له شاییدا بهكاردهینن.

تابلوی چوارم

قوتا بخانه يهك يا نه خوشخانه و قوتا بخانه يهكي

نوښداری (طبي) له ناميدی

تابلوی چوارم که بهرامبهر تابلوی سییهمه له پهری ژماره (۳۹)دا باسی میرنشینى به هدينان دهکات و بریتى يه له دوو بابته: نیوهی سهرهوهی ديمه نی قوتا بخانه يه که له شاری ناميدی و نیوهی خواره ویشی وینه یاری (قاشوان)ه.

له بهشی سهرودا وینه ی خانویهك دياره که له خشتی سوورکراو ناواکراوه له سهر بناغه يه کی بهرد. زوربه ی پروکاره که ی به پهنگی زهرد سواغ کراوه له گهل پهنگی پرته قالی تیږ (خهست) و په مهيی و ئه رخه وانی و زهردی تیږیدا. پروکاره که نه خش کراوه به چهندين نه خشی ئه ندازه یی و گیایی، له وانه وینه ی درهخت و گول و دهر وازه کهیشی (مدخل) به شیوهی که وانی شکاو (قوس منکسر) سووک و جوان دروست کراوه و ههردوو ته نیشتی بهشی سهره ویشی به شیوهی دوو چاره که (تورونجی) و نزيك که فانی (به نده پومی) يه. ناميدی شوورایه کی سروشتردی بهردینه و خه لکی ناميدی (سوره ی پی ده لین، چونکه چوارده وری شار چيای بهردینی سهخته و وهك په مند (شوروا) هه لکه وتوه. خانوه کانی سهر لیواری شوورا روکار سافن و دهرگایان ده که ویتته سهر کولانی نیو شار. ههرچی حه وشه و هه یوان و دهرگای هوده و که وانه ی هه یوانه کانیشه وهك وینه ی ئه م خانوه پرویان له دهره وهی شار و چپاکانه. (ئه یلوولی ۱۹۸۳ که

چووم بۇ ئامبىدى لە تەرزى بىناسازى ئەم شارەم كۆلىيەو). سەكۆيەكى بەرز لە حوشەى ئەم خانووەدا لەسەر چەند تاقمىكى خړ و بچووكى ئەخشدار دروست كراوه و بەرماللىكى ئەخشدارى جوانى لەسەر راخراوه و پياويكى بەسالداچووى (ردىن سپى) لەسەرى دانىشتووہ كە مېزەرىكى سپىي لەسەر ناوہ و مليچىكى لە مى ئالاندووہ لايەكى شوپ بووہتەوہ. كابر ا جبهیەكى سوورى لەبەردايە و بەشىوہى دانىشتنەكەيدا دەزانرىت كە ئەم پياوہ زانايەكى ئاينىيە، لەسەر ھەردوو ئەژنوى دانىشتووہ وەك پياوانى دىنى كە زۆرتروہا دادەنیشن بۇ ملكەچى و ريزگرتن لە مەجليس و مەقام و بەرامبەرەكەيان. سەرو كلاو (ەمامەى)، ھى پزىشكەكانى كاتى ئىسلامە و زۆر لە سەرو كلاوى پزىشكى نيو كتيبي دەستنووسى (الترياق)ى نووسراوى سالى ۵۹۵ ك (۱۱۹۹ز) دەچى، كە دانەى لە كتيبخانەى نىشتمانىي پاریسە بە نمرەى (۲۹۶۴) (بپروانە شەكل ۲۴ لە الملابس العربية الاسلامية فى العصر العباسى دانراوى دكتور صلاح حسين العبيدى).

تاقمىك لەتەنىشت ئەم پياوہوہیە شەربە يان شووشەيەكى بچووكى خەتدارى لە نيودايە كە ئەگەر شەربەيش بى لەبەر بچووكى بۇ ئاوى خواردنەوہ دەست نادات. بۆيە دەبى بۇ دەرمان بى، چونكە پزىشكە كۆنەكان ئەم چەشنە شەربەيەيان بۇ دەرمان تىداهىشتنەوہ بەكار دەيىنا كە ديوى دەرەوہى بە جۆرە بۇياخىكى شووشەيى سواخ دراوہ و ناھىلى ئە ئا و نە ھىچ شلەيەكى دىكەى نيوى دابچۆرىتە دەرەوہ. ئەگەر شووشەيش بى دەبى شووشەى مەرەكەب بى. بەلام چونكە ھىچ قەلەمىك نىيە زياتر پى تى دەچى كە ئەويش بۇ دەرمان بى.

كۆرىكى ھەرزەكار بەرامبەر بەم پياوہ و لە نزيك دەرگای خانووەكەوہ بە جليكى لە قوماشى بەنرخ كراوہوہ دانىشتووہ كە نەخشی گيايى بەسەرەوہن. ئەم كۆرە كتيبيكى زلى بە دەستەوہیە كە كراوہ نىيە. بە بەرگ

تیگرتنه هونهریه چوارچیوه داره که یه وه ئەمه دوزانین. له تابلوی ژماره (۱۹) یشدا وه زیری سولتان (محمد الفاتح) کتیبکی له سهر دهسته و به هه مان شیوه گرتوووه. جا ئەمه ی ئیره ییش کتیبه و سینی نییه، چونکه ئەو سینی و قاپانه ی که له تابلوکانی ژماره (۲ و ۶ و ۸ و ۱۶) دا هه ن هیچیان به م شیوه یه تهخت نین به لکوو قوولن و به له می دیاره. ئەم کوپه قوتابی ئه مه لایه یه و له و قوتابخانه یه دا ده خوینئ. دوو کهس له خوار سه کوکه وه دانیشتون، به ته ئی سهریان دیاره: یه کیان لاوه و له وانیه ئه ویش قوتابی بی و، ئەوی دیکه ییش که وینه که ی که می ک تی کچوو ره نگه پیاویکی به ته مه نی ردیندار و مه لایش بی. به شیکی سهری زه لامی ک له نزیک قوتابی ه کتیب به دهسته که وه و له دیواری شوو رای قوتابخانه که وه ده رکه وتوه. کابرا لاویکی سمیلداره و شیوه ی به ستنی می زه ره ره شه که ییشی سه یر و ناوازه یه. پیاویک و له سهریانی به شیکی قوتابخانه که و به می زه ره که یدا ده ناسریتته وه که مه لایه، چونکه می زه ره که ی لفکه (عذبه) ی هه یه. مه لا قسه له گه ل ژنی کدا ده کات.

دوو لاویش له خوار قوتابخانه که وه ن: یه کیان به رگیکی سووری وه ک ستارخانی پویشیوه و می زه ره که ی سپییه و، وه که له زۆبه ی تابلوکانی دیکه دا ده بینریت بو جوانی و قایمی پارچه یه ک قوماشی ره نگا وره نگی له سهر به ستوووه، ئەم لاوه یان دهستی بو گیایه ک بردوووه بو ئاماژه بو کردن یا هه لکه ندن. ئەوی دیکه یان به رگ نیلییه و له پشت ئەوه وه دهستی پان کردوو ته وه و پارچه پارهیکی له نیو ده ستدایه تا لیبی بکری. لاوه که قوتابی قوتابخانه یه و ئەو گیایه یش (گیا سوین) به که له چه ند تابلویه کی دیکه ی شه ره فنا مه دا هه یه و له تابلوی ژماره (۱۵) دا گولیشی گرتوووه. جاران پزیشکه کان ده رمانیان له م جو ره سوین سه نه دروست ده کرد. سه د جو ر سوین هه ن، وه که له کتیبی (الموسوعة علوم الطبيعة به رگی یه که م، ۵۷۹ ی) (ادوار غالب) دا باس کراوه. پزیشکه

یونانیه‌کان ئەم جوړه سویسنه‌یان به گیای نۆشدارى له‌قه‌لەم داوه. ئەم گیایه به یونانى (ئیرسا) ی پێ ده‌لێن. پزیشکه موسلمانەکانى وهك (حنین بن اسحاق و ابن البیطار و ابن هبل و ابو عمران القرطبي و داود الانطاكي) و هی دیکه‌یش باسی ئەوه‌یان کردووه که چۆن ئەم گیایه بووه‌ته دەرمانى چەند نه‌خۆشى‌یه‌ک. پزیشکه‌کان گوتوویانه سویسنه دەرمانى نه‌خۆشیی وهك ته‌نگه‌نه‌فه‌سى (به‌ره‌نگ) و مایه‌سیری و ژانه‌سه‌ره و بو‌جگه‌ر و برین و کرم فرێدان و مندال بوون و زوو هاتنه‌وه‌ی چه‌یز و نه‌خۆشیی مندال‌دان (رحم)‌یش به‌که‌لکه و باشه. ئەم جوړه سویسنه گولیکى لاسک درێژ ده‌گرێو، هه‌ر له‌خووه له‌ چیاکانى کوردستاندا شین نه‌بوه، به‌لکه‌ خه‌لک له‌ نیو گۆرستاندا چاندوویانه. ئیستایش له‌نیو شه‌قام و باخی گشتی و باخچه‌ی مالاندا له‌ کوردستانی عیراق ده‌چیندری‌ت. داود الانطاكي گوتوویه: سویسن له‌ ولاتی شام هه‌یه و له‌ نیو گۆرستاندا زۆره^{۳۷}. هه‌ندیك کەس له‌ ناوچه‌ی بۆتان پێ‌ده‌لێن (شیشه‌لاف). له‌ شاری (جزیر) هه‌ر سویسنی پێ ده‌لێن و له‌و سویسنه ورد و زه‌رده نییه که له‌ بۆتان و ناوچه‌ی به‌ه‌دینان هه‌یه و (ادوار غالب) به‌ سویسنی شنار (سوسن سنجار) ناوی بردووه و ده‌لێت: ((مه‌ل‌به‌ندی بنه‌ره‌تی جزیر (جزیرا بۆتان‌ه)).

ئەوی راستیبی وهك له‌ تابلۆکه‌یشدا پێشان دراوه، جاران پزیشکه‌کانى کوردستان دەرمانیان له‌ گیای پزیشکی دروست ده‌کرد که له‌م ولاته‌دا زۆرن، جا چ له‌ سه‌ده ناو‌نجیه‌کاندا بووبی وهك (ابن دیناری) پزیشکی دەرمانساز (الطبيب الصيدلاني) که پزیشکیکی ده‌وله‌تی کوردیی دۆستکی بووه و چ له‌م نزیکانه‌ش وهك پزیشکه میلی‌یه‌کانمان و له‌وانه (مه‌لا ره‌وشه‌ن) ی مه‌نده‌لی و (که‌ریمی مام جه‌واهری که‌له‌وری) ی خه‌لکی (سومار) و (فه‌قی

^{۳۷} داود الانطاكي، تذكرة أولي الالباب و الجامع للعجب و العجائب، به‌رگی یه‌که‌م، ل ۱۹۸ له‌ باسی (ئیرسا) دا.

حسینی مهنتیکی) و (گۆلی ره‌عبه‌ی کۆیه و (نه‌نه کۆتری پانیه و حه‌پسه
عه‌زیزی سلیمانی^{۲۸}.

دوور نییه شه‌وه‌ی که ئی‌مه به قوتابخانه‌مان دان‌اوه. نه‌خۆشخانه و
قوتابخانه‌ی پزشکی (طبی) بی. بۆ ئه‌مه دوو به‌لگه‌م به ده‌سته‌وه هه‌ن:
یه‌که‌م شه‌و شووشه یا شه‌ربه‌یه‌ی نیو تاقه‌که‌یه که له نامرازه‌کانی
نه‌خۆشخانه‌کانی ده‌ورانی ئیسلامه‌تی‌یه که وا ده‌رمانی تیدا هه‌لده‌گیرا.
شه‌وه بۆ نیشانه‌ی نه‌خۆشخانه‌یه. دووهم شه‌و قوتابییه که ئی‌شاره‌ت ده‌کات
یا خه‌ریکی هه‌لکه‌ندنی گیای پزشکی‌یه. پاره‌ی ده‌ستی پیاوه‌که‌ی دیکه
نیشانه‌ی شه‌وه‌یه که گیایه‌که به نرخه و کابرا پیوستیی پییه‌تی و ده‌یکرێ.
شایسته‌ی باسه له شارستانیه‌تی ئیسلامیدا قوتابخانه‌ی نۆشدارێ
که‌رتیکی نه‌خۆشخانه بووه. واته قوتابخانه‌ی نۆشدارێ له نه‌خۆشخانه‌کاندا
هه‌بووه، یانی پیکه‌وه بوون، وه‌که نه‌خۆشخانه و قوتابخانه نۆشداریه‌که‌ی
شاری فارقینی پایته‌ختی ده‌وله‌تی دۆستکی. جا پیده‌چی نه‌خۆشخانه و
قوتابخانه‌ی نۆشدارێ له شاری نامیدی میرنشینی به‌هدیناندا هه‌بووی و،
شه‌ره‌فخان یا له هه‌ندی‌ک که‌س یان له (به‌یرام به‌گ)ی کورێ سولتان
خوسی‌نی به‌هدینانی بیستبی که زه‌مانی شه‌ره‌فخان میری میرانی کوردستان
بووه له ده‌رباره‌ی شا ئیسماعیلی دووه‌مدا. به‌یرام به‌گ ماوه‌یه‌که له لای شا
خۆی په‌نابه‌ر بووه. شه‌وسا نامیدی مه‌ل‌به‌ندیکی زانستی کوردستان بوو و

^{۲۸} باسیکی تازه‌بابه‌تمان به پینج به‌ش له ژماره‌کانی (۸۸-۹۲)ی گۆقاری (پۆشنیری
نوێ)دا له‌سه‌ر (پزیشکی له کورده‌واریدا) بلاوکرده‌وته‌وه که ده‌رمانه‌کانی شه‌م چه‌ند
پزیشکه و هه‌ندیکی دیکه‌یشمان له‌گه‌ل ده‌رمانی پزیشکی وه‌که (حنین بن اسحاق) و
(رازی) و (ابن البیطار) و (الانطاکي) و (مه‌لا مه‌حمودی کوردی) و هی دیکه‌یشدا به‌راورد
کردوون. شه‌وه‌نده‌ی پی بزاین شه‌وه‌یه‌که‌م باسی له‌و شیوه‌یه‌یه که‌لای له پزیشکی
میلیی کورده‌واری کردبیته‌وه.

به مەدرەسەى گەورەى قوبان (قېهان) بەناوبانگ بوو كە سولتان حوسىن لە سەدەى شارزەدەى مەدا بنیادی نا^{۳۹}.

بیرم بۆ ئەو ناچى تا ئىستا لە هیچ سەرچاوەى كەدا سەرنج و زانیارىم لەسەر هەبوونی نەخۆشخانە و قوتابخانەى كى پزىشكى لە ئامیدیدا بەرچاوەكەوتىن. بە پىچەوانەى چەند نەخۆشخانەى كى دىكەى كوردستانەو كە لە سەدە ناوەنجیەكاندا لە سەرچاوەكاندا باسیان كراوە، وەك نەخۆشخانەى نسیین (نسیین) و حەپران و ئەربیل و جزیر و عەرزان و بدلیس و ماردین و فارقین^{۴۰}.

دیمەنى دووهمى تابلۆكە یارىی (قاشوان)ە (الكرة و الصولجان) كە بەشى خوارووی تابلۆكەى بۆ تەرخان كراوە. سوارىك لە خوار شوورای سەروشتكردى لاسارىی لەگەڵدا دەكات و حەزى لە غاردانە و هەردوو پاشووى لىك بلاو كەردووەتەو و لە ئەرز گىرى كەردوون بە پادەى كە نىوگەلى دەرکەوتوو. هونەرماند وینەى ئەسپەكەى زۆر جوان و ورد و لىهاتوانە كىشاوە. سوارەكە خۆى لەسەر پىشت ئەسپەكەى بەرزكەردووەتەو و بە

^{۳۹} فەرمانىكى سولتان عەبدولمەجىد مان لە ژمارە (۱۱۲)ى (پۆشنىبىرى نوئى)دا لەسەر مەدرەسەى قوببەهان بلاو كەردەو، لەگەڵ وەسف و پىوانەى مەدرەسەكە و وینەى كى و چەند بەلگەنامەى كىشى كە هەموو دەستنووسن. بەلگەنامەى كى زۆرى ئەم مەدرەسە گەورەى كوردستان لەلایە كە پىش سولتان حوسىن قوبان لە ژىر (سۆلا)دا ئاوەدان بوو وەك شوینىكى ئایىنى كۆن. ۱۹۸۳ مەسحى قوببەهان كەرد و وینەى كى زۆرىم كەرت و نیازمە باس و بەلگەنامەكانى بكەمە كىبىكى تاپەت.

^{۴۰} لە كىبىى (حضارة الدولة دوستکىة فى كردستان الوسطى، بەرگى دووهم، ل ۲۸۰- ۲۰۲)دا بە درىژى باسى نەخۆشخانەى فارقین (مەىفارقین) و قوتابخانە نۆشدارىەكەىمان كەردووە. دەولەتى دۆستكى لە سەدەى پازدەى مەدا ئاواى كەردوونەو.

دانەى كى (بەرسىصى عابىد)مان لەلایە بە دەستخەتى محەمەد عەلى حاجى رەشىدى كەفشنى، ۱۹۶۹.

دەستىكى ھەوسارى ئەسپەكەي گرتوۋە و بە دەستەكەي دىكەيشى ئاماژەي
 بۇ پىاۋەكانى پىش خۇي دەكات تا قاشۇ (دارقاشوانە)ى بدەنى، يا رەنگە
 (گۆ-گۆك)كەي بە دەستەۋە بى. كابرا شمشىدېكى بەنرخى كالان
 نەخشدارى بە زىنى ئەسپەكەيەۋە قايم كردوۋە. دوو قاشۇ بە دەست
 پىاۋىكەۋەن و، يەككى دىكە جلىكى سوورى لەبەردايە و پشتىنى پىدا
 شۇرپوۋەتەۋە. ئەمىان دەستى بۇ لاي شتىك درىژ كردوۋە كە لەوانەيە
 تەپلىك بى بۇ تەپل لىدان يا شتىكى قول بى و (گۆ)كەي تىدابى. ھەندىك
 شتى دىكە لەلاي ئەم پىاۋەۋە ھەن لەم بەشەي تابلۇكەدا، بەلام ئەم بەشە
 زىانى پى گەشتوۋە. پىاۋىكى دىكە وا لە پىشيانەۋە و يەككى دىكەيش
 بەرەۋ لاي ئەوانە دىت و پەنجەيى بۇ پىاۋەكەي بەرامبەرى درىژ كردوۋە.
 ئەم دەستەيە نىازيان ھەيە يارىي قاشوان بكن. ئەم يارىيە بە گۆ (گۆك) و
 قاشۇ (دارقاشوان) دەكرىت. قاشۇ دارىكى درىژە دارىكى كورت و كۇنەي بە لارى
 لەسەر دەبەستىت و ھەردووكيان شىۋەي گۆشەيەكى كراۋە دەدەن. بەلام دارە
 درىژەكە لە كونى دارە كورتهكەيانەۋە دەچىتە دەرى. سوار و پەيا (پىادە) دوو
 دەستەي ئەم يارىيەن، ئەگەرچى سوار لەگەل پەيادا نابى. ئەم يارىيە جاران لە
 كوردستان باۋ بوو و (شەقىن)ىشى پى دەگوترا، لە جىگايەكى دىكەدا باسى
 دەكەين.

تابلوۋ پېنجەم

جزيرا بۆتان و مەم و زىن

تابلوۋ پېنجەم (پەرەى ژمارە ۴۲) لەبابەت مىرنىشىنى بۆتانەوويە و لە سى دىمەن پىكھاتووہ كە ھەريەكەيان ماناى تايبەتى خۆى ھەيە. يەكەميان بريتىيە لە دامىنى تابلوۋكە كە پروبارى ديچلەى تىدا ويئەكىشراوہ. بەشىكى سەرو لەشى لاويكى جوانى سمىل رەش لە بەرى خۆرەلاتى ديچلەدا بەدەرکەوتووہ كە نيازى وايە لەو پروبارە مەزنى بپەرئتەوہ و بەرەو شار بچى. لاوہكە دەستىي بۆ لاى پروباريان بۆ لاى كچىك دريژ كرددوہ كە لەوبەرى پروبار گومگوميكى زەردى لە دەستدايە و پرى لە ئاو دەكات. لاو و كچە تەماشاي يەكتەر دەكەن و لەپ (كەف)ى دەستى كراوويە بەلاى سەرەوہ نەك بەرەو خوار. دەستى دىكەى خستووہتە سەر سنگى، بەلام نوقاندوويە وەك مەبەستى ئەوہ بى قەراغى كراسەكەى لە شوينى خۆى نەجوولئ. ئەم وەزەعە ماناى شەرم و ملكەچى (خضوع) و دەستە پاچە بوون بەرامبەر وەزەيىكى سەخت دەبەخشى. جا رەنگە مەبەستى ئەوہبى بە كچەكە بلئ وەرە يان بلئ ديچلە گەورە و شەپۇلدار و قوولە و ناتوانى لىئى بدات و تىپەرېبى بۆ لاى ئەو و داواى لى دەكات شوينى تىپەرېبوونى پيشان بدات و بە دەموچاويشىدا دەزانرئ كە خەمبارە.

كلأوى ئەم لاوہ وەك كلأوى كەسانى دىكەى نىو تابلوۋكە و تابلوۋكانى دىكەش نىيە. دوو پەرى سىپى و پان و ناوہراست سەوزيان لە پەرۇى سىپى لە شىوہى دوو پەرى بالئندە و ناوہراست سەوز كراو يان دوو پەرۇى

سهوزی بن خری پیوه بهستراو له پیښی کلاوهکه‌ی توند کراوه و وهک دوو شاخی بهران که وهک تاجیکی شاخدار (تاج مُقَرَّن) ی لئ هاتووه. بئ گومان ئەمه نیشانه‌ی گه‌وره‌یی ئەو لاوه‌یه و مانای نامۆ (غریب) یی لاوه‌که و خه‌مباریی تیښینی ده‌کریت.

سه‌روکلاوی کچه‌که وه‌کو هی پیاوانه و له قوماشیکی تیکه‌لاو له سپی و زه‌رده. کراسه دریزه‌که‌ی سووری یه‌خه ته‌سکه له‌سه‌ر ئەو وهک سه‌لته‌ی سیمداری مه‌یله و زه‌رده. ئەو پشتینه‌یش که به‌ستوویه گه‌وره‌یه و له هه‌موو پشتینه‌کانی دیکه‌ی ئەم تابلویه و تابلوی شه‌شه‌می به‌رامبه‌ریشی زلتره. کچه‌که سه‌ری پشتینه‌که‌ی به‌لاته‌نیشتیکیدا شو‌رکردووه‌ته‌وه وهک نه‌ریتی ژن. به‌لام پیاو به‌پی وینه‌کان سه‌ری پشتینی راسته و راست لای ناوکه‌وه‌یه و له‌ویوه به‌ری ده‌داته‌وه. دیواریکی له به‌ردی داتا‌شراو وا له‌پشت ئەم کچه و به‌سه‌ر لیواری دیجله‌وه‌یه که دیواری حه‌وشه‌ی خانوویه‌که و هه‌مان کات په‌مهند (شوورا) ی جزیریش ده‌نوینی که له‌به‌رده‌م (بورجا به‌له‌ک) دایه و هه‌میشه شه‌پۆل دیجله‌ی به‌رده‌که‌وی. نه‌خشیکی نیوه پا‌قلاوه‌یی (نصف معینی) به‌سه‌ر ریزه به‌ردی سه‌ره‌وه‌یه.

ره‌نگه بگوترئ وینه‌کیښ (شه‌ره‌فخان) لی‌رده‌ا هه‌له‌یه‌کی هونه‌ریی کردووه، به‌وه‌دا که خه‌تی سه‌رووی دیواره‌که‌ی شوورای شاری به‌سه‌ر سنگی ئەو کچه‌وه کی‌شاوه، له کاتی‌کدا دیواره‌که ده‌که‌و‌یته پشته‌وه‌ی کچه‌که. به‌لام زوریش پئ ده‌چئ ئەمه هه‌له‌ نه‌بئ، وهک چۆن ده‌رچوونی به‌شیک له وینه‌ی دیجله له چوارچیوه‌ی (اطار) ی راسته‌قینه‌ی که‌وه هه‌له‌ نییه، چونکه مه‌به‌ستی هونه‌رمهند پيشاندانی گه‌وره‌یی و هورووژم و لی‌شاوی شه‌پۆله‌کانی دیجله‌یه وهک چۆن هه‌لده‌ستی له‌کاتی به‌هارد. مه‌به‌ستی له کی‌شانی خه‌ت (هیل) ه که به‌سه‌ر سنگی کچه‌وه‌و نابلووقه‌دانی و ری‌گه لی‌گرتن به‌و هیله‌ ئەوه‌یه که

چاره‌نووسی ئەم کچه له ئابلووقه (محاصرة) دایه و ناگاته مراد و ئامانجی خووی، نه لاوه‌که ده‌توانی بگاته کچه‌که له‌بهر قوولی و گه‌وره‌یی یا به‌رزبوونه‌وه‌ی ئاوی دیجله‌و نه‌کچه‌که که ئابلووقه دراوه ده‌گاته لای ئەو لاوه. که مه‌به‌ستی هونه‌رمه‌ند یا بلیین شه‌ره‌فخان مه‌م و زینه و چاره‌نووسی ره‌شی عیشقیانه که ریگای گه‌یشتن به‌یه‌کتریان ئی گیراوه. خه‌ت (هیڵ)ی شوورایش که گه‌یشتووه‌ته (به‌کو) له پشت سه‌ره‌که‌وه ره‌تبوووه نه‌که له‌سه‌ر ده‌م و چاوی. ئەمه‌ش نیشانه‌ی ئەوه‌یه که هونه‌رمه‌ند هه‌له‌ی نه‌کردوو، به‌لکو بو‌ئو مانایه ئەو کاره‌ی کردوو تا بیته نیشانه‌یه‌که بو‌ئو وه‌ی بزانی مه‌به‌ستی لی‌رده‌ا به‌سه‌ره‌اتی مه‌م و زینه.

له‌پشت کچه‌که و له‌ریگای هاتنه‌ سه‌ر دیجله‌دا پیاویک سه‌ری له‌ ته‌نیشتی شوورای شاری جزیرا بو‌تان ده‌ره‌یناوه ئەم پیاوه سمیل و پدین گه‌وره و هه‌ردووکیشیان ره‌ش و نارپیک و ئالۆزکاونو ده‌می زل و پان و جووته بروی ئەستور و دوو چاوی زه‌ق و به‌ده. وینه‌ی گشتی ئەم پیاوه له‌ هی‌یه‌کیکی دوو زمان و فیلباز ده‌چی و خووی ئی گرتوون و چاودیری‌یان ده‌کات و ئەویش (به‌کو)یه. له‌م چهند مانگه‌دا زۆر له‌م تابلۆیه ورد بوومه‌ته‌وه و گه‌یشتوومه ئەوه‌ی بلییم: ئەم دیمه‌نه‌ی به‌شی خوارووی تابلۆکه ئیشاره‌تی‌که بو‌به‌سه‌ره‌اتی (مه‌م و زین). چونکه وینه‌کان و به‌سه‌ره‌اته‌که‌یان به‌پی‌ی باس و خواسی فۆلکلۆری (مه‌می ئالان) (پروانه): دانه‌ی لیسکو و ده‌ستکاری‌کردنی دکتور نووره‌دین زازا و وه‌رگی‌رانی بو‌ عه‌ره‌بی له‌ لایه‌ن دکتور عیزه‌دین مسته‌فا ره‌سووله‌وه، ل ۹۷ و ۱۲۸) که‌می‌که له‌گه‌ل یه‌کترا ده‌گونجین و مه‌م به‌ جلی شایانه‌وه به‌ دوا‌ی زیندا بو‌ شاری جزیری دیت و به‌ (مه‌لیکی کورد) وه‌سف کراوه (پروانه ل ۹۰ و ۹۳) هه‌مان سه‌رچاوه). له‌ لاپه‌ره (۷۴) یشدا ئەمه‌ هاتوو: مه‌م پێش ئەوه‌ی بگاته جزیر پیره‌می‌ردیکی دیوه که خدری زینده‌ بووه و ئامۆزگاری کردوو و پی‌ی

گوتووه: که دهگه‌یته سهر پووباری جزیرا بۇتان، ده‌بینی پووباره‌که پان و به‌رینه و به‌له‌میشی لى نیهه بته‌په‌رینیتته‌وه. له‌وبهر دیجله دووکه‌ل به‌رزده‌بینته‌وه و کچه‌که‌ی (به‌کۆی شه‌یتانیش داوی بۆ ناویته‌وه و ده‌یه‌وی به‌ ناوی (زینی زینان) هوه بته‌خه‌له‌تینى. پروای پى نه‌که‌ی، چونکه ئه‌وه کیژی به‌کۆی دووزمانه. باوکی به‌هۆی کتیبی ره‌مل لیدهرانه‌وه زانیویه بۆ شاری جزیر ده‌چی. بویه کچه‌که‌ی بۆ نارووی و ده‌یه‌وی له‌ گۆمی خویندا نوقمت بکات.

جا که مەم دیتە سەر قەراخی پووباره‌که - وه‌که لا‌په‌ره ۷۵-۷۶ یش باسی ئه‌وه ده‌کات - ده‌بینى قسه‌ی پیره‌میرد راسته و هیچ به‌له‌میک نیهه پى پیه‌ریتته‌وه. بویه بانگی کچی به‌کۆ ده‌کات و ده‌لیت: خوشکى من غه‌ریبم و ری دهرنا‌به‌م، بو‌ار له‌ چ عاستیکدایه؟ کچه هه‌ولده‌دات مەم بخه‌له‌تینى و پى ده‌لیت: من زینم، به‌ شه‌و هاتوومه لات و ئه‌نگوستیله‌مان گۆریوه‌ته‌وه. من دیمه‌ لای تو و تویش بمبه بۆ خۆت. مەم پى ده‌لیت: تو زین نیت، کچی به‌کۆی. که کچه‌که ده‌زانى ناتوانى زه‌فه‌ری پى ببات، بواریکی قوولی پىشان ده‌دات و ده‌لیت: ئه‌وه ته‌نکاوه و ده‌توانى به‌پى لى بده‌ی. مه‌به‌ستی ئه‌وه بووه نوقم بى و بخنکى. مەم که هاتووه‌ته سه‌ریواره‌که و دیویه قووله گه‌راوه‌ته‌وه و به‌و گۆی ئاوه‌دا پویشتووه تا به‌ شوانىک گه‌یشتووه. شوانه ره‌تیکی ته‌نکاوی پىشان داوه و، مه‌میش لى په‌ریوه‌ته‌وه و چووه‌ته ئه‌وبهر. به‌پى ده‌قی (مه‌م و زین) ی نیو (تحفه‌ه مظفریه، به‌رگی یه‌که‌م، ل ۲۷۵) ی (ئوسکارمان) یش: مەم و به‌نگین له‌ گۆی دیجله ده‌گه‌نه کچه گازرکاریک که مه‌له‌ک (ریحان) ی کیژی به‌کۆیه و مەم به‌ (زین) ی تیده‌گات. به‌پى گپه‌رانه‌وه‌ی فولکلوریی (حاجی پیروته‌ی رانییه‌ی) ی ته‌مه‌ن ۸۰ سال زیاتر سه‌بارته به‌ هه‌مان داستان که پوژی ۱۷/۶/۱۹۸۶ به‌ ده‌نگی خو و به‌زاری کرمانجی خوارو تو‌مارم کردووه: که مەم یه‌که‌مجار دیته جزیر، به‌کۆی نه‌فه‌رتی له‌ ریگایدا راده‌وه‌ستی و به‌ره‌و پووی دیت.

به‌لای منه‌وه ئه‌و لاره كه كلأویكى وهك تاجی شاخدارى له‌سه‌رناوه و ده‌ستیى به‌ره‌و دیجله دريژ کردووه و له‌گه‌ل كچه‌كه‌ی ئه‌وبه‌ردا قسان ده‌كات و داواى لى ده‌كات بیته لای یان داواى پى پيشان‌دانى لى ده‌كات و خه‌مباره ئه‌وه مه‌مى ئالانه. ئه‌و دوو گيپرانه‌وه‌ی پيشوويش له‌گه‌ل ئه‌م ويته‌یه‌دا هاومه‌به‌ستن. بويه كچه‌كه‌ی ئه‌وبه‌رى دیجله (زين)ه زینى كيژى (مير ئاودهل-ئاقدهل-عه‌بدال)ه و، پياوه ساخته‌چيه‌كه‌يش كه سه‌رى له دیوارى ته‌نیشتی دیجله به‌رزکردووه‌ته‌وه و له پشت كچه‌كه‌وه‌یه (به‌كو)ى نه‌فره‌تى‌یه كه ئیستایش له شارى جزیر به (به‌كو)ى له‌عین) ناوده‌بریت.

جیى گوتنه به‌پى گيپرانه‌وه فولكلوریه‌كان و ويته‌كه‌يش ده‌بى مه‌م له خوره‌لاته‌وه هاتبى نه‌ك خوراوا، چونكه دیجله به به‌رى خوره‌لاتى جزیردا تیپه‌ر ده‌بى. زور به دوورى ده‌زانم شه‌ره‌فخان به‌سه‌ره‌هاتى (مه‌م و زين)ى پى نه‌زانیبى و نه‌بیستبى. له كاتیكدا ئه‌م پروداوه خه‌مگینه به كوردستاندا بلاوبووه‌ته‌وه و (۱۵۱) سالیى نیوانى چاره‌نووسى ره‌شى مه‌م و زين و داواى پى هیئانى شه‌ره‌فنامه‌یه، چونكه مه‌م و زين سالى (۸۵۴)ى كوچى (۱۴۵۰-۱۴۵۱ى زاین) كوچى داویان کردووه. ئه‌م ميژووه‌م به‌سه‌ر گوپه‌كه‌يانه‌وه دیوه كه وان له ژیرزه‌مینی مه‌دره‌سه‌ی (مير ئاقدهل)ى سه‌ر شوورای جزیرا بو‌تان. له كتیبه‌كه‌مدا (دیوانا کرمانجی، ل ۱۵۴-۱۶۰) باسى ئه‌وه‌م کردووه و ويته‌ی گوپیانم بلاو کردووه‌ته‌وه. شایانى باسه (عه‌لى حه‌ریرى و مه‌لای جزیرى)ى جووته شاعیری گه‌وره كه من هه‌ردووکیان به هاوزه‌مانى شه‌ره‌فخان ده‌زانم ئاماژه‌یان بو (مه‌م و زين) کردووه، چونكه ئه‌و ده‌مه به‌سه‌ره‌هاتیان بلاو بووه. مه‌لای جزیرى گوتوویه:

موویه‌كى ئەز ژه نادم، ب دۆسه‌د (زين) و شیرینان

چ دبت گه‌ر تو حه‌سب كى م ب فه‌هاد و (مه‌م)

(دیوانا کرمانجی، ل ۱۱-له‌سه‌ر جزیرى و حه‌ریرى).

جا بهم پئی یه (شهره فخان) یش وهك ئەم شاعیرانه ئاماژەی بۆ (مهم و زین) کردوو هه تابلوییهی خویدا. شهره فخانێ مهزن له باتی میرنشینی بدلیسدا له پهرهی ژماره (۱۳۰)ی شهره فنا مه دا باسی (میر ئەبدال)ی کردوو هه (که باوکی زین) ه. بهلام لهم شوینهدا ئاماژهی بۆ زین و مهم و زین نه کردوو هه، چونکه باسی له شکرکیشیی میر عه قداله بۆ سه ر میرنشینی رۆشکی (بدلیس). عه شیرت و نه وهی به لکو (به کر مه رگه وه ر) نیستا مه رگه وه ر ماون، له ۱۹۹۱دا هه ندیکیانم دیت و شهرم دهکن به کو له وانه یا هه ندیکیان نه وهی ئەون.

له وانه یه دیمه نی دووه می تابلوکه هه ر به شیك یا ته واکه ری دیمه نی یه که م بی و پپوهندی به به سه ره اتی مهم و زینه وه هه بی و، ئەو سی پیاوه چه کداره یش (تاجدین) و (چه کو و عارف)ی جووته برای مهم بن که له دوسته دلسۆزه کانی بوون. ره نگه کابرای دهسته پاستیان که کراسی (گوملهک)ی سه وز و هیله کی درێژی له به ردایه و شه پوالی فشه و سمیالی باپرو قیته میر تاجدین بی، له به ره نه وهی هونه رمه ند زیاتر بایه خی به سه رو میزه ر و جلو به رگه که ی داوه و به ته مه نیش له وانی دیکه گه وره تر دیاره. ئەو وینه قه له مکیشهی که له گه ل ئەم بابه ته دا دانراوه ماموستای به ریز کامیل ئەحمه د کیشاویه بۆ روونکردنه وهی به شی مهم و زین.

دیمه نی به شی دووه می تابلوکه بریتی یه له خانوویه کی سه ر قه راخی دیجله که ده روزه یه کی زۆر گه وره وا به رووکاره که یه وه و بالنده یه کیش – که پیده چی هه لو (صقر) بی – وا به به رزاییه که یه وه و شوینیکی تایبه تی بۆ کراوه. خانوکه ره مزی دیمه نی شاره که یه. پیاویکی زه حمه تکیشی پیخاوس کو له داریک و با به پشتیه وه و هه ردوو ده رلنگی ده ریپکه یی تا ئەژنو هه لکردوون و هه ردوو قاچیشی لیک بلاو کردوونه ته وه. کابرا قو لی رووته، یا ده کریت بلین: کراسه درێژه که ی به ری نیوقوله و داریکی درێژی به دهسته وه گرتوو هه. کابرا به ره و شاری جزیر دیت و گه یشتوو ته نیو حه وشه ی خانووه که.

سئ پیایوی چه کدار له لایه که ی دیکه دان و به تهمان بچنه دهره وهی شار: یه کیان قه لغان به شان و یه کیکی دیکه یان قه لغان و تیری پییه و نه وی سییه مییش تیر و که وانی پییه و شهروالیکی فش و فوئی گولداری له پیدایه. جیی گوتنه، شهروالی خه لکی جزیر زور فش و ده لبه، به لام هی خه لکی شاری (سیرتی) سهروهی هیندی هی جزیره کان فشه و خواره وهی شی تهسک و باریکه. مروقیکی دیکه که چه کی پی نییه و له خوار نه وه وهیه له تزیک په رژی نی خانوه که دایه یانی شووره ی شار و سهروسنگی دیارن و قسه له گه ل یه کیکیاندا دهکات. کابرا تازییه کی سپیی له پییشه وهیه و سهری بو لای پیاهو سمیل قیته که به رزکردووه ته وه که به په نجه یه ک ئیشاره ت بو تازییه که دهکات. ئەم دهسته یه (سئ که سه) نیازانه بو پراو بچن یا به ره و مەم و زین بچن تا ببنه به شیک له به سه رها ته نه مره که یان.

دیمه نی سییه می تابلوکه دیمه نیکی پراوه و بریتی یه له شوینیکی شاخاوی که باسی دهره وهی شاری جزیر دهکات و پیوه ندیی به شاره وه نییه. بازه وانیکی ردیندار له به شی خوارووی ئەم دیمه نه دا (له بناری شاخه سه خته که دا) هه یه، دهسکیشیکی له چه رمی سه وزی توخ دروستکراوی له دهسندایه و بالنده یه کی پراو - که (بان ه- ی به سه ر دهسته وهیه. پیایویکی دیکه ی ردیندار له ولاتره وهی دانیشتووه. که وایه کی نیابی بی قوئی له به ردایه که قوماشه که ی گول گولییه. کابرا له سه ر ئەژنو دانیشتووه و په ری بالنده ی خستووه ته بهر میزهره که ی و گواره ی زیپیشی له گوچی که دایه.

کابرای دانیشتوو له دیمه نی سییه مدا به دهستیکی ئیشاره ت بو خوئی دهکات و بانگی یه کی که له دوو تازییه ره شه ی پیشیانوه دهکات که سهری بو لای پیاهو که قوت کردووه ته وه. تازییه که ی دی رستی له ملدایه و پیایویکی دیکه ییش له لای تازییه کانه. ئەمانه له دهسته راستی تابلوکه دان.

پیاویکی دیکه له لای د هسته چه پدایه و قاشو (کاشو-دارقاشوان) ی
به د هسته ویه که تهنیا به لگه ی هه بوونی ئەم یاریه یه له شاری جزیر. سی
پیاو له بهشی سهرووی تابلوکهدان، وان به سهه شاخیکه وه بو هه ستاندنی
هه یوان و بالنده تا به باز و تاژیه کان راوبکرین. وینه کیش وینه ی
کانیاویکی له و چیا سهخته به ردینه دا کیشاوه. ههروه ها ئاسمان و گه و آله
هه وریشی له م تابلویه دا کردووه و له باتیی شین پهنگی زیږیی بو ئاسمان
به کارهیناوه. ئەوه ی شایانی باسه ئەو خانووه ی که دهروازه ی گه وره یه و له
هنداوی پروباری دیجله یه (برجا به لهک) ده نوینی که که لها جزیرییه و ئەو
بورج - واته دیمه ن-ه ی هندای دیجله ریزه به ردیکی سپییه و پریزیک
به ردی ره شه.

تابلوئی شہ شہم دیوانا میری بوتان

تابلوئی شہ شہمیش وکوو پینجہم (پہری ژمارہ ۴۳) سہبارت بہ میرنشینی بوتانہ. زہلامیکی ردین پش لہم تابلوئیہدا لہبہر دیوانخانہیہکدا بہ چوارمہشقی لہسہر مافووریکی بچوویکی سور و زہردی بہ نہخشی گیایی و ئہندانہیی رازینراودا دانیششتوہ کہ لہسہر مافووریکی دیکہ پراخراوہ. زہلامکہ جلیکی دانسقہی گولڈاری لہبہردایہ کہ لہ جلوہرگی میرانہ و میژہریکی گہورہی گولنکہداری لہ قوماشیکی گرانہہا دروستکراوی بہ شیوہیہکی جوان پیچراوی لہسہرناوہ. گومان لہوہدا نییہ کہ وینہکیش مہبہستی پی میریکی بوتانہ کہ میر شہرفی کوپی خان عہبدال (خان ئہبدال)ی کوپی میر ناسرہ کہ کاتی تہواو بوونی دانانی شہرفنامہ فرمانرہوا بووہ^{۴۱}.

^{۴۱} شہرفخان بہ درپڑی باسی ئوہی کردوہ کہ چوئن میر شہرف بہ زہحمت توانیویہ فرمانرہوایی بوتان دست بخت و میر عہزیز و میری ہاوہند لہ نیو بیات. ئہم میر شہرفہ (مہلای جزیری)ش لہ دیوانہکیدا ناوی ہیئاوہ و گوتوویہ:

"صہف صہف مہ دین ہندی و زہنگ جہنگیزی ہات تہیمووری لہنگ
خہف وان پشاندن دل خہدہنگ تہشبیہی تیرین خان شہرف"

ہندی لہو برویہدان کہ مہلای جزیری قہسیدہی (ئہی شہنشاهی موعہظظہم) و قہسیدہی (خانی خانان)ی بہو پراوانیپڑیہ توکمہیہوہ لہ ستایشی (میر شہرف)دا گوتوون (پروانہ: دیوانا جزیری، تویراندنا صادق بہاء الدین، ۱۹۷۷، ل ۲۶۶).

ئہم میرہ کہ شہرفخان بہ ئازا و زیرہکی لہقہلہم داوہ، تا مانگی شہعبانی سالی ۱۰۱۵ی کوچی (۱۶۰۶-۱۶۰۷ی زاین)ی زیندوو بووہ و، لہگہل (نصوح پاشا)ی والیی

ژنیك - كه رهنگه كه نيزهك (جاریه) بی - به جلیکی گولداري مه یله و زهردی گرانبه ها و سه روكلایوکی سووره وه فنجانیکی خستووه ته سه سینییهك و بو میری ده بات. میزه ری سه ر ئه م ژنه وهك هی پیاوانه. ژنیکی دیکه - كه رهنگه ئه ویش كه نيزهك بی - به رامبه ر به میر به ملکه چی یه وه راوه ستاوه، قژی به سه ر سنگیدا به رداوه ته وه و جلی سوور و سه روكلایو زهرده و شووشه یهك له ده ستیدایه كه شتیکی تیدایه بو میری ده بات و

دیاره کردا هاتوون بو له نیو بردنی جوولانه وهی (محمد بن احمد الطویل)ی داگیرکهری به غدا و به شکاوی گه راونه وه. میر شه ره ف میرانی کوردی به وه قایل کردو وه كه پالپشتی نصح پاشا بکه ن و کچیکیشی پی داوه. سهیدی خان به گی کوری قوبادخانی به هدیانی قایل بووه، به لام له ژیره وه له گه ل (ابن الطویل) دا پیک هاتووه. پوژی سیی شه عبانی ئه و سالی ههردوو هیزی نصح پاشا و میر شه ره ف گه یشتوونه بهر شوورای به غدا (پروانه: جعفر الخياط، صور من تاریخ العراق فی العصور المظلمة، ۱۹۷۱، ل ۴۷). به لام (نظمی زاده) له (گلشن خلفا، ل ۲۱۱) دا گوتوویه: شه پری به غدا سالی ۱۱۱۷ی کوچی قه ماوه. ئه وهی شایانی باسه له نیو مه لا و فه قیکانی جزیر و بوتاندا بلاو بوو كه مه لای جزیری حه زی له کچی میری جزیری کردو وه و به هزی ئه و عیشقه وه بووه ته شاعیر. ئه و کچی ئه م میر شه ره فه بووه.

جیی باسه میر عیما دولد شاعیر كه له گه ل مه لای جزیریدا گفتوگو یهکی شیعیری گرنگیان ههیه، کوری ئه م میر شه ره فه ییش بووه، به پیی نووسینی سه ر کیلی گۆزه که ی كه له گه ل مه لای جزیریدا وان له نیو گومه زیکدا كه وا به (مه درسا سوور)ی شاری جزیرا بوتانه وه به ستراوه. له زانیانی وه خوالیخوش بووان مه لا مه حمودی هوسه ری و سهید عه بدولپه رحمانی کوری سهید عه لیبی فندکیی جووته موفتیمی ماموستام بیستراوه و زانراوه كه گۆری مه لای جزیری نووسینی له سه ر نییه و کیله که ی بچووکه و له به ری باکووری گومه زه که دایه. من و خوالیخوش بوو مه لا خه له فی بافه یی قوتابیم و سهید عه بدوللای شیخ مه مه دی فندکیی خالم و مه لا ئه حمه دی برام پوژی ۱۰ی ته مووزی ۱۹۷۷ له کونه بانی قاتی یه که مه وه چووینه نیو گومه زه که، چونکه ده رگا که ی به خشت گیرابوو. چهند گۆریکی بنه ماله ی میرانی جزیر و خزمه کانیان له نیو گومه زه که دان.

یہ کیان گوارہی زیّری وہک چارہ کہ لیرہ لہ گویچکہ دایہ کہ تا ئیستاش
نمونہی بہ کہ می ماوہ.

دوو پیاو لہ کوّز (جقات) ی میردا لہ سہر ئہ ژنو دانیشتون: یہ کیان
ریشدارہ کہ دوور نییہ دەرگاوانی بی. ہہندیکی لہشی بازہوانی میریش
لہ بہر تہ نیشتی کوّلہ کہ ی بلندی کوّشکہ کہ - یانی دیوانخانہ کہ - دا دیارہ،
ئیشارہت بوّ جامیک دہکات کہ جیی خواردنی بازہکیہ و بازہیش لہ
فریندایہ. دوو پیاو و سی تاژی لہ پیش دیوانخانہ کہ دا دیارن. لہ
دہرہ ویش پاسہوان بہ رمہوہ راوہ ستاوہ و دوو کہس ہن فوو بہ (بووق) دا
دہکن. دوو ئہ سپیش لہ ویدان کہ یہ کیان ہہوساریکی گولنکہ داری پیوہیہ.
لہم تابلیوہ دا دانیشتون جقات و ژنہ خزمہ تکارہ کان و کہرہ ستہی راو و
پاسہوان و مؤسیقاژن و ئہ سپ و ناومال (مافور) کوّراونہ تہوہ.
وینہ کیش پروکاری کوّشکہ کہ ی بہ بہرزی و جوان بہ نہ خش کیشاوہ و
رہنگی پہ مہیی و شین و سووری کراوہ و پرتہ قالی و زہردی بوّ کوّشکہ کہ
بہ کارہیناوہ. بوّشایی تہختی وینہ کہ - واتہ پروی دیوانخانہ کہ - ی بہ
وینہی درہخت و سوین و چہ ندین جوّرہ گیا کہ ہہندیکیان گولدارن لہ
چروپری پر کردوہ تہوہ و پازاندوویہ تہوہ و پہنجہریہ کی گہورہ بہ
دیوارہ کہیدا دیارہ.

کوّشک و ہہردوو ستوونی ہہردوو بہری زور بلندی و بہشی سہرووی
دابہش کراوہ بوّ سی بہش، بہشی نزیک پہنجہرہ بہ کاشیی زہرد کاشی
کراوہ، یانی بہ ہونہریکی بیناسازی جوان ئاواکراوہ.

تابلوی جهوتهم
قه لای جه سه نکیف

ئەم تابلۇيە لە پەرهى ژمارە (۵۶) دا يە و بە ھەلە ژمارە (۵۲) ى بۆ نووسراوه و لە بارەى مېرئىشىنى ھەسەنكىف (ھەسەن كىفا) ھو يە. ئەو قەلە سەختە ھەك لە تابلۇكەدا و لەوئىش ھەروايە بە بەردى سىپى كراوه و كەوتووھتە ھەنداوى رۆبەرى دىجلە. تابلۇكە لەگەل دىمەنى ئەم قەلە سەختەى كوردستاندا تەواو لىك دەچن كە ئىستا شارى (ئەسكىف- ھەسەنكىف) ى پەر لە ئەشكەوت ناھىەى قەزای (كەر جەوس) ى وىلايەتى (ماردىن) ۵. ئەم شارە لە سەدەى دواز دەيەم و سىاز دەيەمدا پىشكەوت، چونكە بوو بە پايتەختى دەولەتى ئورتوقى و پاشانىش مەلئەندىكى دەولەتى ئەيىوبى و دەسەلاتى ئەيىوبى تىدا تا نرىكەى چوار سەد سال بەردەوام بوو.^{۴۲}

^{۴۲} ھەسەنكىف كە ئىستا كورد (ئەسكىف) ىشى پى دەبىژن. شوئىكە لە دەورانى ئاشورىيەكاندا ھەبوه و ناوى لە نووسىنى بزمارى ئەوسادا بە (ھەسەن كىفا) ھا تووه، ھەك لە بابەتى (ھەسەن كىفا) ى ئەسكەلۆپىدىاى ئىسلامىدا باس كراوه. (ابن شەداد) لە كىتەبە دەستنوسەكەيدا (الاعلاق الخطيرة في ذكر امراء الشام و الجزيرة، پەرهى ۱۳۰- ۱۳۱، نامەخانەى (بودلېان) زانىارىيەكى باشى لەسەرى بەدەستەو ھاو، چونكە خۆى دىويە. گوتويە: سى قوتابخانە و چوار سەرشۆرك (ھەمام) ى لىيە و قەلاكەى يەكجار سەختە و ھەوت دەرگا لە ھەسەنكىفدا ھەن. ھەروھا (سەرابات) -واتە (سەرناب- سەرناف) كە تونىل (لەغم- نفق) و بە كرمانجى ژورور (ئاقدرى) پى دەلین- لە نىو قەلادا ھەيە و لە بەردادا ھەكۆلدراوه و پىپىلكە بە شىوھەكى پىچاوپىچ (ھارونى) تا سەر دىجلە دەگات و لەو كۆنە زلانىوھ بە ئىستەر ئا و لە دىجلە بۆ قەلە دەھىنرىت و سەردەخرىت، بەبى ئەوھى كە دوژمن پى بزانى يا بىيانىنى. ئەمەى كە ئەو باسى دەكات ھى سەدەى سىز دەيەمە. دەولەتى توركيا نىازىەتى ئەم شارە مېژوويە گرنگەى كوردستان كە دەوترى پىنج ھەزار ئەشكەوتى تىدايە، لە ناوبەرى و نوقمى ژىر ئاوى بەنداوى (ئولوسو) ى بكات كە لەسەر رۆبەرى دىجلە دروستى دەكات. ئەو زۆر شوئەنەوارى ترىش ژىر ئا و دەخات. بۆ بەرگرىكردن لەم شارە نايابە و شوئەنەوارەكانى،

وینەى پاسهوانیكى جل سوورى پم به دەست و قه‌لغان به كوۆل له‌به‌ردهم قه‌لادا دياره كه قسه له‌گه‌ل پاسهوانیكى ديكه‌دا ده‌كات. دوو كه‌س له‌سه‌ر قه‌لا پاره‌ستان: يه‌كيان ژنیكى پوممه‌ت به‌خاله و جلیكى سوورى گولدارى له‌به‌ردايه و سه‌روكلاوه‌كه‌ى زه‌رده و، ئەوى ديكه‌يان كورپكه. ژنه‌كه له‌گه‌ل كورپكه‌دا قسان ده‌كات. له‌وانه‌یه ئەو جووتسه ژن و كورپى ميريكى هسه‌نكیف بن. دوو پیاوی ديكه‌يش له‌سه‌ر چیا به‌ردینه‌كه‌ى لای قه‌لا پاره‌ستان، كچيك له‌نیوانیاندايه گواره‌ى له‌گوچچكه‌دايه. يه‌كيك له‌و دوو پیاوه پم به‌دهسته و جوړه قه‌لغانیكى سیگووشه‌یى به‌كوۆله‌وه‌یه. سواریك به‌ئەسپه‌كه‌یه‌وه له‌پرووبارى ديجله ده‌دات، جلیكى دريژى خه‌ت درشت و بى‌قوۆلى له‌به‌ردايه. به‌لای منه‌وه ئەمه (شیاق)ه كه له‌تابلوۆى پازده‌یه‌مدا باسى ده‌كه‌ین. ئەم سواره له‌ئاوى ديجله ده‌په‌رپه‌ته‌وه، چونكه پرده‌كه‌ى پروخواه و له‌و جییه‌دا پرووباره‌كه پانه و وادياره هاوینان سوار ده‌توانى به‌بى‌به‌له‌م لیى بدات و بپه‌رپه‌ته‌وه. وینەى نیوه‌كه‌وانیكىش له‌سه‌ر ديجله كراوه، قاز له‌ژيپیدا مه‌له ده‌كه‌ن ئەوه پرده میژووییه‌كه‌ى هسه‌نكیفه، من له‌ته‌مووزى ۱۹۷۷دا بینیم. ئەم پرده ئیستا هه‌ندیكى ئى ماوه‌ته‌وه و كه‌وانه‌كه‌ى چل مه‌تر به‌رز ده‌بى و به‌ته‌ریكى بیناسازى به‌رز دروست كراوه. (ابن شداد الحلبى) ده‌لیت: به‌شیک له‌ناوه‌پراستی ئەم پرده گه‌وره‌یه له‌دار كراوه، بو ئەوه‌ى له‌كاتى په‌لاماردانى دوژمندا داره‌كان لابه‌نه و ئیدى نه‌توانى بپه‌رپه‌ته‌وه و بگاته قه‌لا و شاره‌كه كه له‌سه‌ر لیواری خوړاواى ديجله‌ن^{٤٣}.

وتاریكى گرنگم به‌چوار ئەلقه له‌ژماره‌ى رۆژانى ۱۱/۳۰ و ۵ و ۶ و ۱۲/۷/۲۰۰۰ى رۆژنامه‌ى "كوردستانی نوێ"دا بلاوكرده‌وه. وینەى هه‌ندیكى ئەو شوینه‌وارانه‌یشى تیدا‌بوو كه هه‌موویانم دیوه و بو‌یه‌كه‌مجار بلاوكراونه‌ته‌وه.

^{٤٣} بره‌وانه: ابن شداد، الاعلاق الخطیره فى ذكر امراء الشام و الجزيرة، په‌ره‌ى ۱۳۰، هه‌ندیك سه‌رچاوه‌ى میژووی ئیسلام ده‌لین: (فه‌خره‌دینی قه‌ره ئه‌سه‌لانى ئورتوقى) له‌

تابلۇي ھەشتەم دىسان ھەسەنكىف

ئەم تابلۇيەش ۋەك ھى ھەوتەم لەسەر مېرنىشىنى ھەسەنكىفە. ويئەى مزگەوت و منارەى ھەسەنكىف لەم تابلۇيەدا كىشراون. پياويكى رېشدار لە ھەيوانى مزگەوتەكەدا لەسەر بەرماال دانىشتووہ و جلى لە ھى مىران دەچى، دەستىى ناوہتە سەر سنگى. تاقى ھەيوانەكە گولى تىدا دانراوہ. دوو كەس -كە پىدەچى كورپك و كچىك بن- خواردى بۇ دەبەن: يەكيان قاپىكى بەلەمىى بە دەستەوہىە. جورە قاپى وا بۇ چىشتى شلە بەكارديت. ئەوى دىكەيان كە كچە -يا بلين كەنيزەيە- سىنيىكى بەسەر دەستەوہىە كە پىدەچى مىوہاتى تىدابى. ھەردوكيان بە ريزوہ لەسەر چوكن و خواردەمەنى پيشكەش دەكەن. ئەوہى سەرنجراكيشە جلو بەرگى كچەكەيە

سەدەى دواز دەيمەى زائىدا ئەم پردەى بنىات ناوہ. (مىچەر سۇن) بە كەلەك لە ديار بەكررا بە دىجلەدا ھاتووہ و ئەم پردە گەورەيەى ديوہ و كەوانە زلەكانىى پى عەنتىكە بوون. گوتويە: ئەو كەوانانە ئەوہ پيشان دەدەن كە مروق ناتوانى بە چەندەھا بەرگ كتيب پشودريژى و خوگرىى ئەم مىللەتە لە ميژىنە و ليھاتووہ دەرىپى. زۇربەى خەلكيش دەلين رۇمانىەكان ئەم پردەيان دروست كردووہ (بىروانە: مىجر سون، رحلە متنكر الى لداد ما بين النهرين و كردستان، بەرگى يەكەم، ل ۱۰۶)، ۋەرگىپرانى عەرەبىى فوئاد جەمىل). (ھەننا دولپونووى) مەترانى پيشووى ماردىن -خوالىى خووش بى- گوتويە: ((لە چەند سەرچاوہيەكدا نووسراوہ كە قەرە نەرسەلان سالى ۵۱۰ى كوچى (۱۱۱۶-۱۱۱۷ى زاین) پردى ھەسەنكىفى بنىات ناوہ)). بەلام ئەوسا ناوبراۋ لەسەر تەخت نەبوہ و (داودى باوكى حوكمدار بووہ (بىروانە: ماردىن تارىخى، ۱۹۷۲، ل ۱۸۴- بە توركى). دانەيەكىمان بەھوى (جبرائىل عەلاف) مەترانى بەرپىزى ماردىنەوہ چنگ كەوتووہ.

که له کراسیکی سپیی سهرقول دهلَب و لهسهر ئه و بهرگیکی کورتی نیوقولی سهوز و لهسهر ههمووانیش جلیکی زهردی بی قول و تهسکی تا سهر سمت هاتوو پیک هاتوو و پشتینی لهسهر بهستوو. بهلام سهروکلای وهک هی پیاوانه. ههروهها دهپیی فشهکهیشی. وینهکییش جاروبار جیاوازی له نیوان جلو بهرگی ژن و پیاودا ناکات.

پیم وایه ئه و پیاوه گه ورهیه که خواردنی بو دهریت سولتان حوسینی کوپی میر محمه دی کوپی مهلیک خهلیل بی که له کاتی تهواو بوونی شهرفنامه دا گه وره ی بنه ماله ی میرانی ئه ییوویی حهسه نکیف بووه. ناوبراو ماوهیه که حوکمداری کردوو، بهلام چونکه حهزی له ئیش و کاری گه وره دنیایی نه بووه دهستی ئی هه لگرتوووه. شهرفخان له لاپه ره (٦٠) دا دهلیت: ئیستا که سولتان حوسین له کوردستان دهژی و به شیک پاشماوه ی ئه و قافی باب و با پیرانی وه رده گری. واته بی کاره و باری ژبانی جوړ و تهواوی نییه. وینه کیشانی له مرگه وتدا مانای وایه ته رکی دنیای کردوو و خه ریکی کاری ناینیه.

هه ر له م تابلویه دا وینه ی پیاویک و هه رزه کاریک هه ن له خوار مزگه وت و له گو ی دیجله راوه ستاون. پیاویک و هه رزه کاریکی دیکه ییش به سهر شاخی پشت مزگه وته که وهن. وینه ی دوو (سووراحی) یا گولودان یا گه وره که یان سووراحی و بچووکه که گولودان له م تابلویه دا کراون. نووسینی (الله جل جلاله) به سهر به رزایی گومه زی کووزکووزیی مزگه وته که وه هیه. هه ر له م تابلویه دا ته نیا سه ری داتا شرای زه لامیک له سووچی دیواریکی به رزدا دیاره و ئه لقه یه کی زه ردیش له گو یچکه یدایه که چوارچیوه یان هیلی جیا که ره وه ی نیوان وینه ی ئه م بینایه و مرگه وته که ی تیپه راندوووه. ره نگه ئه مه په یکه ری سه ره زه لام بی به دیواری قه لای حه سه نکیفه وه.

تابلوؤی نۆیه م قه لای ئاگیل له دیاربه کر

تابلوؤی نۆیه م (په ره ی ژماره ٦٦) سه باره ت به مرنشینى (ئاگیل) ه له ناوچه ی سه رچاوه ی رووبارى دیجله و، بریتى یه له دیمه نیکی قه لای سه خته که ی (ئاگیل) که ده که ویته سه ر به رده لانیکی به رزی باکووری شاری دیاربه کر و (٥٧ کم) یکه لییه وه دووره و به رامبه ر به رووبارى دیجله ی شه . ئەمه قه لایه کی کۆنى کوردستانه و نووسینی بزما رى و هه لکوؤل دراوى سه رده مى ئاشووریا نى پێوه ن. چه ند گوێزێکی به ردینی گه و ره و کۆن و گرنگی تێدان. گلکۆ (قه برى) ئەم پێغه مبه رانه ی لێ یه به پێی باوه رى خه لکه که ی: هاروون، نوالنون (یوونس)، ئەلیاس، نوالکفل. جگه له هه بوونی مرگه وت و قوتابخانه ی کۆنى زه مانى ئیسلامی^{٤٤}. ئەمانه تیکرا

^{٤٤} بروه: بسرى كوئيار، دياربكر تاريخى، به رگى سېيه م، ل٢٦٦-٢٧٩. هه روه ها شوكت بيسان اوغلو، بتون جبهه لرینه دياربكر، ل٧٣. ئەم دوو كتيبه به توركين. گوندى (به نى نوح) له سه ده ی يازده يه مى زايندا و له سه رده مى (ده و له تى كوردی دۆستكى) دا له سه ر پاسه وانانى قه لاکانى ئاگیل و (جاتره) و (یه مانى) وه قف كرا، چونكه ئەم سنى قه لایه ی ده و له تى دۆستكى نزیکى سنوورى ده و له تى بیزه نتى بوون و به چاویکی پر بایه خه وه ته ماشا ده کران. (ابن به ات) که بازرگانىکی گه و ره ی شاری فارقین بوو له کاتى (نصر الدولة) ئەحمه د کوپى مه پوان کوپى که که دا ئەم گونده ی به پێنجسه د دینارى بیزه نتى كړى و كرده وه قفى ئەم سنى قه لایه . ئەو پارهییه قازانجى يه که پوژ خام فرۆشتنى بوو. (بروانه: احمد بن يوسف بن على بن الازرق الفارقي، تاريخ الفارقي، بيروت، ١٩٥٩، ل١٦٧، عبدالرقيب يوسف، حضارة الدولة الدوستكية في كردستان الوسطى، به رگى دووه م، ل٣٢٤).

نیشانه‌ی پرابردوی بایه‌خدا و شارستانه‌تیی دیرینی شاری ئاگیلن. مروّقه به‌پیی میژووی شوینه‌واری یه‌که‌مین جار له جیهاندا که تانیستا زانرابی - له‌م ناوچه‌یه‌دا (ئاگیل و مه‌عدهن) فییری چین و پستن و به‌کارهیانی (مس) بووه.

قه‌لای ئاگیل له تابلوکه‌دا وا به‌سه‌ر چیا‌یه‌کی به‌ردینی هندای پروباری دیجله و ئەم تهرزه بیناسازیانه‌ی تیدا به‌رچاو ده‌که‌ون: قوتکه‌کانی سه‌ربانی به‌ جوړیکی سی سووچ و جوان دروست کراون له شاخ ده‌چن. شیوه‌ی ره‌شمالی کوچه‌ری سی ئەستوونده‌گی و که‌وانی به‌نده‌پروومیش به‌ ره‌نگرشتنی لیواری (قوتکه‌کان) به‌ ره‌نگیکی سپی ده‌رده‌که‌ون. وینه‌کیش سیفه‌تیکی نه‌خشکاری به‌ ئیشه‌که‌ی به‌خشیوه. په‌نجه‌ره‌کانی قه‌لایش به‌ شیوه‌یه‌کی دریز کوّله له به‌رده‌کاندا هه‌لکو‌لدراون و قوتکه (شرفه‌)کان و ریزه دیواری خواره‌ویان به‌ چه‌شنیکی شیوه‌که‌وانه‌یی دروست کراون. دیواری قه‌لا به‌ ره‌نگی په‌میی قوتکه‌کان به‌ ره‌نگی زی‌ری ره‌نگ کراون. شوینه‌کانی شه‌پرکردن (مه‌ته‌ریژ) لاکیشی و گه‌وره‌ن.

چه‌ند که‌سیک له‌سه‌ر قه‌لا و ده‌وروبه‌ری دیارن. چوار که‌س له‌سه‌ر قه‌لا راوه‌ستان: یه‌که‌میان له‌ ده‌سته‌راستدا (به‌پیی ئەسلی راوه‌ستان) پیاویکی ریشداره که‌ ره‌نگه‌ میری ئاگیل بی. میر جه‌عفهری کوپری قاسم به‌گ له‌ کاتی ته‌واو بوونی شه‌ره‌فنامه‌دا میری ئاگیل بووه. ئەمجا وینه‌ی ژنیکی و پاشان وینه‌ی دوو پیاو هه‌ن. سه‌روکلادوه‌که‌ به‌پیی وینه‌ی ژماره (۱۸۸/۲)ی نیو کتیبی (دیاریکر تاریخی)ی (به‌سری کونیار) له‌ ناوچه‌ی سو‌رانیس هه‌یه، وه‌ک خو‌شناوه‌تی. ئەمه سه‌روکلادیکی ژل و بازنه‌یییه و سی هه‌زار و پینجسه‌د سالیکی له‌مه‌وبه‌ر له‌ کوردستاندا هه‌بووه، وه‌ک له‌ په‌یکه‌ری ژنیکیدا دیاره که‌ له‌ گردی (شمشاره‌)ی ناوچه‌ی رانییه‌ی پارێزگای سلیمانی دۆزراوه‌ته‌وه. پی‌ده‌چی ئەو ئافره‌ته‌یش ژنی بی. ته‌مه‌نی میر جه‌عفهر ئەوسا ده‌وری چل سالیکی بووه.

لاویکی بەرگ سپی و کچیکی که زیدار له بەری دەستەچەپی قەلادا راوەستاون
 و له دلدەر و دلخوازی یە کدی دەچن. پەریکی زلی بالندە خراوەتە بەر کلاوی
 لاوەکە که دەستیکیی بەرز کردوو تەو و له گەل کچەکەدا دەدویت. لاو و کیژەکە
 له تەنیشت یە کتر نین و دووراییەک له نیوانیاندا هەیه. شوینیکی بلند و له نیوان
 هەردووکیاندا و لەو دەچێ خویان دابیتە پشت جیگایەکی بەرز بۆ ئەو ی کهس
 نەیانینێ. ئەم جیگا بلندە ی نیوانیان له کۆسپی سەر پێگای پیکگە یشتنیان
 دەچێ. دوور نیبە ئەم دیمەنە چیرۆکی دوو دلداری خەلکی ناگیل بێ.

کور و کیژیک بە نیوقەدی شاخە بەردینەکە ی خوار قەلاوەن و پیکەو
 دەدوین. وینە ی راوکەریک و بە نزیک ی دامینی تابلۆکەو، تەفەنگیی دریزی
 ئاراستە ی بولبولیکی سەر داریک کردوو. راوکەرەکە کیسە یەکی بچووی
 وەک جزدان (خەلیتک) ی له پشت بەستوو، له گەل شتیکی مەیلە و خرپ،
 کیسە یەکی جیی گوللە ی تەفەنگەکە ی و شتە مەیلە و خرپەکە ی (کولەکە) ی
 جیی بارووتە کە یەتی. کورد کاتی خۆ ی بارووتی تەفەنگی کۆن (تەفەنگی
 کرمانجی) ی دەخستە نیو کولەکە (مقەور) یەکی خرپ بچووک بۆ ئەو ی بە
 باران تەر نەبێ و شێ هەلنەهینی و نەپەستریتەو. دەمە کە ییشی بە پەرۆ
 دەگیرا و توند دەکرا و ملە باریکە ییشی بە پەت دەبەسترا و تەفەنگچی بە
 پشتینی کە یەو ی قایم دەکرد و بە لاکە لە کە یەو شۆر دەبوو وە. وینە ی
 کولەکە ی بارووتی قەدی تەفەنگچی له تابلۆ ی یە کە میشتا هەیه. وینە ی
 کولەکە ی بارووت و تەفەنگ و پێداویستیەکانی راووشکار لە سەر کیلیکی
 گۆرستانی جزیرا بۆتان هەلکۆلدراون که پەنگە گۆری مەمەد بەگی میری
 بۆتان بێ. (بەروانە: وینە ی ئەو کیلە له کتیبە کە ماندا: بانگە وازیک بۆ
 پروناکییرانی کورد، ل ۱۰۸). هەر وەها وینە ی کولەکە ی بارووت و وینە ی
 دەمانچە و شمشیر و خەنجەر و چەند ئامرازیکی دیکە ی شەر لە سەر گەلیک
 کیلە بەردی گۆرستانی (شیخەللا) ی شاری هەولیریش هەلکۆلدراون. وینە ی

بړيک له و کيڼه کهله پووريانهم گرتووه. له هندیک ناوچه ی وهک (سليمانی) دا گولله ی تفهنگيش خراوته نیو کوله که یه کی دیکه. واته تفهنگچی دوو کوله که ی بچوکی به کهله که یه وه ده به ست.

پیاویک له لای راستی خواروی تابلوکه دا دیاره (کلاو قووچ) ی له سهر ناوه و میزهری له سهر به ستووه. نهم پیاوه (دافنجان) - واته (ده فسنجان) -^{۴۵} ی به ده سته وه گرتووه. ده ف لیډهری تابلوی سییه مییش هر به م پی یه ده ف لیډه دات. له وینه ی تابلوییه کی (قوتابخانه ی ته ورین) دا ده ف لیډهر به ده ستی چه پ ده ف لیډه دات. میسریه کانیش سه ده ی دووه می پیش زاین له سه رده می به تلیموسه کانداه به ده ستی چه پ ده فیان لیډاوه، وهک وینه ی هه لکؤ لدرای سهر به رد شه وه پیشان ده دات^{۴۶}. به لام یه کیک له پینج مؤسیقاژهنانی سهر سه عاته که ی (ابن الرزازی جزیری هونه رمند به ده ستی راست ده ف لیډه دات^{۴۷}. وهک پیشترا باسمان کرد، جزیری له شاری دیاربه کر کتیبه که ی داناوه و وینه کانی به ده ست کیشتاون، وهک چؤن وینه کانی نیو شه ره فنا مییش هر له کوردستان کراون. هه روه ها له تابلوییه کی ده ستنوسی (منافع الحیوان) ی (عبیدالله بن بختیشوع) دا ژنیک له کورپکی سولتان مه حموودی غازاندا به ده ستی چه پ له ده ف ده دات.

^{۴۵} وشه ی (صنج) وهک (صولجان) و (صهریج) عه رهبی نییه، به لکوه به عه رهبی کراو (عربه) یه، چونکه زمانی عه رهبی پیتی (ص) و (ج) ی تیډا له وشه یه کدا کؤنابنه وه. نهمه له (سنج) هوه هاتووه که وشه یه کی فارسی یه. پیډه چی هه مان کات کوردیش بی هر له کؤنه وه (سه نچ) له کوردیدا هه بووی.

^{۴۶} برونه: الدكتور صبحی انور رشید، الالات الموسیقیه فی العصور الاسلامیه، شیوه ی

۱۵۴ له ل ۲۶۰ دا و وینه ی ۸۰ له ل ۲۷۹ و ۲۵۹ دا.

^{۴۷} برونه: وینه ی ۸۸ له ل ۳۸۵ ی هه مان سه رچاوه دا.

مۆسیقاژەننىكى دىكەى بەرامبەر بە دەفرژەن لە ئامپىرىكى مۆسىقايى ژىدار دەدات كە جوۆرە عوودىكە پىنچ تاكە تەلى ھەيە و پىنچ كليل و شىوھى شويىنى كليلەكان (بنجق)يش رىكە لەگەل عووددا. عوودى پىنچ تاكە تەلى لە سەدەى چواردەھەمدا ھەبوو و لە (ل ۱۰۵)ى كتيىبى صبحى انور رشيد الات الموسيقى في العصور الاسلامية)دا ويىنەى ھەيە كە (شكل ۴۴)ە. لە قوناغى يەكەمدا نووسىومە رەنگە (طنبور الشروانيين)بى، بەلام ئىستا بە عوودى دەزانم.

نابى ئەو لە بىر بگەين كە ويىنەكيش لەم تابلويەدا لەچاوا تابلوكانى دىكەيدا بەباشى دەورى ئافرەتى ديارى كردوو. رەنگە لەبەر ئەو بووى كە زۆر بەى خەلكى ئاگيل كوردى (زازان) و ئافرەتيان لەلا ئازادترە، يا لەوانەيە ھوى دىكەى ھەبن.

تابلوی دهیهم

دیسان ناگیل

ئەم تابلۆیەش هەر سەر بە بابەتی میرانی شار و قەلای ناگیله. بەشیکی شاری ناگیلی سەر کەناری دیجلە لەم تابلۆیەدا دیاره. مزگەوتی ناگیل بە گومەزە کووزکووزەکیەو دەبینرێت. مەلایەك کە بەسەر و میژەریەو دەناسرێتەو لە دەستەپراستی مزگەوتدا دانیشتوو. پیاویکی ئاینیش وا لەلای چەپی پەنجەرە ی مزگەوتە کە یا خانوویەکی تەنیشت مزگەوتە کە کە بەپێی میژەرە سەوزە سادەکە ی لەوانە یە بانگەر یا مجبوری مزگەوتە کە بی. یەکیکی دیکە ی جل سەوز بەرامبەری و لە لایەکی دیکە ی پەنجەرە کەو دەستی بۆ لای ئەو بەرزکردوو تەو و قەسە ی لەگەڵدا دەکات. پەنگە ئەمە ژن بی، ئەگەرچی شیو بەستنی سەر و کلاو کە ی لە هی پیاوان دەچی.

بینایەك لە بەردەم مزگەوتە کەدا هەیه کە پیم وایە قوتابخانە (مەدرەسە) یە. دوو پیاوی ئاینی یاری یەك دەکەن کە لە (٧٢) خانە (ماریات) پیکهاتوو و بە ئەستوونی هەشت و بە ئاسۆییش نو خانە یە. یاریە کە (دامە) نییە، چونکە دامە لە (٦٤) خانە پیکدیت. هەروا (شە ترەنج) ی رەسە نییش نییە کە پیش ئیسلام لە هیندستانەو بۆ ئێران و زۆر وولاتی وە کوردستان گواستراو تەو و هەر (٦٤) خانە یە و لە لایەن چەند میللەتیکەو گۆرانی تیدا کراو. (ابن ابی حجلە) لە کتیبە کەیدا (انموذج القتال فی نقل العوال، ١٤٧-١٤٨) دا کە لە بارە ی شە ترەنجەو یە گوتوو یە: شە ترەنج چەند تەرزیک ی دیکە ی هەن وەك (الشطرنج التامة) و شە ترەنجی

خه لکی (صعیدی میسر و شه ترهنجی دریژ و شه ترهنجی پومی - واته بیژهنتی. به لام ههندیکیانی پرون نه کردووه ته وه. له وانه هیه نه م یاریه ی ناگیل جوړه (شه ترهنج) یك بووی، به لام نازانین کام جوړیانه و ناخو هه و کاته نه م یاریه (۷۲) خانه ییبه ههر له کوردستان یا لای میله تانی دیکه یش هه بوه.

یه کیك له و دوو مه لایه که له تابلوکه دا یاری ده که ن، میزه ری خه تدار ی مه یله و پرته قالی یه و لفکه ی دریژ و جبه یه کی شینی توخی پو شیه و ریشی سپی و ته مه نداره. دوورنییه نه وه قازیی ناگیل بی، نه وی دیکه یان میزه ر (سه روکالو) یکی سپیی له سه ره و جبه یه کی رهنگ (شیرداخ) ی له به ره. نه وسا پیوانی ناینیش شه ترهنجیان ده کرد، چونکه له مه زه بی شافعی دا نه گهر یاری له سه ره هیچ نه بی حه لاله و نه گهر له سه ر شت بی ده یشی بی به قومار. ههرچی یاریی تاو له (نرد - نه ردین) یشه با له سه ره هیچیش نه بی له هه موو مه زه بیکی فیهی دا حه رامه. به لام نازانم مه زه بی جه عفری له و باره یه وه رای چونه ^{۴۸}.

له تابلوکه دا کوړیکی لاو له لای راست و نزیک ی ههر دوو یاری که ره که دانیش تووه. پیاو یکی خزمه تکار سینییی کی به سه ره ده سه ته وه یه. له وه ده چی خوار دنی تی دابی و بویی ببات. پیاو یك و کوړیک له سه رووی مزگه وت و قوتا بخانه که وه دیارن. ههرزه کاریکی دیکه یش له لای چه پی سه رووی تابلوکه وه هیه که پیده چی کیژ بی. دوو که س له و به ر شاره که وه له نزیک رووباری دیجله دا ههن: یه کیان پیړیکه و رهنکه هه ژار و سوال که ر بی و ده سته ی بو لویک دریژ کردووه. شه ره فحانی هونه رهنه ند زور به ی بو شاییه کانی نه م تابلویه ی به دره خت و گیا رازاندووه ته وه و دره ختیکی له شیوه ی گولدا به رهنگی زیړی له به رزیی شاخدا وینه کی شاره که له شیوه ی خویدا کاریکی تاك و یه که مینه.

^{۴۸} بروانه: ابن ابی حجه، انموذج القتال فی نقل العوال، ص ۳۲-۴۳.

تابلوئی یازدهیهه م

شاری هیزان

تابلوئی یازدهیهه م (په‌ره‌ی ژماره ۷۷) له‌سه‌ر باسی میرنشینی (هیزان) ه. ئەم تابلوویه و تابلوئی دوازدهیهه‌میش بریتین له دیمه‌نی شارۆچکه‌ی (هیزان) که ئیستا گوندیکی بیست مائیی سه‌ر به قه‌زای (قه‌ره‌سووی ویلایه‌تی (بدلیس) ه و له ناوچه شاخاویه‌کانی باشووری خۆراوی زه‌ریاچه‌ی (وان) ه و ده‌شتیک له به‌رده‌میدایه و هه‌رچوار ده‌وره‌که‌ی به چیا ته‌نراون و جیگایه‌کی یه‌کجار دلگیر و خۆشه. ئەم دوو تابلوویه مانایه‌کی ئابووری ده‌به‌خشن، به‌وه‌دا که له تابلوئی یازدهیهه‌مدا دووکان و بازاری شار دیارن و له دوازدهیهه‌میشدا دیمه‌نی زه‌وی و زار و جوگه‌ی ئاو و باخ کیلان له لایه‌ن باخه‌وانیکه‌وه وینه کی‌شراون. هیزان -وه‌ک شه‌ره‌فخان نووسیویه- شوینیکی پر باخ و بیسانه و میوه‌ی جو‌راوجۆری تیدان که هه‌ندیکیان له ناوچه‌کانی دیکه‌دا نین، وه‌ک فنده‌ق (بندق) و کشمیش. به‌پیی قسه‌ی میژوو نووسانی دیکه‌یش گیلان و (شاه بلوط) یشی هه‌ن.

دووکان و بازاری هیزان له دامینی ئەم تابلوویه‌دا دیارن و وان به پال گردیکه‌وه. دووکانه‌کان به خشتی سووره‌وه‌کراو و پی‌شه‌وه‌یان به چه‌شنیکی که‌وانه‌یی و ریکوپیک ئاوا کراون و ده‌ورانه‌وری پووکاری هه‌ندیکیان نه‌خش کراوه. دووکانداره‌کان میوه ده‌فرۆشن. کۆمه‌له شووتی‌یه‌کی درێژکۆله‌ی بی‌خه‌ت له دووکانی ده‌سته چه‌پدا که تاقیکی که‌وانه‌یی هه‌یه دیارن و شووتی‌یه‌کیش قاش کراوه و به‌رچاو خراوه بۆ

ئەوھى سەرنجى كېرىپار پاكىشى. لاويك ھاتوھ شووتى بىكېرى. ۋابزانم تاقەكە كراوھ بە چەند رەفەيەكە و، دوور نىيە ميوھيان لەسەر دانرابى و سەبەتەيەكەيش ۋا بەسەر رەفەي سەرووھە. دووكانى ناوھپراست شووتىي خېرى خالدار و تەرازووي تىدا دەبىنرىن. ئەوسا زۆربەي شووتىي كوردستانى توركيا بە ۋە چەشەنە خېر بوون. من پىش دىتنى ئەم وئەنەيە ۋامدەزانى شووتىي درىژكۆلە سادە بەم نىكانە بو كوردستان ھىنراوھ. بەلام ئەم وئەنەيە بەلگەيەكى مېژوويى پتەوھ بو ھەبوونى ئەم جوړە شووتىيە لە كوردستاندا پىش چوار سەد سال. خو ئەگەر لە ھەموو جىگايەكەيش نەبووبى، ئەوا لە ھىزان ھەبوھ. شووتىي ۋا تا ئەم سالانى رابردوويش لە ناوچە شاخاويەكانى دەوروبەرى ھىزان نەبوھ، ۋەك ناوچەي ميكيس (مكس)و، بگرە (ھەكارى و بوئان)يش ھەر ھى خېر و درىژكۆلەي خەتداریان ھەبوھ. ھەر نىزىكەي سى سالىك لەمەوبەر لەم جوړە شووتىيە بو سلیمانى ھىنراوھ و يەكەمجار پىيانگوتوھ (شووتىي قەلاچوالان)، چونكە لەوئى چىنراوھ و بەرھەم ھىنراوھ. ۋاتە پىشان ھەر شووتىي خېر ھەبوھ. ۋا پىدەچى ئەو دەمە ھەردو جوړە شووتىيەكە يا جوړە درىژكۆلە سەوزەكە لە كوردستاندا كەم و ناياب بووبى و يا ھەر لە ھىزان ھەبووبى يان لەوئى پتر بووبى. بوئە ئەم ھونەر مەندەي كوردستان ناوا وئەكەي كىشاوھ.

شووتىيە خېرە خالدارەكان لەم دووكانەدا بەسەر پىپىلكەكانەوھ دەردەكەون و ئەم پىپىلكانەيش دەچنە سەر ئەو ھۆدەيەي بان دووكانەكە كە پىياويك لە پەنجەرەكەيدايە. دووكاندار لاوھ و لەسەر ئەزئۆ دانىشتوھ. پىياويكى ردىندارىش شووتىيەكى لەسەر دەستە كە لىي كېوھ و بەرەو دوا دەگەرئەتەوھ. تەرازووي دووكاندارەكە بە بنمىچى دووكانەكەوھ بەستراوھ و شوپرېووتەوھ. ئەم جوړە تەرازووي ئىستايش لە دووكانى قەساب و لۆكە و خورى فرۇشانى شارەكانمان ھەن و لە ناوچەي سلیمانى پىي دەلین (شايەن).

دووکانداری دووکانی سییهم میوهیه کی خری به دسته وهیه و پیشانی کپیری دهدات، له وانهیه فندق یا ههنجیر بی. دسته که دیکه ی بو شتیکی دی بردوو و کپیریکیش دستیی بو هه مان شت بردوو که زه میلیه. کوریک له سهربانی دووکانی دسته چهپ راوه ستاوه و، یه کیکی دیکه ییش له سهربانی دووکانی دسته راست راوه ستاوه و وینه که ی که میک شیواوه و دور نییه ژن بی.

کیشه یه کی بیناسازی:

کیشه یه کی بیناسازی (معماری) له هه ردوو تابلوی له مهر (هیزان) دا ههیه. شه ره فخان له م باسه دا نووسیویه: خانووه کانی نیو قه لای هیزان (خیزان) له سهر ته رزی بیناسازی پروانگه ی ستیرناسی (مرصد فلکی) بینا کراون. و ئاواکراونه ته وه^{۴۹}. هه روه ها گوتوویه: قه لای هیزان له قه لاکانی

^{۴۹} گوزاره یه کی په رهی (۷۶) ی دستنوسی شه ره فنا مه له گه ل هی شه ره فنا مه ی چاپی قاهره و شه ره فنا مه ی کوردیی (هه ژاری موکریانی) دا که وه رگپیرانی چاپه که ی قاهره یه جباوازه. ئەم گوزاره یه "قلعه و خیزان نیز اصلا مشابهت بقلاع بلاد اکراد ندارد و بطرز عمارات بلاد عجم" له دستنوو سه که دا هه یه و له وانی دیکه دا نی یه. له دستنوو سه که دا ئەم گوزاره یه هه یه: و بیوتات درون قلعه را نیز بطرز رصد طرح کرده اند". که چی له چاپه که ی قاهره دا وه هایه: "و عمارات اندرون قلعه بطرز رصد طرک کرده". واته له بریی (بیوتات) (عمارات) هاتوو و هه ژار له ۱۴۰۲ دا ئاوا وه ریگیپراوه: "ژووری قه لآ وه ک پروانگه ئەستیره ناسان هه ل خراوه". یانی (عمارات) ی به (ژوره کان) ی قه لآ داناوه. له کاتیکیدا شه ره فخان ئەمه ی مه به ست نه بوه. به لکو خانووه کانی نیو قه لای هیزانی مه به ست بووه که هه موو خانوویه کی نیو شوورای قه لای هیزان ده گریته وه و بریتی یه له شاری هیزان، نه که بینای قه لآ به تاقی ته نی. ئەم مه به ست له گوزاره ی دانه دستنوو سه که دا به باشی ئاشکرا کراوه. میژوونوو سان زورجار شار به ناوی (قه لآ) وه ناو ده بن. بو نمونه، ئەولیا چه لابی له باتیی شاری ماردین و شاری سنجار و شاری

ولّاتی کوردان ناچئ، به لککو له هی عهجه مستان دهچئ که به خشت و قسل دروست کراون. جگه له وه، هیزان شاریکی ئیسلامییه و میوه هاتی ولّاتی عهجه می تیدا هه ن°. هه ره له دریزه ی ئەم قساندها گوتوو یه: ((له نیو

وان نووسیویه: قه لای ماردین و قه لای سنجار و قه لای وان. مه بهستی له شار و قه لاکه یه پیکه وه.

°° ئەوی راستی بی هیزان - که له سه رچاوه کاندایه شیوه ی (حیزان و خیزان) یش ناو دیر کراوه - وه ک شارو چکه یه ک و مه لبه ندی ناوچه یه ک له پیش ئیسلامدا هه بوه. (واقدی) له (فتوح الشام، بهرگی دووم، ل ۱۶۸-۱۶۹) دا گوتوو یه: خیزان و مه عدن و ئیسعد و چه ند مه لبه ندیکی دیکه یش سالی ۱۸ ی کۆچی (۶۳۹ ی زاین) ی (عیاض بن غنم) پرکاری کردن. باسیل نیکیتین له کتیبه که یدا (الاکراد، ل ۱۲۹) گوتوو یه: هیزان له سه رده می پۆمانییه کاندایه مه لبه ندی هه ریمی (موکسای) - واته (میکسی) - بووه و، ئیستایش قه لایه کی پۆمانی له دۆلی هیزاندا ده بینریت. هیزان پیش دهورانی هۆلاکو و (نصیر الدین الطوسی) و له زهمانی ئیسلامدا ناوی به (حیزان) به (ح) ی بی نوخته هاتوو (پروانه: زکریا القزوینی، اثار البلاد و اخبار العباد، ل ۳۶ و یا قوت الحموی، معجم البلدان، باسی (حیزان) و، ابن الاثیر، اللباب فی تحریر الانساب، بابه تی (حیزان).

میوه هاتی هیزان پری له وه ده به سستیته وه که بگوتری له زهمانی هۆلاکو دا بنیات نراوه، چونکه ئەو میوه هاته پیش نهویش له هیزان هه بوون، وه ک فندق (بندق) و (شاه بلوط) که القزوینی و یا قوت الحموی باسیان کردوون. هه روه ها فندق له دیهاتی (بیدار و ئوزیم و خنوک) ی ناوچه ی به روارایی قه زای (خه سخیر) ی باشووری ناوچه ی هیزانیش هه یه. دوور زییه له هیزان وه ریانگرتیبی. پری تیده چئ له زهمانی ئیسلامدا به فراوانی ده ست به شاری هیزاندا هیئرابی و ئاوه داتر کرابیته وه. رهنگه هه ره مه یش له بیری خه لکدا مایبته وه. من وای بو ده چم پاشماوه ی ئیستای شوورای هیزان زۆر کۆن نییه و هی زهمانی ئیسلامییه، و پرای نه وه پته و نییه و به رده کانیشی نه داتاشراو و نه گه وره ن. شایانی باسه که چووم بو هیزان به هاو پرییه تی برام محمه د و ائق، خه لکه که ی پیان گوتم: ئەم به شی خۆراویه ی قه لای هیزان که ئیستا گرنگترین به شییه تی و به به ردی نه قاپی سپی هه لچنراوه، نه وه بورجی (جیهان شاه) ه و مانی جیهان شاه بوو. که

خه لکی (هیزان) دا ئەوه بلأوه که ئەم شارە خاوەنی شاری (مەراغە) و

چووینە سەر گوپی (سینەم) یش که گۆرانی و حیکایەتی زۆری لە سەر هەن و بەرپادەیه که بلأویوونەتووە که گەیشتوونە ناوچە ی موکریان و هەولێر و کۆبەیش گوتیان: ئەوه خانووی جیهان شاهی باوکی (سینەم) ه که گۆرەکه ی وا له بهشی پاشهوهی گۆرستانه که و بهری خۆراوی قه لاکه و گۆرستانه که ش.

جا ئیدی نازانم ئەم جیهان شاهه میریکی هیزانی پاش زەمانی شەرەفخان بوو، یا یهکیکی دیکهیه و قه لای هیزان یا شووراکهیشی ئاواکردوونەوه ! من له میژوودا سێ کهسم به ناوی (جیهان شاه) هوه بهیردا دیت که بتوانم بلیم رهنگه یهکیکیان تهعمیری هیزانی کردبیتتوه و بورجهکهیش هەر به ناوی ئەوه وهیه: یهکه میان جیهان شاهی کوپی مغیث الدینی توغروول شاهی کوپی قلیچ نەرسه لانه که له سه لجووقیه کانی پۆمه و پایتهختی حکومه ته که ی شاری (ئەرزپۆم) ی کوردستان بوو و له نیوان سالانی ۶۲۲- ۶۲۷ ی کۆچی (۱۲۲۵-۱۲۳۰ ی زاین) حوکمی کردووه. دووه میان جیهان شاهی کوپی قهره یووسفی قهره قۆینلووه که ماوه یهکی درێژخایان له ئیران و عیراق و کوردستان حوکمداریی کردووه و سالی ۸۷۲ ی کۆچی (۱۶۶۷-۱۶۶۸ ی زاین) ی له ناوچه ی (مووش) ی باکووری بدلیس کوژراوه. سییه میشیان جیهان شاهی کوپی قهره عوسمان و مامی (حسن الطویل) ی ئاق قۆینلووه، له کاتی کدا میرانی ئاق قۆینلو سه روکاریی ناوچه ی (هیزان) یشیان کردووه. ژبانی ئەم جیهان شاهه پوون نییه و ئەم وه کوو شایه که حوکمی نه کردووه. من به دووری نازانم جیهان شاهی قهره یووسف که خاوهنی مەراغە و ته وریش بووه، قه لآ و شاری هیزانی ئاوه دان کردبنه وه. به لام نه مبیستووه هیزانی کردبێ به جیبی دانیشتنی خوێ. له وهیش ناچێ شوورای هیزان هی سه ده ی پازدهیه م به ره و خوارتر بی.

هەرچی جیهان شاهی قهره قۆینلووه مزگه وتی گه وره ی شاره له میژینه که ی (وان) و مناره که یی بنیات ناوه که وا له لای قه لای وان هوه، وه که ئه ولیا چه له بی له لاپه ره ۲۱۲ ی چاپی کوردیی سیاحه تنامه دا گوتوویه و باسی نه خش و نیگارکانه ییشی کردووه. به لام له بریی ئەوه ی بلیت جیهان شاهی قهره قۆینلو، به هه لئ گوتوویه جیهان شاهی ئاق قۆینلو، هه روه ها له ۱۲۲۱ د- باسی کردووه که هه ر له وان میواخانه (دار الضیافه) یه که ی ئاواکردووه.

(تەورپن ئاۋاي كىردۈۋەتەۋە). بەش بەخۇم زانىياريى وام لەھىچ نووسىنىكىدا بەرچاۋ نەكەۋتۈۋە. ھەرچەند ئەۋەش ھەيە كە ھۆلكۆ شارى مەراغەي نوئى كىردۈۋەتەۋە و كىردۈۋىيە بە پايتەختى دەسەلاتدارىيى خۆي و (نصير الدين طوسى)ى زاناي گەۋرەي ستىرناسى پراۋىژكارى بوۋە. بۆيە پەنگە (نصير الدين) لەگەل ۋەزىرىكى گەۋرەي ئىسلامدا شارى (ھىزان)يان بنىيات نابئى و ھەر خۆيشى ميوەھاتى عەجەمستانى لى پراۋندبئى. لەبەرئەۋە دەكرىت (نصير الدين) بە بنىاتنەرى ئەم شارە لە قەلەم بەدەين، ھەرچەند ئەۋە دوۋرپش نىيە".

ئەۋى پاستى بئى بنىاتنانى خانوۋەكانى نىۋ قەلەي ھىزان يا ھى شارى ھىزان لەسەر تەرزى بىناسازىي پراۋنگەي ستىرناسى مەسەلەيەكى گرنگى بىناسازىيە و مخابن (شەرەفخان)يش پراۋنى نەكىردۈۋەتەۋە تا بزائىن چۆن بوۋە. وپراي ئەۋە، نايشزانىن تەرزى بىناسازىي پراۋنگە ستىرناسىيەكانى سەردەمى ئىسلامەتى چۆن بوۋە، ۋەك پراۋنگەي مەراغە كە گەۋرەترىن پراۋنگەي كاتى ئىسلام بوۋە و، پراۋنگەي ئولۇوغ بەگ لە سەمەر قەند كە دوۋەمىن پراۋنگەي گەۋرەي ھەمان سەردەمە و، پراۋنگەي قاھىرەي سەردەمى دەۋلەتى فاتمى و پراۋنگەي (دمشق)ى كاتى مەئموون و پراۋنگەي بەيروونى و پراۋنگەي (ابو حنىفە) (ئەحمەدى كوپرى داۋدى كوپرى ۋەنەندى دىنەۋەرى)ى زاناي كورد لە ئەسەفھان و (دىنەۋەرى) كوردستان. چەند سەرچاۋەيەكى ستىرناسى و مېژۋويىم بۆ ساغكىردنەۋەي ئەم مەسەلە بايەخدارە پىشكىنى، ھىچ زانىياريىيەكم لەۋ بارەيەۋە نەدى، ئەۋە نەبئى كە (نصير الدين طوسى) پراۋنگەي مەراغەي لە سەدەي سىياز دەيەمدا دامەزاندۈۋە و گومەز لە بىناكەيدا ھەبۈۋە بۆ ئەۋەي تىشكى خۆر بېتە نىۋ پراۋنگەكەۋە تا چەند حىببىكى ستىرناسى بەۋ تىشكانە بكات. واتە بىناي پراۋنگەي مەراغە لە ئازەربايجانى ئىران گومەز بوۋە و، زۆرپش پىي تىدەچئ

شهره‌فخان بینای ئەم پوانگه گه‌وره‌یه‌ی سه‌رده‌می ئیسلامه‌تی دیبێ که ئیستایش شوینه‌واری ماوه، یان وینه و وه‌سفی هه‌ندیگه پوانگه‌ی له کتیبه ده‌ستنووسه‌کاندا به‌رچاو که‌وتبێ و خویندیته‌وه.

بۆ ده‌ست خستنی زانیاری له‌سه‌ر ته‌رزی بیناسازی پوانگه‌ی ستیرناسیی ده‌ورانی ئیسلامه‌تی نامه‌م بۆ چه‌ند نامه‌خانه و لایه‌نیکی زانستی نارد، وه‌ک (مرکز بحوث الفضاء والفلك) له به‌غدا و (دار الکتب و الوثائق القومية) له قاهره و مؤزه‌خانه‌ی به‌ریتانیا له له‌ندن و (الاتحاد الفلكي العالمي) و نامه‌خانه‌ی بودلیان له ئۆکسفۆرد و نامه‌خانه‌ی مۆرگان له نیویۆرک و مؤزه‌خانه‌ی لۆقر له پاریس. هه‌روه‌ها دانه‌یه‌کم له تابلوی یازده‌یه‌می شه‌ره‌فنامه بۆ لیکۆلینه‌وه بۆ هه‌ندیکیان نارد. که‌چی ته‌نیا وه‌لامی مؤزه‌خانه‌ی به‌ریتانیا و نامه‌خانه‌ی (مۆرگان)م پێ گه‌یشت که ده‌لێن زانیاری و امان له‌لایه‌نییه‌. هه‌روا وه‌لامی نامه‌خانه‌ی (دار الکتب)ی قاهره‌یشم وه‌رگرت که ده‌توانم بلێم ئەم نامه‌خانه گه‌وره‌یه له‌هه‌موو نامه‌خانه‌کانی دیکه‌ی خۆره‌لاتی ناوه‌راست پتر هه‌ست به به‌رپرسیی زانستی ده‌کات و که‌م که‌سی بێ وه‌لام هێشتووته‌وه. ئەم کرده‌وه‌یه‌ی کارگیرانی شایسته‌ی سوپاس و پێزه. به‌پێی وه‌لامی نامه‌خانه‌ی (دار الکتب): پوانگه‌ی سه‌مه‌رقه‌ند که سالی ۱۴۰۵ زاینی له‌سه‌ر شاخیکێ به‌ردین له لایه‌ن (ئولووغ به‌گ)ه‌وه (کوپی شاه پوخی کوپی ته‌یموور له‌نگه که سالی ۱۴۴۷-۱۴۴۹ی زاین حوکمی کردووه) ئاواکراوته‌وه، بیناکه‌ی خه‌ر و دامه‌زراویکی شه‌ش گۆشه‌یی و سێ نهۆمی بووه و خه‌نده‌ک (خندق)یکی قوول له ناوه‌راسته‌که‌یدا هه‌بووه که به پلیکانه‌ بۆی چوونه‌ته خوار و ئامیژی پیاوانه بۆ تۆمارکردنی هاتووچۆی خۆر و مانگ و په‌روانه و ئەسته‌یره‌کانی له‌سه‌ر دانرابوو و پارپه‌و و ژووری گه‌وره و حوچه‌ بۆ زانیانی ستیرناسی و ئامیژ پاراستن له ده‌وری ئەم ئامیژدا هه‌بوون و دیواره‌کانیشیان به وینه‌ی

ئاسمان و ئەستېرە و ئامپېرەکانی پروانین داپۆشراپوون. (دار الکتب) وینەى لاپەرەیهکی کتیبیکی ئینگلیزیشى بۆ ناردووم که ئەم زانیاریانەى ئى وەرگرتوو و وینەى قەلەمکیشى پروانگەهیشى تیدا هاتوو.

وینەى خانوویەك لەم تابلۆى یازدەیه مەدا کیشراوە که پیدەچى نموونەیهکی خانووەکانى هیزان بى کهوا شەرەفخان گوتوو یە لەسەر تەرزى بیناسازى پروانگەکان. ئەم خانوو بە پى وینەك بە خشتى سوورەو کراو ئاواکراو و، هۆدەیهك یا بلین بەشە خانوویەك لە ناوەرەستیدا هەیه و چوارگۆشەیه و لە شیوێ بۆرجدا هەلکەوتوو. پەنجەرەیهکی سیگۆشەیه تیزیش لە هندای دەرگاگە هەیه که لەوانەیه ئەم شیوێ پەنجەرەیه بۆ پروانینە ئەستېرەکان باشتەر گونجاو بووى.

پاش بلۆ بوونەوێ ئەم باسەم، سالى ۱۹۹۱ شیوێ بیناسازى پروانگەى شارى مەرغەم بەو زانیاریانەى بۆ ساغ بوووە که لە کتیبى (کاوش رصدخانه مەرغە) دکتۆر (پەرویزى وەرچاوەند) ی بەرپۆبەرى گشتى (شوینەوارى ئیران) دا هاتوون و پوختەى پشکنین ولیگەرەن (کاوش-تقیبات) ی دائىرەى شوینەوار لە پروانگەكەدا خراونەتە نیو ئەم کتیبە و ناوی خویشى سەرپەرشتى (کاوش) کردنەكەى کردوو. هەرۆهە زانیاریەکانى نیو کتیبى (مەرغە) ی نووسىنى (یونس مروارید) ی چاپى سالى ۱۳۶۰ ی هەتاوى (۳۱۲-۳۴۲) ئەوێ بۆ ساغ کردمەو. پروانگەكەى (نصیر الدین طوسى) بەپى ئەم دوو سەرچاوە فارسىیه گەرەترى پروانگەى کاتى ئیسلاام بوو و لە چەند بەشە خانوویەك پیکهاتوو و بینایەکی خۆر لە ناوەرەستیاندا هەبوو و بۆرجىکی لوولەیهى (اسطوانى) ش لە ناوەرەستیدا هەبوو که بە چوار قات مەزەندە کراو و لەم بۆرجەو پروانراو ئەستېرەکان. وینەى پروانگەكەى بە دەست لە نیو و لەسەر بەرگى

سەرچاوهی یه که مدا کیشراوه. جا بهم پی یه وینهی شهرفنامه به گشتی لهسهر تهرزی بیناسازی پروانگهی مراههیه.

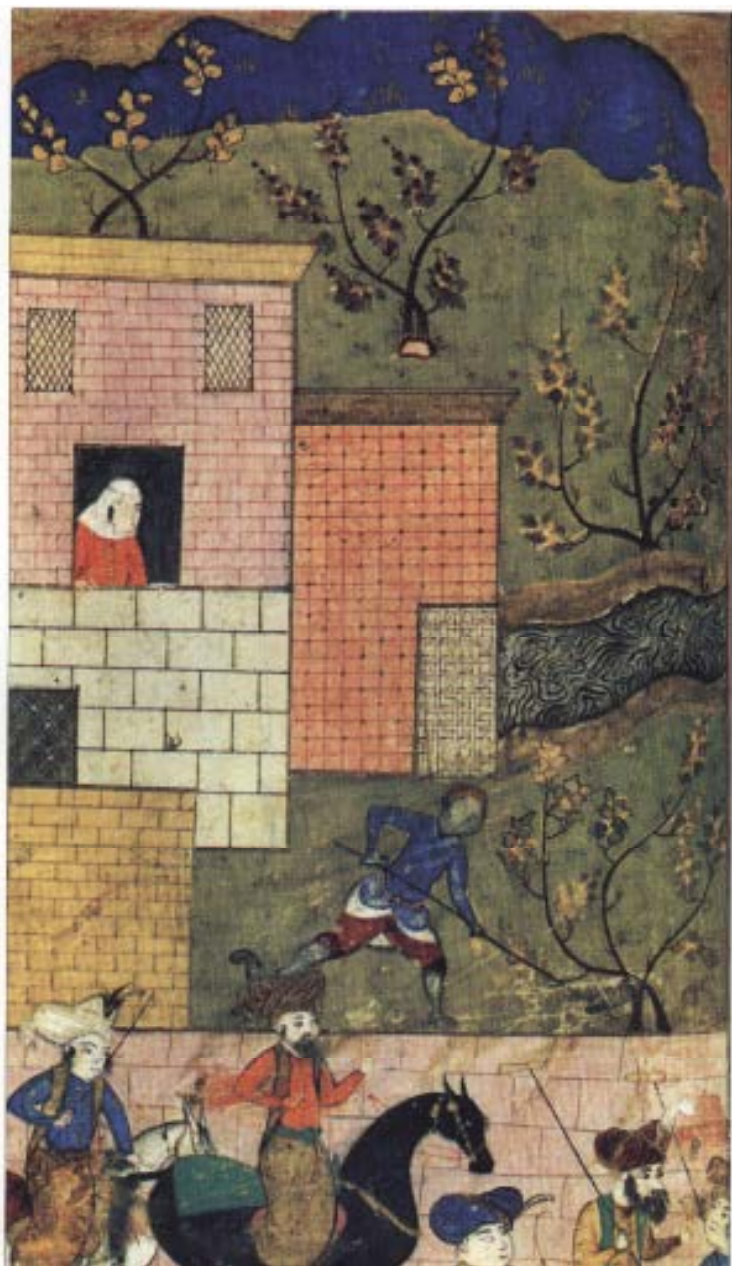
شایانی گوتنه، پوژی (۱۰ی ئابی ۱۹۷۷) چووم بو دیتن و وینهگرتنی شوینهواری هیزان و گوپی (سینهه) و قوتابخانهی غهوسی هیزان لهسهر گردی (غهدا)ی خویرهلاتی هیزان. خانووهکانی شارهکونهکه پروخاون و ههندیکی شوورا و بوج و قهلاکه ماونهتهوه و خهلیکش بهردهکانی (قوتابخانهی میرداود)ی سهربهری باکووری شیوهکه و بهرامبهر قهلاکهیان بردووه که شهرفخان باسی کردووه. حالی حازر شتیکی ئهوتوله تهرزی بیناسازی ئهوسای هیزان به ساغی نهماونهتهوه. جا مهگهر پوژیک له پوژان زانیانی شوینهوارناس به پیشکنین و لیگهپان شتیکیان لهم بارهیهوه چنگ بکهوی.

تابلوی دوازدهیه م

هیزان

وهك پيشتر گوتمان ئەم تابلویه‌یش هەر له‌سه‌ر هیزان و زه‌وی‌و زار و باخه‌كانیه‌تی. شه‌ره‌فخان ده‌شته‌كه‌ی به‌رنگی سه‌وز له‌به‌رده‌م شاخی شین و ئاسان یا پاشینه (خلفیه)ی زه‌ردی ئالتوونیدا كیشاوه تا ئه‌وپه‌ری جوانیی دیمه‌نی ده‌شت و شاخه‌كاني هیزان ده‌ربه‌ری. ئەم شیوه‌رنگاندنه به‌چه‌شنه نه‌خشیک حسیب ده‌کریت. باخه‌وانیک دياره باخه‌كه‌ی به‌پیمه‌ره ده‌داته‌وه و چمکی كراسه‌كه‌یی خستوه‌ته به‌ر پشتینه‌كه‌ی و ده‌رلنگی شه‌رواله‌كه‌ی پیاوه‌و لاقی پروت كرده‌وه. كابر سه‌روكلایکی بچووکی له‌سه‌ر ناوه و هه‌ردوو قاچی لیک دوورخستوه‌ته‌وه و له‌ئه‌رزی قایم كرده‌ون. ئەم دیمه‌نه‌نیشانه‌ی كارامه‌یی و گورج و گۆلی باخه‌وانه‌كه‌یه. جوگه‌یه‌کی ئاو به‌په‌نا باخه‌كه‌دا ده‌روات.

ئه‌سپ سواریک له‌دامینی تابلۆكه‌دا دياره، سه‌روپیچی گه‌وره‌یه و گۆلنكه‌یه‌کی زل له‌كلوه‌كه‌ی به‌رز بووه‌ته‌وه و كه‌وايه‌کی بی‌قول و كراسی‌کی كورتي له‌به‌ردان و شه‌روالیکی فش و قۆلشی له‌پێ كرده‌وه. دوو پیاوی پیاده له‌پیشیه‌وه ده‌رۆن و یه‌كێك بو‌ پيشوازی هاتوه‌و و سواریکیش به‌دواوه‌یه‌تی. ئەم سواره -به‌رای من- میر حه‌سه‌نی كوپری مه‌لیك خه‌لیله كه‌له‌كاتی ته‌واو بوونی شه‌ره‌فنامه‌دا میری هیزان بووه. سواره‌كه‌ی پشت ئه‌و ئیستر سواره كه‌ئیستره‌كه‌ی سپی‌یه و سه‌روكلایکی سپی زلی به‌سه‌ره‌وه‌یه و په‌ری بالنده‌ی به‌رخستوه‌و زولف یان قژی له‌بنه‌وه ده‌رکه‌وتوه‌و و زولفیش له‌هیزان هه‌بووه وهك پيشتر باسمان كرد،

رېمېكې به دەسته‌وه‌يه و جلوبه‌رگې له هې پياوه‌كه‌ي پېشوو ده‌چې. دوو پياوه پياوه‌كه يه‌كيان ردېن و سمېلېكې ره‌شى باېر و نارېكې پېوه‌يه و، نه‌وى دېكه‌يان لاوېكې قه‌له‌وى بې سمېله و شتېكې له ده‌ستدايه كه ره‌نگه ئامرازېكې شه‌ر بې. پياوه ردېنداره‌كه قاشوېه‌كه به ده‌سته‌وه‌يه. يه‌كېكې دېكه به‌ره‌و روويان دېت كه دم و چاوى له هې ژن ده‌چې و قاشوېه‌كه دېكه‌ي به‌ده‌سته‌وه‌يه. پېده‌چې نه‌م ده‌سته‌يه له كوڅكه‌كه‌وه هاتېنه ده‌رې و بو يارېي (قاشوان) بچن.

نه‌م يارېيه - وه‌ك له تابلوې چواره‌مېشدا پېشان دراوه - برېتېيه له دارېكې درېژ كه قاشو (كاشو - چوگان) ي پې ده‌لېن و (گو - گوډ) يه‌كېش كه توپېكې خړه له دار دروست ده‌كرېت و بزماره سه‌رخړه‌كانې لېده‌درېت يان له لباد ده‌كرېت و لباده‌كه به شووژن ده‌دروېت بو نه‌وه‌ي پته‌ويې. بېر مه كه مندال بووېن نه‌م گوډكه‌مان له به‌رديش دروست ده‌كرد. قاشو يا يه‌كېچارچه‌يه و سه‌ره‌كه‌ي چه‌ماوه‌ته‌وه، يان له دوو پارچه دروست ده‌كرېت و يه‌كېكيان درېژ و نه‌وى دېكه‌يان كوړته و كوني تېده‌كرېت و له‌سه‌رى داره درېژه‌كه ده‌درېت و چه‌سپ ده‌كرېت. نه‌و قاشوېانه‌ي كه له شه‌ره‌فنامه‌دا كېشراون له جوړى دووه‌من. نه‌م يارېيه زور كوڼه و به عه‌ره‌بې (الكرة والصولجان) ي پې ده‌گوتريت. (جورجى زېدان) ي كه‌له ميژوونووسى ميژووى شارستانه‌تېي ئيسلامى گوتوويه: عه‌باسيه‌كان له زه‌مانى (هارون الرشيد) دا نه‌م يارېيه‌يان له فارسه‌كانه‌وه وه‌رگرت^۱. شه‌ره‌فخان كه له په‌ره‌ي (۱۴۸) دا باسى شايى مير شه‌مه‌سدينى باوكى خوې كردووه، گوتوويه: نه‌و ده‌مانه لاوانى كوردستان به‌رده‌وام يارېي قاشوانيان ده‌كرد. شايسته‌ي باسه (گوډ مه‌يدان) كه جيگايه‌كه ته‌ختانى شارى بدليسه و قوتابخانه‌ي (اخلاصيه) ي شه‌ره‌فخان و گومه‌زى چهند

^۱ بروانه: جرجي زيدان، تاريخ التمدن الاسلامي، به‌رگې پېنجه‌م، ل ۱۸۰.

میریکی بدلیسی لین، هر به ناوی ئەم یاریه وه ناوی لی نراوه، چونکه ئەم یاریه لهم مهیدانهدا کراوه.

(بنی برجا) یش که پیشتر له سهر قهراغی (شهتی بچووک) یانی خهندهک (خندق) ی شار و جیگایه کی تهختانی پشت شوورای جزیرا بو تان و گوپی (مهم و زین) بوو که ئیستا کراوته خانوو، له سهرده می میرانی بو تاندا مهیدانی یاری گوک و رمبازی بووه. ئەحمه دی خانینی شاعیری مهزنی کورد ئەم شوینه ی به (مهیدان) ناوبردووه. جگه له ناوهینانی چه ند جیگایه کی دیکه ی جزیر و دهووبه ری و له وانه (چه می وه سطانی) و (نیرگزی) و (سهقلانی مه ما)^{۵۲}. ئەولیا چه له بی که خو ی یه که م جار چوارده پوژ له بدلیس ماوه ته وه و میوانی (عهبدال خان) بووه، به درپژئی باسی یاریی قاشوانی له وی کردووه. لهم پروه وه گوتوو یه: ریزیک به رد له مسهر و ئەوسه ری مهیداندا دانراون و به سهدان سوار له ههردوو لا یاری دهکن. گوکه خپه و له داره و هینده ی سه ری زه لایکه و قاشوکه یشیان سه رخپه و له زهرد گیراوه^{۵۳}. واته: وهک قاشو ی تابلوکان نییه. (ئهمه دی خانی) ش ئامژه ی بو ئەم یاریه کردووه. ئەوه تا میر تاژدین (میر تاجدین) په یکه که (قاسدی) ناردووه ته کن میر زهینوددین و گوتوو یه:

"هر چارسه ری دمه وه کی گو"

چه وگانی ئیراده ناوی کاشو^{۵۴}"

^{۵۲} ئەحمه دی خانی، مهم و زین، ههولیر، ۱۹۶۸، ل ۱۰۱.

دیپه شیعره که ی مهم و زین ئەمه یه:

"وه سطانی و نیرگزی و سهقلان

دهروازه و ئومه ری و مهیدان"

^{۵۳} سیاحه تنامه ی ئەولیا چه له بی، ل ۱۴۴ ی دهقی کوردی.

^{۵۴} ئەحمه دی خانی، مهم و زین، ل ۱۲۹.

جاران یاری قاشوان له کوردستان باو بووه و سوار له گه‌ل سوار و په‌یایش له گه‌ل په‌یادا یاری‌یان کردووه. دوو تاقم له یاریه‌که‌دا به‌رامبه‌ر به یه‌کدی راوه‌ستاون و هه‌ر تاقمی‌کیش هه‌ولی داوه گو‌که بو‌ خو‌ی ببات. بو‌ نموونه، سالانی سسی هه‌ر جاره‌ی سسی چل سواریک له شاری کو‌یه (کو‌یسنجه‌ق) پی‌که‌وه بو‌ راو ده‌چوون. له چوون یان گه‌رانه‌وه‌دا یاری قاشوانیان ده‌کرد. هه‌روه‌ها (جلیتین) یشیان ده‌کرد و ده‌هۆل و زوپنایان له گه‌ل خو‌دا ده‌برد و (عه‌زه‌ی زهینه‌ل چاوه‌ش) که به زوپنا لی‌دان به‌ناوبانگ بوو زوپنای لی‌ده‌دا و (حه‌مه‌عه‌بو‌) یش ده‌هۆلی ده‌کوتا. سه‌رباری شه‌وه، شه‌سپیشیان وه‌ها فی‌ر کردبوو له کاتی (جلیتین و پمبازی) دا به پی‌ی هه‌وای زوپنا که ده‌هات و ده‌چوو^{٥٥}. ئیستایش یاری قاشوان له نیو من‌دالانی لادی‌دا ده‌کری‌ت. ناب‌ی شه‌وه‌یش له‌بیر بکه‌م که یاری قاشوانه له ده‌ورانی مه‌غولی‌ه‌کاندا (ئی‌لخانی) هه‌بوه و وینه‌یشی له‌نیو وینه‌کانی کتیبی ده‌ستنووسی (منافع الحیوان) دا هه‌یه. قاشوی مه‌غولی‌ه‌کان سه‌ره‌که‌ی یا سه‌ری پارچه بچوو‌که‌که‌ی چه‌ماوه‌یه، له کاتی‌کدا به‌پی‌ی شه‌م وینه‌یه‌ی شه‌ره‌فنامه هی کوردان راست و ری‌که.

ژنی‌ک له‌م تابلوی‌ه‌دا سه‌رپوشی‌کی سپیی ته‌نکی له‌سه‌ر کردووه و له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌ی خانووی‌ه‌کدا ده‌روانی‌ته شه‌وه‌که. خانووه‌که دوو یا سێ نه‌ومه، نه‌ومی خو‌اره‌وه‌ی له به‌ردی نه‌قاری‌یه و شه‌وانی دیکه له خشتی

^{٥٥} عه‌زه‌چاوه‌ش باری ئابووری باش و شه‌سپیکی چاکیشی هه‌بوو و له‌گه‌ل سواره‌کاندا به سواری ده‌چوو. فه‌ره‌ج چاوه‌ش زوپناژهن بوو له کو‌یه و، پاشتر هاته‌رانیه و ده‌وری هه‌شت سالی‌ک له‌مه‌وه‌به‌ر کو‌چی دوایی کرد. شه‌وسا راوکردن به تاژی بوو، نه‌ک بالنده‌ی راو. شه‌م زانیاریه‌م له کو‌یه له‌باره‌ی یاری قاشوانه‌وه له کاک توفیقی مه‌لا سدیق وه‌رگرت. وا بزانه (قاشوان- قاشو) له وشه‌ی (کاشو) وه‌رگیراوه و، ته‌نانه‌ت زور جی‌گه‌ی کوردستان وه‌ک به‌هدینان- (کاشوی پی‌ ده‌لین و فارسیش هه‌ر وای پی‌ ده‌لینت.

سووره وەكراوه، دوو په‌نجهره‌ی تیه‌ه‌لكیش (مشبك) – كه به‌عه‌ره‌بی (نافذة شمسیة) ی پئی ده‌لین – له‌ نهومی سییه‌مدان ئەم چه‌شنه په‌نجهره‌یه له‌ كوردستاندا كه‌مه و بو‌شاردنه‌وه‌ی ژن و خیزان دروست ده‌كریت تا ئەوانه‌ی وا له‌ پشت په‌نجهره‌كه‌وه‌ن ده‌روه‌ه‌یینن و خه‌لك ئەوان نه‌یینن. جو‌ره په‌نجهره‌ی وا له‌ به‌غدا زۆره‌ و، زۆریه‌ی ئەم په‌نجهره‌ه‌ بچووكانه له‌ خانووه‌ كو‌نه‌كانی كه‌ركوك و كو‌یه له‌ گه‌چ كراون نه‌ك دار. له‌ (سلیمانی)ش له‌ گه‌نجینه‌ی پشت هۆده‌ی دانیشتندا هه‌ن.

به‌شیکی خانوویه‌کی دیکه له‌ بن ئەم خانووه‌ه‌ دیاره‌ و به‌ خشتی سووره‌ه‌ كراوه، خانوویه‌ك له‌ ته‌نیشت ئەوه‌ی پێشوودا له‌سه‌ر جو‌گه‌ ئاوێکی گه‌وره‌ دروست كراوه، پروكاره‌كه‌ی به‌ كاشیی پرته‌قالی رازیندراوه‌ته‌وه‌ و دیکۆریك به‌ ته‌نیشتیه‌وه‌یه‌.

له‌ چه‌ند تابلویه‌کی شه‌ره‌فنامه‌دا وی‌نه‌ی كاشی هه‌یه‌ كه‌ زۆر پئی ده‌چئ ئەو كاته‌ كاشی له‌ كوردستان به‌كارهاتبێ، جا چ له‌ كوردستان دروست كرابێ یان له‌ ده‌روه‌ه‌ هی‌نرابێ. ئەولیا چه‌له‌بی وه‌سفی (حه‌مامی باخ)ی كردووه‌ له‌ بدلیس له‌ كاتی عبدا‌ل‌خاندان و گوتوویه‌ (له‌ سیاحه‌تنامه‌، به‌رگی ٤، وه‌رگی‌پردراوی كوردی، ١٢٨): ((دیواره‌كانی گومه‌زه‌كه‌ی به‌ كاشیی چینی رازیندراونه‌ته‌وه‌ و قه‌سیده‌ی (فضولی) له‌ باره‌ی حه‌مامه‌وه‌ به‌ ده‌ستخه‌تی محمد ره‌زای ته‌وریزی له‌سه‌ر ئەو كاشیانه‌ نووسراوه‌)).

تابلۇى سىيازدهيم

نه خوشىي دهمار (أعصاب) و چاره سهرگردنى به دوعا

ئەم تابلۇيە (پەرەى ژمارە ۸۹) سەبارەت بە مېرنشېنى (ترجىل) ۵ و برىتىيە لە نەخۇشى دەمارى كىژى مېرى ئورتووقى و چاره سهرگردنى لە لايەن (شىخ حەسەنى زەرقى) يەوہ. شەرفخان لە پەرەى ژمارە (۸۹-۹۰) دا نووسىويە: ئورتووقى كورپى ئەكسەبو (اكسب)^۶ كە مېرىكى سەلجووقى بوو و پاش لە نيو بردى دەولەتى كوردىي دۇستكى لە لايەن سەلجووقىيە كانەوہ ناوچەى ماردىن و دياربەكرى لە ژىر دەستدا بوون، كچىكى جوانى ھەبوو تووشى نەخۇشىي دەمار بوويو. چەند نۆشداريان ھىنايە سەر نەياتتوانى چارەى بكن، تا داوايان لە شىخ حەسەنى كورپى شىخ عەبدولرەحمانى ناسراو بە شىخ

^۶ لە ھەندىك سەرچاوەدا بەناوى ئورتووقى كورپى ئەكسەب - ئەكسەبو - (اكسك) ىش ناوبراوه. سولتان مەلەك شامى سەلجووقى سالى ۴۷۷ى كۆچى (۱۰۸۴-۱۰۸۵ى زاین) ھىزىكى بە سەرگردىي مېر ئورتووق بۇ يارىدەدانى ھىزىكى دىكەى نارد كە پىشتەر بۇ داگىرگردنى دەولەتى كوردىي دۇستكى ناردبووى. ئەوہبوو سالى دواتر داگىريان كرد. ئورتوق سالى ۴۸۴ى كۆچى (۱۰۹۱-۱۰۹۲ى زاین)ى كۆچى دوايى كرد و سەكمانى كورپى سالى ۴۹۵ى كۆچى بووہ مېرى حەسەنكىف و پاشان كورپ و نەوہكانى دەستيان بەسەر ھەموو ناوچەى ماردىن و دياربەكردا گرت.

جا لەبەرئەوہ كە ئورتووق لەم ناوچانەدا ھوكمدارىي نەكردووه، دەبى ئەو مېرە ئورتووقىيە باوكى كچەكە يەكىك لە كورپ يا نەوہكانى ئورتووق بىن نەك ئورتووق خۇى (پروانە: الدكتور احمد السعيد، تاريخ الدول الاسلامية و معجم الأسر الحاكمة، بەرگى دووہم، ل ۳۵۰-۳۵۳ و، عبدالرقيب يوسف، الدولة الدوستكىة في كردستان الوسطى، بەرگى يەكەم، ل ۲۹۱).

حەسەنى زەرقى كرد، كە مروڤيىكى پياوچاك و مورىدى زۆرى ھەبوو، بە دوعا چاكى بكاتەوھ. ئەوئيش ھات و بە دوعا كچەى چاك كىردەوھ. باوكيشى كچەكەيى دا بە سەيد حوسىنى كورپى شىخ حەسەن^{۵۷}.

ھەرۈھا ھكۆمەتى (ترجىل)يشى پى بەخشى كە برىتى بوو لە (ھەزۆى قەزايەكى دياربەكر و عتاق (ھتاخ-ئىتاخ) كە (۸۵كم)ىك لە خۆرەلاتى دياربەكرەوھ دوورن. (ھاوئىنى ۱۹۷۷ بۆم ھەلكەوت وئىنەى قەلاى ئىتاخ بگرم). پاش ئەو، كورپ و نەوھكانى ھوكمىيان كرد. جگە لەوانە، چەند قەلا و جىگايەكى دىكەيشى لە ناوچەى دياربەكر پى دا. كورد ئىستا بە عەشیرەتى زەرقى دەبىژن (زەركى).

وئىنەى خانوويەكى ھەك مزگەوت لەلاى سەرۈوى تابلۆكەدا كە گومەزەكەى پىۋازى و پروكارەكەى نەخشدارە. واتە ئەو گيا و درەختەى كە

^{۵۷} ناوى (سید حسین) لە پەرەى (۹۰)ى دەستنوسى شەرەفنامەدا ھاتوو، واتە سەيد حوسىنى كورپى شىخ حەسەن، بەلام لە لاپەرە ۲۲۴ى شەرەفنامەى چاپى قاھىرەدا (سید حسن) لە برىى (سید حسین) نووسراوھ. ديارە دانە دەستنوسەكە راسترە. شەرەفخان لە پىشدا نووسىوھ: شىخ حەسەنى زەرقى كچى مىرى ئورتووقى لە خۆى مارەكرد (پروانە: پەرەى ۸۶ى دەستنوسەكە و لاپەرەى ۲۰۹ى چاپى قاھىرە). سەبارەت بە تەمەنى شىخىش، پىدەچى ھەر ئەوھ راست بى كە ئەو كىزەى لە كورپى خۆى مارە كىردى. شايانى باسە ناوى شىخ حەسەن زەركى لە شەجەرەى شىخ الاسلامى ھەكارىدا ھاتووھ كە مورىدى شىخ الاسلام بووھ ھەك (ابو الوفاى الطوانى) و شىخ محمد شىبكى. شىخ الاسلام (عەلى كورپى ئەحمەد كورپى يووسف) لە سالى (۸۶ك=۱۰۹۶)دا كۆچى داوى كىردووھ و كورپى لە دىرەشى باشوورى ئامىدىيە لە بەرى گارى. لە (۱۹۹۵/۶/۲۵)دا وئىنەى كورپى ئەم گىرتووھ، لە شىخە بەناوبانگەكانى كاتى خۆى بووھ. شەجەرەكەى لە يەكى مانگى موھەرەمى ۱۲۱۳ك (=۱۷۹۸- ۱۷۹۹)دا بە خەتتىكى جوان نووسراوھ و دانەى فۆتوكۆپىيە لە لامە و زۆر بەسوودە و نيازەمە بلأوى بكەمەوھ. براى بەرپز كاك حوسىن محەمەد محەمەد على دىرەشى پاش ئەو سەفەرمان كە لەگەلما بوو بۆى نارووم. ھەك لە شەجەرەكەدا ھاتووھ شىخ (عدى كورپى مسافر) ھەقالى و شىخ عەبدولقادى گەيلانىش لە مورىدەكانى بووھ.

ديارن نه خشن و په نجره ريش به نيوقه دی ديواره که و هيه. پيډه چي نه مه مزگهوت نه بي و سهراي ميري نورتووق بي و شيوه که ي گومه زي بي. کچه نه خوشه که له حهوشه ي خانوه که دا له نيو جيډا که وتوه. راخه رکه ي لباديکي به سهرا مافووريکي جواندا راخراوه و شتيکي سووري گولدار تا نزيک مل به سهرا کچه دا دراوه. ژنيکي خزمه تکار له نزيک قاچي و لاي دهسته چه په وه دانيشتووه، وهک دهستووري ئيستا ي کوردستاني باکور دسرؤکيکي سپيي به سهرا وهيه و دسرؤکيکي (هه نيه پيچ - تويلبه ندي) ي له دور به ستووه. ژنه باوه شيني به دهسته وهيه و باوه شيني کچه نه خوشه که دهکات. ژنيکي ديکيه ييش له ته نيشتي کچه که وه دانيشتووه و دسرؤکه که ي سووره و هه نيه پيچه که ي سپي يه. (شيخ حه سه ني زهرقي) ييش به سهروميزر و ردينيکي سپي و جبهه يکي سووره وه له پشت سهري کچه که وه دانيشتووه و وا دياره دووعاي بو ده خويني. پياويک له پشت شيخ حه سه نه وه راوه ستاوه. وينه که ي تا راده يه که تيکچووه و ميزره که ي قوماشه له دور ي کلاويکي لبادي نالاندووه وهک هي کورده کاني باکووري کوردستان پييش قه ده غه کراني له لايه ن تورکه وه که پيي ده بيژن (کوم و کولاق).

نورتووق خو ي له سهرا کورسي يه که دانيشتووه و هه ردووه دهستي خستووه ته سهرا ي و به په ژاره و ئوميدوه دهروانيته کچه که ي. ناوبراو که وای بي قول و کراسي دريژ و شهروالي پوشيون و کلاوه که ي له شيوه ي تاجدايه يان ههرا تاجه و قوماشه که ي ره شي يه کره نکه و ژيره وه ي ده بي مقه با يا ته خته ي ته نک بي. ناوه راستي کلاوه که ي وهک تاسکلاو (خونډه ي جهنگه و گولنکه يه که ي کورتي به سهرا وهيه و دوره که ي به پاني بو سهرا وه هه لگه راوه ته وه و هه ردووه ته نيشتي بهرز و تيزه و بهم جوړه ده بيته شيوه تاجيکي سيگوشه و له گه ل هي مه غوليه کاني ئيراندا هاوجووته وهک هي سولتان مه حمود غازاني نه وه ي هو لاکو (۱۲۹۵-۱۳۰۴ ي زاین) که له

تابلوی یه که می دهستنوو سی (منافع الحيوان) ی ئین بهختیشووع (عبيدالله كورپی جبرائیل) دا دهرده که وی که وا ناوبراو کتیبه که ی بؤ (نصر الدوله ئەحمەدی کورپی مەپروانی کورپی کهک) ی پاشای کوردی داناوه. ژنه که ی (مەحمود غازان) ییش لەم کلاوه ی لە سەردایه. وا دیاره وینەکییش (شەرەفخان) زانیویه ئەم کلاوه هی پەرگەزی تۆرائییە وەک سەلجوقیەکان. ئیدی ئەویش بؤ میر ئورتووقی کیشاوه.

شەرەفخان ئەم کلاوه ی لەو تابلویە ی (منافع الحيوان) هوه وەرگرتووه، چونکه ئەم دانه دهستنوو سه له نامه خانە که ی ئەودا بووه و له کاتی (عبدال خان) دا تالان کراوه له گەڵ هەزاران کتیبی نامه خانە ی میرنشینی بدلیسدا و دهستا و دهستی کردووه تا گەیشتوو هته نیویۆرک. زۆریش پیدەچئ کلاوی ئەسلیی سەلجوقیەکانیش وەها بووبئ. چونکه نمونە ی کلاویکی وا له دهستنوو سه که ی (بدیع الزمان ابن الرزاز الجزري) دا هیه به سەر یه کیك له موسیقاژەنانی سەعاتی (فنانک الشمعة) هوه، واته ئەو یه که مین سەعاته که بورجهکانی ناسمانی تیدا هەن. ئەم وینە و کلاوه هی کاتی بنەمالە ی ئورتووقه و لەمە ی مەغولی یه وه زۆر نزیکه. ئەو وینە یه له لاپەرە (۱۰) ی دهستنوو سی جزیریدایه دانه ی (توپ قاپوپی) که به نمرە ی (۲۴۷۲) له ئیستەمبوله و به دهستخەتی محەمەدی کورپی یوسفی حەسەنکیفی یه که له سالی ۱۶۰۲ ی کۆچی (۱۲۰۵ ی زاین) دا نووسیویه و مۆری (شمس الدین بن ضیاء الدین) ی میری بدلیسی له باپیرانی (شەرەفخان) ی پیوه یه وەک منافع الحيوان. واته ئەم دانه نایابه له کتیبهکانی نامه خانە ی شەرەفخان بووه و دەبئ شەرەفخان ئەم وینە یه ی دیبئ. له هەمان کاتدا پەرنگه هونەر مەند کلاوی ئورتووقی له هی (ابن الرزاز) وەرگرتبئ "پروانه وینە که له ماجد عبدالله الشمس، مقدمة في علم الميكانيك في الحضارة العربية، بهرگی یه که م، ل ۱۴۸، شیوه ی ۹).

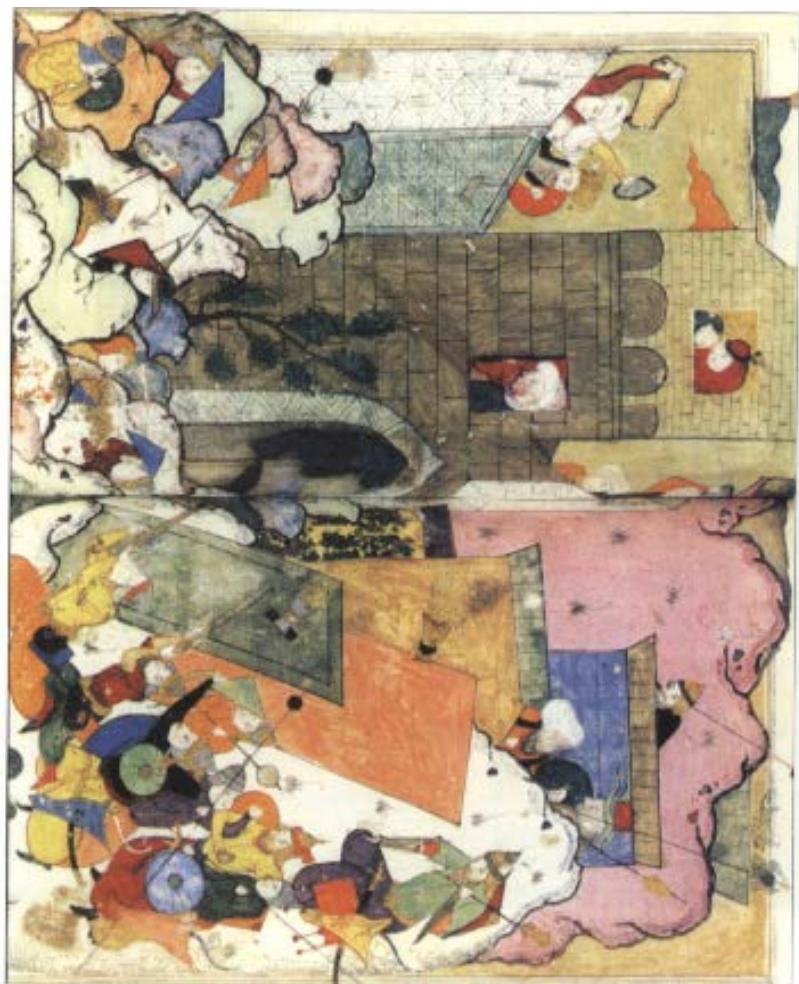
له تابلۆكه دا سۆ سووراحى يا (گۆلداڭ-گۆلاورپيژ) له سههر سينيبهك له بهردهم ئورتوقدان. هه مان گۆلداڭ و سينى له كۆپى (مهحموودى غازانى) شدا هه ن له و تابلۆيهى (منافع الحيوان) دا و، ميژوو نووسانى هونهرى ئيسلامى به (عه رقدان) يش ناوى ده بن. هه روا شتيكى دريژ به لاتهنيشتى ئورتوقه وهيه، پهنگه پميك بۆ كه سه ره كهى ديار نيبه. وهك له سه ره تاى ئەم ليكۆلينه وهيه دا باسماڭ كرد. دوو چاره كه ديپى شه ره فنا مه له سووچى ئەم تابلۆيه دا نووسراوه و كه ئەمه شم كردووه ته به لگه يهك بۆ ئەوهى كه وي نه كيش شه ره فخان بووه.

تابلوی چواردیهه

ئابلووقهدانی قه لای بدلیس له لایه ن ئاق قوینلووه کانه وه

ئه م تابلوییه له باسی میرنشینی بدلیسدا هاتوو و بریتییه له ئابلووقهدانی قه لای بدلیس له لایه ن له شکر دی دهولته تی ئاق قوینلووه وه به سه رکده یی (سلیمان بیژن). شه ره فخان باسی شه وه ی کردوه که (حسن الطویل) ی دامه زرینی دهولته تی تورکمانیی ئاق قوینلوو (۸۷۱-۸۸۲ ی کۆچی = ۱۴۶۶-۱۴۷۸ ی زاین) له سه رده می میر ئیبراهیمی کورپی میر حاجی محمه دی بدلیسیدا له شکرکی به سه رکده یی سلیمانی کورپی بیژن بو داگیرکردنی قه لای بدلیس نارد. سلیمان زستان ده چوه ده شته کانی بشیری و ماردین و که زستانیش به سه رده چوو ده هاته وه بدلیس بو ئابلووقهدانی، چونکه بدلیس له زستاندا زور سارده. به م پییه که مارودانه که سی سالی خایاندوو، تا خه لکی نیو قه لا له برساندا و له بهر نه خوشیی پشانه وه (تاعوون) و له بهر توندیی که مارو و شه ر هه موو گیانیان له ده ستداوه. ته نیا هه وت که س له گه ل میر ئیبراهیمدا زیندوو مانه وه. ئه و جا به ریکه که وتن (صلح) خوی به ده سه ته وه دا. سلیمان بیژن میر ئیبراهیمی ناره لای (حسن الطویل) له ته وریز و شه ویش ریژی لی گرت و ئیشیکی له (قوم) پی سپارد. که (حسن الطویل) کۆچی دوایی کرد. یه عقووبی کورپی له بهر سه رکیشیی خیلی (روژکی) له بدلیس میر ئیبراهیمی کوشت.

له قسه کانی شه ره فخان وا ده رده که وی که ئابلووقهدانی بدلیس سالی (۱۴۶۶ ی زاین) یا که میک له وه به دوا بووی. میر ئیبراهیم پیاویکی به هیز و

وره بهرز بووه و، یه کیک بووه لهو میره بدلیسیانهی که (سکه) یانی (پاره) یان لیداوه. نیستایش پاره کانی له مؤزه خانهی نیسته مبول دا ههن و پاریزراون، وهک له نامهیهکی مؤزه خانهی بهریتانیدا هاتووه که بۆم نیردراوه.

سلیمان بیژهن لهه تابلویهدا له لای چهپ لهسه کورسییهک دانیشتووه و پرمیکی کورتی له جوړی (پرمی مهوجدار) له دهستدایه و تیره کهی له نیو تیردان و شمشیری له کالاندایه و (بازیبهند) ی شهپیشی له دست کردووه و قه لغانه کهیشی چه ترییه. ئەم شیوه قه لغانه به دست چه ند شه پرکه ریکی دیکه ی له شکره که ویه تی و له تابلو کانی دیدا زۆر که مه و وا پیده چی به نرخ بئ، چونکه زۆریه قه لغانه کانی دیکه ده و رانده وریان خر و له ناوه پرسته وه دهریوقیون، واته کوور و قوقزن و به عهره بی (محدب) یان پی ده لئین. ههروه ها خه تداریشن و خه ته کان له قه راغه وه دست پیده کهن و له ناوه پرستیدا کو ده بنه وه. هه ندیک قه لغانی دیکه ی ئەم له شکره پروه که یان ته خته. ئەم جوړه قه لغانه چه ترییه له نیو کورد و فارس و عوسمانیدا بینراوه. نازانم داخو به ئەسل هی چ میلیه تیکه؟ له تابلوی (شهری ئه درنه) دا قه لغانی بیژهن تیه کان باز نهیی و ته خته و لهه قه لغانه ناچی.

جیی گوته دوو جوړه قه لغان (مه تال) له سنعه تی کوردستان و له نیو چه که کانی عه بدال خانی بدلیسیدا هه بوون که ئەولیا چه له بی له لاپه ره (۲۴۹) ی سیاحه تنامه کهیدا (دهقی تورکی) به قه لغانی عه ینتابی و دیاربه کری ناوی بردوون. له لاپه ره (۴۹) ی وه رگیپرانه کوردیه کهیدا هاتووه: شمشیر و خه نجه ر پم و ده مانچه و سه ره تیری دیاربه کر به ناوبانگن. له لاپه ره (۱۴۲) ی شیدا هاتووه: شمشیری شیخانی و مه قراوی له بدلیس دروست ده کریت و وینه یان له هیچ شاریکی دیکه نییه. تیر و که وانی بدلیسیش به ناوبانگه. ههروه ها گو توویه: دهست و پیوه ندانی عه بدال خان که ۱۰ هه زار که سی خه لکی بدلیسن و مووچه ی مانگانه یان ئی وهرده گرت

شهو و پوژ قه لغانی حهله بی یان به شانوه و شمشیری شیخانی و مه قرای یان به پشته وه و گوپال به دهسته وه بوون. به لام نیمه نازانین شیوهی قه لغانی حهله بی چوئه. داخو ئه و جوړه زوره یان که له وینه کاندایه بیرنیت ئه وه یان نا؟ جگه له وه نایشزانین (قه لغانی کوردی) چون بووه، که ئه ولیا چه له بی له لاپه ره (۲۰۹) دا له و باره یه وه گوتویه: کوردانی هه کاری هه ریه که و قه لغانیکی کوردیی به کو له وه یه. تو بلیی مه بهستی پی قه لغانی دیار به کری یا قه لغانی عه ینتابی بی؟ نه گهر و ایش نه بی، قه لغانی کوردی له هه کاری یا چ جیگایه کی دیکه ی کوردستاندا دروست ده کرا؟ له هه ردو و تابلوی یه کهم و دووه می شه ره فنا مه دا که له سه ر (هه کاری) ن، قه لغان باز نه ییه و باز نه یه کی بچوک له ناوه پراستی دایه که پی ده چی به رز تر بی. سه ده ی نویه می پیش زاین له ناوچه ی (برادوست) ی ده قهری (ره واندزی) دراوسی (هه کاری) دا وینه ی سه ره سه گ به قه لغانه کانیانه وه هه بوو. حکوومه تیکی کوئی کوردستان له وی هه بوو و شا (ئه رزانا) پاشای بوو.

له شکری سلیمان بیژن له تابلو که دا له خوار قه لای بدلیس دامه زاون و پرچه کن و به شمشیر و رم و تیر و گورز و توپ و تفهنگ شه ر ده که ن و هه ندیکیان به شاخه به ردینه که ی ژیر قه لاتدا هه لده گه رین. وا پی ده چی هه ندیکیان بریندار کرابن. دوو که ل و ناگر له لووله توپه کانیانه وه که له کونی زری (درع) هه کانه وه ده رچوون به رز بووه ته وه و ناگر به ر دیواریک که و تووه و ده رگای قه لاش له دوو که لیا ره ش بووه ته وه به لام له ناسن و قایمه. شه ره فخان ناوی توپی نه هی ناوه به لام باسی کردوه که ئاق قوینلو هه کان (مه جنیق) یان پی بووه و گرمه ی مه نه نیقیان ده هات. دیاره ئه و کاته توپ هه بووه، به لام کهم. له شکری ئاق قوینلوو کلاوی شه ر (خوذه) یان له سه ر ناوه. به لام هه ندیک بیزه نتی یان بلیین له مه سیحیه کانی به ئه سل ئه وروپایی له نیویاندا هه ن و کلاو (شه پقه) ی ئه وروپی یان له سه ر ناوه که ئه لقه داره، یانی له پیش و پاشه وه دوو لقه. هه مان

شەپقە لە تابلۆی (۱۷) و (۱۸) شەدا ھەبە و، ئەمانە دانیشتوانی خۆرەھەلاتی ئەنادۆلن بەتایبەتی ھی قەرەگەکانی زەریای رەش و قەرەگە باشووریەکانی کە لە ژێر دەستی ئاق قوینلووھەکاندا بوون.

لە تابلۆکەدا میر ئیبراھیم ئەو کەسە ھەبە کە سەری لە پەنجەرە ھەبەکی قەلاتدا دەرھیناوە و میژەرێکی سپیی لەسەرناوە و رەنگی سوور (رەنگی شەپ و خوین) لە پەنجەرەدا دیارە. میر ئیبراھیم بێ ریش و سەمیلە چونکە لاو بوو، وەك چۆن شەرەفخان لە تابلۆی سێھەمدا وینە (سەیدخان) ی میری بەھدینانی بێ ریش و سەمیل دروست کردووھە تا بزانی لاو.

میر ئیبراھیم ئەو کاتە ژنی ئەھینابوو، چونکە لە شەرەفنامەدا ھاووھە کە تەسلیم بوو و دوورخراوە بوو شارێ (قوم) و لەوێ ژنی ھینا. لە تابلۆکەدا دیارە کە تەنیا سێ کەس لە شەرەگەرەکانی میر ئیبراھیم لەسەر قەلات ماون و شەرەدەکن، ئەویش بە بەرد چونکە نە گوللە و بارووتی تەفەنگ و نە تیریان پێ ئەمابوو نێتر بە بەرد شەریان دەکرد. رەنگە بەردیشیان کەم مابو، چونکە تەنیا دوو کەسیان بەردیان لە دەستدایە و بڵندیان کردووھە تا بپھاویژنە دوژمن لە ژێر قەلاتدا. کە ئەمە نیشانە ھەبە و پەری خۆراگری و بەرگری نازایانەیانە.

دوو ژن لە شانیشینی قەلاتدا دیارن. پیاویک کە سەرۆکلاوی لە قوماشە لە دەرەوھێ قەلات قەسە لەگەڵ بیژەنتی یان بڵین ئەوروو پیاوی ھەبە دەکات و لە نیوان ئەو و سلیمان بیژەن کەسی دیکە نییە، تەنیا ئەم پیاو ھەبە لە دەرەوھێ قەلات کە جلۆبەرگی جیاھە لە ھی لەشکری سلیمان بیژەن. رەنگە ئەمە لە پیاوانی میر ئیبراھیم بێ و ناردبیتی بوو پیکھاتن لەگەڵ سلیماندا ئەگەر وەھابو، ئەو کەسانە ھەبە لەگەڵ میر ئیبراھیمدا بە زیندووویی ماون ھەشت کەسن تا ئەوکاتە. ئەگەر وا نەبێ ئەوا ھەوتیان ماون کە لەسەر

قەلاتن جگە لە میر ئىبراھىم. ئەو كاتە كىشراوہ بۇ پېشاندانى دواھەمىن قۇناغى بەرگىركردنى ئەم مېرە كوردە.

لە تابلۇكەدا لەسەر بەرزى قەلات دوو ئالا ھەن، يەكيان پەنگ پرتەقالىيە و يەكيش سەوزى تۆخە. لە پروكارى ديوارى قەلاتەوہ و لە دەرگاىەكى ئاسنى تېھەلكىش (مشبك) ھوہ لوولە تۆپىك ھاتووتە دەر. جا نازانن ئەوہ راستەقىنەيە و مىرى بدلىس تۆپى، ھەبوہ، ھەك چۆن عبدالخان تۆپى ھەبوون و لەسەر قەلاتى داناون و لە شەپرى مەلىك ئەحمەد پاشادا بەكارى ھىناون، يان نا؟ چونكە لەبارەى ئەم شەپرەوہ لە شەرەفنامەدا باسى تۆپ نەكراوہ، بەلكو باسى مەنجەنىق ھاتووتە و ئەویش ھى ئاق قۆينلووہكان بووہ. لە ليكۆلىنەوہيەكى دەستنووسمدا بە ناوى (پەيدا بوون و دروستكردنى چەكى ئاگردار لە كوردستان) ئەم لايەنەم شىكردووہتەوہ و لىيى دوواوم.

ئەندازەى قەلا

بە سايەى قەلەمى ئەوليا چەلەبىيى دۆستى كوردەوہ كە توانىيى (٦١٠) كوردى دىلى شەپرى عەبدال خان - زۆربەيان ئىزدى بوون - لە شمشىرى مەلىك ئەحمەد پاشاى تاوانبار پزگار بكات، دەنا جەلادەكان ھەك (١٩٠) كەسەكەى دى سەريان دەپرن، بۆمان دەرەكەوئ ئەم تابلۇيە ھەمان ئەندازە و پىوانەى راستەقىنەى قەلاى ھەن. ئەوہ نەبئ كە ئىستا ئەو لايەى قەلاكە پروخواوہ كەوا سەراى عەبدال خانى لى بووہ و كەوتبووہ ديوى پشتەوہ يان بەرى خۇراوايەوہ. شانشىن (شناشيل - بالكۆن) يك لە تابلۇكەدا لەسەر چوار كەوانى بازنەيى قاتى سىيەم ديارە و دوو ژن لە پەنجەرەكەيەوہ سەريان ھىناووتە دەرى. (ئەوليا چەلەبى) ش باسى ھەبوونى شانشىنى لە قەلاى بدلىسدا كردووہ. لە لاپەرە (١٠٦) ى ھەرگىرپانە كوردىەكەيدا لەم پرووہ

گوتوویه: هموو په نجره و شانشیننه کان له سهر بورج و دیواره کانن. ئەمه ئەوه دهرده خات که کۆمه له شانشینیک به بهرزی قه لآوه و له قاتی سییه مدا هه بوون و دیمه نیکی جوانیان بهم قه لآگه وره به خشویه کهوا (۳۰۰) ژووری ته ویله ی و لآخ و جبه خانه بووه.

ههروه ها له لاپه ره (۲۶۶) دا گوتوویه: قه لآ نهۆم نهۆم له سهر یه که و هه ر خانیک هاتیته سهرکار ئیشیکى ناوه دانیی له قه لآدا کردووه. به لام عه بدال خانى زانا و ئەندانزار و ستیرناس (فلکی) و پزیشک و بلیمهت سهرایه کی له شیوه ی سهرای (فیداقا) دا له قه لآکه دا دروست کردووه و دهرانده وری قه لآکه (۴,۰۰۰) شه قاو بوو. (۳۶۰) ژووریش له نیو باخی خانداهه بوون و ناوی ئاوپرژین (نافورره) کانی له ده می شیر و لووتی دیو و ده می ئەژدیهای ده ستر کرده و فیچقه یان ده هات (پروانه: ل ۱۲۶، ۲۶۶، و ۱۰۶) سیاحه تنامه). به داخه وه ئەو شارستانه تیه ی که له بدلیس پله به پله بهرزیبووه و تا گه شیته ئەم راده یه ی له کاتی (شهره فخان) هوه تا کاتی عبدال خان، ئەو پاشا تورکه له ناوی برد.

دەرگایه کی ئاسنی تیبه لکیش (مشبک) له ده سته چه پی تابلۆکه دا دیاره، لووله توپیکى ئی دهره اتووه. ئەمه ییش له گه ل ئەندانه ی قه لآدا ته واو یه کده گریته وه. ئەولیا چه له بی له لاپه ره (۱۰۶) دا گوتوویه: ((له خواره وهره پرا ریگای چوونه شار هه یه، سى قات دهروازى ئاسنى بو کراوه که له نیوان ئەو دهروازانه دا زور جوړه چه ک ناماده کراوه)). واته چه کی وه ک توپی ئی دانراوه، وه ک چۆن له وینه که یشدا پیشان دراوه و له سهرده می شهره فخان –یا بلین میر ئیبراهیمدا– توپی ئی بووه. ئەم تابلویه به لگه یه کی ناشکرای ئەوه یه که هه ر ئەم ته رزه بیناسازیه ی قه لآ له دهروانی شهره فخان و پیش ئەو یشدا هه بووه و له زه مانى عه بدال خاندانه کراوه، به لکه پیشتر هه بووه. له بهر ئەوه که ئەم وینه یه هاوجووتی ئەندانه ی قه لآیه، دانه یه کم له م تابلویه

بۇ عادل شەرەفخان (پاشتر بە پەحمەتی خوا چوو) لە بدلیس نارد تا بینیری بۇ دائیرەى گشتیی شوینەواری تورکیا، چونکە سالی ۱۹۷۷ دیتم قەلاش لە ژیر تعمیردایه لە لای دائیرهکەوه تا وهك خوئی ئاوا بکریتهوه. عادل شەرەفخان مروقیکی پۆشنیر بوو و خەریکی دانانی کتیپیک بوو لەسەر میژووی بدلیس.

قەلاش لەسەر شاخه بەردیکه و زۆر سهخته و بورجهکانی زۆر بلند و گەورەن و لە قەلا گەوره و سهختهکانی کوردستانه، لە لای باشوورهوه ئاقدن (تونیل- نهفهق-لهغم) ی ههیه و کانیاویکی تیدایه کهم و زیاد نابی و وهك تانکییهکی ههڵکۆلداوه خۆم پییدا ههڵگهراوم تا تانکیه و سهرووتر پر بووتهوه له گل و بهرد.

تابلوئی پازدهیهه جقاتی شهرفخانی بدلیسی

ئهم تابلوئییه (په‌ره‌ی ژماره ۱۴۵) له‌سه‌ر فه‌رمان‌په‌وایی شه‌رفخانی کو‌پری می‌ر (شه‌مه‌سه‌دین) ۵، واته‌ با‌پیری شه‌رفخانی می‌ژوونوس، که‌ نه‌ک هه‌ر مرو‌قیکی خو‌ینده‌وار، به‌لکوو له‌ می‌ره هه‌ره به‌ ده‌سه‌لاته‌کانی بدلیس بووه. وه‌ک شه‌رفخان نووسیویه: له‌ زانستی نجوم‌گه‌ری (تنجیم) و (رمل) دا توانا بووه. سالی ۹۴۰ی کو‌چی (۱۵۳۳-۱۵۳۴ی زاین) له‌گه‌ل له‌شکری عوسمانیدا به‌شه‌ر هاتووه و له‌گه‌ل (۷۰۰) که‌سی هی‌زه‌که‌ی له‌ (تاتیک) کو‌ژراوه که‌ ده‌که‌وئته‌ سه‌ر ری‌گای نی‌وان بدلیس و هی‌زان.

ئهم تابلوئییه هی‌منی ده‌رده‌ب‌ری و تاییه‌ته‌ به‌ کو‌پری شه‌رفخان که‌ له‌سه‌ر کورسی‌یه‌کی مه‌یله‌ و بچوک دانیش‌تووه و پیاوه‌کانی له‌ ده‌وری راوه‌ستاون. شه‌رفخان له‌ وینه‌که‌دا چوارشان و که‌له‌گه‌ت دیاره و، دوور نییه‌ شه‌رفخانی می‌ژوونوس ئهم وه‌سفهی له‌ش و لاری با‌پیری له‌ باوکیه‌وه بیستین. شه‌رفخان جلی میرایه‌تیی له‌به‌ردایه‌ و کراسه‌که‌ی سووری گو‌لداره و که‌وایه‌کی په‌مه‌یی بی‌ قو‌لی له‌سه‌ر پو‌شیوه و که‌مه‌ری پشتی زه‌رد و شه‌رواله‌که‌یشی له‌ قوماشی‌کی گو‌لداری زه‌رده. شه‌رفخان سه‌روکلایکی سپیی خه‌تداری گه‌وره‌ی له‌سه‌رناوه و به‌ پارچه قوماشی‌کی سوور له‌ نی‌وه‌پاستدا گری‌ی داوه و گو‌لنکه‌یه‌کی زور به‌رز و زلی له‌سه‌ر قیت بووه‌ته‌وه. په‌نگه‌ ئه‌و قوماشه‌ سپیه‌ خه‌تداره ئی‌رانی بی‌، چونکه‌ هه‌مان قوماش له‌ می‌زه‌ری ئی‌رانییه‌که‌دا هه‌یه له‌ تابلوئی شازده‌یه‌مدا و له‌ وینه‌کانی عوسمانیه‌کاندا نییه‌.

شیوه گولنکه‌ی وا گه‌وره بۆ هیچ میریکی دیکه نه‌کراوه و نیشانه‌ی میریه‌تی‌یه. له‌وانه‌یه شیوه گولنکه له له‌ته قوماشی سووری باریک یان ده‌زووی سوور دروست کرابێ. ده‌موچاوی شه‌ره‌فخان تا راده‌یه‌ک شیواوه، چونکه شی کارێ له تابلۆکه کردووه. سووراحی‌یه‌کی مل درێژ له ته‌نیشتی راستیه‌وه هه‌یه و بۆ ئاو و شه‌رابیش به‌کار دی‌ت.

ژنی شه‌ره‌فخان و (شه‌مه‌سه‌دین) ی کوپری که ده‌وری دوا‌زده سالانه -واته باوکی شه‌ره‌فخانی میژوونوس- له ته‌نیشتی شه‌ره‌فخانه‌وه راوه‌ستاوان و کوپه‌که‌ی به سنگیه‌وه ناوه. جلی ژنه‌که‌ی په‌نگاو په‌نگ و که‌وای بئ قول و کراسی درێژی ژنانه‌یه و ده‌رپی‌که‌ی سووری کراوه‌یه و سه‌روکلاوه‌که‌یشی وه‌ک هی پیاوانه و گه‌وره‌یه و به هه‌مان قوماشی خه‌تداره که بۆ سه‌روکلاوی زۆربه‌ی پیاوانی نیو تابلۆکه به‌کارهاتووه و له ناو‌ریشمه و گولنکه‌یه‌کیش به که‌له‌که‌یه‌وه شوپ بووه‌ته‌وه. وا پیده‌چیی ئەم ژنه قه‌لغانی شه‌رپیشی به‌شانه‌وه بئ. ناوی ژنه‌که (شاه به‌گی خاتوون) ی کیژی (عه‌لی به‌گی ساسوون) ه و نه‌نکی شه‌ره‌فخانی میژوونوسه. ئەم ژنه له هه‌وشه‌ی مزگه‌وتی گه‌وره‌ی بدلیس (جامعا شه‌ره‌فخان) گومه‌زیکی جوانی تیژ و به‌رزی له‌سه‌ر گوپی می‌رده‌که‌ی دروست کردووه و گوپه‌که‌ی خویشی له نیو ئەم گومه‌زه‌دایه. که چووم بۆ بدلیس ویستم وی‌نه‌ی نووسینی سه‌ر گوپه‌که‌یان بگرم و بخوینمه‌وه، به‌لام مجیوره‌که که کلیلی ده‌رگای گومه‌زه‌که‌ی پئ بوو، له‌وی نه‌بوو.

باوه‌رم وایه که جلوبه‌رگی ئەم ژنه میره به شیوه‌یه‌کی راسته‌قینه و واقیعی کراون و هی ده‌ورانی ته‌واو بوونی دانانی شه‌ره‌فنامه‌ن. ئەولیا چه‌له‌بی ژنانی بدلیسی نه‌دیون، چونکه روویانیان پۆشیوه. گو‌توویه: ((وه‌ک براده‌رانم پیا‌نگوتووم جلوبه‌رگیان سپی‌یه و پیچه (په‌چه) به‌کار دی‌نن و

تاسکالوی زیڤین یا زیوین لهسەر دەنن و بەرگیان سەرلەبەر ئاوریشمە^{٥٨}. شایانی باسە ژنانی ئیڤدیش جەل و یەرگیان بە کراس و سەرۆکلۆووە سپییە، مەگەر ئیستاکی گۆرابی. جاران ژنانی بەشیک لە بۆتان کراسی سپییان دەپۆشی و کراسەکانیان یا وەک هی ژنانی ئیڤدی لە (مەقرووم) سپیی بیلادی بوون، یان لە جاوی سپیی ئەستور کە لە لۆکە بوو و لە دیهاتی بۆتان دروست دەکرا. بگرە لە ناوچەی (تووری) وەک شاری میدیات و کەرجهوس و ئەسکیف (حەسەنکیف) یش چاکتر دروست دەکرا و باشتەر قائمتریش دەبوو و لە بۆتان دەفرۆشرا. تا سی سالیکی لەمەوبەریش نەک هەر لە تووری (طوری) واتە ناوچەی خۆرەلات و باکووری خۆرەلاتی ویلیهتی ماردین، بەلکۆو لە زۆریهێ ناوچهکانی کوردستانی باکووردا ژنان بە زۆری هەر کراسی سپییان لەبەردەکرد، بەلام قوتەک و دەریپیان سپی نەبوون. جگە لەو، (کەتانۆکی) سەریشیان هەر سپی بوو. وەک چۆن کراسی پیاوانیشیان تا ئەژنۆ یا خوار ئەژنۆ دەهات، بەلام هەردوو کچک (تیلە)ی درێژتر بوون. ئەم کراسە لە لۆکە سپی یا چنراویکی سپیی دروست دەکرا و زۆر لە کراس و دەریپیی پیاوی هندی دەچوو، بەلام کراسەکیان ریکویچتر بوو و زۆر کەس بی شەرپال بۆ دەرەو لەبەریان دەکرد چونکە باری ئابووری خەلک ناچۆر و کز بوو.

پیلای بە مووروو:

شیووی پیلای لە تابلۆکانی نیو شەرەفنامەدا هیندە روون و دیار نییە تا لیی بدوین و بزاین ئەوسا پیلای لە کوردستان چۆن بوو و چەند جۆری هەبوو. بەلام تاکە پیلایوکی (شاه بەگی خاتون) لەم تابلۆیەدا دیارە رەنگی. پیلایەکی زەرەدە و سەرەکی پانە و وەک هی ئیستای ژنان باریک نییە. هەرەها سەرەکی بۆ سەرەو هەلنەگەرپراووتەو، وەک جاران کە ئەم

^{٥٨} ئەولیا چەلەبی ١١٤٤ تەرجمەمی کوردی.

شیوهیه هه‌بووه و له سلیمانی (پانی به‌ز)یان پئ گوتوووه. دوو خال به پووی پیلاوه‌که‌وه دیارن، ئەگەر کون نه‌بن. دوور نییه موورووبن، چونکه پیلاوی به مووروو له بدلیس باو بووه. ئەولیا چه‌له‌بی له لاپه‌ره (١٢٨)ی کتێبه‌که‌یدا ناوی (نه‌علی سه‌ده‌فکار)ی بدلیسی هی‌ناوه و گوتوووه: ((خولاً‌مه‌کانی عه‌بدال خان که له (حه‌مامی باغ) ئیشیان ده‌کرد، نه‌علی سه‌ده‌فکاریان له‌پئ بوو و ئەو جووره نه‌عه‌یشیان بو ئەوانه ده‌هینا که خویانیان ده‌شوشت. به‌مه‌دا ده‌بئ له بدلیس پیلاو و نه‌علی به مووروو و سه‌ده‌فکاریان دروست کردبئ. له گۆرانییه‌کی شای کوردیدا هاتوووه:

"تو ب یوړا سوی لی جانی ب سولا مهرجانی"

له‌مه‌وه ده‌زاندرئ که پیلاوی رازیندراوه به (مه‌رجان) بو ژنان له کوردستان هه‌بووه و، رهنکه تا سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌میش هه‌بووبئ. ئەمه‌ش له کاتی (ئه‌خمینی)یه‌کاندا (٥٥٠-٣٣١ی پیش زاین) هه‌بووه که پیلاویان به به‌ردی گرانبه‌ها (الاحجار الکریمة) جوان ده‌کرد.

له تابلۆکه‌دا ئەو کوپه که به پیش سنگی (شاه به‌گی خاتوون) راوه‌ستاوه ئەوه (شه‌مه‌سهدین)ی باوکی شه‌ره‌فخانی میژوونوسه که کوپه تاقانه‌یه و له‌ویدا کراسیکی مه‌یله و سووری درێژی له‌به‌ردایه و له‌سه‌ر ئەو که‌وایه‌کی زه‌ردی قوڵدار و یه‌خه پانی له قوماشیکی ئەستووری پۆشیوه. یه‌خه‌که‌ی هه‌لگه‌پراوه‌ته‌وه و، ده‌رپئ یا شه‌ه‌رواله‌که‌ی سوور و زۆر فشه هه‌تا پیلاوه‌که‌یشیی داپۆشیوه و له ژیره‌وه‌یه و دیار نییه. که‌فیه‌کی سووریشی به ملیدا داوه و هه‌ردوو سه‌ره‌که‌ی به سنگیدا شوپ بوونه‌ته‌وه و میژه‌ره‌که‌یشی وه‌ک هی پیاوانه. که‌فی خستنه سه‌ر شانی کوپ تا ئەم نزیکانه و بگه‌ر ئیستایش له کوردستانی باکوور پێه‌وه ده‌کرئ. ئەم کوپه به ده‌ستیکی قه‌لغان و به‌وی دیکه‌ی شتیکی درێژی نووک تیژی گرتوووه که پیده‌چی ئامرازیکی شه‌ر بئ. هه‌مان شت له تابلۆی ژماره (١٣)دا ده‌بینرئ.

چەند پیاویکی شەرەفخان لە پشتیەوه پراوەستان، سیان پاسەوان و پرم بەدەست. ئەمانە جلیان تیکەلە، بەلام قوماشی سەرۆکلاوی هەندیکیان لە (مشکی) یە کە قوماشیکی ئاوریشمی ئێرانییە و کورد ئیستایش بەکاری دینێ. ئەولیا چەلبی لەسەر جلی پیاوانی بدلیس گوتووێ: سەرۆکلاویان زەرد و شین و پەش و سوور و زەرنیخییە و، زۆر پیاوی عەبدال خان و مروقی ماقوول کولک (کورک-فەرۆه) ی سمۆرە لەبەردەکەن. لە گەلیک شۆینی دیکەدا باسی کولکی لە کەولێ سمۆرە دروستکراوی کردووه، وەک لە باسی مەلاتیە و دیاربەکردا. چینی دەولەمەند ئەم کولکە ی بەکارهێناوه. ئەمەیش ئەوه دەردەخات کە ئەوسا لە کوردستاندا زۆر و گرانبەها بووه. هەرۆهها گوتووێ: ئەوانە ی وا باری ئابووریان ناوەندییە (شیاق) لەبەردەکەن کە لە (مەعدەن) ی ناوچە ی (شیروان) دروست دەکریت. واتە (شیروان) ی باکووری سیرت (سەرت). مەعدەن ئیستایش هەر ئەم ناوێ هەیە. مەبەستی لە شیاق -کە وشە یەکی تورکییە- قوماشیکی زۆر ئەستووری وەک بەرە لە دەزووی خوویی پەنگاوپەنگ کراوه و بۆ سەر زین و پاشزینی و لاخیش بووه. شیاق درێژە و تا ئەژنۆ یا خوار ئەژنۆ دیت و خەتەکانی پانن و زستانان بەسەر جلۆبەرگدا لەبەر دەکریت. بیرمە دەوری ٤٥ سالیک لەمەوبەر کە لەبەر هەندیک کوردی غەریبدا دەماندی پیکەنینمان دەهات. ئەو جلە درێژە کە لە تابلۆی حەوتەمدا لەبەر ئەو سوارەدایە کەوا لە دیجلە دەپەرپتەوه شیاقە. حەمالەکانی ماردین ئیستایش لەبەری دەکەن. ئەولیا چەلبی هەر لەم بارە یەوه گوتووێ: خەلکی دەستکورتی بدلیس (بوغاس) لەبەردەکەن. (بوغاس) یش وشە یەکی تورکییە و مانای کەتانی تەنک دەدات.^{٥٩}

^{٥٩} المعجم التركي العربي، بەرگی چوارەم، ل ٢١٨، و، بەرگی یەكەم، ل ٢٥٠.

پشتیانی پاسهوانی نیوه‌پراستیان له تابلۆکه‌دا دیاره و سه‌رنج‌راکیشه. پشتینه‌که خه‌تداره و ههر له وینه‌که‌دا دهرده‌که‌وی که له قوماشیکی نه‌رمی گرانبه‌هایه. ئه‌وه ههر ئه‌و پشتینه ئاوریشمه‌یه که ئه‌ولیا چه‌له‌بی چه‌ند جاریک باسی کردووه و گوتووێه پشتیانی ئاوریشم له پشتی خه‌لک‌دا بووه له کوردستان. که له بدلیس چووته‌هه‌مامی باغ، به‌دریژی باسی ئه‌وه‌ی کردووه چۆن به‌نه‌خشی شووشه‌یی و ئاوینه و به‌ردی مه‌رمه‌ر و کاشی و به‌ردی (سیلان) پازیندراوه‌توه به‌پاده‌یه‌ک که (سولتان موراد) خۆی تیدا شوشتوووه گوتووێه: ((ئه‌ری چ ده‌بوو ئیسته‌مبولی منیش هه‌مامیکی ئاوا‌ی تیدا‌با‌یه)). ئه‌ولیا چه‌له‌بی گوتووێه: ((خولا‌مه‌کانی عه‌بدال خان که چه‌رکه‌س و گورجی بوون و له‌هه‌مامه‌که‌دا خزمه‌تیان ده‌کرد، چه‌قۆ و خه‌نجه‌ری جه‌وه‌رداریان به‌به‌ر پشتینه ئاوریشمیه‌که‌یاندا کردبوو. ئه‌م پشتینه له‌پرووی شیوه‌ی به‌ستنه‌وه‌ پاش ئه‌وه‌ی له‌عاستی نافه‌که‌که‌یدا گرێی لیدراوه، سه‌ره‌که‌ی پراسته‌وپراسته‌ بو‌ خواروه‌ به‌ردراوه‌توه. وا بزانه‌ ئیستا ئه‌م شیوه‌ به‌ستنه‌ باوی نه‌ماوه. به‌لام ژنانه‌ی چه‌ند ناوچه‌یه‌ک سه‌ری پشتینه‌کانیان له‌لاته‌نیشته‌وه‌ به‌رده‌ده‌نه‌وه‌.

وینه‌ی دوو‌که‌س له‌گۆشه‌ی ده‌سته‌ پراستی تابلۆکه‌دا هه‌یه و پشتیان له‌شه‌ره‌فخانه، وه‌ک بلیی له‌لای ئه‌و و له‌کۆپه‌که‌یه‌وه‌ ده‌چنه‌ ده‌ری. به‌میژه‌ری سه‌ریاندا بو‌م ده‌رکه‌وتوووه ئه‌مانه‌ ئیرانین. جا یا به‌ته‌ته‌ری -قاسیدی- هاتوو‌نه‌ لای ئه‌م میره‌ و گه‌پاونه‌وه‌، یان شه‌ره‌فخان هه‌ندیک ئیرانی له‌لای خۆی پراگرتوووه و کردوو‌نی به‌پیاوی خۆی. شه‌ره‌فخان مه‌به‌ستی بووه‌ به‌و وینه‌یه‌ پیاوانی بدات که‌ پیاوه‌ندیی باپیری به‌ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی‌یه‌وه‌ توند و تو‌ل بووه. میژه‌ری هه‌ندیک له‌پیاوانی شه‌ره‌فخان وه‌ک هی کورده‌کان به‌ته‌واوی و باش نایه‌ته‌ به‌رچاوم. ره‌نگه‌ ئه‌مانه‌ له‌میلله‌تیکی بیگانه‌ بن.

بازهوانیك واهلای دهسته چهپی تابلوکه‌دا، دهستکیشی له‌دهستدایه و بالندهی راوی به بان دهسته‌ویه و دوو پیایوی دیکه‌ی له لاوه‌ن. بالنده‌یه‌کی دیی راو له‌سه‌ر دهستی پیایویکه له سه‌راوردی دهسته چهپی تابلوکه‌دا. بالندهی راو له چند تابلوییه‌کی دیکه‌شدا هه‌ن و بایه‌خ پی دراوه، که‌می‌ک له‌م باره‌یه‌وه ده‌ویین: بی گومان جاران راو‌کردن به بالنده له کوردستاندا باو بو، به تایبته له‌نیو‌گه‌وره پی‌اواندا. ئەولیا چه‌له‌بی له لاپه‌ره (۱۲۲)‌ی سی‌احه‌تنامه‌که‌یدا ناوی پازده جو‌ر بالندهی راوی عه‌بدال خانی میری بدلیسی هی‌ناوه، وه‌ک باز و شاهین و قوش و (باله‌بان)‌یش که له پو‌لی (شاهو- مالک‌ال‌حزین)^{۶۰}. تا ئەم نزیکانه‌یش به بالنده راو‌کردن له کورده‌واریدا هه‌بوو. شیخ مه‌حمودی نه‌مر پیش دیل کرانی بالندهی بازی هه‌بوو و راوی پی ده‌کرد. خوالیخوش بوو (عه‌به نه‌وته) بازه‌وانی بوو و (که‌ریمی نارده‌باره)‌یش بازه‌وانیی بو شیخ کردوو و همه‌فه‌ره‌جی برای عه‌به نه‌وته‌یش له سلیمانی بازه‌وانیی بو کردوو^{۶۱}. ره‌حه‌تی حامید به‌گی

^{۶۰} ناوی (بلیبان) له لاپه‌ره (۱۰۱)‌ی ده‌قی تورکی سی‌احه‌تنامه‌دا هاتوو. ماموستا سه‌عید ناکام له‌گه‌ل ناوه‌کانی دیکه‌ی بالنده‌دا وه‌کوو خو‌یان نووسییونیه‌وه و کوردیی بو نه‌دو‌زیونه‌وه. (بالابان) له (المعجم‌ال‌ترکی‌العربی)‌دا به عه‌ره‌بی (واق)‌ه که له پو‌لی (مالک‌ال‌حزین)‌ه. به‌پیز حامی به‌گی جاف ده‌لیت: (باله‌بان) به کوردی ناوی ئەو هه‌لو (صقر)‌یه که به گه‌وره‌یی بگ‌یردی‌ت و مالی بک‌ری‌ت. ئەم بالنده‌یه به گه‌وره‌یی به داو ده‌گیرا. ئەگه‌ر هه‌لو‌یش به چ‌کوله‌یی له هی‌لان‌دا بگ‌یریت و به‌خ‌یو بک‌ری‌ت و گه‌وره‌ بی، ئەوا هه‌ر هه‌لو (صقر)‌ی پی ده‌گوت‌ری.

^{۶۱} شیخ سال‌حی کو‌ری شیخ مه‌مه‌دی مو‌فتیی کو‌ری شیخ عه‌لیی کو‌ری شیخ بابه‌ره‌سو‌ولی به‌رزنجه‌یی و نه‌حه‌مه‌د پاشای عه‌بدول‌ره‌حمان ناغا و همه‌ ناغای ئەو‌ره‌حمان ناغا له سلیمانی (باز)‌یان هه‌بوه و، عه‌به نه‌وته و همه‌فه‌ره‌جی برای بازه‌وانی‌یان بو کردوون. ئەوسا خه‌رجیی بازه‌وان و خ‌یزانه‌که‌ی له‌سه‌ر خاوه‌ن باز بوو، چونکه نه‌یده‌توانی له‌و ئیشه‌به‌ده‌ر کار‌یکی دیکه بکات. ده‌بوو بازه‌که مالی بکات و فی‌ری راوی بکات و ده‌ست له ده‌ست‌کیش بنی‌ت و به بان ده‌سته‌وه به بازاردا بی‌گ‌یر‌ی و هه‌تا بو چا‌خانه‌یشی بیات و له‌سه‌ر ئاسنیک دای‌بنی‌ت که له‌گه‌ل خویدا ده‌ی‌برد، چونکه

مهجيد بهگى جاف كه تهمەنى (۹۵) سائىك يا پتر بوو و گوتى: تا په نجاكانيش
 بالندهى راوم هه بوو. راو لای نئيمه بهم بالندانه دهكرا: هه لۆ، باز، شاهين،
 تروونتە، واشە (باشيق). راوه ناسك و كهرويشك و قاز و پۆر و چيگرگ (حبارا) و
 بالندهى ديكه مان به باز و شاهين و هه لۆ دهكرد. مندا لان راوه چوله كهيان به
 واشە و تروونتە (تروومته) - له كووتر گه وره تر و له واشە بچوكتر و نازاتره -
 دهكرد. ئەوسا باز و هه لۆ له كوردستان دهگيران و دهفروشران و بو ميرانى
 عه ره بى ناوچه ي كه نداو (خليج) دهكردان. تا ۱۹۸۵ و ۱۹۸۴ يش له ناوچه ي
 قه رداغ قوش - كه بالندهى راوه - به پينجسه د دينا ر فرؤشراوه. ئەوه ي شايانى
 باسه هونەر مەند (راوه كه و) ي نه هينا وه ته وه كه له هه موو جو ره راويكى بالنده
 زو رتره له كوردستان. به لكو سه باره ت به راو چيني حوكمدار و چيني ديكه ي
 ده لئه مەند و به رزى له پرو ي كو مه لايه تى يه وه گر تووه كه راويان به بالنده ي
 گرانبه ها بووه وه ك باز و هه لۆ.

ته پرى و شى كار له باز دهكەن و له بهر ناسكيبى زوو ده مرى. بازى گه و ره پو ژى مريشك و
 نيويك ده خوات و خوار دنى هه ر گو شتى مريشك بووه.
 شىخ مه حمودى نه مر له گوندى (داريكه لى) ش باز و هه لۆ و بالنده يه كى ديكه ي راو
 دهكرد و به ديارى بو شىخه عه ره به كانى كه نداو (خليج) ي ده نار دن. به لام خو ي راوى پى
 نه ده كردن، به لكه ئەوسا به تا ژى راوى دهكرد. كه ريمى نار ده باره ي بازه وان ده و رويه رى
 سالى ۱۹۲۰ مردووه. عه به نه وته ش ده و رى ۱۹۴۸ و حه مه فه ره جى برايشى ده و رى سالى
 ۱۹۵۲ كو چى دوايى كردووه. ئەم زانياريه م له به ريز شىخ ره ئو فى سه يد نو و ريبى نه قيب
 و خوالىخوش بوو عه لى ده ده (عه ليبى سالحه سو و ره) وه رگر تووه. كاك عه لى پو ژى
 ۱۹۸۶/۱۲/۳۰ له سلېمانى كو چى دوايى كرد. ره حمه تى بيه ره ريه كى زو رى هه بوو. من
 و كاك ئەكره مى سالحى ره شه سو و دى زو رمان ئى وه رگرت. جگه له وه كه له پو و رى
 كو رديبى خو ش ده ويست. هه زار ره حمه ت له گو پى بى و شىخ ره ئو فيش كه زو ر سو و دم
 ئى وه رگر تووه له ۱۹۹۴/۸/۴ دا كو چى دوايى كرد، جيگه ي به هه شه ت بى.

تابلوی سازدهیهه

شا تههماسب له شاری خهلات

ئهم تابلویه (پهړی ژماره ۱۴۵) باسی گهیشتنی شا تههماسبی کوږی شا ئیسماعیلی سهفهوی به شاری خهلات (خلاط) دهکات. شهرفخان نووسیویه: دهولهتی عوسمانی سالی ۹۳۸ی کوچی (۱۵۳۱-۱۵۳۲ی زاین) هیژکی به سهکردهیی فیل یه عقوب و ئولههه (اولمه) نارده سهر شهرفخانی باپیری که میری بدلیس بوو بو داگیرکردنی میرنشینی بدلیس و (میرنشینی پوشکی - پوژکی). (شهرفخان) یش قه لای بدلیس و قه لاکانی دیکه ی به هیژ و که رهسته ی شهر قایم کردن و شه مسه دینی کوږی و خیزانه که یی نارده قه لای ناخته مار (که ئیستا به - دیرا ناخته ماری - به ناو بانگه و ده که ویتته نیو دورگه یه کی زهریاچه ی وان و له نزیك شاری - وهستان ۵. ئهمه ی دوا ییشیان دهوری ۲۶۵۰ سالیك له مه و بهر قه لایه کی دهورانی دهوله تی ئؤرارتو بووه). شهرفخان خو ی چووه لای شا تههماسب له شاری تهو ریز (تبرین) و داوای یارمه تیی لی کرد. شا خو ی به ره و بدلیس هات. کاتیک فیل یه عقوب و ئولههه به وه یان زانی هه لاتن و هه ندیک له توپه کانی شیان به جئ هیشت. شهرفخان داوه تیکی زور گه و ره ی بو شا کرد له شاری خهلات که ده که ویتته سهر که ناری باکووری زهریاچه ی وان و ئیستا قه زایه کی ویلایه تی بدلیسه. جگه له وه، پینج یه کی مال و مه پانه ی میرنشینی بدلیسی پیشکهش به شا کرد، له گه ل زور دیاریی نایابی دیکه دا. شهرفخانی میژوونوس به دیژی باسی ئهم داوه ت و دیاریانه ی کردوون و شا پوژی (۲۰ صفری سالی ۹۳۹) ی کوچی (۲۱ی ئه یلوولی ۱۵۳۲ی زاین) له شاری خهلات

بووه، چونکه ئەو پوژە فەرمانیکی نووسیوه و شەرفخانی کردووه بە میری میرانی کوردستان و بە پێی فەرمانەکیەش میرنشینی بدلیس خراوەتە سەر دەولەتی سەفەوی (پروانە: شەرفنامەی دەستنوس، پەرەیی ۱۴۳-۱۴۸).

شا تەھماسب لە تابلۆکەدا لەسەر تەختیکی نەخشدارێ جۆانی ژێر چادریکی پەمەیی و دەورەکەیی شین و بە نەخشی گیایی و ئەندازەیی رازیندراوە دانیشتوووە بە چوار مەشقی، بە لām لاقی خستوووە تە سەر لاق. چادریکی دی و لە پشت چادەرەکیەو، نەخشی گیایی لەسەر نییە. شەرفخان نووسیویە باپیری چادری گەورەیی سەد زنجیری و چادری سوور و شین و چادری گوریسی لە ئاوریشم بوو شا و لەشکرەکەیی هەلداوە و تەختی زیڕین و زیوینی جەوھەرداری بوو نامادەکردوون. شا لە وینەکەدا گەنجە و ردین و سمیڵی نییە و بە دەموچا و گوشتنە و چەناگەیی کورتە و لووتیشی مەیلە و کورتە و ئەگەر خۆی کورتە بالā نەبێ ئەوا دەستە پیاو (مام ناوەندییە). زۆر ریی تێدەچێ ئەم وینەییە وەک راستی وەھابی، بە تاییبەت کە شەرفخان زۆر جار وەک پێشتر باسماں کرد - تەھماسبی دیو. شا چوار مەشقی لەسەر تەختیکی بلند و نەخشدار و زۆر جۆانی رەنگ شین و سەوز و رەش دانیشتوووە و خەفتانیکی گولگۆلی و سیمداری لەسەر کراس (دشداشە) یکی درێژ پۆشیووە. خەفتان پێشەکەیی کراوە و قۆلی دەلب و کورتە و تا نزیکي ئانیشک دیت. ئەم جلە لە کۆندا دلگرتە بوو و خەلیفەکانی عەباسی خەفتانیاں لەبەر کردووە. ئەدیانی ولاتی شامیش زۆر بە کاریان دەھینا. خەفتان بە زۆری لە ئاوریشم یا (تەیلەسان) دروست دەکرا^{۶۲}. کەوای ژن بە کرمانجی ژوووو (خەفتان) ی پی دەگوتریت.

^{۶۲} الدكتور صلاح حسين العبيدي، الملابس العربية الاسلامية في العصر العباسي، ل ۲۵۳و، زینھارت دوزی، تكملة المعاجم العربية، بەرگی چوارەم، ل ۱۴۷-۱۴۹.

سهروکلای شا زل و له قوماشیکی زهردی خه تداره و له سهروهه باریک بووه تهوه و داریک له نیوه پر استیدا بهر زیووه تهوه و گولنکه یه کی ره شی دریز له سهروکلآوه که وه قنچ بووه تهوه که له قوماش یا ده زووه. ههروهه پهر یا قوماشی سپی بهر سهروکلآوی نراوه و به شی سهرووی کراوته سهی لق له یه که چه پک (باقه) دا. ئه وه داره که له نیوه پرستی سهروکلآوه که چه قیندراوه قوماشه که ی تیگی راره. پیشت باسی سهروکلآوی سهفه و یه کائمان کرد که داریکی سووری تیدا ده چه قینن. له م تابلویه یشتا دوویان نه بی، ئه وانی دیکه سوورن. ئه م چه شنه سهروکلآوه له وینه کانی زه مانی شا ته هماسیدا دیاره و عوسمانیه کان ناوی (قزل باش - واته سه رسوور) یان له سهفه و یه کان ناوه پاش ئه وه که شیخ حه یدهری باوکی شا ئیسماعیل کلآوی سووری کردووه به ریوره سمیکی دهست و پیوه نده کانی. ئه م ناوه تا ئیستایش ماوه.

دوو کهس که رهنگه که نیزه بن له تابلوکه دا خواردن بو شا ده بن. دوو که سیش له لای رستی راره ستاون، یه که میان پاره یه کی له ده ستایه که پیده چی ئامارژه بی بو دیاری و سه خاوه تی شاو، دووه میان رم و قلیچی پییه و ژنیکی روومهت به خاله. سهی که سی دیکه له پشت چادری دووه راره ستاون و هه ریه که یان دوو په ری بالنده به سهروکلآویانه وه یه. دیاره ئه مانه ی دوایی پاسه وانن. پینچ سووراحی و گولآودان که جاران بو ئاو و شه راب و گولآو به کارده هیتران له خوار ته ختی شا دانراون. دوو خزمه تکاریش له دهسته چه پدان، خواردن و میوه بو شا ده بن. تیپی موسیقا و گورانی له دامینی تابلوکه دا له بهر دم شادا دانیشتون. یه کیان له ئامیریکی موسیقا هدات که به عودی ده زانم، چونکه هاوشیوه ی وینه یه کی عودی سه ده ی شانزه هه مه که وینه یه کی ئیرانییه و له مؤزه خانه ی بهریتانیا دایه صبحی انور رشید له (۳۵۵) ی کتیبه که ی (الالات الموسیقیة فی العصور الاسلامیة) دا وینه ی هیناوه تهوه له ژیر نمره ی (صوره رقم ۳۹) دا. له م وینه یه دا و له وینه ی عودی

ئەم تابلۇيەي ئاگىل دا شوينى كليلەكان (بنجق) چەماوويە، بەلام بۆ سەرەو
هەلگەپراوتەو نەك سەر بەرەو خوارەو بەگشتى وەك دەمەداسى دروینەيە و
سندوقەكەشيان (هەرميىي) تەنيا هى ئاگىل بنى سنوقەكەي وەك بنە
شەربەيىكە و، شيوەي گرتنى هەردوو عوودەكان لە لای مۇسقاژەنەكانەو مەيلە
و بۆ سەرەوويە كە شيوەي گرتنى ئيرانيەكانە، چونكە مۇسقاژەنە عەرەبەكان
راستەو پراست يانى ئاسويى (أفقى) عووديان دەگرن.

هەندىك ليكۆلەرەوئى ئەوروپايى وەك شتاودرى ئەلمانى لايان وابووە كە
عوود يەكەمجار لە كوردستان پەيدا بوو لە لای (حورى-خوورى) يەكان كە
لە زەرياچەي (وان) هەو تا باكوروى عىراق يانى كوردستانى باشوور و
باكوروى سووريا حوكميان كردوو لە سەدەي پازدەهەمى پيش زاييندا.
(شکل ۵) لە (ل ۶۰) ي سەرچاوەي پيشووي دكتور صبحى دا وينەي
مۇسقاژەنيكە لە عودى دەدات كە لەسەر قورپى سوورەو كراو لە شارى
(نووزى-نووزا-كاسور) پايتەختى دەولەتى حوروى لە كوردستانى باشوور
دۆزراوتەو ناسەواری نووزى (يورغان تەپە) لە تەنیشتى خۇرئاواي كەرکووكە.
ميسرىەكان كە عووديان وەرگرتوو لە كاتىدا بوو كە ولاتى سووريا و توركييا
و كوردستانى باشوور لە ژيەر حوكمى ئارپەكاندا بوون، يانى حوروى و ميتانى
(ميتانىش حوروى بوون) و (حتى) يەكان يانى ميسرى يەكان عووديان لەم ئارپانە
وەرگرتوو. دكتور صبحى كە رەدى شتاودرى داوتەو ووتويەتى عوود لەو
كاتە كۆتەرە دەستكردى ئەكەدپەكانە بە بەلگەي دۆزینەو هپان لەسەر
ئاسەوارەكانى (ئەكەدى). ئەو هى شايانى باسە مۇسقاژەنى (نووزى) ش
عوودەكەي راستە و پراست گرتوو و (بنجق) يش كەميك بەرەو پاش گەپراوتەو،
بەلام وەك ئەمەي ئاگىل گەورە نيىە و هەلنەگەپراوتەو بۆ سەرەو.

لە وينەيەكى ئيىن پەزازى جزييدا كە لە دانەيەكى دەستنووسى
كتيبەكەيدايە لە مۆزەخانەي بۆستن لە ئەمەريكا، وينەي عوود هەيە و (بنجق)

یەكسەر ھەنگەرپراوتەتوھ بۆ سەرھوھ نەك بۆ پشتموھ: دكتور صبحى ئەم وئەنەھى
ھىناوتەتوھ لە ۱۳۸۵ ژىر نمرەى (۸۸)دا. ھەرھوھا وئەنەھى (كوبە) و (دە
زىجان) و شمشالەيش لەو وئەنەھى (سەعات)ى ئىبن رەزادا ھاتووھ و ئەو دانەھەش
لە سەدەى چواردەھەمى زاینیدا نووسراوھ.

ھەرھوھا ئەم عودەى تابلۆى ناگىل لە (بنجق)ھەكەیدا ھاوشىوھى عودىكە كە لە
كتىبى (كتاب الادوار)دا ھاتووھ و دانە دەستنووسى نامەخانەى بودليان لە
ئوكسفۆرد كە لە سالى (۱۳۳۴ز)دا نووسراوھ و كتىبى مۇسقىاژەنى كورد يان
بلىين مۇسقىاژەنى خەلكى شارى ورمى (ئورمىيە) كوردستان (صفى الدين
الامويە) كە لە سالى ۱۲۹۴زدا كۆچى دوایى كردووھ و ھەك دكتور صبحى دەلى
پاش (فارابى) يەكەم زانای مۇسقىايە لەكاتى ئىسلامدا و ئەو وئەنەھەش لە
(۳۵۳و بە نمرەى ۳۵)ى لە كتىبى د. صبحىدا ھەيە.

يەككى دىكە لە تىبى مۇسقىاي شا تەھماسب دەف لیدەدات و دوو يا
سى كەسشىيان گۆرانى دەلىن. پشتمى كەمەرى گۆرانىبىژە قەلەوھەكەيان
باش ديارە و خەنجەرىكى بەبەردا كردووھ و بەرگىكى نىوقۆلى دوگمەدارى
پوشىوھ. جلى وا لە وئەنەكانى دىكەى شەرەفنامەدا نابىنرىن كە دەبى ھى
فارسەكان يان بلىين ئىرانىەكان بى. يەككى دىكە لە رىزى تىبى مۇسقىا
گۆرانىدا دانىشتووھ، دوور نىيە كەنیزەك بى و پەنگە ئامىرىكى
مۇسقىايشى پى بى. ئەمیان شتىكى خرى لەبەر پشتمىدايە كە لەوانەھە
جانتای ژنان بى و پارەى تىداى بۆ خەلاتكردى تىبى مۇسقىا و گۆرانى.

شايانى باسە ئەم تابلۆيە بەرامبەر بە تابلۆى كۆپى شەرەفخان دانراوھ،
بەلام وئەنەكىش ھەردوو تاقمى كورد و فارسى -ئەگەر لە ھەمووكاتىكىشدا
نەبى-ئەوا لە شىوھى جلوبەرگ و سەروكلادا لىك جوئى كردوونوھ. ئەم
تابلۆيەيش ھەك ھى پىشوو چلكن بووھ.

تابلوی حەقەدەیم بەشی یەكەم سولتان عوسمان لەسەر تەختی حوكم

لەم تابلۆیەوه تا تابلۆی بیستەم لە بەشی دووھمی شەرەفنامەدا ھاتوون و لەسەر سولتانە عوسمانیەکان و پاشا ئییرانی و تۆرانیەکانی ھاوزمانیانن. ئەم تابلۆیە لەگەڵ باسی سەرەتای میژووی دەولەتی عوسمانیدا ھاتوو. بەم پێیە دەبێ بریتی بێ لە کۆرپکی سولتان عوسمانی کۆری ئەر توغرو (ارطغرول) ی دامەزینی دەولەتی عوسمانی کە زۆر بەی میژوونوسان بۆ سالی ٦٩٩ی کۆچی (١٢٩٩-١٣٠٠ زاین) دەگیرنەوه، یا سالی ٦٨٩ی کۆچی (١٢٩٠ی زاین) یان سالی ک پێشتر بوو - وەك شەرەفخان گوتوویە^{٦٣}. ئەم تابلۆیە دوو لایەنە (ئنائی) یە و ھەر بەشیکی لەسەر لاپەرە یەك و بە چوارچۆیەکی تایبەت کراو، بەلام بەو دەزانرێت کە دووھمیان تەواو کەری بەشی یەكەمیانە. تابلۆکە بەپێی بۆنە پەر و خەست دیارە. لەبەشی یەكەمی تابلۆکەدا خانوویەکی بەخشت کراو دەبینرێت کە دەوری چوار یەکی پێشەکی بە کاشی یا مۆزایکی شەشگۆشە سەداسی)

^{٦٣} بروانە: شەرەفنامە (دەستنوس)، پەرە ١٥٧ و ١٥٩، الدکتور احمد السعید، تاریخ الدول الاسلامیة و معجم الاسر الحاكمة، بەرگی دووھم، ل ٤٤١-٤٤٢. شەرەفخان گوتوویە: سولتان عوسمان سالی ٦٨٨ی کۆچی سەر بەخۆی تەواوی وەرگرت. بەلام ھەمان کات گوتوویە: سالی ٦٨٩ی کۆچی سەرتای ھاتنە سەر تەختی سەلتەنەتیی سولتان عوسمان بوو.

پوڤوڤوش ڪراوه و شويئي دانيشتنى سولٽانه. شيويهه ڪي سيگوشه ييش - ياني قوتڪه (شرفه) - له سهر خانووه كه وه بهرز بووه ته وه. عوسمانيه كان ئەم ته رزي پووڪاري خانوو (واجهه البنايه) هيان له بيژه نتيه كانه وه وهرگرتووه كه پيره ويڪي بيناسازيي گريڪ و رومانيه كانه و پيش هاتني ئيسلام له سووريا بلاو بووه وه و له په رستگايه ڪي (حضر) يشدا پيره وي ڪراوه. سولٽان عوسمان به ردين و سميئيڪي ره شه وه له به ردهم ئەم خانووه دا چوارمه شقي له سهر ته ختيڪي نه خشدار دانيشتووه. ويئه ڪيش شيويه تهخت و دانيشتنه ڪه ي له شيويه تهخت و دانيشتنى (سولٽان مهحمود غازان) ي نيو تابلوي به ڪه مي دستنووسي (منافع الحيوان) وهرگرتووه كه هي نامه خانه ي شهره فخان بووه و ئيسا له نامه خانه ي (مورگان) ه له نيوپورڪ وه له سهره تاي ئەم ڪتبيبه دا ئامار ه مان بو ڪرد.

سولٽان سهروڪلاويڪي سڀيي زلي له سهه رناوه كه توند و جوان و به پارچه يه ڪي له رهنگيڪي ديڪه به ستراره. ياني قوماشيڪي سڀيي له دهوري ڪلاويڪي سوور پيچاوه. ههروهه ڪورڪيڪي سووري ڪراوه و بي قولي له سهر ڪراسيڪي گولداري دريژ له بهر ڪردووه كه به لوچه ئەستوره ڪانيدا دهناسر يته وه ڪهوا ڪورڪه. دهستي چه پيي بولا ي سنگي بر دووه و، ئەوي ديڪه له سهر رانيه تي و قسه له گهل ميوان يڪيدا دهڪات. سي خزمه تڪار له لاي دهسته چه پيه وه راهه ستاون كه كه نيزهن و پهري بچووكي بالنده به رهنگي سوور وا له بهر سهروڪلاوياندا. ژناني دهريار له بنه رته دا ئەم په ره بچووكانه به ڪاردين. به لام خولامه ڪاني دهريار هه نديڪ جار لاسايي ئەوان دهڪه نه وه، وه له تابلويه يشدا هه ن و له وانه بازه وان يڪه. هه مان پيره وه له تابلوي نوزده يه مي سهبارت به سولٽان (محمد الفاتح) ييش هه يه. رهنگه ئەمه داب و نه ريتي خزمه تڪاراني ئەو ڪاته ي دهرياري سولٽانه عوسمانيه ڪان بووي. سهروڪلاوي ئەم كه نيزانه سڀيي به و

كهواى بئى قۇلپان له بهردايه و پهنگه يهككيان سينيى به دستهوه بئى، بهلام
تابلۇكه لهو شويئنهدا تيگ چووه.

پياويك لهولا ترهوه راوهستاوه و به سهروكلآوه كهيدا دياره وهزيريه تي،
چونكه سهروكلآوى وهزيره عوسمانيه كان زل و شيوه چادري بووه، يان
وردتر بلئين له شيوهى (كارگ-قارچك) هوه نزيك بووه. مافووريك له بهردهم
سولتانداندا راخراوه و دوو (قهره قوون) ي ژن و پياو، يانى ژن و پياويكى
بستهبالا (قزم) له سهه نهو مافووره راوهستاوان و دوو گولآودانپيش لهوئى
ههن. چهند پياويكى عوسمانى لهو نيوهدان، ههنديكيان مهدهنين و نهو
دوانهپيش كه فيس و سداره يان وا به سههروه سهريازن و يهككيان پييه ريكي
عهسكه ريه، چونكه نهو سداره -يا كلآوه- ي كه له فهروهيه و له سههري
ناوه تا پاش يه كه م شه پرى جيهانپيش فهريماندوره توركه كان له سههريان
ده كرد. دوو كه سى عوسمانى پم به دستن و سههري پمه كانيان له سههري نه رزه
و ديار نييه. دوو پياوى ديان (مهسيحى) ي خهلكى نه نادول -يان بلئين
بيزهنتى- له تابلۇكه دا ديارن، شه پقه ي نهو روپاييان له سههه و ههري لايهكى
شه پقه كه يان دوو لقى دريژى وهك دوو شاخى ههن. خزمه تكاريكيش له
پشت پاسهوانى دهسته راستهوه راوهستاوه، دوور نييه كه نيزهك بئى.

جئى وتنه، كلآوى لقدار چهند ههزار ساليك له مه وه بهر له ناوچه ي
كه ركوك هه بووه. پياوانى هوژى جافيش لهو جوړه كلآوه يان ههيه.
نه م به شى يه كه مه ي تابلوى چه قده يه م له سههري لاپه ريه كه ي تاييه ت
كيشراوه به رامبهه به به شى دووه مى و ههري دووكيان يهك بابه تن و به يهك
تابلۇ داده نرين و سولتانيش رووى له كه سانى نيو به شى دووه مى كردووه و
له گه لياندا قسه دهكات و به دست ئيشاره تي خوئى كردووه و كه ميگ خوئى
به لاي نهواندا چه ماندووه ته وه و نهوانپيش به شيوهيه كه ي گشتى روويان له
سولتانه.

تابلوی حه قدهیه م

بهشی دووم

ئهم بهشهی تابلۆکه له پهپهزی ژماره (۱۵۸) دایه بهرانبهر به بهشی یه کهم. هیندیك خهك دیارن به جلو بهرگیکی بهرچاوه وه له بهردهم هه یوانی خانویه کدا پراوه ستاون. ئه مانه تیکه لیکن له فارس و تورکمان و سه لجوی و ئه وروپایی (یانی بیژهننتی) و عه ره ب: دوو کهس له سهراوردی دهسته چهپی تابلۆکه دان، بهستنی سهروکلویان له هی تورکه عوسمانیه کانی تابلوی ژماره (۱۷ و ۲۰) ناچی و داریکی سووریان له سهراوردی کلاوه که یان چهقاندوه که - وه که له تابلوی ژماره (۱۶) دا باسمان کرد - نیشانه یه کی تایبه تی ئیرانیه کان بووه له زه مانی دهو له تی سهقهوی و سهردهمی دهسه لاتی (شا ته هماسب) دا، ئه کهرچی ئهم نه ریته له دهورانی حوکی (سولتان عوسمان) دا له لای ئیرانیه کان نه بوو. دهستی هه ریبه که له دوو ئیرانییه شتیکی تی دایه وه که کیسه یه که پاره بی و ئه مه مانای دیارییه بو سولتان. یه کیکی دیکه وا له پیش ئه و دوو کهسه ی پیشووه وه، جل و بهرگی له هی عوسمانیه کانه و کراسه دریزه که ی تا سهراوردی ناوکی - وه که هی وینه کانی تابلوی ژماره (۱۷) قۆچه یه کی زۆری پیوه ن.

دوو کهس له خوار ئه مانه وه هه ن، یه کیان عوسمانیه و وینه که ی که میك تی که چووه و یه کیکی دیکه ی له ته نیشته وه یه که بالنده ی پاری له سهراوردی دهسته و به کلاوه که یدا ده ناسریتته وه که وا سه لجوی یه و له هه مان جوړه کلاوی میر ئه رتووقی سه لجوی و هه مان کلاوی ئیلخانیه کانی شه. دوو

كەسى دىكە وان لە نىزىك ئەم دووانەو، شىۋەى سەروكلۇيان باش دەرنەكەوتوو و يەكيان سىنىيەك لەسەر دەستىيەتى و پرووى لە بەشى يەكەمى تابلۇيە. لە تەنىشتى ئەو پياوئىك كە جلى جوانەو لە مېرە عەرەبەكانە بەپيى وئە دەستكردهكانى نىو ھىندىك دەستنوس و شمشىرى عەرەبى لە نىوان ھەردوكياندايە. دەستى ئەم پياوہ كە بە عەرەبى دەزانم، لەسەر پشتى پلنگىكى مالىيە لە پېرى(فهد) كە ديارىي ئەوہ بۇ سولتان عوسمان. وەك چۆن مەبەست لە سىنىيەكەى پياوہكەى دىكە ھەمان شتە. دوو ئەسپى گورج و گۆل لە پشت ئەم دووانە.

دووكەس لە بەشى دەستەرأستى تابلۇكەدا راوہستاون كلۇيان خەتدارە و ھىلكەيى ھەلكەوتوون و قەراخەكەيان بە ئەندازەى سى چوار پەنجەيەك بۇ سەرەوہ ھەلگەپراوہتەوہ. ئەم جۆرە كلأوہ لە چۆغەيەو، لەوانەيە ھى توركانە كۆنەكان بى، چونكە لە ھى توركانانى يەكئىتى سۆقئىتى جاران دەچى.

نەك ئەوہ بگرە دەموچاويشيان لە توركمان دەچى. پئدەچى لادىيى عوسمانى بن. شتىك لەنىو دەستى يەكئىكياندايە. مەبەست لەم شتەى نىو دەستى ئەم زەلامە ديارىيە بۇسولتان عوسمان دووكەس وان لە نىوان دووكەسى پيئشوو و ئەسپەكانياندا و سەروكلأوى يەكيان -واتە مئزەرى- وەك ھى عوسمانىيەكانە. ئەوہى دىكە كە لە نىوان ھەر دوو بالندەى راوہكەدایە شتىكە وا لەسەر بەرى دەستىو لە وئەكەيشدا باش دەرناكەوى. يەكەميان بەو نيشانانە كە پيئشتر ئامازەمان بۇ كردن لە خزمەتكارى سولتان دەچى. بالندەيەكى راوى لەسەر دەستە.

بەولاي ئەو دووانەوہ دووكەسى دىكە ھەن شەپقەى ئەوروپايان لەسەرناوہ و ھەر لايەكى دولقە ديارە ئەمانە بيئزەنتىن، دەبى وەفدى دەولەتى بيئزەنتى بى. لە پيئشدا ئامازەمان بۇ كرد كە پياوى سولتان عوسمانىش لەلای ئەم وەفدانەن بۇ پيئشوازى لى كردنيان.

مەبەستى وئىنەكىش يان بلىين شەرەفخان لەم تابلۇيە چوونى سولتان
عوسمانە بۇ سەر تەختى حوكمدارىتى و هاتنى وەفدى ئەم ولات و
دەولەتەنەيە بۇ پىرۇبىيى لى كردنى. ئەو وەفدى كە سەروكلأويان ھاوبەشە
لە نيوان سەلجوقى و ئىلخانيدا بەلای منەو وەفدى سەلجوقىيە، چونكە
دو ئىرانىيەكە وەفدى ئىلخانين و ئەو كاتە دەولەتى ئىلخانى (مەغۇلى) لە
ئىران حوكمى دەكردو، لەبەر ئەم پىوھنديەي بە ئىرانەو بەجلوبەرگى
سەفەويى ئىرانىيەو وئىنەيانى كىشەو تا بزانرى خەلكى ئىرانن و لە
ئىرانەو هاتوون.

جلوبەرگى عوسمانىيەكان لەم تابلۇيەدا :

بەپىي وئىنەكانى شەرەفنامەو راستى و واقىعى مېژوويى لە تابلۇكاندا،
جگە لە فيس و كلأوى رېبەرەكان، مېزەرى عوسمانىيەكان سپى و زلە و
زۆربەيان بە شىوھىيەكى درىژ و خپ و لووس بۇ سەرەو ھەلگەپراونەو
نيوچە لوولەكيك پىكدەھينن. بەلام ھى وەزىر لە گشتيان گەورەترە و بەشى
خوارەوھى لە شىوھى چادر يا بلىين (كارگ- كۆمفەقېرك) داىەو لە ھى
سولتان ئەستورەترەو كورتترە و لە لوولەك ناچى و، كلأوھكەيشيان بارىك
و تىژو كەمىك لە مېزەرەكەو دەردەكەوى.

مېژوونووسى تورك ئەحمەد پارسم لە كتيبي (عثمانلى تاريخى)دا(بەرگى
يەكەم، پەراويزى ل ۵۵۶ - ۵۶۵) باسى جل وبەرگى عوسمانىيە كردو و
گوتوويە: لە زەمانى (سولتان عوسمانى كوپى ئەرتوغرول)دا كلأوھكانيان لە
ھى دەرويشە (سكە)بوو. جاروبار بە سەروكلأوى پياوانى سولتان
دەگوترا (دستار يوسفى). ئەم كلأوھ سەرتىژە ئىستا لە سەرى ھىنديك
دەرويشى كوردى سلیمانيدا ھەيە. (فەرەيدوون ئولوو عارف ئەفەندى)
ئەوھى مەولانا جەلالەدینى رۆمى قاتىك جلى دەرويشە مەولەويەكانى

پیشکیش به سلیمان پاشای پزگارکهری (روم ایلی) کرد^{۶۴} که بریتی بوو له سکه و فراجه و ته نووره و که مه ره. سولتانه عوسمانیه کان تا زهمانی سولتان (محمد الفاتح) ئەم جله ی مه وله ویه کانیان ده پووشی. پاشان میزه ره به سورمه نه خش ده کراو پی یانده گوت (ته کیه - طاقیه) و ناوی ته نووره ییش کرا به (خه فتان) و فراجه ییش به (بنش) و (قونتووش) و که مه ره ییش به (قانون قوشاغی) - واته پشتینی (قانون). میزه ری که له وه زیر (الصدر الاعظم) له شیوه ی چا دردا بوو و بو پیشه وه لار بوو بووه وه. میزه ری (شیخ الاسلام) بچوک بوو. ده بی ئەوه ییش بزانی که فراجه (فرجیه) وه که وایه و ته نیا له پشته وه کرا ویه و له پیشه وه داخراوه و له زهمانی ده ولته تی عوسمانیدا به رگی زاناکان بوو و خه لیفه کانیش خه لاتیان ده کرد به میران و پییان ده به خشین^{۶۵} ئیستا فراجه له نیو پیاوانی ئاینی دیاندا هیه. که مه ره ییش جو ره پیشتینی که سی چوار په نجه پانه و به زوری له ده زوی ئاوریشمی ره نگا و په نگ و سیمداریش دروست ده کریت.

^{۶۴} (روم ایلی) به ناوچه ی ئەدرنه و، به لکو بو به شی ئەوروپا له تورکیا گوتراوه. وایزانم مانای بولگاریا و رومانیا ییشی پیکه وه هیه.

^{۶۵} بروهانه: الدكتور صلاح حسین العبیدی، هه مان سه رچاوه، ل ۲۷۸.

تابلوۋى ھەژدەيەم

شەرى ئەدرنە

ئەم تابلوۋىيە(پەپەي ژمارە ۱۷۲) لە باسى سولتان مورادى كوپى ئورخانى كوپى عوسمان و شەپەكانىدا ھاتوۋە. واتە سولتان مورادى يەكەم كە سالى (۱۳۵۹-۱۳۸۹ى زاین)ى حوكمدارىيى كردوۋە و يەكەم سالى حوكمى لە دەردەنىل(كلىبولى) پەت بوو و قەلآكانى خورلى و بېسىنە و بوغووزى داگىركرد و پاشتر شارى(ئەدرنە)يشى گرت. جا لەبەرئەۋە كە شەپى ئەدرنە و داگىركرانى ئەم شارە لە ھەرچوار شەپەكەى زەمانى حوكمى ئەو گەۋرەتريوۋە، بۆيە دەبى ئەم تابلوۋىيەش ھەر بۆ ئەو شەپە تەرخان كرابى كە لە پروى ھونەرى و پەنگەكانىيەۋە ۋەك لە پروى شەپرو پىكدادانىشەۋە زۆر بەرزە.

شەرفخان لە پەپەي(۱۷۲)دا گوتوۋىيە: سولتان موراد سالى ۷۶۳ى كۆچى(۱۳۶۱-۱۳۶۲ى زاین) لە شكرىكى بە سەركردەيى(للە شاھىن) بۆ داگىركردنى(ئەدرنە)- كە ئىستا مەلبەندى وىلايەتتىكى بەشى ئەۋروپايى توركيايە لە ناسىيى بچوك- نارد و شەپرىكى زۆر قورسى لەگەل(تكور)- يانى بېزەنتىيەكان- دا كرد. بەلام تكور شكى و خۇي لە قەلآى ئەدرنەدا قايم كرد. پاشتر سولتان خۇيشى پروى كرده شەپەكەۋ ئابلوۋقەى شارى ئەدرنەيدا. كە لافاۋى پروبارى(مرنج)- واتە(مەرىچ)- ھەستا، (تكور)- رېبەرى بېزەنتىيەكان بە بەلەم ھەلات و سولتانىش شارەكەى گرت. ئەم قەسەيەى شەرفخان دەقاۋدەق لەگەل تابلوۋكەدا دەگونجىت، بەۋەدا كە ناۋى پروبارەكە لە تابلوۋكەدا ھەستاۋەۋ گەيشتوۋەتە بەردەمى قەلآ. بۆيە ئەمە

دهبی به بهلگهی ئهوه که ئهم تابلۆیه لهبارهی شهپری ئهدرنهوهیه، نهک
 شهپری قهلائی (بوغووز) یا قهلائی (خورلی) یان ههر عوسمانی و بیژهنتیی
 بهگشتی به پهنگهکانی لیک جوداکردوه. عوسمانیهکان - بهپیی تابلۆکه -
 لهلای چهپهوه (یانی خۆرهلاتهوه) هیرشیان کردوهته سههر هیژیکی بیژهنتیهکان
 و، خهریکه شکان و بهزین دهکهوئته نیو لهشکری بیژهنتی که به شهپقه
 ئهوروپاییهکانیان دهناسرینهوه. عوسمانیهکان لهسههر بهرزاییهکی بهردهلانی
 بهرانبه قهلائی ئهدرنه چادریان ههلاوهو هیندیک له سههرکردهکانیان لهگهلا
 پاسهوانی تایبهتی خویاندا لای چادرهکان راوهستان و دهرواننه شهپهکه،
 میژههری عوسمانیهکان له تابلۆکهدا سپییهوه، ئهوانهی و لهنیو جههرگهی
 شهپهکهدان تاسکلاو (خوذه) و فیسیان لهسههره به تیرو پم شهپهکهن و به سوار
 و پیادهوه یهک جوهره چهکی ناگردارنهبی هیچ جوهره چهکیکی ناگرداری وهک
 تفهنگ و توپیان له لانییه. بیژهنتیهکان کلاوی ئهوروپاییان لهسهردایهوه
 شهروالیان پانتۆلیکی تهسکهو جزمهیان لهپیدایهوه جوهره چاکهت یا کراسیکی
 کورتی تهسکیان لهبهردایهوه بهشمشیر و گورز و تیرو توپ و تفهنگ و بهردیش
 شهپهکهن. لهپیشدا بیژهنتیهکان هیرشیکی بهربلاو و توندیان کردوهته سههر
 عوسمانیهکان و هیژی بالی چهپ (میسره) یان له ناوهندی سههرکردهتییه
 عوسمانیهوه نیزیکبووه. بهلام عوسمانیهکان هیرشیکی بهرانبهریان کردونه
 سههر هیژی نیوجهرگه (قلب)ی عوسمانی توانیویه هیژی نیوجهرگهی
 بیژهنتیهکان تووشی شکان بکات و هیژی بالی راست (میمنه)ی
 عوسمانیهکانیش خهریکه هیژی بالی چهپی بیژهنتی بشکیینی. شوینی هیژی
 بالی راست و نیوجهرگهی عوسمانی بهرزو خۆشترهوه هویهکی یاریدهدربووه بو
 زالبوونیان لهم دوو قۆلهدا، بهتایبهتی که عوسمانیهکان پرمی درێژیان
 بهکارهیناوهو ئهویش له شمشیری بیژهنتی زیاتر بهکاربووه.

به تابلوكهدا دهزانریت كه شهپرهكه زور سهخت بووه و ههتا وینهكیش كهلهسهری بپاویشی تیخستوو. پیاویك لهسهرقهلاو له نیوان دوو بورجدا لهپشت تفهنگچییهكهوه دیارهو بی چهكه و یهخهیهکی وهك پهپری ماسی لهملیدایه - كه نیشانهی گهورهییتهتی - و دهروانیته شهپرهكه. پیدهچی ئەمه(تکور) یان فرماندهرێك بی. دوو كهس لهسهر بورجی دهستهپراستیئش ههن، لهوانیه ژن بن و یهکیان دووشت له سهروكلأوی قوت بوونهتهوه و رهنگه ئەمیان ژنی (تکور) بی.

جوړی تفهنگ:

ئوه له تابلوكهدا سهرنجراکیشه كه بیژهنتیهكان پرچهكن به چهکی ئاگردار و عوسمانیهكانیش بی تفهنگن و تهنیا یهك چهکی ئاگرداریان پیدهبینریت كه دوو خواری تیډایهوه دهمی وهك هی ئامیری بووقی ههسكهری گهورهیه. رهنگه ئەمه ئامیری فریدانی نهوت و ئاگر بی. یهکیکی بیژهنتی لهسهرقهلایهو تفهنگهكهی بهرانبهه بهو ئامیری شهپری عوسمانیهكان راگرتوو و له شیوهی تفهنگی(قناصه) دایه و پیدهچی ئەوسا یا هیچ نه بی له سهردهمی شهرفخاند(قناصه) ی دووربیندار ههبو بی. تفهنگچیهك لهولاتروه تفهنگهكهی لهنیو پهنجهریهكدا گرتوو و تهقهی پی له عوسمانیهكان دهكات. ئەم تفهنگه زور دریزهوه دهمهكهی خپر دیاره، واته تهوقیکی ئەستوور بهدهوری دهمهكهوهیهتی. لهخوار قهلاویش تفهنگیکی كورت وا بهدهستی بیژهنتییهكهوه. سی یا چوار جوړ تفهنگ لهم تابلوكهدا بهدی دهكریت. واپیدهچی ئەودهمه بیژهنتیهكان تفهنگی جوړاوجوړتریان ههبو بی. بی گومان ئەو كاته تفهنگ ههبوه، چونكه(جورجی زیدان)ی میژوونوسی گهوهی شارستانهیتی ئیسلامی له كتیبی(تاریخ التمدن الاسلامی، بهرگی یهكهمی، ل ۲۰۱-۲۰۲)یدا گوتوویه: خهلكی مهراکیش

سالی (۱۱۱۸)ی زاین شهریان به چهکی ئاگردار کردوو. له (ابن خلدون) یشهوه ئهوهی وهرگرتوووه که خه لکی ولاتی مه غریب سالی ۷۶۲ی کۆچی (۱۳۶۰-۱۳۶۱) زاین شهریان به تفهنگ کردوو. له سه رسامیی (ابن خلدون) هوه دهرده که وی که ئه وسا چه کیکی زۆر کهم و ده گمهن بووه. جا ئیدی نازانم به راستی لهم شهره دا تفهنگ به کارهینراوه یان نا ؟ ئه گهر تفهنگ لهم شهره دا نه بووبی، ئهوا ئه م وینه کیشه کورده به پیی سه رده مه که ی خوی وینه ی کردوووه به لگه یشه له سه ره بوون و چۆنایه تی چه ند جوړه تفهنگیکی سه ده ی شان ده هه م. ئه مه ش خالیکی دیکه ی پر بایه خ و به نرخی تابلوکانی شهره فنا مه یه.

تابلوی نوزدهیہم

سولتان (محمد الفاتح) و ئیستہ مبول

ئہم تابلویہ (پہری ژمارہ ۱۹۱) له باسی داگیرکردنی قوستہنتینیہ (ئیستہ مبول) ی پیتهختی دهولہتی بیژہنتی و پاشان دهولہتی عوسمانیدا هاتووہ که پوژی سیئشمہی ۲۰ی (جمادی الآخرہ) ی سالی ۸۵۷ی کوچی (۲۸ی حوزہیرانی ۱۴۵۳ی زاین) له لایہن سولتان (محمد الفاتح) ی کوپی سولتان مورادی دووہمہوہ بهووی له شکرکی فرہژمارہو هیژکی زہریایی خاوهن (۴۰۰) کهشتی و پاش ئابلووقہدانی بو ماوہی (۴۵) پوژ له پوژی هینی (جومعہ) دا هاتہ داگیرکردن و نوپژی هینی له (ئہیاسوفیا) ی کلیسہی بیژہنتیدا کرا که به هونہرہ بیناسازیہ کهی به یهکیک له بینا گرنگہکانی جیہان دہژمیردریت و بووہ بهسہر مہشقی هونہری بیناسازیی مزگہوتہ گہورہکانی دهولہتی عوسمانی وک مزگہوتہ گہورہکانی ئیستہ مبول، وکوو (سنان) ی بیناسازی گہورہی جیہانی ئیسلامی که له بیرہورہکانی خویدا باسی ئہوہی کردووہ چون له کارہ گہورہکانی خویدا سوودی له تہرزی بیناسازیی ئہم کلیسہیہ وەرگرتووہ. یانی ئہو مزگہوتہ گہورہانی دہستکردی بوون لهسہر تہرزی ئہیاسوفیا ئاوی کردوونہوہو بہیپی گیرانہوہیہک سنان له ئہسلیکی یونانی بووہ.

وینہی کہنداوی مہر مہرہ له تابلوکہدا کیئشراوہ. سولتان (محمد الفاتح) ردینی مہیلہو کالہو میژہریکی سپیی زلی شیوہ نیوچہ لوولہییی له دہوری کلاویکی سہباریک پیچاوهو له هیوانی خانوویہکدا لهسہر کورسییہک

دانیشتووو کورسییه کی بهرز- یانی ئەستوونی (عمودی) - ی له بهره مدایه که به شیوه میزیک دادەنریت. سولتان که وایه کی بی قۆلی له سەر کراسیکی دریز (دشداشه) ی رهنگ شینی کراوه پۆشیوه. یه کی که به سه رو کلاوه کهیدا دهزانریت وهزیریه تی، تۆمار (سجل) یکی به دهسته وهیه و له لای دهسته راستیه وه پراوه ستاوه. سهری خزمه تکاریک له پشت وهزیره وه دیاره، په ری بچوکی بالنده به میزه ره که یه وهیه که نیشانه ی نه وهیه خزمه تکاره. که نیزه (جاریه) یک و سی خزمه تکاری دیکه له دهسته چه پی سولتانه وه پراوه ستاون.

بریک عه سه کری نیزامی له نیزیک سولتان و له لای شوورای شاردان، فیسیان له سه رناوه که له قوماشیکی زهردی خه تداره وه په رۆیه کی سپی له به شی پشته وه ی فیسه کانیا ن توند کراوه یان به پشت ملیاندا شو پوو ته وه. ئەم فیسدارانه عه سه کرین، چونکه ئەم چه شنه فیسه له سه ری پیاوانی له شکری عوسمانیدایه، وه ک چون له تابلوی شه ری (چال دیران) یشدا هه یه. ئەمانه له له شکری ئینکیشاری (یکجری - ینی چری) - واته له شکری نوی - دان که (ئۆرخان) ی باوکی سولتان مورادی یه کهم دایمه زانده بوو، به لام سولتان موراد سالی ۷۶۶ ی کۆچی (۱۳۶۴-۱۳۶۵ ی زاین) ناوی (یهنگی چه ری) ی ل ناو کلاوی سپیی له سه رکردن. ئینکیشاری باشتین هیزی مه شق پیکراوی ده وله تی عوسمانی بوو، به لام گهنده ل بوو و بووه به لا بو ده ولت و سولتان مه حمودی دووم له سالی ۱۸۲۵ یا ۱۸۲۶ دا هه لپوه شانده وه^{۶۶}. ئەوه ی شایانی باسه فیس (طربوش) که تا ئیستا

^{۶۶} برهوانه ئەم سه رچاوانه له باره ی (یکی چری) یه وه. ئەم ناوه به چه ند شیوه یه که ده نووسری: شه ره فنا مه ی ده ستنوسی بودلیان، په ره ی ۱۷۴ و، عباس العزاوی، تاریخ العراق بین احتلالین، به رگی شه شه م، ل ۲۹۱ و، الدکتور احمد السعید سلیمان، تاریخ

زانرابی یه که مین جار به کارهاتوو له لای (کاشی - کشی) یه کان که دهوله تیان له عیراق دامه زران دووه (دهوری ۱۶۰-۱۱۶۰ پ.ن) و خه لکی کوردستان بوون، وهک وینهی فیس له سه ری پیاویکی دهست و پیوهندی شاییکی کاشی ده بیندری له وینهی (۳۱) له (الازیاء البالیة) ی (المديرية العامة للأثار في العراق).

خانویه کی دیکه وا له نیو دوورگه یه کی زه ریادا و چهند که سیکیش له تابلوکه دا دیارن: دوویان ئینکیشارین و یه کیکیش سداره یه کی له چه شنی ئه و سداره عهسکه رییه ی ئیستای له سه ردایه که پوئی تانک (دبابات) ی سوپای عیراق له سه ری ده نیین. یه کیکیش که له مروقیکی هه ژار ده چی کلاویکی بچووکی له سه ر ناوه. ئه م دوو شیوه کلاوه بو جار ی یه که مین له تابلوکانی شه ره فنامه دا بهرچا و ده که ون.

ئه م بهرچا و خستنه ی سه ره وه سه باره ت به به شی یه که می تابلوکه بوو که له سه ر لاپه رییه کی تایبه ت کیشراره. هه رچی به شی دووه میه تی له سه ر لاپه ری به رانبه ر ئه و دایه و دیسان وینه ی زه ریایه که. مزگه وتیک یا مزگه وت و قوتابخانیه که وهک دیمه نی به شیکی ئیسته مبول له تابلوکه دا له سه ر که ناری زه ریایه که و دوو مناره ییش له گووشه ی خو ره لآت و خو روایدا کراون. دوو پیاوی ئاینی له و نیوه دان. مروقیکی ریش سپی میزه ریکی رهش یا نیلی یه کی زور توخی له سه ر ناوه و جلو به رگی سپین و له بهر په نجه رییه کدا دانیش تووه و کتیبیکی کراوه ی له نیو ده ستدایه ته ماشای ده کات. ئه مه زانایه کی ئاینیه و پیده چی ماموستا (مدرس) ییش بی. ده ورانده وری په نجه ره که هه مووی نه خشه.

السدول الاسلامية و معجم الأسر الحاكمة، بهرگی دووه م، ل ۴۴۲. ناوه که وه هایش ده نووسری: (یکی چری).

مروقیکی دیکه له بهر په نجره‌ی هۆده‌یه‌کی دیکه‌دایه. په‌نگه‌ئه‌مه‌یش
 ئاینی بی. پیاویکی دیکه‌ی به‌سالداچووی ئاینیش هه‌ر دیاره.
 کوپیک له‌به‌رده‌م خانوویه‌کی پشت مزگه‌وته‌که‌یه‌و کچیکیش له‌بهر
 په‌نجره‌که‌یدایه. کچه‌ده‌سروکیکی زه‌ردی به‌سه‌ره‌ویه‌و ده‌سروکیکی
 دیکه‌یشی له‌ده‌وری به‌ستووه. ژنیکیش له‌بهر په‌نجره‌ی خانوویه‌کی دیکه‌دا
 دیاره، ده‌سروکه‌که‌ی وه‌ک هی کچه‌که‌یه‌و ته‌نیا لایه‌کی له‌ ده‌وری گه‌ردنپی
 ئالاندوووه‌و ئه‌مه‌یش پړیو په‌سمی ژنه‌ ته‌مه‌نداره‌کانه‌و ئه‌م پړیو په‌سمه‌ له
 کوردستانیشدا هه‌یه‌ وه‌ک له‌ تابلویه‌کی (هیزان) دا ده‌رده‌که‌وی.

خانوه‌کان:

سه‌باره‌ت به‌ ته‌رزی بیناسازی (میعمار‌ی)ی خانووه‌ وینه‌کی‌شراوه‌کان
 ده‌بی‌ بلپین: پروکاری خانووه‌که‌- یانی سه‌را-ی سولتان بۆ جوانی وه‌ک
 سی‌ چوارچیوه‌کراوه‌ به‌ سی‌ به‌شه‌وه‌و هه‌ریه‌که‌یان به‌ په‌نگیکی جیا‌یه:
 زه‌یتوونی و سووری کراوه‌و سپی. شیویه‌کی لاکیشه‌و په‌مه‌یی وا به
 به‌رزی دیواری پشت هه‌یوانه‌وه‌و په‌نجره‌یه‌که‌ به‌رانبه‌ری هه‌یه‌ که‌ به‌ کو‌مه‌له
 بازنه‌یه‌که‌ نه‌خش کراوه‌.

قوتکه‌ (شرفه‌)کانی سه‌ر بلندا‌یی خانووه‌که‌ درپژو چوارگۆشه‌ن و
 سه‌ره‌کانیان هه‌په‌مین. عوسمانیه‌کان ئه‌م جو‌ره‌ قوتکه‌نه‌یان به‌زۆری له
 سه‌راکانیاندا دروست کردوووه‌ و ئیستایش له‌ عیراقدایه‌ پیره‌و ده‌کریت. به‌شی
 پی‌شه‌وه‌ی بینای مزگه‌وت به‌ قوتابخانه‌ (مه‌درسه‌) ده‌چی، له‌ کاتی‌کدا
 بانه‌که‌ی له‌ شیوه‌ی جه‌مه‌لۆنی خو‌راوادایه‌. واته‌ وه‌ک بانی خانووه‌کانی
 ئه‌و‌روپایه‌. ئیستایش بانی خانووه‌کانی زۆربه‌ی شاره‌کانی تورکیا له‌م
 ته‌رزه‌ن و به‌ خشتی سووره‌وه‌کراو (قرمید) چنراون. گو‌مه‌زی مزگه‌وته‌که‌
 کووزکووزو هیلکه‌یی‌یه‌ وه‌ک ته‌رزی عوسمانی.

هردوو مناره که دهکونه هردوو گوشه‌ی پيشه‌وه‌ی حه‌وشه‌که‌ی و بنکه‌ی چوارگوشه‌ی بیی که مه‌رداری هردوو کیان له به‌رده و پاشماوه‌که‌یان له خشتی سووره‌وه‌کراو. به‌لام به‌شی نیوان بنکه‌وه‌که‌مه‌ر(دوره) ی دووه‌میان سواخ دراوه. سه‌ری هردوو مناره که تیزین، به‌لکوو توپزییه له شیوه‌ی گومه‌زی مرگه‌وتدا. یانی بو جوانی دابه‌ش کراوه بو‌رهنگی پرته‌قالی که سی‌دوره‌که‌ی وه‌ک چوارچیوه‌یه‌کی کراوه به‌رهنگی زه‌یتوونییه. ناوه‌پراستی رووکاری سه‌راکه- یانی ناوه‌پراستی به‌شه پرته‌قاله‌که- بریتی‌یه له شیوه‌یه‌کی چوارگوشه‌ی بیی گه‌وره‌ی رهنگ زه‌یتونی له‌نیو چوارچیوه‌یه‌کی کراوه(یانی ته‌نیا سی‌لای هه‌یه‌ی سپیدا. له ناوه‌پراستی ئەم چوارگوشه‌یه‌دا دوو شیوه‌ی لاکیشی هه‌یه، یه‌که‌میان زه‌یتوونی تی‌ر(توخ)تره و به‌نه‌خشی گیایی گۆلدار به‌گولی سوور نه‌خخش کراوه. دووه‌میان که سه‌رووتره ئەزیه‌که‌ی په‌مه‌یی‌یه و به‌نه‌خشی(فوسه‌ی‌فسانی) نه‌خخش کراوه. پارچه‌کانی نه‌خشه‌که‌خپن، یانی بازنه‌یین و، هیندیکیان شین که رهنگه پارچه(سه‌ده‌ف) یا پارچه‌ئاوینه‌بن و، ئەوانه‌ی دیکه رهنگی له شووشه‌ی رهنگاوپرنگ‌بن.

سه‌ری جووته مناره که له شیوه‌ی پیازوه نی‌زیکن. شیوه‌ی ئەم جووته مناره‌یه له‌سه‌ر ته‌رزی مناره سه‌رتیژه‌کانی عوسمانیی کاتی شه‌ره‌فخان نییه، وه‌ک مناره ده‌ستکرده‌کانی(سنان)ی بیناسازی گه‌وره‌ی عوسمانیی هاوچه‌رخ‌ی شه‌ره‌فخان و پاش کاتی ئەم سولتانه که ده‌وری گه‌وره‌ی له ته‌رزی بیناسازی مرگه‌وته‌کانی عوسمانیدا دیوه. ئەم شیوه مناره‌یه که می‌ک له مناره‌یه‌کی کۆنه مرگه‌وتی گه‌وره‌ی شاری بدلیس ده‌چی که ده‌که‌وی‌ته ژیرقه‌لاو ته‌نیشتی خۆره‌لاتی(خانی شه‌ره‌فخان) و هی سه‌ده‌ی دوازده‌یه‌مه، چونکه میژووی(۵۵۴) یان (۵۴۵)ی کۆچی له‌و مرگه‌وته‌دا هه‌یه به‌پیی ئەو وینه‌یه که له ئابی ۱۹۷۷دا گرتوومه. کورت وپه‌تی ئەم منارانه له‌سه‌ر

ته‌ری مناره‌کانی کوردستانن که زۆریه‌ی زۆریان وه‌هان و ئیتر به‌م شیوه‌یه شه‌ره‌فخان وینه‌ی کی‌شاوه.

شوورای ئیسته‌مبول:

له‌م تابلۆیه‌دا له‌سی لاوه‌ شوورا له‌سه‌ر زه‌ریا دیاره‌ تا له‌پشت خانووه‌کانه‌وه‌ بزر ده‌بی. پیده‌چی ئه‌م سه‌رایه‌ی سولتانی و ئه‌م به‌شه‌ی ئیسته‌مبول له‌ دوورگه‌یه‌کدا بن. قوتکه‌ی نیوه‌بازنه‌یه‌ی به‌ درێژایی رهمه‌ند (شووراکه) و له‌م زه‌ویه‌ پڕ که‌نده‌دا (متموج) زۆر به‌ چروپری هه‌ن بۆ به‌رگریکردن. به‌لام قوتکه‌کانی هه‌ردوو قه‌راخی بورجه‌کان چاره‌که‌ بازنه‌ن. چروپری قوتکه‌کانی تابلۆکه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌و پارچه‌ شوورایانه‌ی ئیسته‌مبولدا جووت دینه‌وه‌ که‌ ئیستا که‌ نه‌ماون و هی کاتی بیژنه‌نتین.

دوو راستی له‌م تابلۆیه‌دا سه‌رنجراکی‌شن: یه‌که‌م - هه‌بوونی تو‌مار (سجل) که‌ وه‌زیر به‌رانبه‌ر به‌ سولتان محه‌مه‌د رایگرتوووه‌ ئه‌ویش ده‌روانیته‌ تو‌ماره‌که‌و له‌سه‌ر کی‌شه‌یه‌ک مشتومری له‌گه‌ڵدا ده‌کات. وینه‌کی‌شی تابلۆکه‌ ئه‌مه‌ی کردوووه‌ به‌ نیشان بۆ وردبوونه‌وه‌و لی‌کۆلینه‌وه‌ی سولتان له‌ کی‌شه‌ی خه‌لک، یان بلین سیاسه‌تی دادپه‌روه‌رانه‌ی سولتان پیشان ده‌دات که‌ به‌ سولتانیکی ناوبانگ باش (حسن السیره) ده‌ژمی‌ردری‌ت به‌وه‌دا که‌ زۆر ئاره‌زووی زانست و زانایانی کردوووه‌ و هانی کاری زانستی داوه‌. شه‌ره‌فخان ناوی کۆمه‌له‌ زانایه‌کی گه‌وره‌ی کاتی ئه‌وی له‌ بابه‌تیکی تایبه‌تدا هیناوه‌: وه‌ک مه‌ولانا شه‌مه‌سه‌دین گۆرانی زانای کورد که‌ مامۆستا و په‌روه‌رده‌که‌ری سولتان محه‌مه‌د بوو که‌ منداڵ و هه‌رزه‌کاربوو و سولتان محه‌مه‌د کردی به‌ (قازی عه‌سکه‌ر) و موفتی گه‌وره‌ی ده‌وله‌تی عوسمانی و، مه‌ولانا عه‌لی کورپی (قوشجی) ی زانای گه‌وره‌ که‌ (ئولووغ به‌گ) به‌هۆی ئه‌و مه‌ولانا عه‌لی‌یه‌ی ستیرناس و بیرکار (ریاضی) هوه‌ به‌ پله‌ی یه‌که‌م

پوانگەي گەورەي ستېرناسيى كاتى ئىسلامەو، مەولانا خەسرەو كە
زانايەكى گەورە بوو و كردى بە مامۇستا لە(ئەيا سۆفيا).

دووەم تېيىنى ئەو يە كە ئەم كۆرەي سولتان محەمەد چەكى تېدا
نابىرئىت، بەپېچەوانەي كۆپى سولتان عوسمان و شا تەھماسب و زۆر بەي
كۆرەكانى مىرانى كوردەو. دەبى و يئەكېش نيازى ئەو بووبى ئەمە بكاتە
بەلگەي ئەو كە ئەم سولتانە زياتر حەزى لە ناشتى و زانست بوو نەك
شەپوشۆپ. بەلام دەبى لەنئوبردنى ئىمپراتورىي بېزەنتى و داگېركارىي لە
بالكان و(قرم) بە چى لىكېدرىنەو.

تابلۇۋى بېستەم

شەرى چالدېران

ئەم تابلۇۋىيە لەسەر شەرى گەرەى مېژوۋىيى نېۋان دەۋلەتى عوسمانى و دەۋلەتى سەفەۋىيى ئىرانە كە لە كوردستان لە(چالدېران) قەوما^{٦٧} شەپرەكە

^{٦٧} وامدەزانى چالدېران كە ئىستا ناحىيە (چالدېران) لە قەزى (مورادىيە-بەرگرا) و يىلايەتى (وان) و دراوسىيى ناۋچە (بازىد- بايەزىد)ە، چالدېران (چالدران)ى ناۋچە (وان)ە لەسەر سنورى ناۋچە (سىياچەشمە)ى (ماكو)ى كوردستانى خۇرەلات (ئىران). بەلام مامۇستا مەلا جەمىل پۇژبەيانى مېژوۋىيى كە بوۋە پىسپۇر (خىيى)ى ئەم لىكۆلېنەۋەيەم، بۇى نووسىوم چالدران لە بنەرەتدا (چارەپان)ە -ۋاتە چوار شىۋ- و لە دەۋرۋبەرى (ماكو)يە -ۋاتە لە كوردستانى خۇرەلاتە. گوتوۋيە چوار شىۋەكە ئەمانەن: (قزل چاي، چالدران، قەنات، چەشمەسار) و ئەۋى ناۋچەيەكى شاخاۋىيە و لە ٨٤ دى پىك هاتوۋە. دەزگاي پۇشنىبىرى و بلاۋكردنەۋەى كوردى كە زۇربەى ئەم لىكۆلېنەۋەيەمانى لە (پۇشنىبىرى نوئ)دا بلاۋ كردهۋە لە سالى ١٩٨٧د مامۇستاي كردهۋە پىسپۇرى مېژوۋىيى.

دەشتى چالدېران بە پىيى نەخشەى ئىران دەكەۋىتە باشوۋرى خۇرەلاتى (ماكو)و لە خۇرەلاتدا بە پوۋبارى (ئاراس) كۆتايى دىت. ئەگەر مامۇستا مەلا جەمىل نەبايە توشى ھەلەيەكى گەرە دەبووم. بە راستى مامۇستا مەلا جەمىل وردەكارى مېژوۋىيى زۇر جوانى ھەن. كەچى بەرپىز دكتور كەمال مەزھەر ئەحمەد لە كىتەبەكەيدا (مېژو) لە لىۋەشاۋەيى مېژوۋىيى مەلا جەمىل ئەگەشتوۋە و بە شىۋەيەكى ناراست و زۇردارانە ھەلىسەنگاندوۋە. ئەگەر مەلا جەمىل خۇى بە سىياسەتەۋە خەرىك نەكردبايە، پىم وايە جىگاي محەمەد ئەمىن زەكى مېژوۋىيى گەرەى دەرگرتەۋە. مەلا جەمىل زانايەكى ئەنسكلۇپىدى (موسوعى)ى كوردە و لە مېژوۋ و ئەدەب و زمانى كوردى و زانستى عەرەبى و ئاينىدا زانايە، جگە لە شارەزايى لە ئەدەبى فارسى و توركىدا. لە زستانى ١٩٩٥-١٩٩٦د كە چووم بۇ توركىا زانيم ناۋى ئەسلىيى چالدېرانى وانى

پوژی سیی مانگی رهجهبی سالی ۹۲۰ی کوچی (۲۴ی ئابی ۱۵۱۴زاین) دهستی پیگرد که نیژیکه‌ی دووسده هزار چه‌کدار یا پتر له نه‌ته‌وه‌کانی خوره‌لاتی نیوه‌راست و نه‌وروپاییه‌کانی ژیر دهستی ده‌وله‌تی عوسمانی له هه‌ردوولادا به‌شدارییان تیدا کردو و خویی یه‌کدییان پژاند^{۶۸}. (نظمی زاده) له کتییی (گلشن خلفا، ل ۱۸۵) دا گوتوویه: هه‌ر له عه‌ره‌ب ده‌وری ده‌ه‌زار که‌سیک کوژا. ئەم شه‌ره‌ش به‌یه‌کیک له شه‌ره‌گه‌وره‌کانی میژوو ده‌ژمیردری‌ت. میرانی کورد له کوردستانی باکوور پشتیوانییی ده‌وله‌تی عوسمانی‌یان کردو هیژی کورد ده‌وری له سه‌رکه‌وتنی عوسمانیه‌کاندا که‌م نه‌بوو. هوئی په‌یدابوونی ئەم شه‌ره‌ سیاسی و مه‌زه‌بیی ئاینی بوو. عوسمانیه‌کان (سوننی) بوون و سه‌فه‌وی (شیعه‌ی توند‌ره‌و) بوون.

ئه‌وسا مه‌زه‌بی شیعه‌ پوژی‌ه‌پوژ له ئەنه‌دۆلدا په‌لی ده‌هاوی‌شت. عوسمانیه‌کان زور له‌مه‌ ترسان. سولتان سه‌لیم له پی‌شدا کوشتاریکی قورسی له شیعه‌کانی ئەنادۆل کرد. ته‌نانه‌ت ده‌لین چل هه‌زار که‌سی لی کوشتون و ئەوانی دیکه‌یشی داغان کردو دووری خستنه‌وه‌ی بو‌ئه‌وروپا. ئەمجا سولتان سه‌لیم ئەم شه‌ره‌ی هه‌لگیرساند بو‌ دوور خستنه‌وه‌ی مه‌ترسیی شیعه‌و مه‌ترسیی ده‌وله‌تی شیعه‌ی ئیران که شا ئیسماعیلی کوپی شیخ‌ه‌یده‌ری کوپی شیخ‌جونه‌یدی ئەرده‌بیلی له ئەنجامی له‌ئیوبردنی ده‌وله‌تی (ئاق قوینلوو) دا بووه دامه‌زینی.

(بازید ئاغا) یه و ناوی چالدیران نوی‌یه. به‌بوئنه‌ی ئەو شه‌ره‌وه‌ تورکیا ئەم ناوه‌ی له (بازید ئاغا) کرده‌وه‌ وه‌ک چۆن ناوی (چه‌وک) ی گۆریوه به (بینگول) و ناوی (ئیلوه) ی گۆریوه به (باتمان).^{۶۸} (راجر سیوری) له کتییی (ایران عصر صفوی، ل ۳۵) دا گوتوویه: هه‌ندیک میژوو نووس گوتوویانه له‌شکری عوسمانی له‌م شه‌ره‌دا (۲۰۰) دووسده‌ه‌زار که‌س بووه. ناکوکیش له‌سه‌ر له‌شکری هه‌ردوولا هه‌یه. به‌لام پی‌ده‌چئ ئەوه‌ی وا حه‌کیمه‌دین (ئیدریس) ی بدلیسی نووسیویه راستر بی که له‌شکری عوسمانی سه‌ده‌ه‌زار و هی سه‌فه‌وی چل هه‌زار بووه.

هیندیك میژوونووس شه‌پری چالدیران ده‌کن به سه‌ره‌تای میژووی سیاسی نوپی کورد، چونکه پی‌شان کوردستان سه‌ر تاسه‌ر له ژیر ده‌ستی ده‌وله‌تی سه‌فه‌ویدا بوو و به‌هوی ئه‌م شه‌ره‌وه کوردستانی باکوور به‌پپی خواست و ئاره‌زووی میرانی کورد و به هاندانی مه‌لا ئیدریسی کوپی حیسه‌مه‌دینی بدلیسی که‌وته ده‌ست ده‌وله‌تی عوسمانی. کوردانی کوردستانی باکوور و باشوور جگه‌له‌وه که له شیعه‌بوونی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی نارازی بوون، سیسه‌تی(شا ئیسماعیلی سه‌فه‌وی) شیان پی خراب بوو چونکه ده‌سه‌لاتی له چنگی میرانی کورد ده‌رده‌هیناو راسته‌وخۆ ده‌یخسته ژیر ده‌ستی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی و فه‌رمانده‌ر ئیرانیه‌کانی له میرنشینه کوردیه‌ میراتیه‌کاندا له جیی میرانی کورد داده‌نا.

به‌لام سو‌لتان سه‌لیم بریاریدا سیسه‌تیکی نه‌رم به‌رانبه‌ر به کورد پی‌ره‌و بکات، ئه‌وه‌بوو ده‌ستی له ده‌سه‌لاتی نی‌وخوی میرنشینه گه‌وره‌کان نه‌داو، هیشتی میره‌گه‌وره‌کان له کاروباری میرنشینی خویاندا وه‌ک پی‌شان ده‌سه‌لاتداربن. ئه‌مه‌ش له‌سه‌ر داواکردنی میره‌گه‌وره‌کان خویان له سو‌لتان بوو به‌هوی ئیدریسی بدلیسییه‌وه کاتیك سو‌لتان له ته‌وریز ده‌گه‌رايه‌وه، ئه‌م داخوایانه‌یش بو‌ه‌موو میرنشینه میراتیه‌کان بوو تا هیچ فه‌رمانبه‌ریکی تورکی له ناوچه‌ی ئه‌و میرنشینه‌دا دانه‌نی و سو‌لتان پارزیبوو. ئه‌م سیسته‌م نوپیه‌ له‌سه‌ر سیسته‌می ده‌ره‌به‌گی عه‌سکه‌ری(الاقطاع العسکری) بوو که له ده‌وله‌ته‌کانی پی‌ش ئیسلامدا- وه‌ک ده‌وله‌تی ساسانی- هه‌بوو و کاتی ئیسلام ده‌وله‌تی بووه‌یه‌ی له سه‌ده‌ی ده‌یه‌می زایندا زیندووی کرده‌وه پوخته‌ی ئه‌م سیسته‌م ئه‌وه‌یه: خاوه‌ن(اقطاع) ده‌سه‌لاتیکی سه‌ره‌خوی له کاروباری ناوچه‌ی(اقطاعیه‌)که‌یدا هه‌یه، ئه‌وه نه‌بی که سالانه بریک باج به ده‌وله‌ت ده‌دات و له‌کاتی شه‌ریشدا ئه‌گه‌ر ده‌وله‌ت داوای لیکرد شه‌رکه‌ری بو‌ ده‌نی‌ری. ئه‌و میرنشینه‌ه‌ه‌قه‌ده‌و یان نۆزده‌بوون و ئه‌وانه‌ی دیکه وه‌ک

پیرهوی ئیداریی ئەنادۆل بەستان بە فرمانبەرانی حکومەتەو^{٦٩}. دیارە

^{٦٩} ئەگەر بروانینە دەقی فەرمانەکی سولتان سەلیم کە بە تورکی لە ناوەراستی مانگی شەووالی سالی ٩٢١ی کۆچی (دەوری ٢٢ی تشرینی دووەمی ١٥١٥ی زاین) دا دەریکردووە و بۆ ئیدریسی بدلیسیی ناردووە کەوا زانیەکی گەورە کورد و پێشتر لای سولتان خۆی بوو، وەرگیرانە عەرەبیەکی لە پەراویزی ١٧٢-١٧٤ی کتیبی (خلاصە تاریخ الکرد و کردستان) ی (محمد امین زکی) دا بلابوووەتەو و بە پێی ئەو زانیاریانەش کە محەمەد ئەمین زەکی هینا و نیەو، دەتوانین بڵین پوختە ئەم سیستم (نیزام) ی (اقطاع) ه بەم شیوەیە:

تەنیا حەقدە میرنشینی کوردی لە چل و شەش میرنشین لە کوردستانی باکوور ئەم سیستمی (اقطاع) ه گرتنیەو و سولتان حەقدە نالای بۆ ناردن و کاغەزیکی سپیی بە هەریەکەیان ئیمزاکرد و بۆ ئیدریس (محمد بیقلی) ی والیی تورکی لە دیارەکردن تا ئیدریس چ شیوەیک بە باش دەزانی و بۆ هەر میریکی دابریژی و بۆیان بنیڕی و ئەو دەبێتە فرمانیی رەسمیی دەوڵەت. ئەویش ئەوێ جیبەجێ کرد. میرنشینەکانی دیکە - یانی ناوچەکانی دیکە - وەک سیستمی بەرپۆوەبردنی ئەنادۆل خزانە ژێر دەستی فرمانبەرانی دەوڵەت.

وەک محەمەد ئەمین زەکیی میژوونووسی گەورە نووسیویە، ئەو میرنشینانە کە لە کاروباری ناوخوا بە پێی ئەم سیستمە سەرەخۆ بوون ئەمانە بوون: لە ویلایەتی دیارەکردن - میرنشینەکانی صمغان و، قولپ و، مهرانیه و، ترجیل و، اتاق و، پرتک و، چپاقچور و، چرمیک و، حکومەتی ناگیل و، پلو و، جزیر و، خازو (حقو) و، گنج و ئەم پینجەیی دوايي یە کسەر بەستان بە سولتانەو بەلام هەر لەو میرنشینە سەرەخۆیانە بوون. چواری دیکەشیان کە لە ویلایەتی (وان) بوون: حکومەتی هەکاری و بدلیس و مەحمودی و پنیانش بوون. بە پێی گێرانەو هیهکیش دوو حکومەتی دیکە زیاد کراوە کە ئەوانیش حکومەتی خابوور و ئالشگر بوون.

مەبەست لە سەنجاغی خابوور، خوارووی سەرەکانی (راس العین) یە لە کوردستانی سووریای ئیستاکی و هەتا سنجار خۆیشی وەک ناوچەیکە کوردستان لە ویلایەتی دیارەکردن بوو، چونکە دەوڵەتی عوسمانیی بە پێی بۆچوونی خۆی کاتی سولتان سەلیم ناوچە کوردیەکانی لە دوو ویلایەتدا کۆکردووە: ویلایەتی دیارەکردن و ویلایەتی (وان).

پازده مانگ پاش شه‌ری چالدیران ئەم فەرمانە‌ی سولتان دەرچوو، چونکە هی‌زەکانی ئی‌ران ئەو ماوه‌یه‌ له کۆمه‌له‌ قه‌لا و ناوچه‌یه‌کی کوردستانی باکووردا مابوونه‌وه و تورک و کورده‌کانی باکووریش خه‌ریکی پاکسازی ناوچه‌کانی کوردستانی باکوور بوون له هی‌زی ئی‌ران. ته‌نانه‌ت شا ئی‌سماعیل پاش ئەو شه‌ره‌ هه‌ندی‌ک هی‌زی دیکه‌یشی بۆ یارمه‌تی و کۆمه‌کی هی‌زەکانی ئەو‌یی نارد تا ئەو ناوچه‌نه‌ پاک بکه‌نه‌وه. سولتان به ئیدریسی گوت میری‌کی کورد بکه به فەرمانده‌ی گه‌وره‌ی هه‌موو میرانی کورد بۆ ئەم کاره و ئەمه داوای میره کورده‌کان خۆیان بوو. به‌لام ئەو له سولتانی گێرایه‌وه که میرانی کورد له نیو خۆیاندا یه‌ک ناکه‌ون سه‌رۆکی‌ک له خۆیان ده‌ستنی‌شان بکه‌ن، له‌به‌رئه‌مه‌ دهرکردنی ئی‌رانیه‌کان داوده‌که‌وئ. له‌به‌رئه‌مه‌ خۆت یه‌کی‌ک بنی‌ره و بیکه به فەرمانده‌ری گشتیان. ئە‌وجا سولتان —وه‌ک شه‌ره‌فخان له‌ ۵۳۸-۵۸۹ی شه‌ره‌فنامه‌ی چاپی قاهره‌دا نووسیویه— محمه‌د ناغا چا‌ویش باشی (محمد بیقلی)ی نارد و کردیه میری میرانی دیاربه‌کر، هه‌روه‌ها نووسیویه میره کورده‌کان دا‌وایان له سولتان کرد ده‌سکاریی میرنشینه میراتیه‌کان نه‌کات. ئەم سیستمه پاش سولتان سه‌لیم وه‌کو خۆی نه‌مايه‌وه، به‌لکو سولتان سلیمانی کورپی جاروبار هه‌ندی‌ک میری کوردی لاده‌برد و فەرمانده‌ری‌کی خۆی له جێ داده‌نا. ئەم سولتانه سیاسه‌تی به‌رامبه‌ر به کورد دژوار و پ‌ر زۆرداری و مله‌ه‌وری بوو. به‌لام له‌گه‌ڵ ئەمه‌شدا تا ناوه‌راسته‌کانی سه‌ده‌ی هه‌قده‌هه‌م یانی کاتی ئەولیا چه‌له‌بی وه‌ک له سیاحه‌تنامه (ب، ۴، ۲۰۸، ته‌رجه‌مه‌ی کوردی) ده‌زانئ: ئەو سیستمه‌ی سولتان سه‌لیم له یاسای عوسمانیدا ده‌ناسرا بوو، چونکە نووسیویه: له یاسادا ویلايه‌تی (وان) سی و حه‌وت سه‌نجه‌قی هه‌یه. به‌لام ئەوانه‌ی که دانان و لاه‌ردنیان به ده‌ستی حکومه‌تی عوسمانی‌یه بیستن... و ئەوانه‌ی لاه‌ردنیان بۆ‌نی‌یه نیمچه حکومه‌تی هه‌کاری و بدلیس و مه‌حموودی و پنیان‌شن. یانی به یاسای عوسمانی تا سالی (۱۶۵۵ز) ئەو چوار حکومه‌ته (میرنشینه) کورده میراتی بوون و ده‌سکاری نه‌ده‌کران. به‌لام ئەو یاسایه هه‌موو کاتی‌ک هه‌تا سه‌باره‌ت به‌م چواره‌یش جیبه‌جئ نه‌ده‌کرا، چونکە هه‌ر یه‌کی‌ک له میره‌کانیان به‌دلی حکومه‌ت نه‌یا لاده‌برا و یه‌کی‌ک له شوینی داده‌نرا وه‌ک چۆن شه‌ره‌فخانی باپیری شه‌ره‌فخانی میژوونووس لاه‌را و (اولمه‌ی) تورکمان له جی‌گای دانرا و میرنشینه‌که‌ی درایی.

ئەوليا چەلبى بىرى خەرجىي سالانە، يانى (زەعامەت) و (تيمار) - اقطاعى عەسكەرى - ى ھەر سەنجه قىيىكى ويلايەتى دياربەكرى نووسيوو. بەلام دەولەت ئەو خەرجىيەى لە زەوى و زارى ئەمىرى لە مېرەكان وەرئەدەگرت، بەلكوو لە باتىي ئەو ھەر مېرئىشىنىك ژمارەيەكى زانراو چەكدارى بۇ شەپ دەنارد بۇ يارمەتيدانى سوپاي دەولەت. باسى داھاتى ئەمىرى (زەعامت و تيمار) ى سەنجا قەكانى ويلايەتى دياربەكر و لەوانە سەنجهقى نسيبىن و سنجار بە دريژى لە بەلگەنامەيەكى شەش لاپەرەييدا ھاتووہ كە دانەى لە لامانە و دانەى ئەسلىي لە ئەرشيىفى عوسمانيدايە لە ئىستەمبول بە نسرەى (H. H / ۱۹۲۵) و بە ميژووى (۱۱/۲۵ / ۱۲۲۰ ى كۆچى) (= ۱۸۰۶/۲/۱۵) زايىن. من ئەم مەسەلەيەم بە دوور و دريژى نووسى، لەبەرئەوہ كە تا ئىستاتيش ناكۆكىيەكى توند لەسەر ئەو ھەيە كەوا ئايا ئيدريسى بدليسى بەوہ كارىكى چاكي كردووہ يان ناپاكي و خياھەتى دەرھوق بە كورد نواندووہ؟ شەرەفخان و ئەمىن زەكى ئەوہيان پى كارىكى چاك بووہ، چونكە كوردى كوردستانى باكوروى لە زۆردارىي شى ئىسماعىلى سەفەوى قوتار كرد و ئەو كاتەيش چەندىن مېرى گەرەى كورد لە بەنديخانەى شادا بوون. سياستەتى شى نەھيشتنى حوكمى مېرە كوردەكان بوو. بەلام سولتان سەلیم كۆمەلئىك مېرئىشىنى كوردى لە كاروبارى خوياندا سەر بەخۆ كرد و خستنيە بەر سيستمىكى نوئى عوسمانى.

بەپراي ھەندىك كەس ئيدريى خراپى و ناپاكيى لە كورد كردووہ، چونكە پيشتەر كوردستان ھەر چۆنئىك بى يەكپارچە و لەژيەر دەستى يەك دەولەتدا بوو كە ئەويش دەولەتى سەفەوىي ئيران بوو. ئيدريى ولاتەكەى كردە دوو پارچە و كەوتە بەر گېرگان و نيو ئەلقەى كۆت و زنجيرى دوو دەولەت كە ھەر مېرىكى كورد ھەولئى پرگار كردنى كوردستانى بدابايە كوردەكانى ديكەيان بەگژدا دەكرد، وەك بەدرخان و مەمەد پاشا رەواندزى و ئەمەد پاشاى بابان. ئيدى كورد لەو دەمەوہ كەوتە نيوان دوو بەرداش. ئەم پايە تا رادەيەك راستە، چونكە ھەل و مەرجى ژيانى كورد سەختتر بوو و كورد يەكيتتىي سىياسىي نيوخويى لەدەستدا. ئەگەرچى سولتان لە نامەكەيدا بۇ ئيدريسى نووسيوو: (ئەم ئيش و كارانە دەكەى بە مەرجىك كارىكى خراپ ئەكەنە سەر ئەسلى ئامانجەكە كە يەكيتتىي نيوان مېرئى كوردە). بەلام مەبەستى لەو يەكيتتىيە ئەوہيە كە دژى ئيران و لەگەل دەولەتى عوسمانيدا يەك بن. تەنيا سوودى ئەوہ بوو كە مېرئىشىنە كوردەكان پاريززان، چونكە -رەك شەرەفخان نووسيوو- مەترسىي ئەوہيان لەسەر بوو پزئەمەكەى شى ئىسماعىل نەيانھيئى.

ئهگهر ته ماشای میژووی دهولهتی سهفهوی (۱۷۳۶-۱۵۰۲ی زاین) بکهین، دهبینین سیاسهتی له ناوبردنی میرنشینه کوردیهکان نهبوو و میرنشینی وهک موکری و ئهردهلان له ئاراد بوون. تنهاته شاعهباس (خاتوو کلاوزه)ی خوشکی خووی داوهته خان ئهحمده خانی ئهردهلانی. بهلام ههر میریک سهریچی کربئی لیی-داوه. دهولهتی عوسمانیش ههروا بووه، ئهوه چهند ساله کهمهی حوکمی سولتان سهلیم نهبی که تیگرا ههشت سال بوو و لهه ماوه کهمهدا توانیی سووریا و میسر و حیجازیش داگیر بکات. مهبهستی (نیدریس)یش کوردستان نهبوو، بهلکو رقی له شیععهگهری و دهولهتی شیععی ئیران بوو و پیشتیش له لای سولتان بوو له پایتهختهکهی (ئهدرنه).

وهک ناماژهم بو کرد مهسهلهی ئاین و مهزهبیش دهوری لهوهدا ههبووه. سهفهویهکان شیعه و عوسمانیهکانیش سوننی بوون. ئهوه کوردانهی که له کوردستانی باکوور سوننی بوون ویستیان لهژیر دهستی شیعهدا نهبن و بدهنه پال دهولهتی عوسمانی. ئهگهر کوردستان نهبوایه به دووبهش و ههموویشی لهژیر دهستی ئیران یا دهولهتی عوسمانیدا بووایه، دوور نهبوو ئهوسایش دووباره و به دریزی ئهوه چهند ساله ههر نهبووایه به دهولت، چونکه میرنشینه کوردیهکان ملکهچی یهکدی یان نهدهکرد. تنهیا بهدرخان توانیی یهکیتی یهک به خوایشتی کۆمهلیک میرنشینی کوردی له کوردستانی باکوور و بههدینان له نیوانیاندا پیک بهینی، بهلام خیانهتکاری (ئهردیشیری خیانهتکار) گشتیی پووچهل کردهوه. بهدرخان خویشی به کارتیکردنی ئاین بی هیژ بوو. ئیستا لانی کهم (۱۲۰) بهلگهنامه لهدهستدایه لهبارهی شوپشی بهدرخانهوه.

جا نهبوونی دهولهتیکی کوردی لهو کاتهوه به پلهی یهکه له بهر سستی و بیهیزی بنیاتی ناوخوی کورد خووی بووه. ههتا کهریم خانی زهند که ههموو ئیرانی داگیرکرد، نهک ههر دهولهتیکی کوردیی دانهزرا، بهلکو خووی به شایانی ئهوه نهزانی ناسناوی (شا) له خووی بنیت و نازناوی (وهکیل)ی له خووی نا- واته وهکیلی شا، لهکاتیگدا هیچ (شا) یهک له ئیران نهبوو. ئهوهبوو به رهوای ههقی نهبینی خو بکاته شای ئیران. ئهمه خالی بیهیزی دهروونی و کۆمهلایهتی پیشان دهدات که له ژێردهستی یهکی له میژینهی کوردوه هاتوووه. بهلام محمهده ناغا خانی قاجاری تورکمان که جلهوی حوکمی له دهستی زندهیهکان وهگرگرت (شایهتی خووی راگه یاند و خووی وره بهرز بوو، ئهگهچی نیره مووکیش بوو خووی به لایهقی پاشایهتی ئیران زانی به پیچهوانهی وره نزمیی کهریم خانهوه.

شەپرى گەورەى چالدىران شوپىنەوارىكى كارىگەرى پاش خۆى بەجى^۷ هېشتووه. تەنات هونەرمەندانى ئىران و تورك و كوردىش سى سەد سالىك دواى شەپرەكە وىنەى ئەو داستانەيان لە تابلوكانىاندا نەخشاندووه. بۇ نموونە، (پىچ) پۇژى(۲۶ى ئابى ۱۸۲۰) تابلۆيەكى ئەم شەپرى لە شارى(سنە) لەسەر دىوارىكى كۆشكى(ئەمانوللا خانى يەكەم)ى مىرى ئەردەلان ديوە^۷. (ئەحمەد

^۷ لە لاپەرە (۱۴۴)ى كىيى (رحلە رىچ)دا هاتووه: وىنەى ئەو شەپرە كە لە نىوان تەيمورى لەنگ و سولتان بايەزىددا قەوما و وىنەى هەندىك پاشاى سەفەوى ئىران و وىنەى شاي ئەوكاتە و وىنەى ئەسكەندەرى گەورە لەسەر دىوارى كۆشكەكە بوون. ئەمە لە كاتىدا كە كۆشكەكى ئەمانوللاخان لەسەر ئەو بەرزايىه بوو كە لە ناوەندى شار و نزيك بە مرگەوتى (دار الاحسان) و گردىكە لە خۆرەلاتەوه بۇ خۇراوا درىژ دەبىتەوه. كە سالى ۱۹۹۱ پامان كرد بۇ ئىران، چەندىن چىنى كۆنى ناسەوارىم لەم گەردەدا بىنى. واتە ئەم جىگايە شوپىنەوارە. لە سەردەمى مىرنشېنى ئەردەلاندا قەلاى (سنە) بەسەر ئەم گەردەوه بوو. حكومەتى ئىران لە زەمانى محەمەد رەزا شاي گۆرپەگۆردا ئەم كۆشكە جوانەى ئەمانوللاخانى پووچاند كە (پىچ) بە درىژى لىى دوواوه و باسى نەخش و نىگار و وىنەى زۆرى ئەو پووداوه مېژوو بىانەى كردووه كە دىوارەكانىان رازاندووه تەوه وەك دىمەنى سلىمان پىغەمبەر و بەلقىس.

تابلۆيەكى دىكەى تىدا بوو لەسەر دىل كرانى (سلىمان كەهيا)ى فەرماندەى هېزى عوسمانى لە لاىەن ئەمانوللاخانەوه كە سالى ۱۲۲۱ى كۆچى لە شەپرى (مەريوان)دا دىل كرا و (ئەحمەد پاشاى بابان)ىش لەو شەپردا لەگەل ئەمانوللاخاندا بوو. ئەم كۆشكە چەندىن پەيكەرى بەرجەستە (مجسم)ى ئىمپراتۆرى رۇسىا و مىرى (غال) و حاكمى هىندستان و پاشاى ئىسپانىيەكان و ئىمپراتۆرى ئەلمانىا و بوناپارتى تىدا بوو و وەك پىشانگاي هونەر و ابوو. ئەمانوللاخانى يەكەم كە ۲۷سال حوكمى كرد حەزى لە ئاوەدانكردنەوه و بنىاتنان دەكرد و ئەوهبوو چەندىن بىناى جوانى پرنەخش و نىگار و وىنەى دروست كرد، وەك ئەو سەرشۆرك (حەمام)ە ناودارەى كە ماوه تەوه و ناوى (حەمامى خان)ە و مرگەوتى جوانى (دار الاحسان).

ئەم كۆشكە ئەو كۆشكەى (خەسرەو ئاباد) نىيە كە ئەمانوللاخان ئەو كاتە لە سالى ۱۲۲۳ى كۆچى (۱۸۰۸ى زابىن)دا لە دەرەوى شار دروستى كرد و (پىچ) وا وەسفى

راسم)ی میژوونووسی تورکیش له کتیبه کهیدا (عثمانلی تاریخی، بهرگی یه کهم، ۲۵۹) ل تابلویه کی شه پری چالدیرانی بلاوکردووه ته وه، به لام هینده ی هه مان تابلوی شهرفنامه جوان و ورده کارو هه موو لایه نه نییه.

ئه وه له م تابلو عهنتیکه یه دا ده بینین که شه پره که به پیی هیرش برده سهر یه کدی و کوشت و بر و زه بر به یه کدی گه یاندنی شه پره که کان و برینداریوون و که وتنی ئه سپ و سهری بر او و به کار هیئانی هه موو جو ره چه کیکی وه ک شمشیرو پم و گورز و تیر و توپ و تفهنگ زورگه رم و قورس و توندوتیژ بووه به پرا ده یه ک گولله ی توپ و تفهنگ و سهرتیر له چالدیراندا تیکه ل به یه کدی بوون. ویئه کیش وینه کانی تابلو که ی له هه ر تابلویه کی

کردووه که له خوزه لاتدا کۆشکیکی هاوچه شنی و باخچه یه کی وه ک باخچه که یی نه دیوه. ئه م کۆشکه دلگیره خۆشبه ختانه به نه خش و نیگار و عورووسی یه دلفرینه کانیه وه جوانیی خوی پاراستووه. من خۆم گه لیک وینه م ئی گرتوون. ئه وی راستی بی شاری سنه (سندج- کوردستان) شاری هونه ری بیناسازی و نه خش و نیگاری کوردی یه. کاک (سیروس مه عرووفی) ی لاوی رۆشنیر کتیبیکی له سهر هونه ری بیناسازی شاری (سنه) داناو. وه ک پیی گوتم کتیبه که م (بانگه وازیک بو پروناکیرانی کورد- له پیناوی کۆکردنه وه و زیندووکردنه وه ی که له پووری کوردیدا) زور کاری تی کردووه بو دانانی ئه و کتیبه ی، به تایبه تی ئه وه که له لاپه ره (۸۲ و ۸۳) دا باسی سنه م کردووه و گوتمومه: ((به داخه وه پروناکیره سنه ییبه کان وه کو ئیبه نه رخنی ئه و هونه ره کوردیه یان نه زانیوه و هیچیان له باره ی هونه ری بیناسازی و نه خش و نیگاری شاره که یانه وه نه نووسیوه که ده با چه ندین کتیبیان بو ته رخان بگردبايه)). پاشتر بیستم ناوبراو کتیبه که ی به سانسور (رقابه) داوه تا ره زامه ندیی چاپکردنی وه برگرئ، ریگای ئه وه یان پی نه داوه. رۆزی ۱۹۹۱/۵/۲۴ چووم بو (سنه) و له چواری حوزه یرانه وه و به ماوه ی حه وت رۆژ توانیم ئیشی چه ند مانگیک ته واو به م. ئه وه بوو توانیم (۵۴۰) ویئه له سهر هونه ری بیناسازی و نه خش و نیگاری (سنه) بگرم و زانیاری یان له باره وه بنووسم که به سامانیکی گه وره یان بو خۆم ده زانم.

دیکه زیات ربه پوپری کیشاون. لهشکری عوسمانی به پپی تابلوکه له دهسته راستدایه و هی ئیرانیس له دهسته چه پدا، واته خوړه لات و خوړاوا به پپی هه لکه و تنی جوگرافی هی هردوو دهولهت.

له تابلوکه دا شا ئیسماعیل له بهردهم چادره که سکه کهیدا له نیوان ژنه کهی و هه زه کاریکدا راوه ستاوه. ژنه کهی تاسکلاو(خوذة)ی شه پری له سه ره و له دهسته چه پیدایه و کوپکی هه زه کاریش له دهسته پراستا. جل و بهرگی شا زهردو میزه ره کهی سپی یه و نه و په پویه که میزه ره کهی پی توند کردوه زهرده و ئیشاره تی سووری شیعه بوونی سه فه و یه کان له سه ر میزه ره کهی قیت بووه ته وه. شا قنچ و گه نجه و ته مه نی ۳۷ سال بووه. شا و سولتان سلیم به دووره وه به رق و کینه وه ته ماشای یه کدی ده کن. چادره که سک و زهرده توخه کهی عوسمانیه کان وا به به رزی خاکی چالدیرانه وه و به رانبه ر به چادره په نگ خه و ناوی و که سکه کهی ئیرانیه کان. ژنی که له بهردهم چادره پرته قالیه کهیدا و له پشت به ره ی کورده کان وه تاسکلاوی شه پری له سه ر ناوه و دهروانیته شه په که. په نگه نه مه ژنی سولتان سه لیم بی.

ههردوولا چادره کانیاں - یان وردتر بلین باره گای سه رکردایه تی یان - له سه ر به رزاییه به رده لانه کانی چالدیران هه لدراون.

لهشکری ئینکیشاریی تورک له نیو هیزی عوسمانیدا به فیس و نه ورو پایی به شه پقه و هیزی غهیره نیزامی تورک به میزهرو هیزی کوردیش به میزه ره کانیاں له نیو هیزی بالی چه پ(میسره) دا ده ناسرینه وه و ان به سه ر زورگ(کوومه له گردولکه)یکه وه هه روه ها له مهیدانی شه ریشدا کورده کان ده بینرین له وانه پترو له پشت میره کوردیک که گولنکیه یه کی دریز به سه روکلاوه که یه وه یه و په میکی داوه شان دووه و تیرقالیکی ئیرانی که له بهری راده کات شکستی خستوه ته نیو ئیرانیه کان له نیزیک شا ئیسماعیل.

وینەکه سه‌بارهت به شوینی کوردان ته‌واو له‌گه‌ڵ ئەو زانیاریه‌ی (نظمی زاده‌ی) میژوونووسدا پێکه‌ به‌شی ئەوروپا له‌ تورکیا-وله‌ شکرێ دیاربه‌کر- یانی له‌شکرێ کورد- هه‌ردوو له‌م شه‌په‌دا له‌ نیوه‌یژی با‌لی چه‌پی له‌شکرێ عوسمانیدا بوون.

له‌ تابلۆکه‌دا وینە‌ی سولتان سه‌لیم له‌ جه‌رگه‌ (قلب) ی له‌شکرێ عوسمانیدا ده‌بینرێت که‌ که‌وایه‌کی په‌نگ په‌رته‌قالیی له‌سه‌ر کراسیکی که‌سه‌که‌وه‌ پۆشیه‌وه‌ شه‌په‌روالیکی زه‌ردی له‌پیدا‌یه‌وه‌ میزه‌ریکی سپیی له‌سه‌رناوه‌ و کلاوه‌که‌ی به‌ ده‌ستووری عوسمانی له‌نیوه‌په‌راستدا که‌میک قنج بووه‌ته‌وه‌وه‌ دوو گولنکه‌ له‌سه‌ر کلاوه‌که‌ی به‌رزبوونه‌ته‌وه‌. سولتان سواری ئەسه‌پییکی زلی په‌نگ شینی گولنکه‌ له‌م‌ بووه‌ و دوو که‌س به‌ ته‌ورزین (ط‌برزین) له‌وه‌ په‌پۆشیه‌وه‌ ده‌پۆن. سولتان په‌میکی مه‌وجداریشی به‌ده‌سته‌وه‌یه‌.

هیژی پیا‌ده‌ی تفه‌نگداریش له‌ نیژیکی ئەو نیوجه‌رگه‌یه‌وه‌ن و توپیان له‌ پێشه‌وه‌یه‌، ئەمه‌یش له‌گه‌ڵ زانیاری (ئه‌حمه‌د راسم) دا یه‌کده‌گرێته‌وه‌ که‌ له‌ (به‌رگی یه‌که‌م ل ٢٦٥) ی هه‌مان سه‌رچاوه‌دا گوتویه‌: سولتان به‌ هیژیکی ئینکیشاری (یکی‌چری) یه‌وه‌ له‌ نیو جه‌رگه‌دا بوو و ستوونییکی حوشتری عه‌ره‌بان‌ه‌دار له‌به‌رده‌میان بوون. واته‌ حوشتر توپه‌کانی پاده‌کی‌شا، به‌لام وینە‌ی حوشتره‌کان نه‌کراوه‌.

له‌ تابلۆکه‌دا (شائیسماعیل) که‌ سه‌رکرده‌یی با‌لی ر‌استی له‌شکره‌که‌یی ده‌کرد، توانیی با‌لی چه‌پی له‌شکرێ عوسمانی تارومار بکات. به‌لام عوسمانیه‌کان توپه‌کانی خو‌نیان له‌لای با‌لی ر‌است (میمنه‌) ی له‌ شکره‌که‌یا‌ندا خه‌رکه‌ردبووه‌وه‌وه‌ زه‌بری گورچه‌کریان له‌ با‌لی چه‌پی له‌شکرێ شا داو شکاندیان و والیی هه‌ریمی دیاربه‌کر (محمد خان ئیستا جلوو) کوژرا.

شا خوی هات سهرکردهییی بالی چهپی لهشکرهکهی بکات و هیرشیکی توندی هیئایه سهر بالی راستی لهشکری عوسمانی، بهلام تۆپهکانی عوسمانیهکان دهرفتهی سهرکهوتنیان به شا نه‌دا. تۆپهکان له دامینی دهسته‌پراستی تابلۆکه‌دا دیارن به عهره‌بان‌ه‌و زنجیر پیکه‌وه به‌ستراون و سه‌ربازه‌کان به‌ره‌و لهشکری ئیران پالیان پیوه‌ده‌نین. هه‌روه‌ها چه‌ند تۆپیکیش له نیوجه‌رگه‌دا به‌دی ده‌کرین. به‌لام هیئزی سواره‌ی جه‌رگه‌ی له‌شکری ئیران له هی‌رشیکی قورسیاندا تۆپه‌کانی عوسمانییان لیی جودا‌کردو‌ونه‌وه‌و زنجیره‌کانیان پچراندوون و شه‌رکه‌ره ئیرانیه‌کان له‌م په‌لاماره‌یاندا له سولتان نی‌زیک بو‌ونه‌ته‌وه. سواریک- وه‌ک له نیوجه‌رگه (قلب)‌دا دیاره که فه‌رمانده‌ریشه، وه‌ک به‌و گولنکه‌گه‌وره‌یه‌دا ده‌زانریت که له می‌زهره‌که‌ی به‌رز بو‌وه‌ته‌وه، به‌زه‌بری شمشیر زنجیری تۆپه‌کانی پچراندووه و هه‌ولده‌دات به‌ئه‌سه‌په‌که‌یه‌وه له سنووری تۆپه‌کان تیپه‌ر بیی به‌ره‌و لای سولتان سه‌لیم خوی. ئەم دهر‌پینه زۆر به‌هیژه و له‌گه‌ل زانیاری نیو‌کتییی هیژا (محمد رئوف توکلی جغرافیا و تاریخ‌بان‌ه- کردستان، ل ۱۰۳-۱۰۵)‌دا په‌کده‌گریته‌وه. به‌پیی ئەو زانیاریانه (ساروبیژه‌ی)‌بانیه‌ی که له نیو‌هیئزی جه‌رگه‌ی له‌شکری (شا ئیسماعیل)‌دا بو‌وه به‌برینداری تۆپه‌کانی عوسمانیی له به‌شی جه‌رگه‌دا تیکوپیکداوه. ده‌توانین بلین ئەو سواره فه‌رمانده‌ره‌ی تابلۆکه که زنجیری تۆپی پچراندووه، (ساروبیژه) ده‌نوینی^{۷۱}.

ساروبیژه لایکی کوردی که‌له‌گه‌تی زۆر به‌کاربووه. پیشتر شا ئیسماعیل ناوبانگی نازیه‌تیئیه‌ی ئەوی بیستبوو وا که پیاویکی پاوچی‌یه‌و زۆر‌به‌ی

^{۷۱} راجر سیوری له کتییی (ایران عصر صفوی، ل ۲۲)‌دا باسی فه‌رمانده‌ره ئیرانیه‌ کوژراوه‌کانی کردووه و نووسیویه: (سارو پیر استاجلوی و رچی باشی. یانی له خیلی ئیستاجلووه و له‌وه زیاتری نه‌نووسیوه. به‌لام زانیاری نیو‌کتیه‌که‌ی محمه‌د ره‌نووفی ته‌وه‌که‌لی زۆر به‌ریلاوتر و پرووتره و جیگای بروایه. له‌وانه‌یه راجر به‌هه‌له‌دا چوویی.

ژیانی له گه‌ل چه‌ند هه‌قالیکی نازایدا به‌پاو و له‌شاخ به‌سه‌ر ده‌بات. بۆیه
 ویستووێه بیبینی. جا که دیوێه داوای لیکردووه‌ بێته‌ نیو‌پیزی سوپاکه‌ی
 و بێته‌ ئه‌فسه‌ریکی به‌ناوبانگ. به‌لام ساروبیژه‌ پێی گوتوووه‌ من پێویستیم
 به‌ تو‌ نییه‌. شایش پێی گوتوووه‌ من پێویستیم به‌ تو‌یه‌ و قه‌ناعه‌تی پیکردووه‌
 له‌گه‌ل هه‌قاله‌کانیدا بێته‌ نیو‌ سوپاکه‌ی. سی‌ فه‌رمانده‌ری دیکه‌یش له‌م
 شه‌په‌دا له‌گه‌ل (ساروبیژه‌) دا سه‌رکرده‌یی هێزی جه‌رگه‌ی شایان ده‌کرد.
 هێزی تایبه‌تی ساروبیژه‌ دووه‌زار که‌سیک بوو که‌ زۆربه‌یان له‌ کورده‌
 لوپه‌کانی خێلی (کاکه‌وه‌ند و سه‌گه‌وه‌ند و ئه‌سپاوه‌ند) بوون و چه‌کی
 سه‌ره‌کی‌یان له‌ شه‌په‌که‌دا داری گه‌وره‌ (چوماق) بوو که‌ له‌ داربه‌پوو
 و دارگوێزو داری دیکه‌ی پته‌وو قایم بووو هه‌ر داریکی به‌قه‌د قورسای
 گورزه‌که‌ی ساروبیژه‌ قورس و له‌ شمشیریش ترسناکتر بووو زۆر به‌
 کارامه‌یی و شه‌ره‌زاییه‌وه‌ له‌ شه‌په‌دا به‌کاریان ده‌هێنا و پیاوی به‌کاریش به‌یه‌ک
 داروه‌شاندن ده‌کوژا. شه‌په‌که‌رانی ساروبیژه‌ له‌م شه‌په‌دا شمشیر و نیزه‌و
 گورز و قۆچه‌قانی (به‌رکانی) شیان به‌کارده‌هێنا. هێزه‌که‌ی ساروبیژه‌ نازاترین
 و چالاکترین هێزی جه‌رگه‌ی له‌شکره‌که‌ی شابوو. ساروبیژه‌ به‌ دووه‌زار
 که‌سه‌وه‌ خۆی هاو‌یشته‌ نیو‌ مه‌یدانی شه‌په‌ر توانی پیزه‌کانی هێزی (ئێچ
 ئۆقلان) (له‌ هێزی ئینکیشاری) ی مه‌شق پیکراوی سولتان سه‌لیم تیکوپیک
 بدات. ساروبیژه‌ی دیو به‌ ده‌سته‌پراست گورزه‌که‌ی و به‌ده‌سته‌ چه‌پیش
 مه‌تاله‌که‌ی گرتیوو و که‌ شه‌ر گه‌رم داها‌ت مه‌تاله‌که‌ی فری‌دا.

سه‌ره‌گورزه‌که‌ی زۆر گه‌وره‌و قورس بوو، چونکه‌ (۱,۵) مه‌ن و له‌ قورقوشم
 (رصاص) بوو و به‌یه‌ک زه‌بری گورزه‌که‌ شه‌په‌که‌ریکی عوسمانی گیانی
 له‌ده‌ست ده‌دا. ئه‌وکاته‌ی که‌ ریزه‌کانی هێزی (ئێچ ئۆقلان) ی کرد به‌دوو
 به‌شه‌وه‌و لیکه‌ی دابڕین، تیریک به‌ر نیو‌چاوانی که‌وت و به‌ده‌ست ده‌ریه‌یناو
 تووپی داو زیاتر گه‌رم بوو و به‌سه‌ر دوژمندا ده‌یشپراند و نه‌عه‌ره‌ته‌ی ده‌کرد.

ئەو كاتە شا ئىسماعىل پىي گەيشت و پىي گوت: سارويپره كه يەكەمجار له(بانە) تۆم دى زانيم ئەفسەرىكى ئازاو گەورەت لى پەيدا دەبى. خوا بىتپاريزى، دەيىنم تيريك بەر نيوچاوانت كەوتو، بەلام تۆ لەو ئەزاترى بە تيريك گيان لە دەست بەدى. ئەو تيرە وەكوو مېشىكە بە نيوچاوانتەو. ئەو بوو سارويپره هيرشيكى توندى برده سەر تۆپەكانى عوسمانى، ئەگەرچى تيربارانى سەربازە عوسمانىەكان كارى زۆرىشى لە سەربازەكانى كرد. ئەو كاتە كە گۆرزەكەى دەستى بەرزكردبوو، گولە تۆپىكى گەورە بەر دەستى كەوت و پەراندى. بەلام بە دەستە چەپ گۆرزەكەى لەسەر ئەرز هەنگرتەو، توندتر پەلامارى تۆپەكانىدا. تۆپچىەكان هەلاتن و تۆپەكانيان بەجى هېشت. ئىدى سارويپره ديو چەرخى تۆپەكانى تىكداد ئەو چەرخ تىكدانە پەكى خست. سارويپره لە(سولتان سەلىم) يەشەو نيزيك بوو، چونكە چاوى لە هەلمەت و ئازايەتتى بوو و دەيىنى چۆن شەپدەكات. بۆيە زۆرچوو دلى سولتانەو. بەلام ئەو تۆپچيانە كە هەلاتبوون لە دورەو سارويپره يان بەر تير دا تا كەوت و خويىكى زۆر لە بەرجەستەى رۆيى. سولتان سەلىم دەيزانى سەربازەكانى سەرى دەپرن و سەركەى بو دەهينن لە بەرئەو و بو ريزلېنان لە قارمانەتتى سارويپره ئەفسەرىكى نارە لای ئەفسەرى تۆپچىەكان تا فەرمانى پييدات سەرى نەپرن. شەرەفخانىش لە لاپەرەى ۱۲۵۷ ناوى (سارويپره قورچى باشى) لى لە نيو ناوى فەرماندە كوژراو، كاندە هېناو.

گومانى تىدانىيە كە كوژرانى ئەم كوردە قارمانە زەبرىكى كارىگەر بوو لە هيزى جەرگەى شا ئىسماعىل دراو بوو بەهوى شكانى. دوو ئەفسەرى دىكەى ئەم هيزەيش بەناوى (اصلان) و (ئەمير عبدالباقي) يەو كوژران و تەنيا يەك ئەفسەر بەناوى (حسن بيك لله) مايەو كە ئەويش بىرى لەو كوردەو پىگا چارەيەك بو پاشەكشەى سەربازە زىندەكانى بدۆزىتەو. ئەو بوو لە مەيدانى شەر كشايەو و بەم جۆرە هيزى جەرگەى لەشكرى ئىران شكا.

ئەو ەيش لە تابلۆكەدا پيشان دراوه كه تويى عوسمانيه كان زيانىكى زورى له هيزى بالى چهپ (ميسرة)ى لەشكرى ئيران داوه و بهرو تيشكاني بردووه ئەمه له گەل ئەو زانيارى (ئەحمەد راسم)دا هاومەبەستە كه گوتويە: تىپى محەمەدخانى ئىستا^{٧٢} جلوو له بالى چهپى لەشكرى ئيرانەوه هيرشى برده سەر هيزى بالى راست (مىمىنة)ى لەشكرى عوسمانى.

بەلام (سىنان پاشا) توانى به توپ ئەو هيرشه پوچەل بكتەوه و به لياھتوويىه به سەرياندا زال بىي. ئىدى محەمەدخان و كورەكانىشى لەوى كورزان.

بەپراى من ئەو پياوه كەللەزەلى كه به خەستى برينداربووه به هەر دوو دەستى مى هەسپەكەى گرتووه تا نەكەوى محمد خانە. لە تەنیشتى ئەویش كورە هەرزەكارىك (تير)ى پىيەتى به خەستى برينداربووه و خەرىكە بكەوئتە خوار لەسەر پىشتى هەسپە شىنەكەى كه گولە توپىك رانىكى هەسپەكەى هەلتەكاندووه و كەوتوووتە سەرئەرزو گولنكە جوانەكەى مى هەسپەكەش شەرفخان كردووه يەتیه نيشانەى پلەى كۆمەلايه تى سوارهكەى كه بەپراى من ئەمە يەكێكە لە كورانى محمد خان و لەگەلیدا كورزاوه و وینەيان لەو كاتەدا كيشاوه كه خەرىكە مردن پەلامارىيان بدات نەك پاش مردنيان. زورجار وینەكيشەكان وینەى كورزاوه ناودارەكانيان لە حالەتى برينداربووندا كيشاوه.

ئەوى راستى بى كورزانی محەمەد خان كه لە فەرماندەرە هەرە ليوەشاوه و گەورەكانى شا و والى كوردستانى باكور بوو، بى هيزى و سستى يەكى زورى تووشى بالى چهپى لەشكرى ئيران كرد. ئەو زيانەش كه عوسمانيه كان به توپ لەم بالەى ئيرانياندا لە تابلۆكەدا بەوردى وینە كيشراوه.

^{٧٢} هەندىك مېژوونوسى كورد محەمەد پاشا ئىستا جلوويان به كورد زانيوه. بەلام سەرچاوه فارسىيەكان ئەوه ناشكران دەكەن كه خىلى ئىستا جلوو و شاملوو و رۆملوو و تەكەلوو چوار خىلى بەهيزى توركمان بوون و لە دەولەتى سەفەويدا خاوەن دلسۆزى و دەور و دەسەلات بوون (بروانە: راجر سيورى، ايران عصر صفوى، ٤٢٧، وەرگيرانى كامبىز عزىزى - به فارسى).

پاش کوژرانی محمەد خان، شا بۆ خووی سەرکردهیی هیزی بآلی چهپی لهشکرهکهیی کرد و لهم قۆلهدا شا بریندارکرا و له ئەسپهکهی کهوته خواری و تەنانەت خەریک بوو بکوژریت یا دیل بکریت. جا پاش ئەوهی هیزی ئینکیشاری که له نیوجەرگهی لهشکری عوسمانیداوو، پهلاماری بآلی چهپی لهشکری ئیرانیدا و بآلی چهپی لهشکری عوسمانیش توانیی ریزهکانی بآلی راستی لهشکری شا بهرهو پاشهوه ببات، لهشکری ئیران شکا و ژنی شایش بهدیل گیرا. هیزهکانی شا تا ئەوکاتەیش هەر له قهلاکانی دیاربهکر و ماردین و جزیر و قهلاکانی دیکهی کوردستاندا مابوونهوه و خۆیانیان بهدهستهوه نهدابوو. پاشتر و نیزیکهی دوو سالیک دواي شهپهکه عوسمانیهکان و کوردهکان ئەمجا زۆر بهزحمەت ناوچهکهیان بۆ پاکسازی کرا. هەر لهبەر ئەوهیشه که وینهکیش وینهی زۆربهی هیزی تۆپچی عوسمانیی لهم قۆلهدا کیشاوه. بهلام چهکی ناگرداری وهک تۆپ و تفهنگی لهبهرهی لهشکری ئیراندا نهکردوه و تەنیا وینهی شمشیر و پم و گورزو تیری بۆ کیشاوه. دیاره مبهستی پی ئەوه بووه که پیشانی بدات لهشکری ئیران چهکی ناگرداری زۆرکهک و سستبووه یا هەر هیچ نهبووه، چهکی ناگرداری عوسمانی زۆر بههیزوفره ژماره بوو، به تايبهتی تۆپ که دوو دانهوه هوی سهرهکیی شکانی ئیرانیهکان و سهرکهوتنی عوسمانیهکان بووه.

ههروهها پرچهک بوونی عوسمانیهکان به چهکی ناگردار هوی سهرهکیی سهرکهوتنیاان بوو بهسەر میسراییهکاندا، ئەگەرچی شهپهکهره ئیرانیهکان بههوی باوهپی ئاینیانهوه به شا نازایانهتر شهپریان دهکرد و وهک فیداییهکانی خومهینی له شهپی عیراق و ئیراندا فیداکاری زۆریان دهنواند.

ئەحمەد راسم گوتوویه: هیزی سوارهی شا ئیسماعیل زۆر بههیزبوو و خۆبهختکردنیکی زۆری پیشاندا، بهلام هیزی ناگرداریان بی هیزیبوو و تۆپیشیان نهبوو و هیزی پیادهیان ناریکوپیک بوو. هیزی سوارهی عوسمانی که ههشتا

ههزار كهس بوو و هيڙى پيادهيشى كه چل ههزاربوو، ههردوو له پړوى رېكخستنوهه رېكوپېك بوون. (راجر سيورى) لهو بارهيهوه گوتويه: زيانى ئيرانيهكان يهكجار زوربوو، بهتاييهتى گهليك له فرماندهر و گهروپياوهكانيان كوژان. كوژاوى هيڙى پيادهى عوسمانيش له ژماره نايهت و بگره زوربهى هيڙى سوارهى عوسمانى له سوارهكانى ئينكيشارى و مهقدونىو سربى و هى ديكه لهنيوچوون. بهلام سينان پاشا فرمانىدا توپهكان بهرتر بهاويژن و نهوهيش زياتر بووه هوى ترساندى نهسپهكانى له شكرى ئيران و ههلاتنيان چونكه پيشتر دهنگى توپيان نهبيستبوو. ئيدى سوارهكان نهسپهكانيان بو رانهگيراو زوت نهكران.^{۷۲}

ههلهى گهورهى شا ئيسماعيل نهوهبوو كه رېگايىدا له شكرهكهى سولتان سهليم له نهدرنهوه بگاته نيزيكى تهوريز(تريزى) پيختهختى خوى و، دهبوو له سنوورى ويلايهتى دياريهكر يانى له ناوچهى ئهرزجان و دهرسيم پيشى نهو لهشكره بگرى. پيشنيارى(محهمدخان ئيستا جلوو) و (نورعهلى خهليفه) جووته فرماندهرى ههره گهورهى خوى پهتكردهوه كه داوايان كرد بوارى لهشكرى عوسمانى نهدرىت به ئارهزوى خوى بهرهو ئيران بيت و قسهى(دورميش خانى شاملو)ى خوشكهزاي لهبهرچاوكرت كه پيشنيارى نهو دوو فرماندهرى پهتكردهوه، لهكاتيكدا له نهنادول گهرايهوه و تهنيا ويستى كوردستان له دهستى خويدا بهيلتتهوه و بيپاريڙى. شا له نهنجامى نهو تيشكانهدا ميزاجى تيكچوو و تاقتى بهرپوهبردنى كاروبارى دهولتهتى نهما و كارى بهرپوهبردنى به پياوهكانى خوى سپارد، تا سالى ۱۵۲۴ى زايان له

^{۷۲} پروانه: راجر سيورى، ههمان سهراچاوه، ل ۳۶-۳۷.

ته‌مه‌نی (۳۷) سالیدا کوچی دوایی کرد. هیندیک میژوونوووسیش بنه‌ماله‌ی
سه‌فه‌وی به کورد دهران^{۷۴}.

^{۷۴} راجر سیوری له (ایران عصر صفوی، ۱-۴) دا چهند گپرانوه‌یه‌کی له باره‌ی بنه‌چه‌ی
بنه‌ماله‌ی سه‌فه‌وی‌یه‌وه به‌رچاو خستوووه، وه‌ک نه‌وه که‌ گوايه (فیروز زین‌کلاه) ی باپیره
گه‌ره‌یان که‌وا له سه‌ده‌ی یازده‌یه‌می زایندا ژیاوه، له (یه‌من) هوه هاتوون یان بنه‌چه‌یان
ده‌چینه‌وه سه‌ر نیمام مووسای کارمی نه‌وه‌ی نیمامی عمل. راجر ره‌خنه‌ی له‌م بنه‌چه‌یه و نه‌و
گپرانوه‌یه‌ش گرتوووه که‌ بنه‌چه‌یان ده‌باته‌وه سه‌ر تورک یا شاری یان کورد - که‌ نه‌حمه‌د
کیسه‌ری میژوونوووسی گه‌وره نووسییوه. - سه‌روه‌ها راجر نووسییوه: بنه‌چه‌یان به‌پیی
لیکۆلینه‌وه‌ی تازه‌ نه‌وه‌یه که‌ له‌وانه‌یه کاتیك (مملان) ی میری (ره‌واد) ی کوردی کوپری
(وه‌سو‌دان) ناوچه‌ی (ئه‌رده‌بیل) و (اران) و (مغان) ی له‌ سالی ۱۰۲۵ ی زایندا داگیرکردوووه (یانی
ده‌وله‌تی ره‌وادیی کوردی له‌ نازهریاجان دامه‌زاندوووه)، باپیرانی سه‌فه‌ویه‌کان له‌گه‌لیدا بووین.
شایانی گوته، کورده‌که پیش ئیسلام و له‌ کاتی ئیسلامیشدا له‌ ناوچه‌ی (ئه‌رده‌بیل) زۆر بوون
و، نازارنه‌دانی کورده‌کانی (بلاسجان) و (ساترودان) و (سیلان) - واته شاخی سیلانی ئیستا که
به‌رترین شاخی کوئیستانی نازهریاجانه و به‌رزیی (۸۱۱، مه‌تره) - کراوه‌ته یه‌کیک له
به‌نده‌کانی سولج و ناشتی نیوان حاکمی نازهریاجان و خذیفة بن الیمان) ی نیردراوی (عمر
بن الخطاب) بۆ داگیرکردنی هه‌ری می نازهریاجان که‌ مه‌لئه‌نده‌که‌ی شاری ئه‌رده‌بیل بووه، وه‌ک له
کتیپی (الخراج، ۳۷۸) ی (قدامه بن جعفر) دا هاتوووه که‌ سالی ۳۲۹ ی کوچی (۹۴۰-۹۴۱ ی
زاین) کوچی دوایی کردوووه. جا نازانم هو‌ی ئەم به‌نده تاییه‌ته‌ی به‌کوردوه چی‌بووه.

ماموستا مه‌لا جه‌میل رۆژیه‌یانی له‌ ژماره‌ی رۆژی ۱۲/۶/۱۹۸۹ ی رۆژنامه‌ی (هاوکاری) دا له
باره‌ی بنه‌چه‌ی بنه‌ماله‌ی سه‌فه‌وی‌یه‌وه نووسییوه و گوته‌ویه: شیخ صفی‌الدین (اسحاق) ی
کوری امین‌الدین جبرائیلی ئه‌رده‌بیلی دامه‌زینی (ته‌ریقه‌تی سو‌فیه‌تی سه‌فه‌وی) که‌ سالی
۱۳۳۴ ی زاین کوچی دوایی کردوووه، له‌ کورده‌کانی گوندی (که‌ل خوران) ی نزکی چیا‌ی
سه‌په‌لان (یانی سیلان) بووه و (ابن بزازی خه‌لیفه‌ی کتیپی (صفوة الصفوة) (یانی صفوة
الصفاء) ی له‌ باره‌ی (صفی‌الدین) هوه نووسییوه و گه‌لیک قه‌سیده‌ی کوردیی ناوبراوی تیدا
هیناوه‌ته‌وه. دانه‌ی ده‌سته‌ختی (ابن بزازی له‌ (نامه‌خانه‌ی میلیسی تاران) ه. له‌ زه‌مانی (شا
ته‌هماسب) دا دانه‌کانی ئەم کتیبه‌ کۆرانه‌وه و چهند بنه‌چه‌یه‌کی درۆ و هه‌له‌ستراوی بنه‌ماله‌ی
سه‌فه‌وی تپه‌ه‌لکیش کران و پاشان چاپ کرایه‌وه. به‌لام دانه‌ی ده‌سته‌ختی (ابن بزازیان
به‌رده‌ست نه‌که‌وتوووه و نه‌و شیواندنه‌ی تیدا نه‌یه. (احمد کسروی) ی میژوونوووس له‌سه‌ر
بنچینه‌ی ئەم کتیبه‌ی (ابن بزازی نامیلکه‌یه‌کی به‌ ناوینیشانی (شیخ صفی و تبارش) هوه - یانی
نه‌سه‌ب (بنه‌چه‌ی) شیخ صفی - نووسیه‌وه. ناونده شیعه‌کان هه‌ر له‌به‌ره‌وه (احمد کسروی) یان
کوشت. شا ئیسماعیل وا ده‌چینه‌وه سه‌ر (صفی‌الدین): ئیسماعیل کوپری حه‌یدره‌ کوپری
جونه‌ید (چهند سالی‌ک له‌ دیاربه‌که‌ ماوه‌ته‌وه) کوپری ئیبراهیم کوپری خواجه‌ علی کوپری صدر
الدین مووسا کوپری سفی‌الدین.

بنه‌ماله‌ی سه‌فه‌وی کورد بن یا نه‌بن، پاشاکانیان هه‌ره‌ دل‌په‌قترین و زۆردارترین حوکمدار بوون
به‌رامبه‌ر به‌ کورد. شاکانی وه‌ک شا عه‌باسی مله‌وهر کوشتار و بی نابرووی له‌ عوسمانیه‌کان
زیاتریان به‌رامبه‌ر به‌ کورد کردوووه.

شهره فخان له باسی ئەم شەپەری نیو شەرفنامەدا درێژەى بەم زانیاریانە نەداوە، بەلکو هەر لە تابلۆکەدا وێنەیان کێشراوە و دەقاودەقى ئەو زانیاریە میژوو یانەیشن کە باسی رەوتى شەپەرە کە دەکەن. وەک پێشتر گوتم: وێنەکێشى ئەم تابلۆیە هەر دەبێ میژوونووس بووبی و زانیارییەکی زۆری راستەقینە و واقیعی لەسەر ئەم شەپەرە هەبووبی، چ لەسەر جوۆری هیژو دابەشکردنی لە مەیدانی شەپەدا و چ لەسەر کاریگەری و بی هیژی چەکی هەردوولا پێشتر ئەمەم کردە بەلگەیهک یانی بەلگەیهکی جیی گومانى (دلیل ضمى) بوئەوهى کە وێنەکێش شەرفخان خۆیەتى.

پاشکو

!

سى بېنا له كاره كانى شهرفخان

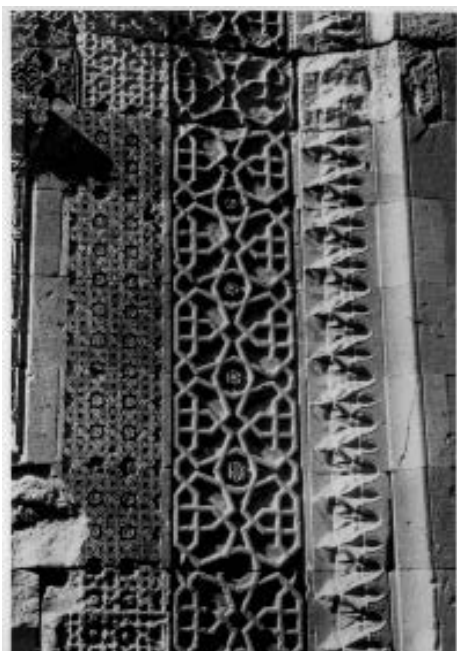
ئىستا سى بېنا له شارى (بدليس) هەن، شهرفخان دروستى كردون:

۱- مەدرەسەى (ئىخلاقىيە):

شەرفخان سالى ۹۹۷ى ك (۱۵۸۸-۱۵۸۹ى زاین) ئەم مەدرەسەىەى له بەشى باكوورى خۆره لاتی شارى بدليس ئاواكردووه، لهو شوینە تهخته كه ناوى (گۆك مهيدان) ه و خەلیفه سەلیمی هیزانى لهوئى ئىعدام كراوه. ئەو شوینە لهبەر ئەوهى جیى یاریى گۆك (گۆ) (الكرة والصولجان)ى كاتى

میرانی بدلیسی بووه، ئەم ناوه لهو مهیدانه نراوه. پوژانی ۱۲-۱۴ ئابی ۱۹۷۷ که وینهی شوینه‌واره‌کانی شاری (بدلیس)م ده‌گرت و له‌باره‌یان‌ه‌وه ده‌منووسی، پوژی سیازده‌ی چوومه‌گه‌ره‌کی (گۆک مه‌یدان) بو دیتنی مه‌دره‌سه‌ی ئیخلاصییه که شه‌ره‌فخان ئا‌وای کردووه. مه‌دره‌سه‌که به شیوه‌یه‌کی جوان به به‌ردو قسڵ کراوه و پیا‌ونه‌که‌ی (۲۹×۲۲م) و ده‌رگا‌که‌ی له باشووره و نه‌خشییکی زۆر جوان له‌سه‌ر ته‌نیشتی ده‌رگا‌ی سه‌ره‌کی هه‌یه له‌سه‌ر به‌رده سپیه‌کانی هه‌لکۆل‌دراوه و نه‌خش له‌سه‌ر ده‌وران‌ده‌وری په‌نج‌ه‌ره‌کان و سه‌ر می‌حرا‌به‌که‌ی و لای ده‌ره‌وه‌یش هه‌ن. هه‌ر گۆشه‌یه‌کی مه‌دره‌سه بورجییکی باریکی تی‌دا هه‌لکه‌وتوووه. سێ ریزه نه‌خش له‌سه‌ر هه‌ر ته‌نیشتی‌کی ده‌رگا هه‌ن، یه‌که‌میان مه‌یله و ورده و بریتی‌یه له سێ ریزی به‌یه‌که‌وه به‌ستراو. ئەم نه‌خشه کۆمه‌له ئه‌ستیره‌یه‌کی چوارین (نجمة رباعیة)ه، نه‌خشییکی وه‌ک شانه‌ی هه‌نگوین له هه‌ر گۆشه‌یه‌کی‌دا هه‌یه و شیوه‌یه‌کی چوارگۆشه‌یی و له ناوه‌راستی پانتایی نه‌خشه‌که‌دا. سێ ئه‌ستیره‌یان ده‌که‌ونه ته‌نیشتی یه‌کدی. شیوه‌یه‌کی هه‌شتگۆشه له پانتایی نیوان هه‌ردوو ریزی‌کدا هه‌یه و، گۆلیکی شه‌شپه‌ر و له ناوه‌راستی‌دا.

ریزه شریتی نه‌خشی
 ناوه‌راست -اته هی دووه‌م-
 بریتی‌یه له کۆمه‌له یه‌که‌یه‌کی
 نه‌خشی ئەندازه‌یی
 تی‌هه‌لکیش و به‌یه‌که‌وه
 گرێ‌دراو. گۆلیکی شه‌شپه‌ری
 له نیوان هه‌ردوو ریزی‌کدا
 هه‌یه. پرۆک نه‌خشی
 چوارگۆشه و نه‌خشی وه‌ک
 شانه‌ی هه‌نگوین له شوینی

یہ کترپرنی ہیٹھکانی ہر
یہ کہیہ کدایہ. ریزہ نہ خشی
سییہم بریتی یہ لہ
(گیلوو)ہکان.

جوڑہ نہ خشیکی دیکہ لہ سہر یہ کہ مین ریزہ بہردی کہ وانہیی دہرگایش
ہیہہ. مہدرسہ گومہزکی گہورہی ہیہہ و، رہنگہ ناوہوہیشی نہ خشی
ہہبی. بہ لآم لہ بہر ئوہوی دہرگاکہی کللیل درابوو، نہ متوانی بچمہ ناوی و
نہ مزانی ناوہکہی چوئنہ و چہند حوجرہی تیڈایہہ. ناوی شہرہفخان و
میژووی ئاواکردنی بیناکہ لہ نیو دوو ریزہ نووسینی بہ عہرہبی و بہ خہتی
(ثلث) نووسراوی سہر بہردیکی دریزدان کہ ئہمہ دہقی نووسینہکہیہ:

"أمر بعمارة هذه المدرسة الشرفية المشرفة الشريفة الموسومة
بالاخلاصية الخالصة لوجه الله المنيفة أنشأها الأمير الكبير الأكرم الأمير
الأجل الأعلم الأعظم الأعدل الأمير شرف خان بن المرحوم الأمير شمس
الدين خان في حجة سبع و تسعين و تسعمائة".

نووسینیکی (ثلثی) جوان و به شیوه‌ی کی خرپ و هونهری هه‌لکۆلدر او له‌سه‌ر ههر ته‌نیشتیکی ده‌رگای مه‌دره‌سه‌دایه و بریتی‌یه له سێ پرستی (یا دیان) و (یا برهان) و (یا سبحان). هه‌ردوو وشه‌ی یه‌که‌م چوارجار به شیوه‌یه‌کی هۆنراوه نووسراوه و، ئه‌و هۆندنه‌وه‌یه شیوه‌یه‌کی چوارگۆشه‌یی پێی به‌خشیوه. پرستی (یا سبحان) دوو جار له‌ راست و چه‌پی ئه‌و چوارگۆشه‌یه‌دا نووسراوه و له‌سه‌ر هه‌ردوو ته‌نیشتی ده‌رگادا دوو پات بووه‌ته‌وه و ئه‌مه وینه‌یه‌تی:

شایانی باسه شه‌ره‌فخان له شه‌ره‌فنامه‌ی دانه‌ی (بودلیان)دا (په‌ره‌ی ۱۸) ته‌نیا ناوی مه‌دره‌سه‌ی (اخلاصیه‌ی هیناوه و نه‌یگوتوووه خۆی ئاوا‌ی کردووته‌وه و سا‌له‌که‌ی دیاری نه‌کردوووه. به‌لام له شه‌ره‌فنامه‌ی چاپی قا‌هیره‌دا (ل ۴۵۵) شه‌ره‌فخان نووسیویه خۆی سا‌لی (تسع و تسعین و تسعمایه) - واته ۹۹۹ی کۆچی - ئاوا‌ی کردووته‌وه. ئه‌و میژوووه که له چاپی قا‌هیره‌دا ها‌توووه

ھەلەيە و راست ئەوھيە كە لە سالى نۆسەد و نەوھد و ھەوتدا بوو، وەك لەو
 نووسينەى سەر مەدرەسەدا بېژراو. ھەر وھا نووسيوھ مەدرەسەكەى لە
 تەنھشتى (زاويە شمسىيە) ئاوا كرددو، واتە خانەقاي (شمس الدين) كوپرى
 (ضياء الدين) پوژكى كە سالى ۸۲۴ى ك (۱۶۲۱ى زايىن) زىندوو بوو و لە
 لايەن ئەسكەندەرى كوپرى قەرايووسفى قەرەقوينلوويىيەوھ كوژراو. شەرەفخان
 بە ھەلە گوتوويە كوپرى حاجى شەرەفە، راستر ئەوھيە كوپرى (ضياء الدين)ە،
 چونكە ناوى لەسەر دانەى دەستنووسى (منافع الحيوان) عوبەيدوللا كوپرى
 جوپرائيل كوپرى (بختيشوع) پزىشكى دەولەتى كوردىيى دۇستكيدا ھاتوو،
 دانەى سولتان مەحمودى غازانىيى نەوھى ھولاكو كە ئىستا لە نامە خانەى
 (مۆرگان)ە لە نيويۆرك نمرەكەى (M. ۵۰۰)ە و (۹۹) تابلوى تىدايە و، پاشان
 بووھتە مولكى (شمس الدين) و ناوھكەى لەسەرى بەم شيوھيەيە "برسم شمس
 الدين ابن ضياء الدين الروشكى" و ئەمە وئىنەكەيەتى:

ئەم دانەيەش لە نامەخانەي (شەرەفخان)دا بوو، چونکە سوودی لە يەکەمەين تابلۆکانی وەرگرتوو لە تابلۆي (۱۷)ی شەرەفنامەدا کە شەرەفخان وینەي تەختي سولتان (عوسمان)ی لەسەر تەرزى تەختي سولتان مەحموودی غازانی کيشاوه، وەک لە کتیبەکەمدا (تابلۆکانی شەرەفنامە) باسم کردوو. بە پيويستم زانی ئەم هەلەيەي شەرەفخان وەک خالیکی نوێ راست بکەمەوه. شەرەفخان لە ميژووي سەرەتاکانی ميرنشيینی (بدليس)دا تووشي چەند هەلەيەکی ديکەيش بوو. ئيره دەرڤەتي باسکردنیانی تیدا نايتهوه.

شایانی باسە پەحمەتي (عادل شەرەفخان) کە زانیەکی بەتەمەن بوو و کتیبیکی لەسەر ميژووي بدليس داناوه تا ئیستا بلاو نەبوو تەوه و برای (ضياء) شەرەفخانە کە لەبەر کوردایەتي دەرپەدەر بوو تا لە (قوبرس) کۆچي دوایي کرد دەوری ۱۹۸۴. کاتيک لە بدليس بينيم دوو پارچە پارەي دامی و گوتی ئەمە پارەي يەکیکە لە میرانی بدليس و نووسینیکی پرگری و گۆل لەسەر پوودایە. وینەيم نارده دەزگای گشتیي شوینەوار و کەلەپوور (المؤسسة العامة للآثار و التراث) لە بەغدا و بۆ مۆزەخانەي بەريتانیایش و داوام لیکردن نووسینی سەر پارەکەم بۆ بخویننەوه، بەلام نەیانتوانی و، پاشتر خۆم توانیم بيخوینمەوه کە بریتیيە لە ناوی "شمس الدين" و بە شيوەي (طوغرا) و زۆر بە ئالۆزي نووسراوه و ئەمە وینەکەيەتي.

ئەم پارەيە نمونەي لە مۆزەخانەي بەريتانيا و ئەستەموولدا نییە، وەک لە نامەي پۆژی ۱۹۷۸/۳/۲۴ی مۆزەخانەي بەريتانیادا هاتوو. چوار میری ديکەي (بدليس)یش بە ناوی محەمەد کورپی شەرەف و شەرەف کورپی

محەمەد و میر ئیبراھیم کوپری محەمەد و شاھ محەمەد پارەیان ھەبوە و وینەیانم لەلا ھەییە، ھی میر ئیبراھیم نەبی.

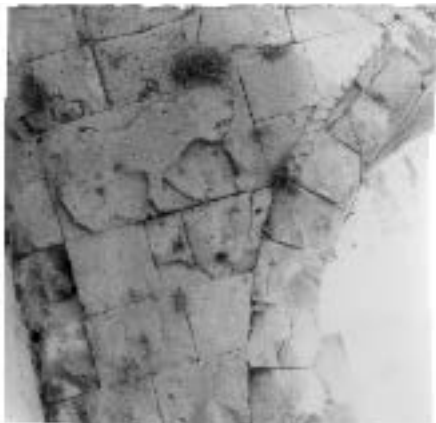
سێ گومەز لەبەردەم مەدرەسە ی ئیخلاصییە شەرەفخاندای لە یەک پریزدای ھەن و بە بەردی نەقارپی سپی و گەچ یا قسڵ ئاواکراون. ئەمانە گومەزی بنەمالە ی میرانی بدلیسن. گومەزی خۆرھەلاتیان گوپری (ضیاء الدین) کوپری شەرەفخان و باوکی عەبدال خان ی بلیمەتی تێدایە کە سالی ۱۰۳۱ ی ک (۱۶۲۱-۱۶۲۲ ز) - ھەک ناو و میژووی کوچکردنی لەسەر کیلەکە ی نووسراوە - کوچی دوایی کردووە. گومەزی ناوھراستیان گوپری (بدرالدین خان) ی کوچکردووی سالی ۱۰۸۴ ک (۱۶۷۳-۱۶۷۴ ز) یە کە کوپری عەبدال خانە و، گوپری (داودئاغا) ی کوپری (عومەر خان) ی کوچکردووی سالی ۱۱۹۴ ک (۱۷۸۰ ز) شی تێدایە. گومەزی خۆرئاوایان چەند گوپریکی تێدایە ھەک گوپری (رابیعە خانمی کچی مەحمودی خان بەگ) ی کوچکردووی سالی ۱۰۶۴ ک (۱۶۵۳-۱۶۵۴ ز) و گوپری (روقیە خانمی کچی عەلی بەگ) ی کوچکردووی سالی ۱۰۹۹ ک (۱۶۸۴-۱۶۸۵ ز) و گوپری (سلیمان کوپری مەولانا مەحمود) ی تێدایە.

ھەندیک گوپری ئەرمنیان لەبەردەم مەدرەسە و لەلای ئەم گومەزانەن، نووسینی ئەرمنی لەسەر کیلیانە. واتە ئەمە گوپستانیکی ھاوبەشی کورد و ئەرمنە.

باسی شوینەوارەکانی دیکە ی شاری (بدلیس) م لە کتیبە دەستنووسە کەمدا (گەشتەکی ئارکیۆلۆژی و د کوردستانا باکووردا، ھاڤینا ۱۹۷۷) کە ۸۴۴ لاپەرەییە، نووسیوە.

۲- خان:

شهره فخان سالنی ۹۹۲ك (۱۵۸۴ن) خانیکى له لای خوارووی ژیر قه لای
 گه وره ی بدلیس و نزیك به مزگه وتی گه وره ی كوئی بدلیس به لای خورناوایه وه
 ئاواکردووه ته وه. وا بزاند دهكه ویتته ته نیشتی ئه وه مزگه وته. خانه كه كوومه له
 دووكانیکى تیدایه و کاتیك من دیم عه لافخانه (عه لوه) ی دهخل و دان بوو.
 خانه كه پرووی له باکووره و ده رگای فراوانه و كه وانی ده رگا كه چه ماوه یه کی
 ساده یه و به به ردی نه قاپری سپی و گه چ یا قسل ئاواکراوه و زور قایم و
 مه حکمه و ئه مه وینه یه تی:

وینه ی شیریک له سه ر هه ردوو
 ته نیشتیکی ده رگا (چوونه
 ژووره وه) و له سه ر به ردیکی
 داتا شراوی گه وره هه یه. شیره كه
 به پیوه یه و له دوخی
 پویشتندایه و ده می
 کردووه ته وه. هه ردوو شیر
 به رامبه ر به یه کدین.

به ردیک له به رده کانی دیکه ی خانه كه سپیتره كه ره نگه مه رمه پ بئ، له
 هندای كه وانی ده رگادا هه یه و ئه م نووسینه ی له سه ره:

"سلطان هو الأمير الأعدل الأفضل الأشجع الأكمل (مبارز؟) الدين شرف

خان بن الأمير شمس الدين الروشكي لسنة اثني و تسعين و تسعمائة"

ئەمەيش وینەیه تی:

جیی باسه شهرفخان له شهرفنامهدا باسی ئەم خانە ی نه کردووہ.

۳- حەمام:

شەرفخان لە خوارووی قەلا و لە خۆراوای خانەکە ی و بەرامبەر بە مزگەوت و گومەزی سەر گوپی شەرفخانی باپیری، حەمامیکی ئاواکردووہ. بەلام پاشتر تەعمیرکراوہ و، ئەگەر نووسینی لەسەر هەبووبی ئیستا نەماوہ. شەرفنامە باسی ئەم حەمامەیشی تیدا نییە. بەلام عادل بەگ بە منی گوت: لە لایەن شەرفخانەوہ ئاواکراوہ و پەنگە زەمانیک نووسینی لەسەر هەبووبی. ئەمەيش وینەیه تی:

پاشکوی (۲)

بەلگەنامەيەك لەبارەي "شەرەفخان" ەوہ

ئەم بەلگەنامەيە بریتىيە لە فەرمانىكى سولتان مورادى سېھەم (۱۵۷۴-
۱۵۹۵ز) بۆ سەردار فەرھاد پاشا لە وەلامى نامەيەكى ئەودا كە فەرھاد پاشا
تیدا باسى دەورى شەرەفخانى كردووہ لە شەپرى پەوان (ئىرەقان) دا لەگەل
گرنكى ستراتىجى بدلىس كە رىگاي گەياندى پىويستىەكانى ھىرشەكانى
دەولەتى عوسمانى بۆ سەر ئىران و قەفقاسيا و لە كۆنەوہ ئەم گرنگىەي
ھەبوہ بۆ ھاتوچۆكردن.

لەم بەلگەنامەيە ھەست دەكەم كە فەرھاد پاشا كە فەرماندەي ھىزى
عوسمانى بوو لەو ھىرشەيدا بۆ سەر ئەرمىنيا و گورجستان لە سالى ۱۹۹۱ك
(= ۱۵۸۳ز) دا - لە نامەكەيدا بۆ سولتان پيشنيارى كردبى سىناغا (موشى)
لەگەل ھەردوو ناحىەي گاڤار (كوار) و (كارچكان) لە قەزاي (ئاختەمارى)
سەر بە ولايەتى وان بدرىتە شەرەفخان لەبەر گرنكى دەورى لەو ھىرشەدا و
رەنگە داواي قەزاي ئاختەمارى ھەمووشى كردبى چونكە ھەندى جار سەر

بهو بووه وه که کاتی شه‌ره‌فخانی باپیری شه‌ره‌فخاندان و شوینی نیزاع بوو له بهینی میرنشینی روشکی (بدلیس) و میرنشینی هه‌کاریش به‌لام هه‌ست ده‌کری که سولتان پی‌شنیاری (فه‌ره‌اد پاشای سه‌ردار) به‌نیسه‌به‌ت موشه‌وه په‌سهند نه‌کردبئ چونکه له فه‌رمانه‌که‌دا هاتووه که موش ده‌بی بدیته احمدی کوپ به‌گله‌ریه‌گی موش که له‌ژیر ده‌ستی باوکیدا بووه به‌لام پی‌شنیاری به‌ نیسه‌به‌ت کارکار و کارچکان په‌سهند کردووه که بدیته شه‌ره‌فخان و بخزینه‌سه‌ر ویلایه‌تی بدلیس.

شه‌ره‌فخان خوئی له شه‌ره‌فنامه‌ی ده‌ستخه‌تی خویدا (لاپه‌ره ۱۵۴) دا نووسیویه که فه‌ره‌اد پاشا ره‌وانی داگیر کرد له (۹۹۱ک) دا ئه‌و له‌گه‌ل میری میرانی شام حسن پاشای نارد بو لای ته‌فلیس و گورجستان بو گه‌یاندنی پاره و نازوقه بو له‌شکری عوسمانی و هه‌ندی خزمه‌ت له منیان دیت ئیتر ناوچه‌ی موش درا پی‌م له‌گه‌ل دووسه‌ده‌هزار ئاقچه که ته‌رفیعم پی‌کرا و خراوته سه‌ر بدلیس و مه‌جموعی مه‌عاشم گه‌یشه‌ بیست و چوار بار سه‌ده‌هزار ئاقچه‌ی عوسمانی "بیست و چهار (بار) سه‌ده‌هزار اقچه عثمانی شد". له شه‌ره‌فنامه‌ی چاپی قاهره (ل ۵۸۴) دا هاتووه که گونده‌کانی ئه‌رازی سولتانی (خواص) یش دراوه‌ته شه‌ره‌فخان و هه‌روه‌ها نووسیویه‌تی مه‌جموعی (خواص)ی گه‌یشه‌ چوارسه‌ده‌هزار هه‌زار ئاقچه "چهار صد و ده‌بار هه‌زار اقچه عثمانی شد".

وشه‌ی (بار) لی‌ره‌دا (مصطلح) یکی پاره‌یی‌یه یانی (باره ئاقچه) که به تورکی عوسمانی (یوک) هه‌. باره ئاقچه‌ش (یوک) سه‌ده‌هزار ئاقچه‌یه (۱,۰۰۰۰۰) "یانی ئه‌و پاره‌ی ده‌ولت (تخصیص)ی کردووه بو مه‌سروفاتی میری روشکی شه‌ره‌فخان له سالی‌کدا به‌پئی دانه ده‌ستنوسه‌که‌ی شه‌ره‌فنامه‌ی بودلیان بیست و چوار سه‌ده‌هزار (بیست و چواربار) ئاقچه بووه یانی دوو ملیون و چوارسه‌ده‌هزار ئاقچه.

وشه‌ی (بار)یش له نیو دپره‌که‌دا نه‌نووسراوه به‌لکو سه‌رو دپره‌که له هندای نیوان هه‌ردوو وشه‌ی "چهار صد" نووسراوه تا بزانیته‌ی حیسابه‌که ده‌بیته (بیست و چوار بار ئاقچه). ئه‌گه‌ر لیره (بار) به مانای (جار)یش مانای بکه‌ین هه‌ر جائزه که به کوردی ده‌بیته (بیست و چوار جار سه‌د هزار) به‌لام هه‌ر مه‌خسه‌دی شه‌ره‌فخان مانای یه‌که‌مه‌و وشه‌ی (بار) که به ته‌نیایی له سه‌رو دپره‌که‌ی نووسیویه‌تی بو (تأکید) له‌سه‌ر دروستی مه‌بله‌غه‌که‌یه و ئه‌گه‌ر (بار) له نیو دپره‌که‌دا نووسیبا ته‌نیا ده‌ی نووسی (بیست و چوار بار اقچه‌ی عثمانی شد). و (صد هزار)ی نه‌ده‌نووسی چونکه زیاد بو.

به‌نیسه‌ت چاپی قاهیره وشه‌ی (هزار) زیده نووسراوه و نووسینی هه‌له‌یه به‌لکو راسته‌که‌ی ده‌با وه‌ها بایه (چهار صد و ده بار اقچه‌ی عثمانی شد) که ده‌کاته یه‌ک ملیون و چوارسه‌د ئاقچه. ره‌حه‌متی هه‌ژار موکریان‌ی له ته‌رجه‌مه‌ی شه‌ره‌فنامه (ل ۷۸۴) دا وشه‌ی (بار)ی هه‌ر لابر دووه و نووسیویه‌تی "چوارسه‌د و ده‌هزار ئاقچه..." که ئه‌مه هه‌له‌یه.

وه‌ها جیاوازی له نیوان هه‌ردوو دانه‌ی شه‌ره‌فنامه‌دا هه‌یه به‌نیسه‌ت ئه‌و پارهی ده‌ولت سالانه بو مه‌سروفاتی میر روشکی بریویه‌تیه‌وه و به‌و پارهی ده‌ووترا خه‌واس (خواص) و هه‌ر میرنشینیکی کوردی (خواص)ی بو برابوو و به‌لام وشکه پاره نه‌ده‌دایه پێیان به‌لکو ئه‌و پارهی له داهاتی ده‌ولت له‌ناوچه‌کانی هه‌ر میرنشینییه‌ک دا‌بینی ده‌کرد له داهاتی ئه‌رازی پادشایی (خواص - خواص همایونی) و ئه‌میری و گومرک و ده‌یه‌ک و باج و خه‌راجی دیکه و ئه‌وه‌ی دیکه له داهات ده‌نیردرا بو خه‌زینه‌ی ده‌ولت.

میره‌کان پله‌ی "خاص" یان هه‌بوو که له پله‌ی "زه‌عامه‌ت" به‌رزتر بوو که ده‌خلی سالانه‌ی له سه‌ده‌ه‌زار نا‌قچه و به‌ره‌و ژوورتر بوو جاریش هه‌بوو له‌باتی پاره‌گون‌د یان زه‌وی و زاری به‌ربلاوی ئه‌میری یان پادشایی ده‌درایه میره‌کان له‌باتی پاره و به‌شیوازی ده‌ره‌به‌گی عه‌سکه‌ری.

وینه‌ی به‌لگه‌نامه‌که:

ئه‌م به‌لگه‌نامه‌یه که دانه‌ی ئه‌سلیی له مه‌به‌ندی به‌لگه‌نامه‌کانی عوسمان‌یی‌ه له ئیسته‌مبول له‌ژێر نمره‌ی (مه‌مه‌ دفتری ۱۹/۵۲) —میژووی له‌سه‌ر نییبه به‌لام ئاشکرایه که پاش ته‌واو بوونی شه‌په‌که نووسراوه و موش نه‌دراوه‌ته شه‌ره‌فخان جا ده‌بێ پاش ده‌رچوونی ئه‌م فه‌رمانه هه‌ولیکی دیکه درایی تا موش درایی پێی له‌م باره‌یه‌وه ئیشاره‌ت بو پاره‌ویزی که ده‌که‌م که له‌سه‌ر په‌ره‌ی (۱۵۴)ی دانه‌ی ده‌ست‌نووسه‌که نووسراوه: له‌که‌سانی باوه‌رپێکراو زانراوه له‌باره‌ی خسته‌نه‌وه‌ی موش بو سه‌ر بدلیس که شه‌ره‌فخان "رجانامه" یه‌که ئقیسی‌یه بو ده‌رگه‌ها بلندا ده‌وله‌تی و تیدا چه‌ندین عباره‌تی وه‌ک (دور)ی خه‌رج کردووه و تیدا ئه‌م "چار‌خانه‌ه یاقوت"ی بی هه‌متا یانی چوار نیو دپه‌ر شیع‌ر ئقیسیه که ئه‌قین هه‌نه:

"بدلیس هسر سنگ است مرا بی‌موش چو جای موش تنگ است مرا موش و هزار گوربه چشمان ده‌ری باشیر دلا همیشه چنگ است مرا یانی بدلیس وه‌ک به‌ردی ره‌قه بو من به‌بێ موش وه‌کو کونه‌مشک ته‌نگه بو من موش و هه‌زار پشیله چاو له‌ دوای ئه‌وه. له‌گه‌ل که‌سانی ئازادا هه‌موو کاتی (له‌سه‌ر موش) له شه‌ردامه. (موش) به فارسی به مانای (مشک) و لی‌زه‌دا (توریه) ه. (هه‌سر) به فارسی سا‌ه‌و‌لی ره‌قه که به‌پێز برای فارسی زان کاک حسن عبدالکریم که ئه‌م دوو دپه‌ر شع‌ری دیوه ده‌لی (مسیر) نییبه وه‌ک له‌ پاره‌ویزه‌که‌دا هاتووه به‌لکو (هسر)ه جا ده‌بێ ئه‌و نامه‌ جوانه‌ی

شەرەفخان بە تايبەتی ئەو چوار خانەى ياقوت تەئسىرى لە سۆزى سولتان
موراد كوردبى و موشى بەخشىبى پىي. هيوادارم پۆژىك ئەو نامە لە
ئەرشىفى عوسمانىدا بەردەست بى كە دووسەد و پەنجا مليون بەلگەنامەى
عوسمانىي تىدا هەيه بەلام تا ئىستا تەنيا دەورى سى مليون تەنزىم كراوه
و بەردەستە بە باش دەزانم بلىم ئەم بەلگەنامەيه بە شىوہخەتى (سياقت) ى

سه‌ختی عوسمانی نووسراوه که زور له به‌لگه‌نامه‌کانی سه‌ده‌ی شازده‌هم به (سیاقت) نووسراون. له لای منه‌وه هاتوو‌ته خویندن و له‌لای مه‌لا احمدی برامنه‌وه ته‌رجه‌مه کراوه. به‌لگه‌نامه‌کانی ئەو کاته و پاش ئەوه‌شی له پروویی ئینشایه‌وه به‌نیسه‌ت ئیمپرومان ناخو‌ش و (رکیکه) و له ته‌رجه‌مه‌که‌شیدا که ته‌رجه‌مه‌ی حه‌رفی‌یه ره‌نگی داوه‌ته‌وه.

ئهمه ده‌قی به‌لگه‌نامه‌که‌یه و نووسینی "۱۹ با خط همایون" له ئەسه‌که‌ید نییه:

"سرداره حکم که مکتوب و ندروب بتلیس حاکی شرفخان دام علیاه ایچون روان سفرینه بیله کلوب واقع اولان محاربه‌لرده و بتلیس قرینه ایصالن ممکنه خدمت ایدوب قدیمدن یوروی اولوب بتلیس ایالتنده بوتن اولنان موش سنجاغی بکه اوغلی تصرفیت در کندوايله بیله ایتمک اوزره بتلیس ایالتنده صلخه اولنوب کندویه و یرلمین و سابقا عادلجوازه تابع اخلاط ناحیه‌سی و وانن اختمار قضا‌سنه تابع کوار و کارچیکیان ناحیه‌لریکن اسلامیه قریه‌لری و سپاهی‌لری مشار الیهکن قبایله و عشایردن اولمغله ذکر اولنان ناحیه‌لر اسلوب سابق اوزره بتلیس ایالتنه تابع اولوب زعما و اریاب تیماری نخجوان محافظه سنه تعیین اولناسن و اوغلی احمد دام عزه بالفعل موش سنجاغنه اکیوز سکسان بیک اقچه ایله متصرف اولوب نجوان بعنایه الله تعالی فتحی میسر اولوب بکلر بکه تعیین اولنجه یتمش بیک مثله مزبور اوغله سنجاق طریق ایله و یرلمین و لواء بتلنسک و ذکر اولنان نواحی کن متل و مشوش نیجه احوالی اولوب که‌بر مدین محتاج اولمشدر تحریر و توزیعی مشار الیهیه فرمان اولنورسه خواص همایونه و میری یه بش یوک اقچه‌سی ویوز نفر بتلیشس احصار زیاد ینه ظهور ایدن فرارندن علوفه‌لری خزینه‌یه قالمق اوزره تیمار و یروب برفرد فنکی اولمیه‌دن تعهد ایلدوکن بلد‌رمش سن ایمدی اول جوابکن جمله اموری یازک ارای صایبه و افکار ماه‌کون تفویض اولنمشدر وجه معقول ایله عملک ایلمیک امرایدوب بیورلدم که

وصول يولداقده بوبابده وجه معقول نه ايسه موجب ايله عمل ايليوب مملكتك
نظم و انتظامنه ورعايا و برايكن رفاه حالنه نافع اولان ذليله كدروب تفرقه و
اختلاله باعث اولدر خصوصلر ادميوب وجه و مثابرا اولدوغى اوزره (عملدن)
ايليهسن".

كورديه گه ي:

فهرمان بۇ سهردار كه نامه يه كي ناردووه و تييدا وتوييه: بۇ ئه وه ي
مه زنايه تيبى شه ره فخانى حاكمى بدليس به رده وام بى، كه له شه پرى (ره وان)
گه پرايه وه، له و شه پرا نه دا به شدار بوو. بدليس پرى گه يانندن و بۇ
خرمه تكردن خوش بووه، له پيشه وه پىگاي هاتوچۇ بووه.

سنجاغى (مووش)ى سهر به ئه ياله تى (بدليس)، بخريته ژير ده ستي به گى
بدليس و، له بدليس بپچرپنرى و به خووه گرى بدرى. له پيشه وه ناحيه ي
(خه لات)ى سهر به (عادلجوان) و قه زاي (ئه خته مار) و ناحيه كانى (گافار)⁽¹⁾ و
(كارچكان)وى وان و گونده موسلمان نشينه كانيان و سوپاهيان⁽²⁾ و هوژ و
عشيرته ناوبراوه كان و ناحيه باسكراوه كان له سهر پىپوره سمى پيشوو ده بنه
به شىكى ئه ياله تى بدليس. زوعه ما⁽³⁾ و خاوه ن (تيمار)⁽⁴⁾ ه كان بۇ پاراستنى
(نه خچه وان) دادمه زرينين.

⁽¹⁾ گافار (كوار) ناحيه ي گافار ده كه ويته بوژئاواى ناحيه ي كارچكان له قه راغى باشوورى
ده رپاچه ي وان و باشوورى بوژه لائى (شارى ته توان)ى سهر قه راغى بوژئاوا و كوئايى
ده رپاچه كه. مه لبه ندى ئيستاي ناحيه ي گافار (كورتكان) ه. ئيستا گافار گونديكه.
مه لبه ندى ناحيه ي كارچكان (ره شادى)يه و هه ردووش له قه زا (ته توان)ن. بلنىدى
چپاكانى (۲۶۵۰م) ه.

⁽²⁾ سوپاهى: تاقمه له شكريكى سواره يه سهر به مير و به گه كانه له داروده سته ي
(ده ره به گى عه سكه رى)يه و مووچه يان له لايه ن ده ولته وه ددرئ له داها تى زه وى وزارى
ده ولته (ئه ميرى) و، خاوه ن تيمار و زعامه ت فه رمانده كانى هيژى (سوپاهى)ن.

⁽³⁾ زعامه ت: پله يه كي ده ره به گى عه سكه رى (اقطاع عسكرى)يه، داها تى سالانه ي زعيم
له (۲۰،۰۰۰-۹۹،۹۹۹) ئاچه يه.

مه‌زنایه‌تی ئه‌حمه‌دی کوپری به‌رده‌وام بی، راسته‌وپراست دووسه‌د و هه‌شتا هه‌زار ئاقچه^(٥) بخریته خزمه‌تی سنجاغی مووش. ئازادکردنی نه‌خچه‌وان به‌که‌ره‌می خوای گه‌وره ئاسان بیی و، لیپرسراوی ئیداری دابنری و حه‌فتا هه‌زاری وه‌ک ئه‌و^(٦) له‌پری سنجاغه‌وه بدریته کوپری ناوبراو. لیوای بدلیس و ناحیه باسکراوه‌کان، له‌به‌ر ئه‌و ناخۆشی و خراپکارییه که له‌لیوادا په‌یدا بووه، پیویسته قه‌رزیک بکری بپیار بو ناوبراوان بنووسری و بلاو بکریته‌وه و پینج بار ئاقچه له‌زه‌وی و زاری سولتان و ئه‌میری بدری. وه‌کوو هیژا مه‌رامیه‌تی سه‌د نه‌فه‌ری زیاده‌ی بدلیسی ده‌رکه‌وتن ئازووچه و ئالیکی که له‌خه‌زینه‌ی ده‌وله‌تدا ماون، له‌گه‌ل تیماردا، بدرین^(٧).

وه‌لامی ئه‌م فه‌رمانانه که تو نووسیوتن و پيشنیاری راستی تو و بیر و هزری وه‌ک مانگ و پوژی تو هاتنه په‌سه‌ند کردن. ئیش به‌شیوه‌یه‌کی به‌جی بکری. من بپیارم دا و نی‌ردراوه و به‌پویه. له‌م باره‌یه‌وه چی ریگه‌یه‌کی ماقوول و پیویست هه‌یه بو ریگوییکی ولات جیه‌جی بکری و ببینری و

^(٤) تیمار: پله‌یه‌کی ده‌ره‌به‌گی عه‌سکری بو، داها‌تی سالانه‌ی خاوه‌ن تیمار (١٠,٠٠٠-١٩,٩٩٩) ئاقچه بو و، ئه‌م پاره‌یه وه‌ک پاره‌ی خودانی (زه‌عامه‌ت) له‌داها‌تی زه‌وی و زاری ئه‌میری بو.

^(٥) ئاقچه پاره‌یه‌کی زیوی بچوک بو، دووه سولتانی عوسمانی ئورخان (١٣٢٦-١٣٥٩) ده‌ریکرد و سولتان محمودی دووه له‌ (١٢٣٤ک= ١٨١٨-١٨١٩) به‌تالی کرده‌وه. کاتی نووسینی ئه‌م به‌لگه‌نامه‌یه چل ئاقچه یه‌ک قوروش بو، چونکه نرخ‌ی له‌کاتی سولتان مرادی سیه‌مه‌دا زور دابه‌زیبوو. له‌کاتی شه‌ره‌ف خاندان دوازه‌ده ئاقچه یه‌ک (مثقال)ی زیو بو.

^(٦) مه‌به‌ست له‌ (وه‌ک ئه‌و - مثله)، یانی ئاقچه.

^(٧) لی‌ده‌دا رسته‌یه‌ک هه‌یه بو‌م ته‌رجه‌مه نه‌کرا.

رئى بە دووبەرەكى و داماوى و شەپ و شوپرى ناوخۇ نەدرئى بۇ شادى و بەختەوهرى و سوودى مىللەت. بۇ بەردەوامىيى ھەرىكە لەوانە كارىكەن.

عەرزەي شەرەفخان

شەرەفخان ئەم عەرزەيەي لە "سنة احدى و الف" دا، يانى ۱۰۰۱ك (۱۵۹۲-۱۵۹۳ن)، نووسيوه. بەلام ميژووى پوژ و مانگەكەي لەسەر نييه. دوور نييه ميژووى تەواوى لەسەر زەرەكە نووسرابئ، چونكە ئەو كاتانە زورجار ميژوو و ناوى ئەو كەسانە كە نامەيان بۇ دەنيردرا، لەسەر زەرف دەنووسران. شەرەفخان عەرزەكەي بۇ سولتان مورادى سيھەم نووسيوه، ئەگەرچى ئەمە لە ئەسلى عەرزەكەيدا نييه. بەلام بە پوختە و پيشكەشكردنەكەيدا بە سولتان كە لايەنيكى پەسمى كردوويه، ئەمە ئەزانرئ و، ئيمزاي شەرەفخان "بندە شرف" يش لە كوتاييەكەيدا ھەيە و، مۆرە شيوھ ھيلكەييەكەي خويشى لە پشتەكەي داوھ و نووسينەكەي ئەمەيە: "راجي لطف الحى شرف"، وەك لە شوينئىكى تردا وينەي ھينراوھتەوھ.

عەرزەكە بە توركييە، نازانم دەستخەتى خويەتى يا يەكيكى تر نووسيويه و خۇي ئيمزاي كردووه و مۆرى ليداوھ. زوريش رئي تيدەچئ ميژووھكەي لە داميني پەرەي پوختە و پيشكەشكردنەكەدا دەستخەتى ئەوبئ. دانەي ئەسلى عەرزەكە بە نمەرە (A.NST/۱۱۳۸) لە مەلبەندى بەلگەنامەي عوسمانىي ئىستەمبولە.

شەرەفخان، داواي وەزىفەو بەرزكردنەوھي بۇ پەنجاو ھەوت كەس كردووه، لەوانە ضيائودديني كورپى كە پلەي (زەعامەت)ى ھەبوھ، داواي پلەي (قپو متفرقلغى)ى بۇ كردووه كە وەزىفەيەكى سەر بە دەربار (بلاط)ى

سولتانه، واته درگهوانی بلاو، کاتی شهرفخان و ئهم عهریزهیه، وهک
ئهحمهد راسم نووسیویه^(۸): (۱۲۸۶۰) کهس له درگهوان و پاسهوان و کاتب
و چهندین تاقدی تر، سهر به درباری سولتان مورادی سیهم بوون. ناوی
(درگاه علی متفرقلری)ش له ناو ئه و تاقدانهدا هیئراوه. مه بهستی شهرفخان ئهم
وهزیفه بووه که له ئیسته مبول کراره.

شهرفخان، داوای (زهعامهت) ی بو کوپکی دیکه ی کردووه. له
پوخته کهدا نووسراوه: زهعامهتی بو دوو کوپری خو ی ویستووه که هلهیه
و، ئه و جووته عهلیخان و مستهفای کوپانی خهلف بهگی برای شهرفخانن.
هروه ها که و تراوه تاقدی بدلیس سیازده کهسن، راست نییه، به لکه حه قده
کهسن. ئه وانه ی تریش بیست و پیئجن، نهک بیست و چوار، که داوای پله ی
یه که می تیماری له هیزی سواره ی سوپاییدا کردووه، یا خود چوار ناو پاش
نووسینی عهریزه که تیئه لکیش کراون، که سیانیان ناویان "عثمان" ه و
یه کیکیش (متفرقه) یه.

ئهم هیزه (سوپاهی) یه سوارییه ره سمییه ی لای دهولت، به شیکی هیزی
میرنشینی (پوژکی) ی ژیر فرماندهی گشتی شهرفخان بووه و، فرماندهی
به شهکانیشی ئه و که سانه بوون که پله ی (زهعامهت) و (تیمار) یان هه بووه و
موچه یان له لایه ن دهولته وه له داهاتی زهوی و زاری پادشایی (خواص) و
ئهمیری و باج و خهراج دهدرا، بهرام بهر به وهی که کاتی شهرف به شداری
شهرفکان بکه ن و یاریده ی هیزی دهولت بدهن.

بایه خی ئهم به لگه نامه یه له وه دایه که ناوی چه ندین پله ی عهسکه ری
سوپایی تییدا هاتوون، له گه ل ناوی دوو کوپری شهرفخاندا که یه کیان
ضیائو ددینی باوکی عهبدالخانی بلیمهت و ئهوی تر "سهیدی" یه. ئه و

^(۸) عثمانلی تاریخی، ب ۲، ۱۹۹-۴۲۱.

سهیدی، یه‌که‌مین جاره ناوی بکه‌ویته به‌رچاومان. ناوی دوو برزای شه‌ره‌فخان، عه‌لیخان و مسته‌فا، له‌گه‌ل ناوی په‌نجاو سی سهر‌بازی شه‌ره‌فخاندایه‌نراون.

ئه‌مه پوخته و پیش‌که‌شکرده‌که‌یه‌تی:

"بتلیس حاکمی شرف خان قوللرینک رجاسی دقتیریدر"^(۹)

بر نفر اوغلنه متفرقه‌لق و ایکی اوغلنه زعامت و برادمنه چاوشلق و اون نفر سوپاهی‌یه ترقی. اون اوچ نفر بتلیس قوللرینه ثلشان اوزره تیمار و یکرمی درت نفرن ابتدا.

سعادتلو پادشاهم مشارالیه قوللری قدیمدن یوقار و جانبه تابع خان اوغلی خان ایکن بوجانبه خلوص قواد ایله اطاعت ایدوب واقع اولان شرق سفیرلرین کلی عشریتله سفیرلیوب خدمت ایتمش قزللری اولوب رجالری دخی کلی دکلدر ایچنده همان بر اوغلنه متفرقه‌لق و برچاوشلق رجا ایدر رعایتی واجب قوللریدر رجاسی رچای همایونلرنه موافق اولوب بالفعل عنایت بیورلماز ایسه دوشتدن بیورلمق پابنده فرمان سعادتلو پادشاهمکدر

سنه احدی والف"

^(۹) (ده‌فته‌ر) لیژده‌دا و له ده‌قی عهریزه‌که‌دا مانای (لیست-لیستی ناوه‌کان) به‌نه‌ک س‌جل.

ویندی نه‌سلی عه‌ریزه‌که :

Handwritten text block, possibly a list or a series of notes, located below the circular diagram.

دفتر مرعیات بنده که

بو بنده لرینک اوغللرندن بالفعل زعامته متصرف اولان ضیاء الدین مزبور قوللری کلوب درسعادته خدمت ایتمک ایچون قپو متفرقه لغی رجا اولنور.

بنه بو قوللرینک بنده زادهلرندن سیدی مزبور قوللرینه قانون اوزره زعامت ایچون امر شریف رجا اولنور

بو بنده لرینک برادری خلف بک قوللرینک اوغللرندن اولان علیخان و مصطفی مزبوران قوللرینه قانون اوزره زعامت و تیمار ایچون امر شریف رجا اولنور محمد برسپاهیان موشی هرزمان درسعادته اوجاق بکلرینک^(۱۰) (برر آدمنه ارکان) چاوشلغی وبرله کلوب ادملر مزدن چاوش اولان شهاب چاوش فوت اولماغن بیرى مزبور محمد قوللرینه رجا لولنور.

مضفرالدین	زعیم
حسین	زعیم
برهان	زعیم
محمد	سپاهی
کنوله	سپاهی
مهدی	سپاهی
علی	سپاهی
علی دیگر	سپاهی

^(۱۰) اوجاق بکلرینک: نهو کهسهی قه لایان ریگا ده پاریزی. مه به ست فرماندهی نهو هیزه یه.

الغ خان سپاهی

سفر سپاهی

مذکورون زعما و سوپاهی قوللرینه قانون اوزره ترقی ایچون امر

شریف رجا اولنور

جماعت بدلیس

بر عثمان

۴ل

حسین نام ۱۲

۷ل علی نام ۱۲

۹ل محمد نام ۱۱

تهرجه ما ئه سلی عهریزی:

۱۴ل رستم نام ۱۳

۱۱ل نسیمی ۱۱

۹ل حق زکر نام ۱۹

۴ل حسین نام ۱۴

۶ل یوسف قول ۱۶

۴ل درویش (بشاری؟) ۱۲

۵ل پولاد احمد ۱۵

۳ل احمد نام ۱۶^(۱۱)

بر عثمان (وار؟)^(۱۲)

^(۱۱) نازانم مه بهست له ژماره کانی سهر و ژیری ئه و ناوانه چیبیه؟ ئایا نمره ی ئه وانه یه که

له ریزی سوپادان.

^(۱۲) واته یه ک عوسمان هه یه.

د ۱۶ بډاق چاوش

بر عثمان (وار؟) ^(۱۳)

(فنا؟) ابراهيم ۲۲

بر متفرقه و (بيرنز؟)

مذکورون قوللرينه ثلثان دن تيمار ايچون امر شريف رجا اولنور

عثمان نام

يوسف وليخان

احمد نام

مراد محمود

حسين ابدال

عبدالغنى نام

حسين نام

محمد ابراهيم

محمد عبدالله

يوسف لطفى

على درويش

محمد قلندر

خضر نام

عماد محمد

و بډاق محمد

خوش كلدى

عمر بكر

^(۱۳) واته يه كيک به ناوى عوسمانه وه هه يه.

مصلی نام

علی نام

فرهاد نام

علی جهانگیر

حاجی نام

محمد نام

موسی ابراهیم

محمود عبدالله

مذکورون قوللرینه قانون اوزره ابتدادن تیمار ایچون امر شریف رجا

اولنور

بنده شرف

ئەمە کوردیی عەریزەکە ی شەرەفخانە کە مەلا ئەحمەد یوسف لە

تورکییەو کوردوویە (پوختە و پێشکەشکردنەکە):

ئەو هیوای شەرەفخانە حاکمی بدلیسی بەندە ی تۆیە کە (متفرقەیی)

بۆ کورپکی و زەعامەت بۆ دوان و چاوەش بۆ پیاویکی و بەرزکردنەو بۆ

پلە ی سوپاهی بۆ ۱۰ پیاوی و پلە ی دووم بۆ سیازدە پیاوی بدلیسی و

سییەکی تیمار بۆ بیست و چوار ئەفەری سەرەتایی دابین بکری.

پاشای بەختداری من، بەندە ی تۆ لە کۆندا ناوی هاتوووە کە لایەنگری

ئیوویە و خانە کورپی خان و دلسۆز و ملکەچی ئیووی بوو و، بە هەموو

خیلەکە یووە بەشداری شەری پۆژەلاتی کردوووە. هیوای ئەوویە دیسان

پلە ی موته فەریقەیی بدلیتە کورپکی و چاوەشی بە یەکیکی تری. ئەرکی

بەندایەتی ئەوویە کە بە ئومیدە جی ی رەزامەندی پاشا بی. ئەوی راستی

بی بەخشندەیی و چاکە ی ئیووی بە فەرمانی پاشای خاوەن مەزنایەتییەو

گری داوہ.

وهرگيپرانی دهقی عهریزهکه:

لیستی پهسندکراوی خزمهتکار

بؤ کوپرانی ئه و بهندانه ی تو که به راستی پله ی زعامه تیان هه یه،
ضیائو ددین هیوا یه بیته درگای شادی بؤ خزمه تکردن وهزیفه ی
(دهرگه وانی موته فهریق) ی بدریتتی.

ئهم بهنده یه ی کوپری من "سهیدی" ی خزمه تکاره، بؤ ئه و بهنده یه که
ناوی هیئراوه، ئاواته خوازی زعامه تین به پیی یاسا و فهرمانی شهریف.
عهلیخان و مسته فای برازیانم که کوپری خه له ف به گی بدن، ئه و بهندانه که
ناویان هاتووه، هیوا ی پله ی (زعامه ت) و (تیمار) یان به فهرمانی شهریف بؤ
ئه خوازی.

محهمه د یه کیکی سوپاهیان ی مووشه هه موو کاتئ یه که له پیواونی
ئه وان له درگای شادی (به گلکه ره گی ئوجاق) پله ی چاوه شی هه بوه. ئیمه
بیینه سه ر ئه وه که پیوا یکی شه هاب ناوی ئیمه که چاوه ش بوو مردووه،
ئه و پله یه بؤ محهمه دی بهنده ئه خوازی.

موظه فه ره ی پله ی زه عیم، حوسین زه عیم، بورهان زه عیم، محهمه د
سوپاه ی، کنوله سوپاه ی، مه هدی سوپاه ی، عه لی سوپاه ی، عه لی یه کی تر
سوپاه ی، ئولوغ خان سوپاه ی، سه فه ر سوپاه ی ئه وانه له زوعه ما و
سوپاه ی بهنده که ناویان هاتووه، هیواخوازی به رزکردنه وه یانین به پیی
یاسا و فهرمانی شهریف.

تاقمی بدلیس:

یه که عوسمان، ۴ حوسینی ناو ۱۲، ۷ عه لی ناو ۱۲، محهمه د ناو ۱۱، ۱۴
رؤسته م ناو ۱۳، ۱۱ نه سیمی ۱۱، ۹ حق زکر ناو ۱۹، ۴ حوسین ناو ۱۴، ۶
یوسف قول ۱۶، ۴ دهرویش (بشاری؟) ۱۲، ۵ پؤلا و ئه حمه د ۱۵، ۳

ئەحمەد ناو ۱۶، يەك؟ عوسمان، ۴۱ بوداق چاۋەش ۱۶، يەك عوسمان (فنا
؟) ئىبراھىم ۲۲، يەك مۈتەفەرىقى (بىرنز؟).

ئەو كۆيلانە كە ناويان ھىنراۋە بۇ پلەي دوو بەشى (تىمار) بە ھىۋاي
فەرمانىن. عوسمان ناو، يۈوسف ۋەلىخان؟، ئەحمەد ناو، مۈراد مەحمۇد،
حوسىن ئەبدال، عەبدولغەنى ناو، حوسىن ناو، مەمەد ئىبراھىم، مەمەد
عەبدوللا، يۈوسف لوتقى، عەلى دەرويش، مەمەد قەلەندەر، خۇن ناو،
عىماد مەمەد، بوداق مەمەد، خۇش گەلدى، عومەر بەكر، مۈوسلى ناو،
عەلى ناو، فەرھاد ناو، عەلى جىھانگىر، حاجى ناو، مەمەد ناو، مۈوسا
ئىبراھىم، مەحمۇد عەبدوللا.

ئەو كۆيلانە كە ناويان ھاتوۋە ھىۋاي فەرمانى شەرىفيان بۇ ئەخۋازى
كە بە پىي ياسا بەرز بىرىنەۋە بۇ پلەي يەكەمى تىمار.

خزمەتكار

شەرەف

سه رچاوه گان :

- ۱- ارنست كونل، الفن الاسلامي ترجمة الدكتور احمد موسى، بيروت، ۱۹۶.
- ۲- دكتور ابراهيم الداوقوي و هه قاله كانى، المعجم التركي العربي، بهرگى يه كهه، ۱۹۸۱ و، بهرگى دووهم، ۱۹۸۲.
- ۳- ابن ابي حجلة، أنموذج القتال في نقل العوال، بغداد، ۱۹۸۰.
- ۴- ابن الاثير، اللباب في تحرير الانساب، چاپى يه كهه.
- ۵- ابن بطوطة، رحلة ابن بطوطة، بيروت، ۱۹۶۰.
- ۶- ابن شداد، الاعلاق الخطيرة في ذكر امراء الشام والجزيرة: دانهى دهستنووسى نامه خانهى بهریتانى، نمرة (۳۳۳) به خهتى ميرى كورد سلیمان بن غازى بن محمد الأيوبى له ميرانى حهسه نکیف كه له (۷۸۹ك) دا نووسيوويه.
- ۷- احمد بن يوسف بن الازرق الفارقي، تاريخ الفارقي، بيروت، ۱۹۵۹.
- ۸- احمدى خانى، مهم و زين، چاپى هه ولير، ۱۹۶۸.
- ۹- احمد راسم، عثمانلى تاريخى، به توركيى عوسمانى، ئيسته ميوول، ۱۹۲۸ و ۱۹۳۰.
- ۱۰- دكتور احمد السعيد سليمان، تاريخ الدول الاسلامية و معجم الاسر الحاكمة، چاپى مصر، ۱۹۷۲.
- ۱۱- ادوار غالب، الموسوعة في علوم الطبيعة.
- ۱۲- الازياء البابلية، بلاو كراوهى (المديرية العامة للآثار)، ۱۹۶۸.
- ۱۳- اسماعيل پاشا بابان، ايضاح المكنون في الذيل علي كشف الظنون، طهران، ۱۹۶۸.

- ١٤- انديه بارو، بلاد آشور، وهرگيرانى د. عيسى سليمان و سليم طه التكريتي، بغداد، ١٩٨٠.
- ١٥- باسيل نكتين، الاكراد، بيروت، ١٩٦٧.
- ١٦- بروسهلى محمد طاهر، عثمانلى مؤلفلى، به توركيى عوسمانى.
- ١٧- بسرى كونيار، دياربكر تاريخى، به توركيى لاتينى، ١٩٣٦.
- ١٨- پرويز ورجاوند، كاوش رصدخانهء مراغه، طهران، ١٣٦٦ شمسى به فاسى.
- ١٩- جرجى زيدان، تاريخ التمدن الاسلامى، چاپى قاهره، ١٩١٤-١٩٣١.
- ٢٠- جعفر الخياط، صور من تاريخ العراق في العصور المظلمة، ١٩٧١.
- ٢١- دكتور حسن الباشا، التصوير الاسلامى في العصور الوسطى، چاپى دووهم، ١٩٧٨.
- ٢٢- دكتور حسين على محفوظ، قاموس الموسيقى العربية، ١٩٧٥.
- ٢٣- حنا دوليونو، ماردين تاريخى **MARDIN TARIHI**، چاپى دووهم، ١٩٧٢.
- ٢٤- داود الانطاكي، تذكرة اولي الالباب و الجامع للعجب العجاب، چاپى بيروت.
- ٢٥- دبليو. اى. ويگرام، وادگار. تى. اى. ويگرام، مهد البشرية الحياة في كوردستان، وهرگيرى جرجيس فتح الله، بغداد، ١٩٧١.
- ٢٦- راجرسيورى، ايران عهد صفوي، كامبيز عزيز وهرگيراهه بؤ فارسى، چاپى دووهم، ١٣٦٦ شمسى.
- ٢٧- روجر ليسكو، مم آلان، وهرگيرى بدرخان سندی، بغداد، ١٩٨٥.
- ٢٨- ديماند، الفنون الاسلامية، وهرگيرى دكتور احمد عيسى، قاهره.
- ٢٩- زكريا القزوينى، آثار البلاد واخبار العباد، بيروت ١٩٦٠.
- ٣٠- دكتور زكى محمد حسن، مدرسة بغداد في العصور الاسلامية، بغداد، ١٩٧٢.

٣١- زينهارت دوزى، تكملة المعاجم العربية، الجزء الرابع، ترجمة و تعليق الدكتور محمد سليم النعيمي، بغداد، ١٩٨١.

٣٢- ستيون لوين، آثار بلاد الرافدين، وهرگيرى د. سامي سعيد الاحمدي، ١٩٨٠.

٣٣- ميجر سون، رحلة متنكر الى بلاد ما بين النهرين و كردستان، ترجمة فؤاد جميل، بغداد، ١٩٧٠.

٣٤- شهرفخانى بدليسى، شهرفنامه، دانهى دهستنووسى نامهخانهى بودليان و چاپى قاهره و وهرگيرانه كورديهكهى ههژار موكريانى، چاپى كوڤرى زانبارى كورد، بغداد، ١٩٧٣.

٣٥- شوكت بيسان اوغلو، **Bütün ce BheLeRi DiyARBAKIR**، ١٩٦٣.

٣٦- دكتور صبحى انور رشيد، الآلات الموسيقية في العصور الاسلامية، بغداد، ١٩٧٥.

٣٧- صلاح حسن العبيد، الملابس العربية الاسلامية في العصر العباسي من المصادر التاريخية والاثريّة، بغداد، ١٩٨٠.

٣٨- عباس العزاوي، تاريخ العراق بين احتلالين، چاپى يهكهه.

٣٩- عبدالرقيب يوسف، حضارة الدولة دوستكية في كردستان الوسطي، الجزء الثاني، بغداد، ١٩٧٥.

٤٠- عبدالرقيب يوسف، ديوانا كرمانجى، نجف، ١٩٧١.

٤١- عبدالرقيب يوسف، بانگه وازيك بو رووناكبيرانى كورد له پيئاوى كوكردنه وه زيندوو كردنه وهى كه له پوورى كورديدا، سليمانى، ١٩٨٥.

٤٢- عبيدالله ابن بختيشوع، منافع الحيوان، وهرگيرى فارسى عبدالهادى مراغى، دانهى دهستنووسى نامهخانهى مؤرگان له نيويورك، نمره (Mo٥٥٠).

٤٣- شيخ الاسلامى ههكارى (على كوڤرى احمد كوڤرى يوسف)، شهجهرهى دهستنووسى شيخ الاسلام.

- ٤٤- قدامة بن جعفر، كتاب الخراج، بغداد، ١٩٨١.
- ٤٥- كريستنسن، ايران في عهد الساسانيين، ترجمة يحيى الخشاب، چاپي قاهره، ١٩٥٧.
- ٤٦- كلوديوس جيمس ريج، رحلة ريج في العراق عام ١٨٢٠، ترجمة بهاء الدين نوري، بغداد، ١٩٥١.
- ٤٧- دكتور كه مال مهزهر، ميژوو، بهغدا، ١٩٨٣.
- ٤٨- مهلاى جزيرى، ديوانا مهلاى جزيرى، تويراندنا صادق بهاء الدين، بغداد، ١٩٧٧.
- ٤٩- ماجد عبدالله الشمس، مقدمة في علم الميكانيك في الحضارة العربية، بغداد، ١٩٧٧.
- ٥٠- محمد امين زكي، خلاصة تاريخ الكرد و كردستان، ترجمة محمد علي عونى.